

Universitätsbibliothek Wuppertal

Scholia graeca in Aristophanem

Dübner, Friedrich

Parisiis, 1842

Πλοῦτος

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5255)

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

[Βουλόμενος Ἀριστοφάνης σκῶψαι τοὺς Ἀθηναίους ἀδικίᾳ καὶ συκοφαντίᾳ καὶ τοῖς τοιοῦτοις συνόντας, καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦντας, πλάττει πρεσβύτην τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τοῦνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς τρό-
5 πους χρηστὸν, πένητα δὲ ἄλλως· ὃς μετὰ τινος αὐτῷ θεράποντος ἐλθὼν εἰς Ἀπόλλω ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ἰδίου παιδός, εἰ γρῆ τουτονὶ τρόπων χρηστῶν ἀμελήσαντα ἀδικίας ἀντιποιεῖσθαι καὶ ταῦτά τοις ἄλλοις ἐπιτηδεύειν, ἐπειδήπερ οἱ μὲν τοιοῦτοι ἐπλούτουν, οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ
10 πρᾶττοντες πένητες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρεμύλος, ἔχρησεν οὖν αὐτῷ ὁ θεὸς σαφὲς μὲν οὐδὲν, ὅτω δὲ ἐξῴων ἐντύχοι, τοῦτω ἔπεσθαι. καὶ ὃς γέροντι ἐντυγχάνει τυφλῷ, ἦν δὲ οὗτος ὁ Πλούτος, καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τὰς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅστις οὗτός ἐστι. δυσχε-
15 ραίνων δὲ ἐπὶ τούτῳ καθ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων μόλις αὐτὸν ἐρωτᾷ τίνος ἕνεκα τούτῳ ἀκολουθοῦσι. καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἔπειτα μανθάνουσι παρ' αὐτοῦ Πλούτου ὅστις ἐστὶ καὶ ὅτου χάριν τυφλὸς ἐγεγόνει παρὰ τοῦ Διός, οἱ δὲ ἀκούσαντες ἤσθησάν τε καὶ βου-
20 λὴν ἐβουλεύσαντο ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν θεραπείαν πῆρωσιν. καὶ ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῷ, τὰς τε τοῦ Βλεψιδήμου ἀντιλογίας καὶ τῆς Πενίας αὐτῆς, ἀπήγαγόν τε αὐτὸν ὅτι τάχιστα καὶ ὑγιᾶ ἐπανήγαγον οἰκάδε, ἐπλούτησάν τε ἱκανῶς οὐκ αὐτοὶ
25 μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίου χρηστοῦ πρόσθεν ἀντεχόμενοι πένητες ἦσαν. ἐπιγέγραπται δὲ τὸ δρᾶμα Πλούτος Ἀριστοφάνους.]

II.

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν τὴν οὐσίαν ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ· ἐρωτᾷ δὲ τὸν θεὸν πῶς ἂν εἰς ἐκδηλον
30 ἄβρῶν τε μετασταίῃ βίον. τοιόνδε δὲ ἐγγεγύθηται ὁ χρησμός. γρᾷ γὰρ αὐτῷ ὁ θεὸς ἐξιώντι τοῦ ναοῦ, τοῦτω ἔπεσθαι, ὃ πρῶτον συντύχη. καὶ δὴ τυφλῷ γέροντι συντυχῶν εἶπετο πληρῶν τὸν χρησμόν. ἦν δὲ Πλούτος οὗτος. ὕστερον δὲ προσδιαλεχθεὶς αὐτῷ εἰσάγει εἰς
35 Ἀσκληπιοῦ, ἰασόμενος αὐτὸν τῆς πηρώσεως, καὶ οὕτω

πλούσιος γίνεται. ἐφ' ᾧ δυσχεράνασα ἡ Πενία παρα-
γίνεται λοιδορουμένη τοῖς τοῦτο κατορθώσασιν· πρὸς ἣν καὶ διάλογος οὐκ ἀφυῆς γίνεται, συγχριστομένων τῶν φαύλων τῆς Πενίας καὶ τῶν τοῦ Πλούτου ἀγαθῶν ὑπὸ
5 Βλεψιδήμου καὶ Χρεμύλου. πολλῶν τε ἄλλων ἐπεισερόντων, ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ τῆς Ἀθηναῶν ἀφιέρωσαντο Πλούτου ἰνδάματα. τὰ μὲν οὖν τῆς ὑποθέσεως ταῦτα. προ-
λογίζει δὲ θεράπων, δυσχεραίνων πρὸς τὸν δεσπότην, ὅτι τυφλῷ καὶ γέροντι κατακολουθεῖν οὐκ ἡσχύνετο.

III.

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν καὶ ἔχων υἱόν, 10
κατανοήσας ὡς οἱ φαῦλοι τὸ τηνικαῦτα εὔπράττουσιν, οἱ δὲ χρηστοὶ ἀτυχοῦσιν, ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ, χρησόμενος πότερον τὸν παῖδα σωφρόνως ἀναθρέψει, καὶ ὁμοιον ἑαυτῷ τοὺς τρόπους διδάξειεν (ἦν γὰρ οὗτος χρηστός), ἢ φαῦλον, ὡς τῶν φαύλων τότε εὐπραγούντων. ἐλθὼν
15 οὖν εἰς τὸ μαντεῖον, περὶ μὲν ὧν ἤρετο οὐδὲν ἤκουσεν, προστάττει δὲ αὐτῷ, ὃ τινι πρῶτον ἐξιών συντύχη, ἀκολουθεῖν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως.

IV.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζο-
μένου αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Λάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ 20
Ἀδμήτῳ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Ηασιφᾶ. τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμωδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστήσασαι Ἀραρότα δι' αὐτῆς τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκιονα. 25

V.

[Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοῦ δρᾶματος πρόσωπα πεπλασμένα εἰσὶ παρὰ τοῦ ποιητοῦ. Χρεμύλος γὰρ ἀπὸ τοῦ χρέος καὶ τοῦ αἰμύλλου τὸ ἀπατῶ εἴρηται, ὁ ἀπατῶν δηλαδὴ τοὺς χρεωφειλέτας διὰ πηνίαν. καὶ τὸ Καρίων ἐξελληνιζόμενον τὸν δούλον δηλοῖ· Κᾶρες γὰρ οἱ δούλοι, ὅθεν
30 καὶ ἡ παροιμία, ἐν Καρὸς αἴση, ἣτοι ἐν δούλου τάξει. καὶ τὸ Βλεψιδήμος δὲ ἣτοι πτωχός, ὁ βλέπων ἀεὶ ποτε εἰς τὸν δῆμον.]

VI.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μαντεύεται δίκαιος ὢν τις καὶ πένης
εἰ μεταβαλὼν πλοῦτος τυχεῖν δυνήσεται.
ἔχρησεν ὁ θεὸς συνακολουθεῖν ὅπερ ἂν
ἀνέρι περιτύχη. Πλοῦτος ὀπτάνεται τυφλός.
γνώσῃ δ' αὐτὸν, ἤγαγ' οἰκαδ', ἄλλους δημότας
καλέσας μετασχεῖν· εἴθ' ὑγιαίνει τὰς κόρας
ἔσπευδον· εἰς Ἀσκληπιοῦ δ' ἀπήγαγον.
ἡ δ' ἄφρω Πενία διεκώλυσεν.
οὕτως ἀναβλέψαντος αὐτοῦ, τῶν κακῶν
οὐδεὶς ἐπλούτει, τῶν δ' ἀγαθῶν ἦν τὰγαθά.

SCHOLIA IN PLUTUM.

[Ἡ εἰσθεσις τοῦ δράματος ἀρχεται ἐκ συστηματικῆς
περιόδου, καὶ ἐξ ἀμοιβαίων. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβι-
κοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ὢν τελευταῖος, « τί γὰρ ἂν
τις οὐχὶ πρὸς σὲ τάληθῃ λέγοι. » ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι
15 παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς, καὶ ἐξῆς τού-
των τὸ χοροῦ. ὄφειλε γὰρ χορὸν θεῖναι καὶ διατρέψαι
μικρὸν, ἄχρις ἂν ὁ Καρίων συμμίξη τοῖς γέρουσιν.
Ὅρῶν ὁ Καρίων τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην Χρεμύλον μετὰ
τὸ ἐξελεῖν τοῦ μαντείου τυφλῷ ἀνδρὶ ἐπόμενον, σχε-
20 τλιάζων καὶ δυσφορῶν φησὶν τὸ ὡς ἀργαλέον ἦτοι τὴν
ἀρχήν. Σχόλιον τοῦ λογιωτάτου μαγίστρου, ex cod.
Parisino.]

1. (Τοῦ ὡςπέπλεκται ἡ διάνοια ἐκ τοῦ θαυμασμοῦ
καὶ σχετικισμοῦ. τὸ γὰρ ὡς ἐπίρρημα ἐπαυποτερρίζει,
25 ἡ ἐνταῦθα εἰληπταὶ ἐπιτάσεις δηλωτικόν. ἀπαυδᾷ δὲ
οὐ διὰ τὴν τύχην, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐπαχθὲς τῶν δεσποτῶν.)
ὡς ἀργαλέον : Ὁ θεράπων δυσφορεῖ τοῦ δεσπότητος
ἐπομένου τυφλῷ ἀνδρὶ. τὸ δὲ ἀργαλέον, χαλεπὸν, δύ-
30 σκολον, δυσχερές. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἄλγος ἀργαλέον
καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ λ εἰς ρ ἀργαλέον (ὡς ποδαργία,
ποδαργία. ἡ ἔργον παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ δυσχερές· ἐκ
τούτου παράγωγον ἀργαλέον· ὡς ἀπὸ τοῦ ἔπω ἀπύω.)
— ὡς ἀργαλέον : Ἀργαλέον τὸ βαρὺ καὶ δύσκολον καὶ
λυπηρὸν ἀπὸ τοῦ ἄλγος ἀργαλέον ὡς ποδαργία, πο-
35 δαργία· ἡ ἐκ τοῦ ἔργου τὸ δύσκολον, ἀπ' οὗ καὶ τὸ ἐρ-
γῶδες, κατὰ παραγωγὴν ἐργαλέον καὶ ἀργαλέον. ἀρ-
γαλέον τὸ μετέχον ἄλγους· ὡς περ καὶ θαρσαλέον τὸ
μετέχον θράσους. Dv. ὡς ἀργαλέον : δύσκολον, δυσχε-
ρές. R. λίαν δύσκολον καὶ βαρὺ. Θ. et cod. Nanian.
40 in Catalogo p. 477. ἔστιν : Ὑπάρχει. θεοὶ : Ξ. Nan.
[Ὁ Ζεὺς : Τὸν Δία παρέλαβε κατ' ἐξοχὴν τῶν ἄλλων
θεῶν, ὡς τὸ [Hom. II. N, 1]

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρωάς τε καὶ Ἐκτορα νηυσὶ πέλασσε.]

[κάκει γὰρ τὸν Ἐκτορα ὀνομάζων κατ' ἐξοχὴν πα-
ρεἴληφε.] — προτάττει τὸν Δία θεῶν κρείττονα ὄντα.
Θ.

2. δοῦλον γενέσθαι : Χαλεποῦ ὄντος (φύσει) τοῦ
δουλεύειν, χαλεπώτερον γίνεται, ἐὰν καὶ ἀνοήτω τις 5
δεσπότη ὑπηρετῇ. — δοῦλον : Τινὰ ἄνθρωπον
ὑπάρξει. Θ. Nan. παραφρονούντος : μαινομένου. Nan.
μαινομένου, οὐκ εἰδότες τί δεῖ ποιεῖν. Θ. δεσπότη :
Αὐθέντου. Nan.

παραφρονούντος : Ἦγουν μαινομένου, οὐκ εἰδότες 10
τί δεῖ ποιεῖν, ἦτοι ἀνοηταίνοντος καὶ μωροῦ, παρὰ τὸ
εἰκὸς φρονούντος. ἡ γὰρ παρὰ ἐνταῦθα τὴν ἐξω σχέσιν
δηλοῖ. Junt.

Τὸ βλον οὐ πρὸς τὴν τύχην ἐστίν· οὐ γὰρ ὅτι δοῦ-
λός ἐστι λυπεῖται· ἀλλὰ πρὸς τὴν διαφορὰν τῶν κεκτη- 15
μένων ἐθήκε καὶ παραφρονούντος. G.

3. τὸ ἦν ἀπόστροπον λαμβάνει, ὅ ἐστιν ἀντίστρο-
φον. ἔστι δὲ ὡς περ καὶ ἄλλως τούναντιον δρῶν. καὶ
τοῦτο γὰρ ἀντίστροφον δέχεται. ἔστι γὰρ τὸ ἐναντίον
δρῶν. ἡ δὲ ἀπόστροφος ἀντίστροφος καλεῖται. Ἀρίσταρ- 20
χος γὰρ τοῦτο σημειοῦται. ὅ ἐστιν παρ' ἡμῖν ἀπόστρο-
φος, ἀντίστροφος αὐτῷ καλεῖται. G.

τὰ : Περισσὸν Ἀττικῶς. Θ.

λέξας τύχη : Περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ λέξει. Θ.
Junt. 25

4. [μὴ δρᾶν ταῦτα : Οἱ γράφοντες ταῦτα οὐ καλῶς
γράφουσιν· εὐρηται γὰρ ἐν πολλοῖς τῶν παλαιῶν ἀντι-
γράφων τὰ ταῦτα, καὶ ἔστι κρείττον. ἐκείνου.] — ἡ δὲ
θεράπων λέξει. γράφεται ταυτά. Θ. ταυτά : Ὁμοία τῷ
ἔχοντι αὐτόν. A. B. D. Θ. ταυτά : Καὶ τὰ ὅμοια. Hartl. 6. 30

5. μετέχειν ἀνάγκη : (Πρὸς) τὸ ποιητικὸν [Hom.
Od. P, 322]

ἤμισυ γὰρ τ' ἀρετῆς ἀποκίονται εὐρώπια Ζεὺς
ἀνέρος, εὐτ' ἂν μιν κατὰ δοῦλον ἡμᾶρ εἴησι.

τί γὰρ κακώτερον τοῦ τὰ ἐναντία ἑαυτῷ διαπράττεσθαι 35
τινα, ἐν τῷ μὴ ποιεῖν ἢ βουλεται, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν
ἄλλων ἀφροσύνης ἀνέχεσθαι;

[τῶν κακῶν : Τῶν ἀφροσυνῶν ὢν ὁ δεσπότης ἐχει·
ἡγουν τῶν πληγῶν, αἱ τοῖς ἀπειθοῦσι τοῖς δεσπότηταις
ὀφείλονται. εἰώθασι δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἄρθρα πλεονά- 40
ζειν. ὡς περ οὖν ἐν τῷ « τὰ βέλτιστα » περισσὸν ἦν
Ἀττικῶς τὸ ἄρθρον, οὕτω κἀνταῦθα τὸ « τῶν. » καὶ ἐν
τοῖς ἐξῆς τὸ « τό, » ὡς ἐν τῷ « τὸ ποῖον. » τὸ δὲ [v. 8]
« ταῦτα » τὸ δεύτερον οὐκ ἔστιν ἀντὶ τοῦ ταυτή, ὡς
οἶονταί τινες, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ταῦτα πάλιν Ἀττικῶς.] — 45
τῶν ἐκ τοῦ δεσπότητος πληγῶν καὶ τιμωριῶν. Θ.

6. τοῦ σώματος γὰρ : Οἶον, αὐτὸν ἑαυτοῦ τὸν δοῦ-
λον οὐκ ἔξ κρατεῖν· μάλιστα γὰρ κύριος τοῦ σώματος
ἕκαστος αὐτὸς ἑαυτοῦ. — σώματος : Τοῦ οἰκείου. οὐκ
ἔξ : Οὐκ ἀφίησι. Θ. 50

7. κρατεῖν : Ἐξουσιάζειν. Junt.

ὁ δαίμων : Ἡ τύχη. R. Θ. Junt. Dv.

(τὸν ἐωνημένον : Ἀντὶ τοῦ τὸν ὀνησάμενον, ἀπο

τοῦ ὄνομα. λέγεται γὰρ καὶ ἡ ἐφεξῆς τοῦ ῥήματος κλίσις. τοῦ δὲ ὀνόματος τὸ πληθυντικὸν οὐκ ἔστιν ὠνησάμενοι. διὸ μεταβαλόντες αὐτὸ ἐπὶ ἑτέραν φωνὴν προιάμενοι λέγουσιν Ἀττικοί. — τὸν ἀγοράσαντα. Θ.

5 Ἄλλως. διχῶς εὐρηται τὸ εἶναι· καὶ ἐπὶ τοῦ ἡγορακάτος καὶ ἐπὶ τοῦ ἡγορασμένου· καὶ ἐπὶ τοῦ μὲν ἡγορακάτος ὡς ἐνταῦθα· ἐπὶ δὲ τοῦ ἡγορασμένου, ὡς παρὰ Συνεσίω [Epist. 3] » ἡ γὰρ Λαίς ἀνδράποδον ἦν Ὑκαρικὸν ἐκ Σικελίας ἐωνημένον. » Junl.

10 8. τοῦτο παρεπιγραφή λέγεται. R.

(καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα : Καὶ ταῦτα μὲν δὴ τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον· ἔστι δὲ τὸ σχῆμα ἀποθετικὸν τῆς πρώτης διανοίας.) — κύκλος. Θ.

τῷ δὲ Λοξία : Τῷ Ἀπόλλωνι· ἦτοι τῷ λοξῆν ἴαν πέμποντι· λοξὰ γὰρ μαντεύεται ὁ θεός. ἡ τῷ λοξῆν πορείαν ποιουμένῳ ὁ αὐτὸς γὰρ ἔστι τῷ ἡλίῳ. — τῷ Ἀπόλλωνι· ἐπειδὴ πλάγιος ἐν τῷ ζωδιακῷ φέρεται ὁ αὐτὸς ἥλιος ὢν· ἡ ἐπεὶ πολλοὺς καὶ ἀσφαεῖς τοὺς χρησμοὺς δίδωσι. V. τῷ δὲ Λοξία : Ἡ τῷ Ἀπόλλωνι λοξὰ μαντευομένῳ· ἡ ἐπειδὴ ὁ Ἀπόλλων εἰς τὸν ἥλιον ἀλληγορεῖται, Λοξίαν τοῦτον εἶποις, ὡς λοξῆν τὴν πορείαν ποιούμενον. Dv.

9. ὃς θεσπιωδεῖ : Ἐτραγικεῦσατο τῇ φράσει. ἡ δὲ Πυθία ἐπὶ τρίποδος καθημένη χρησμοῦδεῖ. καλεῖται δὲ 25 τὸ μέρος, ἐν ᾧ κἀθήται, ἔλμος. Ἄλλως. τρίποδι χρῆται ὁ Ἀπόλλων μαντευόμενος διὰ τοὺς τρεῖς καιροὺς τῶν πραγμάτων. Ὁμηρος [II. A, 70]

ὃς ἦδη τὰ τ' ἔοντα, τὰ τ' ἐσόμενα πρὸ τ' ἔοντα.

τινὲς φασὶν οὕτω κτήσασθαι [τὸν Ἀπόλλωνα] τὸν τρίποδα. ἀλιεῖς [ἐν Μιλήτῳ τινὲς] μισθῷ βόλον ἔρριπτον, ἵνα τὸ ἀναφερόμενον εἴη τοῦ ἀγοράσαντος τὸν βόλον. συμβέβηκε γοῦν ἀντὶ ἰχθύων τρίποδα χρυσοῦν περιλαβεῖν αὐτοὺς τῷ δικτύῳ. ἐφιλονεῖκουσιν οὖν περὶ αὐτοῦ, οἱ μὲν ἀλιεῖς, ὡς ἰχθύς πεπράκασιν, οὐ τρίποδα· οἱ 35 δὲ ἀγοράσαντες ἔλεγον, ὡς πᾶν τὸ ἀνὶόν καὶ πᾶν ὅτι τύχοι ὠνήσαντο. οὕτως οὖν αὐτῶν φιλονεικούντων, ἔδοξεν ἐρωτῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα. ὁ δὲ ἀνείλεν αὐτοῖς ταῦτα,

ἔκγονε Μιλήτου, τρίποδος πέρι Φοῖβον ἐρωτᾷς· ὃς σοφίη πάντων πρώτος, τούτου τρίποδ' αὐδῶ.

προσῆγαγον οὖν αὐτὸν τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς· ἕκαστος δὲ τούτων παρηγεῖτο σοφὸς εἶναι, διόπερ ἐγνώκασιν, ὡς σοφωτέρῳ πάντων, ἀναθῆναι αὐτὸν τῷ Ἀπόλλωνι· ὅθεν φασὶν ἐσχηκέναι αὐτὸν τὸν τρίποδα. [ἡ δὲ λέξις 45 ἡτυμολόγηται ἢ παρὰ τὸ θέσπιν ὠδῆν, ἢ παρὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐκεῖ τὰς μαντείας ἄγειν.] [χρυσοῦς δὲ ἔστιν ὁ τρίπους, ὅτι τιμίαι ἡ ἕλη· καὶ οἱ διδόμενοι χρησμοὶ τίμιοι.]

[οὕτω φασὶν ἐσχηκέναι τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τρίποδα. ἀλιεῖς μισθῷ δίκτυον ἐν θαλάττῃ ἔρριπτον, ἵνα τὸ ἀγρευθὲν εἴη τοῦ τὸν μισθὸν δίδόντος αὐτοῖς. συμβέβηκε γοῦν ἀντὶ ἰχθύων τρίποδα χρυσοῦν περιλαβεῖν αὐτοὺς τῷ δικτύῳ. φιλονεικούντων οὖν τῶν τε ἀλιέων καὶ τοῦ

μισθώσαντος, καὶ τῶν μὲν λεγόντων ὡς οὐ τρίποδα πεπράκασιν, ἀλλ' ἰχθύς, τοῦ δὲ ὡς πᾶν ὅτι τύχοι ἔχρησεν οὖν ὁ Ἀπόλλων, τῷ σοφῷ τοῦτον ἀνενεγκεῖν. ἀγαγόντες οὖν τοῦτον ἐπὶ τοὺς ἑπτὰ φιλοσόφους, ἐπεὶ ἀπυρνεῖτο εἰς ἕκαστος μὴ εἶναι σοφός, ἀνέθηκον τῷ 5 Ἀπόλλωνι εἰκότως· μάντις γὰρ ὢν, τοὺς τρεῖς χρόνους εἶδε, τὰ τ' ὄντα τὰ τ' ἐσόμενα πρὸ τ' ἔοντα. Par. μαντεύεται καὶ χρησιμοδοτεῖ καὶ θείας φωνὰς λέγει. χρυσηλάτου : Ἐκ χρυσοῦ πεποιημένος. Θ.]

11. ὅτι ἱατρός ὢν καὶ μάντις : Τῶν δυοῖν ἀρετῶν 10 τοῦ θεοῦ μέμνηται κατὰ τὸ παρὸν, θεσπίσεώς τε καὶ τῆς κατὰ τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμης. [εὐχαίρως δὲ τούτων τὴν μνήμην ἐποιήσατο· ἱατρικῆς μὲν, ὅτι ἀνίατον ἀπέπεμψε τὸν δεσπότην, καὶ τὴν μὴ προσοῦσαν περιῆψε μελαγχολίαν. θεσπίσεως δὲ, διὰ τὸ προσεχὲς 15 (τῆς ἐκείθεν ἐξόδου). τὴν δὲ μουσικὴν κατέλιπε, μὴ χρεῖαν αὐτῆς ἔχων.] [τριῶν οὐσῶν τεχνῶν, ὃν μετεῖχεν ὁ θεός, νῦν μέμνηται μαντείας καὶ ἱατρικῆς, παρῆκε δὲ τὴν μουσικὴν, ὡς ἐπὶ τοῦ παρόντος μὴ χρεῖαν αὐτῆς ἔχων· ἡ δὲ διὰ τοῦ σοφοῦ τὴν μουσικὴν ἀνίττεται. πρὸς τὸ χάριεν οὖν διαβάλλει τὸν θεόν, ὅτι τῶν ἄλλων ἱατρός ὢν, οὐκ ἰατρευσεν αὐτὸν, ἐξέπεμψε δὲ πρὸς τούτῳ καὶ τῆς προσοῦσης αὐτῷ συνέσεώς τε καὶ σοφίας ἀπεστέρησεν, ἐκταράξας διὰ τῆς μαντείας. τοῦτο οὖν εἰσὶν λέγειν, ὅτι διὰ τῶν ἑαυτοῦ μᾶλλον 25 οἰκείων ἔβλαψε τὸν δεσπότην.]

[ἱατρός ὢν καὶ μάντις : Οὐ μόνον ἱατρὸν καὶ μάντιν φασὶ τὸν Ἀπόλλωνα, ἀλλὰ καὶ μουσικόν· τὸ μὲν μουσικὸν παρῆκε, διὰ τὸ μὴ χρεῖαν ἔχειν· τῆς δὲ ἱατρικῆς καὶ μαντικῆς ἐμνήσθη, τῆς μὲν, ὅτι ἔδει ὡς ἱατρὸν νοσοῦντα τὸν αὐτοῦ δεσπότην θεραπεῦσαι, ἀλλὰ μὴ εἰς μανίαν μᾶλλον κινήσῃ· τῆς δὲ μαντικῆς, ὅτι οὐκ ἔχρησεν αὐτῷ, ἀ ἐβούλετο, ἀλλὰ μάτην ἀπέπεμψε. Dv.] τὸ ὡς φασὶν ὡς ἀπιστῶν φησὶν ἐξ ὧν αὐτὸς ἐπειράθη. R. 35

12. ψεύδεται ὁ δοῦλος· οὐ γὰρ ἀληθῆ λέγει ὅτι μελαγχολῶ μου ὁ δεσπότης, ἐπεὶ ἐκεῖνος κατὰ πρόσταξιν τοῦ θεοῦ τοῦτο ἐποίησε. οὐ μὴν ἀληθῆ ἦν. V.

μελαγχολῶντα : Χολᾶν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ μαίνεσθαι· παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς τὸ θυμοῦσθαι. Junl. 40

15. οἱ γὰρ βλέποντες : Τὸ εὐηθες καὶ μανικὸν κατηγορεῖ τοῦ δεσπότης ἐκ τοῦ κατὰ τὸν περίπατον ἑναντίου· ἡγεῖσθαι γὰρ προσῆκεν, οὐχ ἔπασθαι τυφλῷ. — τὸ εὐηθες ἢ μανικὸν τοῦ δεσπότης λέγει ἐκ τῆς ἐναντιώσεως· ἡγεῖσθαι γὰρ προσῆκεν, οὐχ ἔπασθαι τυφλῷ. 45 Ἄλλως. τὸ εὐηθες ἢ μανικὸν κατηγορεῖ τοῦ δεσπότης ἐκ τῆς κατὰ τὸν περίπατον ἐναντίον τῶν δέοντι σχέσεως. V.

ἡγοῦμεθα : Ἡγοῦμαι τὸ προσδοποῖω, πρὸς δοτικὴν ἀποδιδόμενον δοκεῖ κατὰ τὴν σύνταξιν ἑλλειπτικῶς ἔχειν· εἰ γὰρ κατὰ τὸ πλήρες λεχθεῖν, γενικῆ ἂν καὶ αὐτὸ 50 συνταχθεῖν, οἶον, ἡγοῦμαι σοι τῆς δόδου. Junl.

16. κάμῃ προσβιάζεται : Ἡγοῦν, πῦν τῷ ἀκολουθεῖν αὐτὸν τῷ τυφλῷ κάμῃ τούτο ποιεῖν ἀναγκάζει. Junl. δηλονότι ἀκολουθεῖν. R.

17. ἀποκρινόμενον : Τοῦ τυφλοῦ ἢ τοῦ Χρεμύλου. D. τοῦ τυφλοῦ ἀπόκρισιν δίδοντας. Borg. τὸν Πλοῦτον φησίν, μὴ ἀποκρινόμενον τὸ παράπαν οὐδὲ ὀλίγον. V. οὐδὲ γὰρ : βραχύ. ἔστι δὲ ὄνυχος ῥύπος. τινὲς δὲ παρὰ τὸν γρυλισμὸν, τούτεστι τὴν φωνὴν τῶν χοίρων. ἢ εἶδος μικροῦ νομίσματος· γὰρ γὰρ τὸ μικρὸν καὶ βραχύτατον. ὅθεν καὶ γρύτη τὰ λεπτὰ σκευή· καὶ γρυτοπώλης, ὅπερ οὐκ εἴρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ἀλλ' ἀντὶ τούτου ῥυποπώλης καὶ γρυτάρης. κέχρηται δὲ τῇ λέξει ἐπιτείνων τὸ στεγανὸν τῆς ἀποκρίσεως ἀπὸ τοῦ πρὸς τοὺς ὄνυχας ῥύπου, ὃς μικρὸς καὶ εὐτελής. ὅταν δὲ θέλωμεν ἐκφαυλίσει τινὰ, φαιμέν οὐδὲ γὰρ φθέγγεσθαι, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τυχόν· οὐδὲ γὰρ ἔχει τινὰ σύστασιν ὁ τοῦ ὄνυχος ῥύπος, πλὴν ὅσον ἀπὸ τῆς θέας μόνον δοκεῖ τι. εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πολυκτημόνων ἀνθρώπων, ὡς ὄχλον διὰ τούτου ἐχόντων. τὸ δὲ σχῆμα παρ' ὑπόνοιαν. — οὐδὲ γὰρ : Οὐδ' ὅτι οὖν. γὰρ ὁ ῥύπος τοῦ ὄνυχος· καὶ τὰ μικρὰ τῶν γρύλων, ἧτοι τῶν χοίρων. ἀπὸ τούτου δὲ λέγεται ἐπὶ οὐδαμίνου πράγματος· ὅταν οὖν θέλωμεν φαυλίσει τινὰ, λέγομεν ὅτι οὐδὲ γὰρ φθέγγεται, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ τὸ τυχόν· οὐδὲ γὰρ ἔχει τινὰ σύστασιν ὁ τοῦ ὄνυχος ῥύπος, πλὴν ὅσον ἀπὸ τῆς θέας μόνον. DV.

18. ὅπως αἰγήσομαι : Τὸ ὅπως μεταληπτικῶς ἀντὶ τοῦ ὅτι. ἔστι μὲν γὰρ τὸ ὅπως ἀντὶ τοῦ ὅς, τὸ δὲ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι. ἀντὶ τοῦ, οὐδαμῶς σιωπήσω, κατὰ περιφρασίην Ἀττικῆν. Junt.

20. πράγματα : Τὰς ὀχλήσεις φησὶν ἐκ μεταφορᾶς τῶν πολυκτημόνων ἀνθρώπων, ὡς ὄχλον διὰ τούτων ἐχόντων. Junt. δώσω ὀχλήσεις. DV. ἀντὶ τοῦ ἐνοχλήσεις. Ven.

21. οὐ γὰρ με τυπήσεις : (Ἔθος τὸν εἰς θεοὺς ἀπιόντα στεφανοῦσθαι, καὶ ἀνεύθυνον εἶναι.) πρὸς τὸ ἔθος, ὅτι καὶ ἀναχομιζόμενοι ἐκ τοῦ μαντείου ἐστεφανοῦσθαι φησὶν. [Ἔθος ἦν εἰς τὸν Ἀπόλλω ἀπιόντας μετὰ στεφάνων ἐντεῦθεν ἀναχωρεῖν. ὡς οὖν στέφανον ἔχων ὁ Καρίων παρρησιάζεται πρὸς τὸν δεσπότην καὶ τοῦτο φησὶν. P.] (Ἄλλως.) ἡ στεφανοφορία διακόσμησις τοῖς εἰς τὸν θεὸν ἀπιούσιν ἰσοτίμως δούλοις τε καὶ ἐλευθέροις ἐδίδετο, οὐδὲν πλεονεκτήματος τεκμήριον ἐλευθέροις διωρούμενη· οὐδὲ μὴν δούλοις ὀνειδίζουσα τὸ τῆς τύχης ὑποδείξις. ἔπαιξε δὲ ἅμα χαριέντως καὶ δυσωπητικῶς ὁ Καρίων· καὶ ὡς στέφανον ἔχων παρρησιάζεται καὶ τοῦτό φησι. — τὸ δὲ τυπήσεις Ἀττικόν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ τυπτεῖν ἀχρήστου θέματος. Junt.

22. καθίκοιτο γὰρ ἂν οὕτω μᾶλλον τῆς κεφαλῆς. δέχεται γὰρ τὸ σκέπας τὸ ἐν ταῖς καλύψει τὸν τῶν προσπιπτόντων φόρτον πληγῶν. ἧτοι τοῖς τοῦ στεφάνου περιθέμασι στερισκόμενος· ἢ ἵνα μᾶλλον ἀλγῆς δεχόμενος τὰς τῶν πληγῶν καταγωγὰς, διὰ τὸ γυμνὸν καθικνεῖσθαι τῆς κεφαλῆς. τὸ δὲ σχῆμα τοῦ λόγου παρ' ὑπόνοιαν. V.

23. λῆρος, οὐ γὰρ παύσομαι : [Εἰ μὲν ἐμφανῶς « τὸ λῆρος » πρὸς τὸν δεσπότην εἶπεν, ἀντὶ τοῦ περιττολο-

γία εἶπεν· εἰ δὲ τὸ « οὐ γὰρ παύσομαι, πρὶν ἂν φράσῃς μοι, » εἰς ἐπήκουσεν αὐτοῦ εἶπε, τὸ δὲ « λῆρος » καθ' ἑαυτὸν, οὕτως εἶποις· λῆρος καὶ φύλαρος εἰ ταῦτα λέγων.] — τινὲς δὲ φασὶν ἐσχηματισμένους εἰρῆσθαι ἀντὶ τοῦ λῆρος, ἧγον μαντικῶς. Junt. (ἀντὶ τοῦ ληρεῖς, ὃ ἔστι φλυαρεῖς. Ἄλλως.) χαριέντως καὶ τὸν σκοπὸν ἤνυσεν καὶ ὑβρίζειν οὐκ ἔδοξε, καίτοι λυπούμενος. ἐπεὶ τὸν δεσπότην ἐμελλεν ὑβρίζειν, εὐστόχως οὐκ εἶπε ληρεῖς, ἀλλὰ λῆρος ἀορίστως. R. V.

25. [πάνυ σφόδρα : Ὅτι σύνηθες Ἀττικοῖς παράλληλα τιθέναι τὰ ἰσοδυναμοῦντα· δηλοῦται δὲ ἐν τι ἐξ ἀμφοτέρων. οὕτως ἔχει καὶ τὸ « τυχὸν ἴσως. »] — Ἄλλως. εἶπεν ἀμφοτέρω καὶ τὸ πάνυ καὶ τὸ σφόδρα δηλῶν τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐνοίας. τὸ δὲ πυνθάνομαι, τὸ ἐρωτῶ καὶ τὸ ἀκούω· ὧν τὸ μὲν πρὸς γενικὴν συντάσσεται, τὸ δὲ ἀκούω πρὸς ἀπαρέμφατον, ἢ πρὸς αἰτιατικὴν. Junt.

27. κλεπτίστατον : Κερδαλέον, συνετόν· ἀντὶ τοῦ φρονιμώτατον, πανουργότατον. Ὅμηρος [Od. T, 306] « κλεπτοσύνη τε. » Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἠγοῦμαί σε εὐνούστατον καὶ φρονιμώτατον, τὸ παρ' ὑπόνοιαν ἐπήγαγε κωμικῶς παίζων. V. [τὸ σχῆμα παρ' ὑπόνοιαν· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν εὐνούστατον, παίζων κωμικῶς ἅμα καὶ χαριεντιζόμενος διὰ τὸ τῆς κωμωδίας μειδιαστικόν, ἅμα δὲ καὶ τὸν οἰκίτην ποιεῖ ἀποδοχῆς τε τυγχάνοντα καὶ χλεύης ἐκ τοῦ δεσπότητος· ἦν γὰρ ἐλπίς συμφώνως τῇ πρώτῃ λεγῆσεσθαι τὸ δεύτερον· ἢ ἀντὶ τοῦ κερδαλέον καὶ συνετόν. Ὅμηρος [II. A, 132] « κλέπτε νόφ » ἀντὶ τοῦ παραλογίζου. εἰώθημεν δὲ καὶ ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ κλέπτην τὸν φρόνιμον λέγειν· ἢ μυστηριακώτατον· τὰ γὰρ μυστήρια κρυφίως γίνονται.] — Ἄλλως. δέον οὕτως εἰπεῖν, πιστότατον ἠγοῦμαί σε καὶ εὐνούστατον, ὃ δὲ παρ' ὑπόνοιαν κλεπτίστατον εἶπεν. αἰεὶ γὰρ οἱ δούλοι τὰ τῶν δεσποτῶν ὑφαίρουνται. Junt.

[κλεπτίστατον : Ἡ ὅτι τὸν φρόνιμον οἱ Ἀττικοὶ κλέπτην ἐκάλου. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κλεπτῶν τοῦτο φησὶ. φρονιμώτεροι γὰρ οἱ κλέπτοντες ἑαυτῶν γίνονται, ὅταν κλέπτωσιν, ἀναγκαζόμενοι παντὶ τρόπῳ συγκαλύπτειν ὅπερ ἔδρασαν. ὡς καὶ ἡ ἔτυμολογία δείκνυσσι τοῦ ὀνόματος. κλέπτης γὰρ ἀπὸ τοῦ καλύπτω ἔτυμολογεῖσθαι δοκεῖ. B. φρονιμώτατον. D.]

28. καὶ δίκαιος ὧν ἀνήρ : Ἐπεταί τῷ θεοσεβεῖ τὸ δίκαιον εἶναι, γνώρισμα γὰρ αὐτοῦ τούτο. ὃ γὰρ θεοσεβῆς, ἂ τῷ θεῷ ἔστι φίλος, ταῦτα πράττει. Junt.

29. ἦν : ἀντὶ τοῦ ἡμῶν Ἀττικῶς. (αἰνίττεται δὲ πρὸς 45 τί τοῦ δράματος ὁ σκοπός.) R. V.

30. ἱερόσυλοι, ῥήτορες : Τινὲς οὐ στίζουσιν εἰς τὸ ἱερόσυλοι· οἱ ῥήτορες (γὰρ) ὡς φαῖλοι διεβάλλοντο· διὸ εἶπεν ἱερόσυλοι ῥήτορες.

31. καὶ συκοφάνται : Λιμοῦ γενομένου ἐν τῇ Ἀττικῇ τινὲς λάβρα τὰς συκᾶς τὰς ἀφιερωμένας τοῖς θεοῖς ἔκαρποῦντο· μετὰ δὲ ταῦτα εὐθηνίας γενομένης, κατηγόρου τούτων τινὲς, καὶ ἐκείθεν συκοφάνται λέγονται. [Ἄλλως. ἀπείρητο Ἀθήνησι μὴ ἐξάγειν

ἐντεῦθεν ἀλλοσέ που σῦκα βουλομένων οὖν τινῶν ἐξενηγεῖν, ἰστάμενοι ἐν ταῖς τῶν πυλῶν ἐξόδοις ἄνδρες πανοῦργοι τὸ τούτων ἐξήλεγον τέγνασμα, ὃ περὶ τὴν ἐξαγωγὴν ἐποίουν. ἐκαλοῦντο οὖν οὗτοι συκοφάνται, ὡς τὰ σῦκα φαίνοντες. ἐπεκράτησεν οὖν ἐξ ἐκείνου τοῦνομα πρὸς πάντας τοὺς πανοούργους.] — εὐρηται δὲ περὶ τούτου καὶ ἑτέρα ἱστορία πάνυ ψυχρά. P. πείθομαι : Πιστεύω. Dv.

32. [ἐπερησόμενος οὖν : Ἐπερωτήσων τὸν Ἀπόλλωνα. ὡς τὸν θεὸν δὲ, πρὸς τὸν θεόν. τὸ δὲ ἐξῆς, ὡχόμεν οὖν πρὸς τὸν θεόν, ἐπερησόμενος καὶ ἐρωτήσων, νομίζων τὸν βίον μὲν ἐμοῦ αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν ἀντικρυς ἐκτετοξέυσθαι καὶ κεκνωῖσθαι, πεισόμενος δὲ καὶ ἐρωτήσων, εἰ χρήματαβαλόντα τοὺς τρόπους τὸν υἱόν, ὃς μόνος μοι τυγχάνει, εἶναι πανοῦργον, ἀδικον, μηδὲν ὑγιές (ὃ γὰρ ἀδικὸς καὶ ἀρπάζ οὐχ ὑγιαίνει τῇ ψυχῇ) ὡς νομίσας τοῦτο αὐτὸ συμπερῆν ἐν τῷ παρόντι βίῳ. εἶπε δὲ τὸ πεισόμενος κατ' ἐπανάληψιν, ἐπειδὴ ἐπερησόμενος προσιπῶν ἔθηκε διὰ μέσου, τὸν ἐμὸν μὲν, μέχρι τοῦ βίου.] — ὡς : Εἰς. Cant. 1. 2. ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν θεόν. V.

33. τὸν θεόν μὲν αὐτοῦ : Ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ αὐτοῦ Ἀττικῶς. Junt.

[τοῦ ταλαιπώρου : Τοῦ τλητικῆς, ἢ τοῦ τετληκός. ταλαιπώρος δὲ παρὰ τὸ τλῆναι τὸν πῶρον, ὃ ἐστὶ πένθος, ὅτι δὲ πῶρος πένθος ἐστὶ, καὶ Ἀντίμαχος φησι,

πῶρός τοι ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέσσιιν ἕκαστος.]

34. ἐπερωτῶν πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ὡχόμεν, τὸν ἐμὸν, φησὶ, βίον νομίζων ἐκτετοξέυσθαι, ὃ ἐστὶν ἐξανάλωθῆναι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοξευόντων καὶ ἐκταπαινώτων τὴν φαρέτραν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἐξοίεσθαι πρὸς ἀπολήξιν τῆς ἐν αὐτῷ διατριβῆς ἐκπίπτοντα. Ἄλλως ἀπολέσθαι ἀπὸ τῶν τοξευόμενων, ἢ τῶν δια τὰ βέλη ἀφιέντων τοξοτῶν. V. ἐκκνωθῆναι. V. ἐγγὺς ἀπωλείας εἶναι διὰ τὸ γῆρας. V. ἐκτετοξέυσθαι : Τετελειῶσθαι, ἀνηλώσθαι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοξευόντων, ὅταν τὴν φαρέτραν κενώσωσιν. Junt. ἐκκκνωθῆσθαι, ἀνηλώσθαι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ τοξείᾳ ἀναλισκόντων τὰ βέλη. R. ὑπολαμβάνων κατηναλώσθαι, ἠφανίσθαι τὴν περιουσίαν. Br. ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τοῦτο τῶν τοξοτῶν, ὅταν τοξευόντες πάντας τοὺς ἑαυτῶν οἰστοὺς ἀφήσωσιν. B.

35. τὸν δ' υἱόν : Ἀντὶ τοῦ περὶ τοῦ υἱοῦ Ἀττικῶς. καὶ Μένανδρος ἐν Περικειρομένη, τὸ δὲ κεφάλαιον οὕτω λογιζομαι τὸν δεσπότην. V.

36. πεισόμενος : Ἐρωτήσων. Dv. τοὺς δικαίους. R.

37. διαβάλλει τὸ δίκαιον τῶν Ἀθηναίων. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ μηδὲν τῶν δικαίων φρονεῖν αὐτόν. V. εἰς τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων σκώπτει. V. (a. m. sec.) R.

39. ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων : Ἡ λέξις Εὐριπίδου. ἀντὶ τοῦ ἔχρησε. G. (τραγικώτερον δὲ τοῦτο ἐξ Εὐριπίδου, διασίρων τὸν Εὐριπίδην. οἱ γὰρ τρίποδες δάφνη

ἦσαν ἐστεμμένοι καὶ ἡ προφήτις. Ἄλλως.) ἀπὸ τῶν στεμμάτων τῆς προφήτιδος ἐστεφανηφόροι γὰρ ἡ Πυθία (δάφνη. τινὲς δὲ καὶ θεσφάτων. Ἄλλως. γράφεται σκεμμάτων,) ἐπεὶ οἱ μαντεύομενοι ἐγγράφω ἀνακινώσκει πρὸς τὸν θεὸν τὰς πεύσεις ἐποιοῦντο, γεγραφότες ἐν σφυκτικῷ τὸ κατὰ προαίρεσιν αὐτοῖς κείμενον, στεφάνω τε ἀμφιέσαντες ἀβρῶ, τῇ μαντιπύλῳ ἐχειροτόνουν ἢ δὲ ἐντυχοῦσα σύμφωνον τοῖς προτεινομένοις ἐποιοῦτο τὴν ἀπόκρισιν. οἱ δὲ, ὅτι ἐν μέσῳ τῶν στεφάνων καθήμεν ἔλεγεν ἡ Πυθία ἢ ὅτι δάφνη ἔσπετο ὁ τρίπους, ἐφ' οὗ καθῆστω ἡ Πυθία καὶ ἀλλαχοῦ [Eq. 1018] « ἔλακεν ἐξ ἀδύτου διὰ τριπόδων ἐριτίμων. » — Ἄλλως. στέφανοι ἐπὶ τοῦ τρίποδος ἐκείνου, οὗς ἡ Πυθία ἐν τῇ κεφαλῇ φοροῦσα ἐμαντεύετο. [ἢ τὸν τρίποδα λέγει διὰ τὸ κυκλοτερές αὐτοῦ. Dv.] ἦν δὲ ἡ Πυθία γυνή, ἥτις, ὡς φασιν, ἐπικαθημένη τῷ τρίποδι τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ διαιρούσα τὰ σκέλη πονηρὸν κάτωθεν ἀναδιδόμενον πνεῦμα διὰ τῶν γεννητικῶν ἐδέχετο μορίων, καὶ οὕτω μανίας πληρουμένη, καὶ τὰς τρίγας λύουσα, καὶ ἀπρὸν ἐκ τοῦ στόματος ἀποπέμπουσα, καὶ τὰλλα πάντα ποιοῦσα, ὅσα οἱ μαινόμενοι ποιεῖν εἰώθασιν, τὰ τῆς μαντείας, ἢ μᾶλλον μανίας, ἐφθέγγετο ῥήματα ἢ καὶ δαίμων τις ἦν οὕτω καλούμενος πύθων, ἀφ' οὗ ἡ Πυθία παρωνομάζετο ἢ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων Πύθιος ὀνομαζόμενος, διὰ τὸ τοῖς πυνθανομένοις χρησιμὸς διδόναι περὶ ὧν ἂν βούλοιντο. Junt.

40. [πύσει : Οἱ Ἀττικοὶ τὰ τῶν παθητικῶν χρόνων δεύτερα πρόσωπα αἰεὶ διὰ διφθόγγου γράφουσιν, ὡς καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς εὐρήσεις : οὗτος γὰρ, εἴπερ τις, τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ χρῆται. ἢ δὲ κοινῇ διαλέκτῳ μόνου τοῦ βούλει, καὶ ὄψει, καὶ οἰεὶ τὰ ἐνεργητικὰ μὴ ἐν χρήσει εὐρούσα, τῇ Ἀττικῇ ἐπομένῃ συνθηθεὶ αἰεὶ διὰ διφθόγγου τὰ τρία ταῦτα ἐκφέρει. ἀπαγορευτικῷ δὲ ἢ αἰτιολογικῷ μορίου τεθέντος, οἱ Ἀττικοὶ οὐχ οὕτω τὰ δεύτερα πρόσωπα ἐκφέρουσιν, ὡς εἴρηται, ἀλλ' ὑποτακτικῶς.]

εἶπε : Ἐμαντεύσατο. V.

41. ἐξιών : Ἐκ τοῦ ἱεροῦ δηλονότι. R. V.

42. μὴ μεθίσθαι μ' ἔτι : Τὸ μεθίσθαι ἐνεργητικῶς πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσεται ὡς Συνέσιος [Epist. 4, p. 161, D] « μεθῆκε τὸ πηδάλιον ἐκ τῶν χειρῶν. » παθητικῶς δὲ πρὸς γενικὴν, ὡς ἐνταῦθα. Junt. μὴ μεθίστασθαι μὴδὲ ἀναχωρεῖν. V.

43. πείθειν : Ἐκείνον πείθειν δ' ἐκείνον ἐμοὶ ξυνακολουθεῖν ἕως εἰς τὸν οἶκον. Dv. ξυνακολουθεῖν : Σὺν αὐτῷ πορεύεσθαι. Cant. 2.

44. τῷ ξυναντάς : Τούτῳ συναντίσας. Dv. τῷ : Τίτι. E.

45. οὐ ξυνίης : Οὐ νοεῖς. R. οὐ γινώσκεις. V.

τὴν ἐπίνοιαν : (Τὸ αἰνίγμα,) τὴν γνώμην καὶ τὴν ὀκλήδονα. R. V.

46. σκαίωτατε : ἀπαίδευτε. V. Θ. Br.

47. τὸν ἐπιχώριον τρόπον : Τὴν ἐπιχώριον πολιτείαν (τῶν Ἀθηναίων). αἰνίττεται δὲ αὐτῶν ἦτοι τῆς πολι-

τείας τὸ ἰταμόν τε καὶ δυσσοικονόμετον. — μετέρχεσθαι τὸ τῆς χώρας ἔθος. Θ.

48. τῷ τούτῳ κρίνεις : Τίτι σημεῖον τοῦτο κρίναι θέλεις. V. ποῖον σημεῖον. R. ἐν τίνι πράγματι καὶ σημεῖον. Θ.

5 καὶ τυφλῶ : (ἦτοι) πρὸς τὸν Πλούτον αἰνιτιζόμενος, ἢ τὸν πηρὸν τῷ νῶϊ (νοῦς γὰρ ὄρα καὶ νοῦς ἀκούει. καὶ καθάπερ ὁ τυφλὸς τὴν πορείαν εὐθεῖαν οὐ ποιεῖται. πρὸς τὸ Ὀμηρικὸν δὲ [Od. Θ, 195]

καὶ κ' ἀλάς τοι ζεῖνε διακρίνεις τὸ σῆμα.

10 τυφλῶ δὲ οὐχὶ ὀφθαλμοῦς, ἀλλὰ τὴν καρδίαν, ἣ ἐστὶν ἀνοήτω. παροιμία δ' ἐστὶ, τυφλῶ δῆλα τὰ μαρτύρια. τὸ δὲ ἐξῆς, ὅτι σφόδρα ἐστὶ τοῦτο συμφέρον, τὸ μὴδὲν ὑγιὲς ἀσκεῖν.) — Ἄλλως. παροιμία ἐστὶ, τῷ τυφλῷ δῆλον, ἐπὶ τῶν πάντων σαφεστάτων λεγομένη· τὰ γὰρ τοῖς

15 τυφλοῖς δῆλα τοῖς βλέπουσι σαφέστατα σφόδρα. λέγει δὲ, ὡς ὁ κελύεσας σε τυφλῷ ἀνδρὶ ἐπακολουθεῖν δῆλόν ἐστι ἐντεῦθεν καθίστησιν, ὡς καὶ τυφλὸς ἂν γνοίη τούτο, ὡς ὁ πάντες μετέρχονται, τοῦτο δεῖ καὶ τὸν σὸν υἱὸν μετελθεῖν. ἢ ὅτι ἐπειδὴ πάντες τὴν ἀδίκον πολιτείαν

20 μετέρχονται, εἶπέ σοι ὁ Ἀπόλλων, ὡς ᾧ ἂν ἐντύχῃς, πάντως τοιοῦτος ἐστὶ καὶ ἀκολουθεῖ αὐτῷ, ἤγουν τὴν αὐτὴν αὐτῷ καὶ σὺ μετέρχου ὁδόν. Junt. δηλονοτιῆ : Φανερόν γάρ ὅτι. γινῶναι : Νοῆσαι. Dv. φανερόν ἐστὶν ὅτι καὶ τυφλῷ νοῆσαι δοκεῖ τοῦτο. Br. φανερόν ἐστὶ...

25 τυφλῷ εἰς τὸ νοῆσαι. Θ.

49. σφόδρα... συμφέρον : Ὅτι λίαν ὠφέλιμον. Θ.

50. ἀσκεῖν ὑγιὲς : Μετέρχεσθαι δίκαιον. Θ.

51. ῥέπει : Φέρεται, ἀποβλέπει, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ζυγοῦ. Junt. ὡσπερ ζυγοῦ εἶπεν. R. ἀντὶ τοῦ ἐπιφέρεται.

30 μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ. V.

54. ὁ Πλούτος, τίνος ἕνεκεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπῆντησεν, εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δελφοῖς. V. εἰς Δελφούς. R. τίνος χάριν ἦλθεν εἰς τὸ χρηστήριον τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ τίνος χρεῖαν εἶχεν σὺν ἡμῖν εἰς Δελφούς. Θ.

35 55. τὸν χρησμὸν ἡμῶν, ὅτι νοεῖ : Καὶ Πλάτων Νόμων γ' [p. 837, E] « τὸν δὲ νόμον ὑμῶν ὅ τι νοεῖ περὶ τὰ τοιαῦτα οὐδὲν με ἐξετάζειν δεῖ. » Junt. ὅ τι σημαίνει. R.

57. ἢ τὰπὶ τούτοις : Τὰ ἐπὶ τῇ ἀπειλῇ· καὶ γὰρ ἢ 40 πεῦσις ἀνω ἀπειλητικῆ. λέγει οὖν, βέλτιόν σοί ἐστιν ἐξεῖπειν λόγῳ πεισθέντα ἢ βιασθέντα· ἢ ὡς μὴ λέγοντός σου, βιάων τι διαπράξομαι. Ἄλλως. ἢ τὰπὶ τούτοις : Ἦγουν τὰ ἀκόλουθα τοῖς μὴ ἐθέλουσιν ἑαυτοὺς ἐκφαίνειν. τὰ δὲ ἐστὶ πληγαὶ καὶ τραύματα.

45 λέγειν χρῆ : Τὸ λέγειν ἐπὶ τοῦ προφορικοῦ λόγου λέγεται, καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ τοῦ ὀνομάζειν καὶ ἐπὶ τοῦ φράζειν. Junt. πρὸ τοῦ τυφθῆναι σε. Θ.

58. οἰμώζειν : Οἰμώζω, τὸ θρηγῶ. ἀφ' οὗ οἰμωγῆ, ὁ θρηγῶς, καὶ οἰμωγμα οὐδετέρως παρ' Αἰσχύλῳ [Sept. 8]

50 οἰμώγμασιν θ' ὡν Ζεὺς ἀλεξήτηριος.

ἐκ τούτου δοκεῖ καὶ οἰμοὶ θρηγητικὸν ἐπίρρημα γίνεσθαι. Ms. ap. Br.

60. σκαῖος : Ἀταιδεύτως, σκληρῶς, ἀποτόμως. Θ.

61. τούτο πρὸς τὸν Πλούτον. πρόσκεισαι. εὐσεβοῦς, δικαίου. ἀποστροφὴ τὸ σχῆμα. Θ. ἀντὶ τοῦ εὐσεβοῦς. (ἀπὸ μέρους δὲ ἀγαθοῦ.) R. V.

62. κλάειν : Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ κλαίειν. Borg.

63. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν : Τὴν κληδῶνα, (τὴν μαντείαν.) καὶ τὸ σύμβολον. οὕτως ὁ Ῥόδιος Ἀπολλώνιος [I, 304] « μὴ δ' ὄρνις ἀεικελίη πέλε νηί. » κοινῶς γὰρ πᾶν σύμβολον ἐκφευκτικὸν ἢ προτρεπτικὸν ὄρνιν καλοῦσιν. ὄρνις, ἐπιφώνησις, παρμῶς, καὶ τὰ τοιαῦτα, 10 ὡς αὐτὸς ἐν Ὀρμισί [720] ἐδήλωσεν. Ἄλλως. τὴν μαντείαν τοῦ Ἀπόλλωνος ὄρνιν λέγει, ἐπειδήπερ οἱ παλαιοὶ οὐ μόνον διὰ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ δι' ὄρνιθων ἐμαντεύοντο. — καὶ ὅτι οἱ παλαιοὶ πᾶν τὸ ἐπὶ σημεῖον καὶ τεκμηρίον τινὲ παραλαμθανόμενον ὄρνιν ἐκάλουν, 15 ἀπὸ μεταφορᾶς καὶ τὸ μάντευμα καὶ τὸ σύμβολον. Junt.

64. [μὴ τὴν Δήμητρα : Εἰκότως ταύτην ἔρχον λαμβάνει ὡς γεωργός· ἢ γὰρ Δημήτηρ τῆς γῆς ἔφορος.] — διὰ τὸ μὴ φράσαι οὐκ εἰ χαιρήσεις. V.

65. ἢν μὴ φράσης : Ἐὰν μὴ εἴπῃς. Br.

66. ὦ τᾶν : Ἀντὶ τοῦ ὦ ἑταῖρε. τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι οὐ πρὸς ἓνα μόνον τὸ ὦ τᾶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς δύο. καὶ Κρατῖνος « ἄρά γε, ὦ τᾶν, θελήσετε. » [Ἄλλως. ὦ τᾶν, ὦ φίλοι, πληθυντικῶς νοητέον. ἢ ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε. ἢ ἢ τὸ μὲν ὦ τᾶν πρὸς μόνον τὸν Χρεμύλον. οὗτος γὰρ 25 αὐτῷ ἠπειλεῖ· τὸ δὲ ἀπαλλάχθητον πρὸς ἀμφοτέρους· ἐπειδὴ καὶ ἀμφὸς τούτῳ ἠνώχλουν. ὁ καὶ κρείττον. εἰδοθαμεν γὰρ ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ ἐστὶν ὅτε τοὺς λόγους οὕτω ποιεῖσθαι.]

πώμαλα : Ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς· ἐστὶ δὲ Ἀττικόν. (ἐστὶ 30 γὰρ ἐπίρρημα ἀρνήσεως.)

67. (καὶ μὴν ὁ λέγω : Τινὲς ἐν πρόσωπον αὐτὸ εἶναι λέγουσι τοῦ δούλου ἀπὸ τοῦ πώμαλα ἕως τοῦ ἐκτραχηλισθῆ πεσόν.)

70. ἐκτραχηλισθῆ : Τὸν τράχηλον κατακλασθῆ (R. 35 V.), ἐκσπονδυλισθῆ. Junt.

72. ἀλλ' ἢν πύθησθέ μ' ὅστις εἴμ' ἐγώ : Οὕτω τὴν αἰτιατικὴν ἀντὶ γενικῆς, καὶ ἀντὶ δοτικῆς τὴν αἰτιατικὴν Ἀττικοὶ λέγουσιν, [ὡς Θεουκιδίδης [I, 28] « εἰ οὖν τί σε τούτων ἀρέσκει, πέμπε ἄνδρα πιστόν ἐπὶ θάλατταν. » 40 καὶ Σοφοκλῆς [Aj. 684]

οὐ γὰρ μ' ἀρέσκει γλώσσά σου τεθηγμένη.

ἀντὶ τοῦ οὐ γὰρ με.] ὡς ἐπὶ ἀψύχου τὸ ἀναθεῖς. ἢ διὰ τὸ τυφλὸν αὐτὸν εἶναι.

74. ἐὰν βούλῃ γε σύ : [Τούτο διττῶς νοητέον. νῆ τοὺς 45 θεοὺς ἀφήσομέν σε, ἂν βούλῃ γε σύ εἰπεῖν ὅστις εἶ. ἢ οὐκ ἀφήσομεν, ἐὰν βούλῃ σύ μὴ εἰπεῖν ὅστις εἶ.] — ἐὰν βούλῃ καὶ δοκῇ σοι, ἀφήσομέν σε. τοῦτο γὰρ προσληπτέον. V. ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ, ἀπολύομεν. τοῦτο δὲ φασὶν ἀπολύσαντες αὐτόν. Ἄλλως. ἐὰν δὲ σοὶ δοκῇ, του- 50 τέστι τὸ ἀπολυθῆναι. προσληπτέον τὸ ἀφήσομεν. V. a manu sec.

75. μέθεσθε παροξυτόνως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν. R.

Εἰρηναῖος φησι παραξυτόνως Ἀττικοὺς λέγειν τὸ μέθεσθε. V.

ἦνι : Ἰδοῦ. *Dr., Br.* μέθεσθε ἀντὶ τοῦ ἀπολείφθητε καὶ πόρρω γίνεσθε. κανόνισον ἴημι τὸ καταλείπω, ὃ μέλλων ἦσω. ὁ δευτέρως ἀόριστος ἦν. ὁ μέσος ἔμην, ἔσο, καὶ τὸ προστακτικὸν ἔσο, καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ, καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς ου δίφθογγον οὔ, καὶ μετὰ τῆς μετὰ προθέσεως καὶ συγκοπῆς καὶ τροπῆς τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ, μεθοῦ, μεθέσθω, μέθεσθον, μεθέσθων, μέθεσθε, 10 μεθέσθωσαν. P.

77. [ἢ παρεσκευασμένος : Τὸ ἦ ἄνευ τοῦ ν ἀντὶ τοῦ ἤμην. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὸ ἦν καὶ ὑπῆρχον ἐγὼ ἦ φασιν, οὕτως ἀπὸ τοῦ εἰμι τὸ ὑπάρχω γίνεται ὁ παρατακτικὸς εἶν διὰ διφθόγγου. (ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ εἶδημι ἦδεν. P.) καὶ 15 διαλύσει Ἰωνικῇ τῆς εἰ διφθόγγου εἰς ε καὶ α γίνεται ἔα, ὡς καὶ τὸ ἦδεα, καὶ τὸ τιθεῖσι τιθέασιν. ἢ χρῆσις δὲ παρ' Ὀμήρῳ [II. E, 887], ὡς τὸ « οὐ γὰρ ἀμενηνὸς ἔα » εἶτα κινυῶντες τὸ ε καὶ α εἰς η, ἦ φασιν, ὡς καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς εὐρήσεις.] — ἀντὶ τοῦ ἤμην.

20 R. τινὲς ἄνευ τοῦ ν αὐτὸ γράφουσι τὸ η μόνον ἀφιέντες. ἀντὶ τοῦ ἤμην, κατ' ἔλλειψιν τοῦ ν. οἱ δὲ ὅτι ἐπὶ τρίτου προσώπου τίθεται τὸ ῥῆμα. ὅτι δὲ τάσσεται καὶ κατὰ τοῦ ἤμην δῆλον ἐκ τοῦ Ὀμήρου [II. Ω, 428; Od. T, 315] « εἶποτ' ἔην γε. » V.

25 78. μιαινώτατε ἀνδρῶν ἀπάντων : (Πεφυλαγμένως ποιεῖται τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς ὑπέρβειν, ἵνα μὴ θεῶν υπερτιθεῖς, κἀκείνους πάθει υποτάξῃ. ἢ ὅτι ἐν σχήματι ἀνδρὸς ἐφάνη ὁ Πλούτος.) δεῖ δὲ ἐννοεῖν τὸν Πλούτον ῥυπῶντα καὶ ταπεινὸν ὄντα τὸ σχῆμα.

30 79. [εἶτ' ἐσίγας : Εἰ μὲν οὕτω τὴν σύνταξιν τρέψεις, τὸ εἶτα ἀργὸν ἐρεῖς, καθὼς ἐν ταῖς ἀποδόσεσι τῶν μετῶν ποιεῖν εἰώθαμεν. ὦ μιαινώτατε ἀνδρῶν ἀπάντων, ὦν Πλούτος εἶτα ἐσίγας. εἰ δὲ τὸ εἶτα ἐν ἀρχῇ θήσεις, οὐκ ἀργὸν νοήσεις. εἰώθαμεν γὰρ ἐν τοῖς τῆς βαρύτητος 35 σχήμασιν ἐν ἀρχαῖς πολλάκις τιθέναι τὸ εἶτα, οὕτως εἶτα ὦ μιαινώτατε ἀνδρῶν ἀπάντων ὦν Πλούτος ἐσίγας;]

83. αὐτότατος : Ἡ αὐτότατος ἀντωνυμία πέπαικται κομικῶς. τὰ γὰρ ἀόριστα τῶν πραγμάτων ἀνεπίτατα. 40 εἰ οὖν ἡ ἀντωνυμία ἐπὶ οὐσίας παραλαμβάνεται, κατὰ τοῦτο ἐπίτασιν οὐ δέχεται, ὡς τὰ ἄλλα μέρη. [Ἄλλως. ἐπαιξεν αὐτότατος υπερβητικῶς εἰπὼν, ἵνα δείξῃ, ὡς ἀληθῶς αὐτὸς ἐστίν. ὥσπερ καὶ τὸ μονώτατος. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μὲν μονώτατος εὐρηται ἐν τοῖς λογο- 45 ποιῖς, τὸ δὲ αὐτότατος οὐ.] — αὐτότατος οὐ λέγεται, ὡς οὐδὲ ἐγώτατος ἀπὸ τοῦ ἐγώ. τοῦ γελοίου δὲ χάριν οὕτω πέπαικται. Θ.

81. τὸν Πατροκλέα κομωδῆ ὡς Ἀθηναῖον μὲν καὶ πλούσιον, σκνιπὸν δὲ καὶ φειδιῶλον. ἦν δὲ τραγωδίας 50 ποιητῆς, ἄλλως δὲ καὶ κακόβιος καὶ φιλοχρήματος, ὡς καὶ ἐν τοῖς Πηλαργοῖς εἴρηται περὶ τούτου, ὅστις ἐνεκεν τῆς φειδιῶλιας οὐδένα εἶα προσεῖσθαι φυλακῆς ἐνεκα τῶν χρημάτων καὶ γλισχροῦ βίου. (ἦν δὲ οὗτος εἰς τῶν τὸν Λακωνικὸν ζηλούντων βίον. Ἄλλως. οὐ-

τος ὁ Πατροκλῆς Ἀθηναῖος φιλοχρήματος, ὃς ἐφύλαττε τὰ χρήματα καὶ ἦν ῥυπαρὸς τῷ βίῳ καὶ ἡχρμει.) — ἐκ Πατροκλέους : Ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Πατροκλέους. *Brunch.*

86. τουτί δὲ τὸ κακὸν : Ἦγουν τὴν τύφλωσιν. *Br.* 5

87. φθονῶν : Φθόνος παρὰ τοῖς φιλοσόφοις, ἢ ἐπ' ἄλλοτρίοις ἀγαθοῖς λύπη, ἧτοι ἢ ζηλοτυπία, ὡς ἐνταῦθα παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσιν ἢ μέμφις, ὡς Εὐριπίδης [Hec. 288] « ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας. » *Junt.*

88. ἐγὼ γὰρ ὦν μειράκιον : Τοῦτο φησιν, ἵνα τὸ 10 προπετὲς τῆς ῥήσεως ἀναφέρῃ ἐπὶ τὸ ἐξημμένον καὶ δόξῃ συγγνώμην ἔχειν ἢ ἁμαρτία, ὅτι μειράκιον ὦν ἠπειλήσε. καὶ μὴν οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα τὸ τοὺς μὲν φαύλους καταλιπεῖν ὁμολογήσαι, καταλαθεῖν δὲ τοὺς 15 χρηστούς. πῶς οὖν ὁ Ζεὺς νοούμενος εἰς τὸ πρῶτον αἴτιον, καὶ μᾶλλον βουλούμενος τοὺς ἀγαθοὺς εὐπράττειν, ἐτύφλωσε τὸν Πλούτον εἰπόντα τοῦτο; λέγομεν οὖν, ὅτι εἰ πάντως τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς ἀρετῆν ἀσχοῦσι 20 παρείπετο τὸ πλουτεῖν, πάντες ἂν διὰ τὸ πλουτεῖν μετήσσαν τὴν ἀρετὴν, οὐ δι' αὐτὴν τὴν ἀρετὴν. ὁ δὲ Ζεὺς 21 βουλούμενος τοὺς ἀνθρώπους οὐ διὰ τι χρισμῶν καὶ ἐπωφελὲς τὴν ἀρετὴν μετιέναι, ἀλλὰ δι' αὐτὴν τὴν ἀρετὴν, τοῖς ταύτην ἀσχοῦσι καὶ ἀποτυχίαν χρημάτων ἐσθ' ὅτε δίδωσιν ἐν τῷ βίῳ, ἵνα ἕκαστος ἐφίηται τῆς 25 ἀρετῆς δι' αὐτὴν τὴν ἀρετὴν, καὶ μὴ διὰ τὸ ἐλπίζειν 26 ὅτι πάντως διὰ τῆς ἀρετῆς εὐπορήσει χρημάτων.

90. ὁ δὲ μ' ἐποίησε τυφλόν : Ἐπεὶ ἐμελλεν ἀνατρέ- 30 πειν τοὺς ἀδίκους, οὐκ εἴασεν ὁ Ζεὺς. τῷ μὲν γὰρ Πλούτῳ συνέφερεν, ὅτι καλῶς αὐτῷ ἐχρῶντο, ἐκείνοι δὲ οὐ. V. παρῳδῆται ἐκ τῶν Ἡσιόδου [Op. 42]

κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίαν ἀνθρώποισιν.

ἢ ὅτι ἀνόσιος ὁ διὰ τῆς ἀρετῆς τοῦ πλοῦτος φόρτος τοῖς δικαίοις, εἰ χαυνωθεῖεν ἐκ περιουσίας.

93. [διὰ τοὺς χρηστούς γε : Ἰστέον ὅτι ἡ διὰ πρό- 35 θεσις οὐ μόνον γενικῇ συντάσσεται, ὅταν δηλοῖ ἐνέρ- 36 γειαν, ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ, ὡς ἐνταῦθα εὐρήσεις δὲ τοῦτο καὶ ἐν πολλοῖς τῶν λογοποιῶν. καὶ μὴν ὅταν δη- 40 λοῖ αἰτίαν, αἰτιατικῇ μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πολλὸ συντάσσεται ἀλλὰ καὶ πρὸς γενικὴν εὐρηται σπανίως.]

94. ὁμολογῶ σοι : Ἀντὶ τοῦ συναινεῖ σοι. R. συμ- 40 φωνῶ σοι, ὁμοιά σοι λέγω ἐν τούτῳ· εὐρίσκεται δὲ καὶ πρὸς αἰτιατικῇ. *Junt.*

φέρε, τί οὖν; ἀγε δὴ. ἔστι δὲ μετάβασις τοῦ λόγου. R. V.

96. ἦδη : ἀντὶ τοῦ λοιποῦ ταχέως. R. V.

97. ὡς : ἀντὶ τῆς πρὸς. V.

98. πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς : Διὰ τὸν ἐπιχώριον τρόπον· 45 ταῦτα γὰρ εἰς τὴν τῶν Ἀθηναίων φησι πολιτείαν, ἀποσκώπτων [αὐτοὺς] ὡς πονηροῦς.

99. καὶ θαῦμα γ' οὐδέν : Οὐδέν φησι παράδοξον, εἰ 50 τυφλὸς ὦν οὐχ εἴωρακας — αὐτοὺς, ἐπεὶ καὶ ἐγὼ βλέπω 50 μὲν, ἀλλὰ νῦν γε αὐτοὺς οὐχ ὁρῶ. V.

100. ἴστον : ἀντὶ τοῦ ἐγνώκατε. τὸ δὲ ἴστον δεικνόν. ἀντὶ τοῦ ὄσατε· ἐγνώκατε γὰρ. V.

101. ἀντερχόμεθά σου, ἐπειδὴ Πλούτος εἶ.

103. καὶ σύ γ', ἀντιβόλῳ : Πεποιήται παρὰ τὸ ἀντομαί καὶ βάλλω τὸ ἀντιβόλῳ. [ἔχει δὲ τὴν ὀρμὴν πρὸς τὸ « ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον ἐξόμεθά σου. » τὸ δὲ οὐκ ἠγόρευον ὡσπερ διὰ μέσου.] τὸ δὲ πιθοῦ περισπᾶται· ἐστὶ γὰρ δευτέρος ἀόριστος, (ὡς καὶ ἡ γραφὴ δηλοῖ καὶ τὸ μέτρον βούλεται). τούτους δὲ οἱ Ἀττικοὶ περισπῶσι καὶ ἡ χρῆσις ἠκολούθησε τῇ διαλέκτῳ. ἡ γὰρ ἀναλογία βαρύνει, ὡς φησιν Ἀπολλώνιος.

106. μὰ τὸν Δία : Τὸ μὰ τὸν Δία ἢ πρὸς τὸ ὀπισθεν σύναπτε, καὶ μόνον λέγε, ἴν' ἢ βεβαιωτικὸν τοῦ οὐχ εὐρήσεις, ἢ πρὸς τὸ ἐπαγόμενον σύναπτε. Junt., P.

109. ἀτεχνῶς : Ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς, καθάπαξ, (ὅ ἐστιν ἐνὶ λόγῳ, ἀληθῶς. τέχνη γὰρ ὁ δόλος παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· τὸ δὲ ἀνευ δόλου ἀληθές.) ὁ γὰρ τόνος διαστελλεῖ τὸ σημαίνονμενον, τὴν τε τῆς τέχνης στέρησιν καὶ τὸ διάφορον τῆς χρήσεως. ἀτεχνῶς οἰοῖται ἀτεχνῶς μετὰ περισσῶ τοῦ γ. (Ἄλλως. ἀπλῶς, ἀνευ τέχνης· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀληθῶν τῶν μὴ τέχνη νικούντων, ἀλλὰ δυνάμει. ἡ καθάπαξ, ἡ ἀδόλως. ἐὰν δὲ τις παρὰ τὴν τέχνην λέγῃ τι ἢ ποιῇ, οὐκέτι περισπωμένως, ἀλλὰ βαρυτόνως· ἀτέχνως ποιεῖς, ἀτέχνως λέγεις. ὁ δὲ νοῦς, κἂν φύσει τις ἢ χρηστός, ἐπὶ τὸ χεῖρον μεβίσταται ὑπὸ τῶν χρημάτων.)

ὑπερβάλλουσι : Ὑπερβάλλω καὶ ὑπερβάλλομαι τὸ αὐτὸ, ὡς ποιῶ καὶ ποιῶμαι· καὶ συντάσσεται πρὸς μὲν τὸ πρόσωπον αἰτιατικῇ, πρὸς δὲ τὸ πρᾶγμα δοτικῇ, οἶον, ὑπερβάλλω τὸν δεινα λόγῳ. ὑποβάλλω δὲ λόγους, ἀντὶ τοῦ ὑποτίθημι· ὅθεν καὶ τὸ « ὑποβλήδην » παρ' Ὀμήρῳ [II. A, 292] καὶ ὑποβάλλω βρέφος· ὅθεν καὶ τὸ ὑποβολιμαῖος· καὶ ὑποβάλλομαι παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ ὑπόκειμαι· καὶ ὑποβάλλεται ἡ θεμελιὴ τῷ τοίχῳ ἀντὶ τοῦ ὑποτίθεται· καὶ ὑποβάλλεται ὁ χόρτος τῇ στρωμνῇ. προβάλλω τὸ εἰς τοῦμπροσθεν τίθημι, ἀπ' οὗ πρόβολοι·

προβάλλομαι δὲ μάρτυρα. Junt.]

ὑπερβάλλουσι τῇ μαχηθρία : Τῇ κακίᾳ ἐπὶ τὸ χεῖρον μεβίστανται ὑπὸ τῶν χρημάτων. Junt.

[III]. ἀλλ' ἀπαξάπαντες : (Δύο μέρη τοῦ λόγου τὸ ἀπαξάπαντες.) οὐ φησὶ πάντες, ἀλλ' ὁμοῦ πάντες. τὸ γὰρ ἀπαξ ἐπὶ ἐπιτάσεως λαμβάνεται. (ὅφ' ἐν δὲ ταῦτα τάττει· καὶ προφέρονται ὡς δηλαδὴ, ἀπαξαπλῶς.)

113. ὀρμησόν σου τὸν νοῦν, καὶ δρα ἵνα μάθῃς. V.

115. τῆς ὀφθαλμίας : Ἀντὶ τοῦ τῆς πηρώσεως· ἰδίως δὲ ὀφθαλμίαν τὴν πῆρῳσιν τῶν ὀφθαλμῶν φησι· διὸ

καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ μεταπεποιήται

τῆς συμφορᾶς ταύτης σε παύσειν ἧς ἔχεις.

[Ἄλλως. ὀφθαλμία κυρίως ἢ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπὸ νοσήματός τινος γινόμενη βλάβη, ἧτις καὶ ἰασμὸς ἐστίν· ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τῆς τυφλώσεως παρεῖληπται· τύφλωσις γὰρ ἐστὶν ἡ παντελής τῆς δράσεως στέρησις. Junt.]

119. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν εἰδώς τὰ τούτων : Τὰ τῶν ἀνθρώπων πάντα εἰδώς, ἐπεὶ οὐδὲν αὐτὸν λανθάνει· με-

ταπεποιήται δὲ καὶ τοῦτο ἐν τῷ δευτέρῳ. — Ἄλλως. εἰ μὲν γράφεται μῶρ' ἐμ' εἰ, οὕτω συνταχθήσεται, ὁ Ζεὺς μὲν εἰδώς τὰ τούτων μῶρα ἔπη, εἰ πύθοιτο ἐμὲ ἀναβλέψαντα, ἐπιτρέψεται με. εἰ δὲ μῶρ' ἔπη, τὸ πύθοιτ' ἂν διὰ μέσου ἔσται· τούτεστι, γνῶνῃ ἂν ταῦτα καὶ οὐδὲν αὐτὸν λήσεται. Junt.

121. περινοστεῖν ἔξ : Ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταβαίνειν. R. ἀντὶ τοῦ περιπατεῖν τὸν σφαλλόμενον καὶ καταπίπτοντα. V. (νόστος κυρίως μὲν ἢ ἀπ' ἄλλοδαπῆς οἴκαδε ἐπάνοδος, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ ἀπὸ τόπου [εἰς τόπον μετάβασις καὶ] πορεία.)

[περινοστεῖν ἔξ : Περιέρχασθαι ἀφήσιν, ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταβαίνειν· ἢ περὶ ἐνταῦθα τὸ κύκλιον δηλοῖ· τυφλὸν γὰρ ὄντα εἰκὸς μὴ ὀρθῶς βαδίζειν αὐτόν. ὑπονοστεῖν δὲ ἀντὶ τοῦ ὑποχωρῆσαι. Dv.]

122. ὀρρωδῶ πάνυ : [Φοβοῦμαι, ἀπὸ τοῦ ὄρρου, ὅ ἐστι μεσοπύγιον τῆς περιστερᾶς· ἐστὶ γὰρ τρομερὸν τὸ μέρος.] ὀρρωδεῖν κυρίως μὲν ἐπὶ τοῦ τῶν ἀλόγων δέους. πεποιήται δὲ παρὰ τὸ σεῖσταν τὴν οὐρὰν δηλοῦν τὸ δέος· ἢ παρὰ τὸ ἐγκρύπτειν τούτῳ τῷ μέρει τὰ αἰδοῖα κατὰ τὴν τοῦ δέους διάθεσιν. ἢ ὅτι τῶν φοβουμένων εἴωθεν ὁ ὄρρος πρῶτος ἰδροῦν. — ὀρρωδῶ λέγεται τὸ φοβοῦμαι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων τῶν διὰ τῆς οὐρᾶς δεικνύντων τὸ δέος. εἴωθε γὰρ ταῦτα φοβηθέντα συνάγειν τὴν οὐρὰν ἐντὸς τῶν μηρῶν. ἢ ὅτι τῶν φοβουμένων εἴωθεν ὁ ὄρρος πρῶτος ἰδροῦν. P. ὄρρος δὲ ἐστὶ τὸ ἐπάνω τῆς πυγῆς ὄστουν, ἐξ οὗ ἡ οὐρὰ τῶν ζώων φύεται. (ὁ καὶ ὀρροπύγιον λέγεται. P.) Junt., P.

123. (ἀληθές : Ἴσον ἐστὶ τῷ ὄντως. ἀξιοῦσι δὲ ὀξύνειν τὴν πρώτην, ὅταν τοῦτο δηλοῖ· ἐστὶ δὲ ἐπίρρημα θαυμασμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς λέγεις.)

125. τοὺς κερανοὺς : Τὰ μέγιστα ἀμυντήρια τοῦ Διός· ἐκ δὲ τούτων τὴν δύναμιν αὐτοῦ λέγει.

126. κἂν μικρὸν χρόνον : Τὸ κἂν δηλοῖ τὸ καὶ ἐάν· (οὖν δὲ ἐπὶ τῆς συνηθείας, ὁ σπανίως εὐρηται.)

127. (ᾧ, μὴ λέγ' : Ἐπίρρημα ἐπιτιμητικόν.) [ἐπίρρημα τοῦτο ἐκπληκτικόν. Dv. πόνηρος δὲ, ἤγουν γεωργεῖ, ἢ ἄθλιε· εὐρηται γὰρ καὶ οὕτως μετατιθεμένου τοῦ τόνου Ἀττικῶς. — ὦ πονηρὰ : Ὅτι πόνηρος ὁ γεωργὸς ἀπὸ τοῦ πονεῖν. πόνηρος ὁ ἀσθενὴς ἀπὸ τοῦ αἶρειν πό- νους. πόνηρος ὁ κακώτερος ἀπὸ τοῦ εἶρειν ἢ πλέκειν πόνους. Borg.]

132. ὅτι μάρτυρος τάξιν ἀναπληροῖ ὁ δοῦλος. εἰπὼν δὲ ὀδὶ τὸν Πλούτον δεικνύσι. V.

133. θύουσι δ' αὐτῷ : Ὅπερ ἐπὶ τῶν δυναστευόντων ἀνθρώπων συμβαίνει, τοῦτο ἐπὶ τοῦ Διὸς μετήγαγεν. — θύω σφαγιαζῶ, ὡς τὸ θύω βοῦν, καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ. θύω δὲ ἀντὶ τοῦ θυσιαν ποιῶ, καὶ συντάσσεται δοτικῇ. P. τουτοῖ· τὸν Πλούτον δηλονότι. V.

134. ἀντικρυς : Δι' ἐναντίας, φανερώς. ὁ δὲ ποιητὴς 50 [II. Γ, 359] ἐκτεταμένως λέγει καὶ δίχρα τοῦ σ, « ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην. »

136. ὅτι τί δὴ : Ἦγουν, πῶς ἂν τὸ τιμᾶσθαι τὸν Δία καὶ βασιλεύειν τῶν θεῶν παύσω; ἤγουν, πῶς ἄρα, ἢ

διὰ τῆν τρόπον τοῦτ' ἔλεξας. Junt. ἤγουν τὸ τιμᾶσθαι τὸν Δία καὶ βασιλεύειν τῶν θεῶν πῶς οὖν παύσει, ἀντὶ τοῦ διατί ἢ πῶς ἄρα. P. ὅτι τί δὴ: Διατί. Br. ἀντὶ τοῦ διὰ τί ἢ πῶς ἄρα. V.

137. θύσειεν: Ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ θυμιάσαι τὸ θύειν. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ βόδς σφάζειεν, ἐπὶ δὲ τοῦ ψαιστοῦ θύσειεν. ψαιστόν δὲ κυρίως ἄλευρον ἐλαίῳ δεδευμένον· καταγρηστικῶς δὲ καὶ τὸ πόπανον. — Ἄλλως, εἶδος πλακοῦντος ἐξ ἀλφίτων γενομένου. V.

138. ψαιστόν: Ἐστὶν ἄλευρον ἐλαίῳ δεδευμένον. ἔστι δὲ τὸ κοινῶς λαλάγκιον.

139. ὅπως; οὐκ ἔσθ' ὅπως: Τὸ πρῶτον ὅπως εἰ μὲν καθ' ὑποστιγμῆν νοεῖς, ἀντὶ τοῦ πῶς νοήσεις· εἰ δὲ κατὰ ἀπόφασιν, ἀντὶ τοῦ ὅτι.

140. δῆπουθεν: Ἀπὸ τίνος πόρου. C.

141. ἀργύριον: Ἀργυρος ἢ οὐσία τοῦ ἀργύρου. ὡσπερ καὶ χρυσός ἢ οὐσία τοῦ χρυσοῦ. τὸ δὲ ἀπὸ τούτου κέρμα ἀργύριον καὶ χρυσίον. P.

142. καταλύσεις: Καταλύω τὸ ἀφανίζω, καὶ διαλύω, δ καὶ μεταβαίνει συντασσόμενον μετὰ αἰτιατικῆς, ὡς κἀνταῦθα. καὶ ὁ Φάλαρις [Ep. 5] « εἰ βούλεσθε τὸν πρὸς ὑμᾶς καταλύσαι πόλεμον. » καταλύω καὶ τὸ ἀναπαύομαι ἀμεταβάτως, ἀφ' οὗ καὶ κατάλυμα, ἢ ἀνάπαυσις. Junt. τὴν δύναμιν... καταλύσεις: Τὴν βασιλείαν ἀφανίσεις, ἣν ἐκείνός σε λυπῆ. P.

143. [φήμ' ἐγώ: Ὅτε ἀναβιδάζεται ὄξεια, πάλιν ὄξεια ὀφείλει τίθεσθαι· οὐ μὴν περισπωμένη· ἄτοπον γὰρ, ὡσπερ ἐνταῦθα τὸ φήμ' ἐγώ· καὶ τὸ χρῆσθ' ἔδρασε· καὶ τὸ δεῖν' ἄττα· καὶ τὰ τοιαῦτα. ἀλλὰ καὶ ὅτε περισπωμένη ἐν τινι λέξει κείται μονοσυλλάβως, εἰ μὲν πρὸ δύο συλλαβῶν ἔστι τόνος, ἐγκλινέσθω· ὡς [Ran. 525], οὗτοι που σπουδῆν ποιεῖς, [Pl. 399] οὐκ ἔστι πωτὰ πράγματα ἐν τούτῳ· εἰ δὲ πρὸ τριῶν συλλαβῶν ἔστιν ὁ τόνος, ἄτοπον τὴν περισπωμένην ἀναβιδάζειν

καὶ ὄξειαν ποιεῖν, ὡς ἐν τῷ [Pl. 177] ἔνεκα σοῦ μύθους λέγει, καὶ τοῖς τοιοῦτοις· χρῆ γὰρ ἀκίνητον τηρεῖν τὴν περισπωμένην, καὶ μὴ διὰ τὸν πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν κρότον ἄτοπα τίνα καὶ ἀνάρμοστα πάνυ καινοτομεῖν· ἐνθα δὲ ἀνάγκη τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἂν ἄλλως ἔχη ῥηθῆ· ναι, οὐ καινόν ἐστι καινοτομησαί τι· ὅσον ἐπὶ τοῦ μέμνηταί μου, καὶ τῶν τοιούτων. ἄνευ δ' ἀνάγκης τοιαῦτα καινοτομεῖν, οὐ μοι δοκεῖ λόγον ἔχειν.]

144. τὸ καλὸν ἐπὶ τοῦ ἔραστοῦ λέγεται, τὸ χάριεν ἐπὶ ἡδονῆς· τὸ δὲ λαμπρόν ἐπὶ ὄψεως. P.

145. χάριεν: οἱ Ἀττικοὶ πρὸ δύο ἀναπέμπουσι· τὸ δὲ πρὸ μιᾶς κοινὸν χάριεν. R.V.

146. ἅπαντα τοῦ πλοῦτου ἐστὶν ὑπήκοα καὶ ὑποτεταγμένα. Ἄλλως, οὐδὲν γὰρ ἐν ἀνθρώποις ἄνευ ἀργυρίου πράττεται. V.

147. τῷ πλουτέιν: Τῷ πλούτῳ. P.

147. διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον: Καλῶς τὸ μικρόν. οὔτε γὰρ πολυτίμητοι οὔτε ἀξιώπιστοι οἱ δοῦλοι. (ἐξητέλισε δὲ ἑαυτὸν πρὸς τὸ ἐπιτυχεῖν τοῦ σκοποῦ.) [διαφέρει δὲ ἡ ἔγωγε τῆς ἐγώ τῷ τὴν μὲν ἔγωγε ἐπὶ ἀρχῆς μόνον

τίθεσθαι, καὶ ἐστὶν Ἀττικῆ· τὴν δὲ ἐγώ καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ μεταξὺ, καὶ ἐστὶ κοινή. τὸ δὲ ἴσως ἢ διστακτικόν, ἢ ἐπίσης τοῖς ἄλλοις. — τὸ δὲ « γε τοι » ἢ ἀντὶ τοῦ δέ, ἢ ἀντὶ τοῦ γάρ, δ καὶ κρείττον. εὐρηται δὲ καὶ ἐν πολλοῖς τῶν λογοποιῶν, ὡς ἐξετάζων εὐρήσεις. 5 Λιβάνιος γὰρ φησι [Epist. 1044] « σὺ δὲ οὕτω πικρὸς « ὅστε καιροῦ παραπεσόντος ἐτιμωρήσω. Ἰουλίος γε « τοι τῶν μὲν ἄλλων γράμματα ἐκόμισε, παρὰ σοῦ δὲ « σιγῆς αἰτίαν. » Junt.]

148. δούλος γεγένημαι: πρότερον ὄν ἐλεύθερος. R. 10

149. τὰς γ' ἑταίρας: Δηλοῖ ὡς ἀπὸ τῆς Λαίδος· Κορινθία γὰρ ἦν. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν Λαῖς, Κυρήνη, Λείαινα, Σινώπη, Μυρρίνη, Σκιώνη. R. τὰς πόρναις· πολλαὶ γὰρ ἐν Κορίνθῳ εἰσὶ πόρναι, Σινώπη, Λαῖς, Κυρήνη, Λείαινα. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ἐπισήμους πόρναις 15 ἐν Κορίνθῳ εἶναι. τὸ δὲ πειρῶν ἀντὶ τοῦ πειράζων ἐστὶ καὶ παρακαλῶν. V. πόρναις. Λαῖς, Κύρκη, Λείαινα, Σινώπη, Πυρήνη, Σκιώνη. P. ἢ Λαῖς πρώτη ἑταίρις ἐν Κορίνθῳ. Dv.

150. πειρῶν: Προσβάλλον ἢ συνουσιάζων. τούτο 20 γὰρ δηλοῖ τὸ πειρῶν. R. δοκιμάζων, προσβάλλον. P.

151. οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν: Οὐ μόνον ὅτι οὐ θέλουσι σὺν αὐτοῖς βιώσαι, ἀλλ' οὐδὲ προσδιαλέγονται. — προσέχειν τὸν νοῦν: Προσκαλλᾶν τοῖς λεγομένοις ἐκείνῳ δηλονότι. P. 25

152. τὸν πρωκτὸν: Ἦγουν εὐθὺς εἰς αὐτὸν τὸν πειρῶντα τρέχειν καὶ περιπλέκεσθαι P. τὸν πρωκτὸν αὐτὰς: Πρὸς τὸ ἐρεθίζειν αὐτούς. ἄτοπον δὲ τὴν γυναῖκα τὸ ἔμπροσθεν μόριον ἐπισείειν. σφόδρα δὲ ἄσμενον τὸ βαδίζουσαν ἐγκρούειν τῷ πρωκτῷ. — πρωκτὸν: Κῶ- 30 λος. Dv.

153. κεκράτητο παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἢ τιμωρία τῆς παιδικῆς φύσεως ἀσχημοσύνης. διὸ καὶ οἱ ἐρωτικῶς γεγραφότες περὶ παιδῶν ἔτυχον διὰ βίου. V.

ἐνταῦθα διασύρει τὴν τῶν Ἀθηναίων διαγωγὴν, ὅτι 35 ἦσαν ἀρσενικοῦται καὶ φαῦλοι. Dv.

154. οὐχ ὅτι ἀγαπῶσιν αὐτούς· ἅπσιοι γὰρ εἰσιν. R. V.

155. χρῆστος: Οὐ τοὺς σεμνοὺς καὶ ἐπιεικεῖς φασὶ τοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ τοὺς ἀσελεγεῖς, τοὺς ἀναιδῶς τὸ κακὸν 40 πράττοντας. P.

ὅτι ἀρσενικῶς ὁ πόρνος καὶ θηλυκῶς ζητεῖσθω δὲ εἰ καὶ οὐδετέρως. (πόρνοι λέγονται οἱ κακὰ βουλευόμενοι κατὰ τινῶν ἀνθρώπων, διὰ τὸ πονεῖν αὐτοὺς ποιεῖν οἷς κακὰ τίνα βουλευόνται.) R.V. 45

156. αἰτοῦσιν: Αἰτοῦμαι τὸ αὐτὸ, ὡσπερ ποιῶ καὶ ποιοῦμαι· πλὴν ὅτι τὸ μὲν αἰτῶ τὸ ἀπλῶς ζητῶ, τὸ δὲ αἰτοῦμαι τὸ μεθ' ἱκεσίας. Junt.

τί δαί: Σύνδεσμος ἐρωτηματικῶς διὰ τὴν ἔκτασιν δὲ διὰ διφθόγγου γράφεται. 50

157. ἵνα ὁ μὲν ἵππικὴν, ὁ δὲ θηρευτικὴν μεταδιώκει. ἀγαθὸν δὲ ἄγαν θέοντα. V..... ἵππου· ὁ δὲ θηρευτικὴν..... διώκει. λόγῳ ἐτέρῳ διὰ τὸ αἰτεῖν ἵππον ἢ τοιού-

τόν τι. R. ἀγαθόν : Ἐπιτήδειον εἰς δρόμον, ἤγουν ἄγαν θέοντα, ἀρετὴ γὰρ ἵππου τούτου. P.

158. αἰσχυνόμενοι : Αἰσχύνομαι ἐγὼ ἀμεταβάτως αἰσχύνω δὲ ἕτερον. Par.

5 159. ὄνοματι : Ἴππου ἢ ἄλλου τινὸς καλύπτουσι τὴν κακίαν. Dv. ὄνοματι : Τοῦ ἵππου. P. (περιπέττουσι : Διὰ τὸ τῷ προσθέτω κοσμεῖσθαι κόσμῳ. ὁ αὐτὸς Θεσμοφοριάζουσας [IΓ. 310]

10 δὲ ἦν περίεργ' αὐταῖσι τῶν φορημάτων, ὅσαι τε περιπέττουσιν αὐτάς προσθέτοις.

μοχθηρίαν δὲ τὴν τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμίαν, ἢ τὴν τῆς αἰτήσεως τοῦ ἀργυρίου. τὸ δὲ περιπέττειν ἦτοι ἀπὸ τοῦ περιπετάσματος εἴρηται, ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τῆ Ζύμη τὰ ἄλφια περιλαμβανόντων καὶ τούτοις περικαλυπτόντων τινά. ἐκείνοι γὰρ τὰ καταλιμπανόμενα ἀφ' ἐκάστου ἀρτου μιγνύντες ποιοῦσιν ἄρτον. φησὶν οὖν ὅτι εἰώθασαι καταχρησθῆναι τῷ ὀνόματι τοῦ ἵππου εἰς τὴν μοχθηρίαν.) — Ἄλλως. περιβάλλουσι τὴν μοχθηρίαν, ὡς τὴν φιλαργυρίαν κοσμήσαι. περικαλύπτουσι καὶ ἀφανίζουσι 20 καὶ διὰ τινος ὀνόματος περικαλύπτουσι τὴν ἀσέλγειαν. V. δι' ὀνόματος ἑτέρου περικαλύπτουσι τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀργυρίου. Bv. περιπέττουσι : Σκέπουσι. P. μοχθηρίαν : Τὴν τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμίαν, τὴν βδελυρίαν καὶ τὴν κακίαν αὐτῶν. P.

25 160. τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σέ : Οἷον μηχαναί, πλοίων κατασκευαί. — τέχναι λέγονται τὰ τῶν ἀνθρώπων σοφίσματα, οἷον χαλκευτικὴ καὶ τεκτονικὴ, χρυσοχοικὴ καὶ ὅσαι ἄλλαι τοιαῦται. τέχνη λέγεται καὶ ἡ μηχανή, καὶ ὁ δόλος, ἀφ' ἧς καὶ τεχνάζομαι ἀντὶ τοῦ δολιεύομαι καὶ μηχανῶμαι. σοφίσματα δὲ λέγουσι. Θ. Junt. 30 τὰ διὰ λόγων μαθήματα. — τέχναι λέγονται τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐπιτηδεύματα, χαλκευτικὴ, χρυσοχοικὴ καὶ ὅσα τὰ τοιαῦτα. τέχνη λέγ. καὶ ἡ μ. κ. ὁ δ. ἀφ' ἧς τεχνάζομαι λέγεται ἀντὶ τοῦ δολιεύομαι καὶ μηχ. σοφίσματα τὰ διὰ λόγων μαθήματα. σοφίσματα ἐφευρέσεις τεχνῶν ἢ εἰδῶν μὴ προὔπαρχόντων. οὐ γὰρ πάντα ἦν εὕρημένα. P. τέχναι : Ἐπιστῆμαι. σοφίσματα : Ὑπὸ σοφίας μηχανήματα. P.

161. εἶσθ' εὕρημένα : Τὴν σύνταξιν πρὸς τὸ οὐδέτερον τελευταῖον ἀπέδωκε λέγω δὴ, τὸ εὕρημένα πρὸς τὸ σοφίσματα. — εἰσὶν ἐπινηνοσημένα. ἕνεκα τοῦ λαβεῖν τι δηλονότι. P.

162. σκυτοτομεῖ : Ἀντὶ τοῦ σκυτοτόμος ἐστὶ, ὁ τέμνων τὰ σκύτη. P. ὑποδήματα βράπτει. V.

45 163. χαλκευεῖ : Χαλκεύς ἐστὶ. τεκταίνεται : Τέκτων ἐστὶ. P.

164. χρυσοχοεῖ : Χρυσοχός ἐστὶ, χρυσὸν ἀπὸ σοῦ δεξάμενος. P.

165. τὰ ἱμάτια συλῶν λῶπος γὰρ τὸ ἱμάτιον λέγεται. ὁ δὲ τοιχωρυεῖ μείδιασμοῦ ἕνεκα παραπλέκει ἅμα τὰ γελῶτα καὶ τὰ ἀστεία. R. λωποδυτεῖ : Κλέπτεις ἐστὶ συλῶν τὰ ἱμάτια. τοιχωρυεῖ : Τοίχους οἰκῶν

διορύττει, τὰ ἐντὸς τούτων ὑφαιρεῖσθαι σπουδάζων. P. τρυπᾷ τοῖχον. Dv.

166. κναφεύει : Διαφόρως μὲν διὰ τοῦ κ, διὰ τὴν ἐν τῇ κνήστῃ ξέσιν. γναφεύει δὲ παρὰ τὴν τοῦ φάρους γνάψιν. Ἄλλως. γ. Ἄττικὸν μὲν τὸ διὰ τοῦ κ, κοινὸν δὲ τὸ διὰ τοῦ γ. οἱ παλαιοὶ δὲ Ἄττικοὶ διὰ τοῦ κ παρὰ τὸ κνάφος. ἔστι δὲ ἀκανθῶδες τι, ᾧ ξύουσι τὰ ἱμάτια. οἱ δὲ νεώτεροι διὰ τοῦ γ παρὰ τὴν γνάψιν. (κναφεύς μὲν παρὰ τὸ κνώ, ὁ σημαίνει τὸ ξύω. Ὅμηρος [II. A, 638] « ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρόν κνήστῃ χαλκείῃ. » γναφεύς 10 δὲ παρὰ τὴν τοῦ φάρους γνάψιν, ἧτις ἐστὶ παρὰ τὸ γάνος τὸ λαμπρόν.) — κναφεύει : Γναφεύω, τὸ τὰ δέρματα ξέω. γναφεῖον, ὁ τόπος, ὡς περ κουρεῖον. γνάφαλλα, τὰ ἀποξέσματα. καὶ γναφεύς, ὁ γνάφω. ἀπὸ τοῦ γνάφω, γναφεύω ἄρδω, ἄρδεύω. πάντα οἱ Ἄττικοὶ ταῦτα διὰ 15 τοῦ κ γράφουσι. τὸ κναφεύει Ἄττικῶς διὰ τὸ κ. κοινῶς διὰ τὸ γ. κνάφος ἐστὶν ἀκανθῶδες φυτὸν, ᾧ ξύουσι τὰ ἱμάτια. τὸ διὰ τοῦ γ, παρὰ τὴν γνάψιν τὸ δὲ διὰ τοῦ κ, ἀπὸ τοῦ κνώ, τὸ ξύω, γίνονται. καὶ Ὅμηρος « ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρόν. » γναφεύς δὲ παρὰ τὴν τοῦ φάρους γνάψιν, ἧτις ἐστὶ παρὰ τὸ γάνος, τὸ λαμπρόν. C. Ἄττικόν ἐστὶ τὸ κναφεύειν, ἤγουν πλύνειν, παρὰ τὸ καινὰ φαίνειν τὰ λευκανθέντα. οἱ δὲ νεώτεροι καὶ γναφεύειν γράφουσι, παρὰ τὸ γάνος, τὸ λαμπρόν. Cant. 2. 3. 4. κναφεύς μὲν ἐπὶ ἱματίων λέγεται γναφεύς δὲ ἐπὶ 25 δερμάτων. Taur. κναφεύει : Διὰ τοῦ κνάφου τὰ ἱμάτια καλλωπίζει. ἔστι δὲ κνάφος εἶδος ἀκάνθης. P. βάπτει ἢ λευκαίνει. Dv. κώδια : Δέρματα. P.

167. ἕτερος δὲ τὰς βύρσας ἔψει. λέγονται δὲ βύρσαι τὰ δερμάτια τῶν βοῶν. P. 30

168. ἄλως : Κρατηθεῖς. P. (διὰ σέ γε, ὦ Πλοῦτε, ὁ ἄλως γε μοιχὸς παρατίλλεται, ἵνα δοῦς χρυσὸν ἀπολυθῇ. λέγει οὖν, ὅταν ὁ μοιχὸς μὴ ἔχη ἀργύριον, διὰ σέ, ὦ Πλοῦτε, παρατίλλεται. παρατίλλουσι γὰρ ἵνα λάβωσι χρυσὸν καὶ ἀπολυθῶσιν. Ἄλλως.) διασειέται, τὰς 35 τρίχας τοῦ πρωκτοῦ τίλλεται αὐτὴ γὰρ ὄριστο δίκη τοῖς μοιχοῖς πένησιν, ἀποραφανίδωσι καὶ παρατιλλοί. οἱ γὰρ πλοῦσοι χρήματα παρέχοντες ἀπελύοντο. παρατίλλεται οὖν, φησι, διὰ τὸ ἀπορεῖν σοῦ καὶ μὴ δύνασθαι χρήμασι λυτροῦσθαι (τὴν φυγὴν). δημοσίᾳ γὰρ 40 ταῦτα ἐπασχον. — παρατίλλεται : Ἦγουν τὰς περὶ τὸν πρωκτὸν τρίχας ἀφαιρεῖται. ἤγουν διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἀργύριον δοῦναι εἰς ἀπαλλαγὴν, τὰς ὑπογαστρίας παρατίλλεται τρίχας, καὶ τέφραν ζέουσαν περιπάσσειται. P. 45

170. μέγας δὲ βασιλεὺς : Τὸν τῶν Περσῶν λέγει [οὗτος γὰρ ἔλεγον] αὐτὸν διὰ τὸ πλεῖον δυνάμει χρῆσθαι τῇ Περσικῇ. [κομᾷ δὲ εἶπεν, τουτέστι, σεμνύνεται τῇ περιουσίᾳ τῆς ἀρχῆς, ἀπὸ τῶν μέγα φρονούντων τῇ κόμῃ.] 50

μέγας βασιλεὺς : Τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, ὡς πάσης τῆς Ἀσίας ἄρχοντα, μέγαν ἐκάλου. P.

κομᾷ : Ἐπαίρεται, θάλλει. P. κομᾷ τις ἀντὶ τοῦ κό-

μην ἔχει. καὶ κομᾶ τις τῷ πλούτῳ, καὶ κομᾶ τις διὰ τὸν πλοῦτον. P.

171. ἐκκλησία δέ : [Ἰνα πόρον εὖρη χρημάτων.] [ἐκκλησιάζομεν γὰρ ἢ τῶν ἰδίων τι σῶσαι βουλόμενοι, ἢ τῶν ἀλλοτρίων σφετερίσασθαι. διαβάλλει δὲ τὸ ἐπὶ φιλοδικίᾳ τῶν Ἀθηναίων τριώβολον.] — διώβολον γὰρ ἐδίδοτο εἰσιούσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν βουλευέσθαι περὶ πόρων. διαβάλλει δὲ τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων. V.

ἐκκλησία : Ἡ συνέλευσις κριτῶν. Du. ἐκκλησία γίνεται : Συνάθροισις ἴσταται. P. ἐλάμβανον γὰρ οἱ δικάζοντες καθ' ἑσπέραν τριώβολον.

172. τὰς τριήρεις : Οἱ γὰρ εὐποροὶ τῶν τριηραρχῶν πλείονας ναύτας ἔτρεπον, καὶ διὰ τοῦτο ἐπλήρουν τὰς ναῦς, οἱ δὲ πένητες οὐδαμῶς.

173. τριήρεις : Τὰς ναῦς τὰς ἐχούσας τρεῖς κώπας, ὅ φασι κοινῶς τριτζέριον. Θ.

πληροῖς : Πεπληρωμένους ναυτῶν δεικνύεις. P. ὁ γὰρ τῶν ναυτῶν μισθὸς καὶ τὰ τούτων ἐφόδια ἐκ πλοῦτου γίνεται. P.

174. τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ : (Φασὶ τοὺς Κορινθίους διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπικρατὲς συμμαχίᾳ κεχρησθαι τῇ ξενικῇ δυνάμει. ἦν δὲ καταστήσας ἐν Κορίνθῳ τοὺς ξένους Κόνων ὁ Ἀθηναίων στρατηγός, καθελὼν Λακεδαιμονίους, ὅπως φυλάττοι τὴν ἐφοδὸν αὐτῶν. Ἄλ-

175. ὡς τῶν Ἀθηναίων δι' ἑαυτῶν μὴ βουλομένων πολέμων ἐπὶ Κορινθίους διὰ τὸν κίνδυνον, μισθουμένων δὲ ξένους εἰς τὸν πόλεμον καὶ τρεφόντων αὐτούς. τοῦτο δὲ ἐν τοῖς πολλοῖς τῶν πολέμων διεπράττοντο. Ἄλλως. ὡς αἰεὶ ξενικὸν τι ἐχόντων Κορινθίων, καὶ οὐχ ὡς ἐνίοι κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον· ὁ δὲ ἐκ τοῦ ἐν δευτέρῳ φέρεσθαι, ὅς ἐσχάτος ἐδιδάχθη ὑπ' αὐτοῦ εἰκοστῷ ἔτει ὕστερον· εἰ μὴ, ὅπερ εἰκός, ἐκ τοῦ δευτέρου Πλούτου τοῦτο μετενήνεκται. ἐκεῖ γὰρ ὀρθῶς ἔχει. ἤδη γὰρ ὁ Κορινθιακὸς πόλεμος συνέστη τρισὶν ἢ τετρασὶν ἔτεσι

176. πρότερον τοῦ Ἀντιπάτρου, ἐφ' οὗ ἐδιδάχθη, καὶ τὸ συμμαχικὸν ἐπανήθηροστο ἐν Κορίνθῳ· τὸ δὲ Λακεδαιμόνιον ἐν Σικυῶνι. Ἄλλως. μετὰ τὸν πόλεμον τὸν Πελοποννησιακὸν καὶ αὐτοὶ οἱ σύμμαχοι τῶν Λακεδαιμονίων συνεκρότησαν πόλεμον κατ' αὐτῶν· συνέλαβον δὲ αὐτοῖς Ἀθηναῖοι, καὶ ἔσχον τὴν Κορίνθον ὀρηκτήριον, εἰς ἣν ἔπειψαν ξενικὸν στράτευμα, καὶ αὐτοὶ ἔτρεπον αὐτό. τοῦ δὲ στρατεύματος ἦρχεν Ἰφικράτης ὁ στρατηγός.) — Ἄλλως. τούτου καὶ Δημοσθένους ἐν Ἀ' Φιλιππικῶν [p. 46, 19] μέμνηται « ὅτι καὶ πρότερον ποτ'

177. ἀκούω ξενικὸν τρέφειν ἐν Κορίνθῳ τὴν πόλιν, οὗ Πό- λυστρατος ἠγείτο καὶ Ἰφικράτης καὶ Χαθρίας καὶ ἄλλοι τινὲς, καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς συστρατεύεσθαι· καὶ ὅσα ἀκούω ὅτι Λακεδαιμονίους παραταττόμενοι μεθ' ὑμῶν ἐνίκων οὗτοι οἱ ξένοι καὶ ὑμεῖς μετ' αὐτῶν. » V. τινὲς δὲ φασὶ Κορινθίους ἀδικουμένους ὑπὸ Λακεδαιμονίων συμμαχίᾳ πέμψαι Ἀθηναίους, οὓς ἔτρεπον Κορινθίους. [Ἄλλως. διπλῶς ἀδεται ἡ ἱστορία· ἢ ὅτι Κορινθιοὶ Λακεδαιμονίους ὑφορώμενοι ἐμισθοῦντο τινὰς τῶν Ἀθηναίων εἰς τὴν αὐτῶν φυλακὴν· ἢ Ἀθηναίους

ἐφοβοῦντο, ἵνα μὴ ὑπ' αὐτῶν δουλαγωγηθεῖεν, καὶ διὰ τοῦτο ξένους τινὰς ἐν Κορίνθῳ ἔτρεπον, ἀσφαλείας ἔνεκα.] — ξενικὸν : Τὸ ἀπὸ ξένης ἑλλάδος, στράτευμα δηλονότι. P.

178. ὁ Πάμφιλος δέ : [Ὁ Πάμφιλος οὗτος καὶ ὁ Βελονοπώλης ἀμφοτέροι δανεισταὶ Ἀθηνῆσιν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πλουτοῦσιν εἶπεν οὐχὶ κλαύσονται.] [Ὁ Πάμφιλος δὲ δημαγωγὸς ἦν καὶ ἐκλεπτε τὰ τοῦ δήμου, ὡς καὶ Πλάτων φησὶν Ἀμφιάρῳ « καὶ νῆ Δ' εἰ Πάμφιλόν γε « φαίης κλέπτειν τὰ κοινὰ, ἅμα τε συκοφαντεῖν. » οὗτος οὖν ἀλοῦς ἐπὶ κλοπῇ τῶν δημοσίων χρημάτων, ἀθρόως ἐξέπεσε δημευθεὶς, ταύτην δίκην πεπονθώς.] τινὲς δὲ τὸν Βελονοπώλην παράσιτόν φασὶ τοῦ Παμφίλου· δυστυχοῦντος οὖν τοῦ Παμφίλου ἀνάγκη καὶ αὐτὸν συνδυσ-

179. Πάμφιλος, ὅστις γεγέννηται κλέπτης τῶν δημοσίων, οὐσίαν ἐδημεύθη. ἐκ τούτων δὲ ἐσπουδακότες πλουτεῖν κλαύσεσθαι φησὶν ἀλόγιστα ἐπὶ κλοπῇ δημοσίων. κοιμῶδεται δὲ καὶ ὡς δειλός. Ἄλλως. δημαγωγὸς ἦν καὶ κλέπτης τῶν τοῦ δήμου. ὁ δὲ Ἀγύρριος ἐπὶ μαλακίᾳ διαβάλλεται καὶ εἰς θρασυτέτα κοιμῶδεται. 20 V. Πάμφιλος : Κλέπτης. κλαύσεται : Κλαύσει καὶ τιμωρηθήσεται. P.

ὁ Πάμφιλος δημαγωγὸς ἦν ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐνοσφίζετό τινα τῶν δημοσίων χρημάτων. ἐπεὶ οὖν ἐμελλε φωραθῆσθαι καὶ δώσειν δίκην ὡς κεκλωφός τὰ δημόσια, κοιμῶδαι αὐτόν. εἶχε οὗτος ὁ Πάμφιλος καὶ τινα κλάκα παράσιτον βελονοπώλην καλούμενον, ὃς ἐμελλε παραπολαύσειν τῷ Παμφίλῳ τῶν κικῶν. P.

180. Ἀριστόξενος ἐλέγετο παράσιτος. οὗτος πρότερον βελονοπωλῶν, ὕστερον δὲ πεπλούτηκε καὶ ἀλαζονεύμενος. εὐρέθη δὲ καὶ οὗτος μετὰ τοῦ Παμφίλου κλέπτων. ὁ τὰς βελονοθήκας πωλῶν. V. παράσιτος τοῦ Παμφίλου. P.

181. Ἀγύρριος δέ : Οὗτος πλούσιος ὢν πολλὰ πάνυ ἤσθιε παρέπετα δὲ καὶ τοῖς τρυφῶσι καὶ πολλὰ ἐσθίουσι τὸ πέρδεσθαι. ἢ ὡς εὐρύπρωκτον αὐτόν, ἢ ὡς τοῦτο ποιοῦντα αὐτὸν στε πασχίτιξ. V. [Ἀθηναῖος οὗτος ἐπὶ μαλακίᾳ τοσούτων διαβάλλεται, ὡς καὶ πορθὰς ἀφιέναι. καὶ εἰς θρασυτέτα δὲ τὸν Ἀγύρριον κοιμῶδοῦσι. πέρδετα δὲ, στρηγιᾶ πλουτῶν, ἐπεὶ τοῖς πολυφάγοις παρέπετα τὸ πέρδεσθαι.] — Ἀγύρριος πένης ὢν καὶ μὴ ἔχων ὄθεν τὸν βίον πορίζεσθαι, ἐκορδακίζε τε καὶ ἐπερδε, καὶ ἕτερα αἰσχρὰ ἐποίει, ἵνα λάθοι ἀργύριον. ἢ τοῦτο λέγει, ὅτι πορνεύόμενος τοῦτο ἐποίει. P. πέρδετα : Κλάνει. Du.

182. Φιλέψιος : Οὗτος πένης (ὢν λέγων ἱστορίας ἐτρέφετο). τερατώδης δὲ καὶ λάλος διαβάλλεται, [ὡς ὁ Πλάτων ὁ κοιμικός]. — Ἄλλως. οὗτος ὡς λάλος καὶ πονηρὸς κοιμῶδεται. λαλῶν δὲ ἱστορίας καὶ μύθους καὶ παίγνια οὕτως ἐτρέφετο. V. μύθους λέγει : Ἱστορίας ὀπλάττει, μυθοπλαστεῖ. P. Φιλέψιος καὶ οὗτος πένης ἦν, συντιθεὶς οὖν μύθους χαριέντας, ἔθαλε τοὺς ἀκούοντας καὶ οὕτω τὴν τροφήν αὐτῷ ἐπορίζετο. P.

183. ἡ ξυμμαχία : Ἐπὶ Ἀμάσιδος Αἰγυπτίων βασι-

λέως ἐν σιτοδείᾳ ὄντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐπεμψαν πρὸς αὐτὸν αἰτοῦντες σίτον· καὶ ἐπεμψεν αὐτοῖς ἱκανόν. ἐκ τούτου Ἀθηναῖοι ἐπεμψαν τοῖς Αἰγυπτίοις συμμαχίαν εἰς τὸν πρὸς Πέρσας πόλεμον, καὶ εἶχον φιλίαν καὶ συμμαχίαν πρὸς ἀλλήλους. ὕστερον μέντοι ἐλύθη, καὶ συνεμάχησαν οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς βασιλέως στρατηγῶσι κατὰ τῶν Αἰγυπτίων Ἰφικράτους ἡγουμένου. [ἦσαν γὰρ ἄμφω αὐτοῖς φίλοι, διὸ καὶ Ψαμμίτιχος λέγεται πέμψαι πυρῶν μυριάδας τρεῖς. Ἄλλως. Ψαμμίτιχος χαλεπὸς Αἰγυπτίων τύραννος καὶ σκαιότατος, Βούσιριν ὑπερηκοντικῶς, οὗ καταψηφισάμενοι οἱ ἀρχόμενοι πρεσβεύουσι πρὸς Ἀθηναίους, διὰ σίτου ἀποπομπῆς ἀμοιβαῖον αἰτοῦντες, καὶ ἀμείλικτον ἄργοντα τούτου ἐκβαλόντες. Ἄλλως. ὅτε Ξέρξης ἐπ' Αἰγυπτίους ἐστρατεύετο, οἱ Ἀθηναῖοι συμμαχίαν αὐτοῖς ἀπέστειλαν. — ὁ Ξέρξης ἐπ' Αἰγυπτίους ἐστράτευσεν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι συνεμάχησαν αὐτοῖς. Ἄλλως. Καμύσης βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων· τούτῳ Ψαμμίτιχος πόλεμον συνεκρότησεν, Αἰγύπτιοι δὲ ἐπεμψαν πρὸς Ἀθηναίους καὶ εἰλήφασιν συμμαχίαν. σίτου δὲ ἐπεμψε τοῖς Ἀθηναίοις μυριάδας τριάκοντα. V. [Ἄλλως. Ἰνάρως ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς ἀπέστειλε τοῦ βασιλέως Ξέρξου μοῖραν τινα τῆς Αἰγύπτου, καὶ χρήματα πέμψας (τοῖς Ἀθηναίοις ἐλαβε συμάχους. Junt.), οἵτινες καὶ διαπεράσαντες εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἐν τινι τῶν τοῦ Νεῖλου στομάτων ἀναπλεύσαντες, προσέσχον τοῖς ἔλεσι. Μεγάδαξος δὲ ὁ τοῦ βασιλέως Περσῶν στρατηγὸς τὸν ποταμὸν διακόψας καὶ ἀλλαγῶσε τρέψας εἶλεν ἐκείνους ἐπὶ ξηρᾶς καὶ ἀπέκτεινεν.] — διὰ σέ : Ἐγένετο δηλ. Par.

179. ἐρᾷ δὲ Λαίης : [Ἵτι Ἀριστοφάνης οὐ λέγει σύμφωνα κατὰ τοὺς χρόνους· λησθῆναι γὰρ φασιν αὐτὴν ἐν Σικελίᾳ πολιχνίου τινὸς ἀλόγτος ὑπὸ Νικίου ἐπέτειν· ὠνηθῆναι δὲ ὑπὸ Κορινθίου τινὸς καὶ πεμφθῆναι δῶρον τῇ γυναικὶ εἰς Κόρινθον.* * * ἵνα δὴ ἐπὶ Χαθρίου τις ταῦτα γενέσθαι δῶ, ὅτε εὖ ἔπραττον Ἀθηναῖοι ἐν] Σικελίᾳ. ἔστι δὲ ἕως Διοκλέους ἔτη 10, ὥστε ἄλογον διὰ ὀνόματος αὐτὴν ἐπαίρειν. ἐμφαίνει δὲ καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φάωνι ἐπτακαίδεκάτῳ ἔτει ὕστερον διδασθέντι ἐπὶ Φιλοκλέους, ὡς μηκέτι αὐτῆς οὐσης. δύναται μέντοι καὶ αὐτῆς ζώσης λέγεσθαι. Φιλωνίδην δὲ οὐ τὸν ποιητὴν φησὶ τὸν ἐν τοῖς Ἀριστοφανεῖσι ἐγγεγραμμένον δράμασιν, ὡς οἱ περὶ Καλλίστρατον ἐν τῇ ἑμυνομίᾳ πλανηθέντες· ἀλλὰ παιδιᾶς ἕνεκεν τὸν αἰσχιστον καὶ ἀπαίδευτον. κωμωδεῖται δὲ ὡς εὐπορος καὶ ὡς μέγας τῷ σώματι καὶ ἡλίθιος. Νικοχάρης Γαλατεία·

τί δὴτ' ἀπαίδευτοτερος εἶ Φιλωνίδου
τοῦ Μελιτέως;

50 περὶ δὲ τοῦ μεγέθους Φιλύλλιδος φησιν

ἦτις κάμηλος ἔτεκε τὸν Φιλωνίδην.

καὶ Πλάτων δὲ Λαίῳ φησὶν

οὐχ ἄρα, ὅτι

Φιλωνίδην που τέτοκεν ἡ μήτηρ ὄνον
τὸν Μελιτέα κοῦκ ἔπαθεν οὐδέν;

καὶ Θεόπομπος Ἀφροδίσιος

ὄνος μὲν ὠγκᾶθ' ὁ Μελιτέως Φιλωνίδης·
ὄνω μίγξις μητρὸς ἔδραστε τῇ πόλει.

δοῦξαι δ' ἂν ἐρᾶσθαι τῆς Λαίδος ἐκείνης ὑπαγομένης αὐτόν. οὐ γὰρ ἐκείνου ἠράσθη Λαίς, ἢ Διογένης ὁ φιλόσοφος ἐπιγράφει τῆς Ἑλληνικῆς ἀκρασίας τὸ τρόπαιον.] Φιλωνίδης οὗτος πλούσιος ἐν Κορίνθῳ. τούτου δὲ προσεποιεῖτο ἐρᾶν διὰ τὸν πλοῦτον Λαίς. αὐτῆ δὲ 10
10 θυγάτηρ ἦν Τιμάνδρας, ἥτις ἐξ Ὑκαίων τῆς Σικελίας ἦν. [ταύτην δὲ Φιλοξένῳ τῷ διθυραμβοποιῷ δέδωκε Διονύσιος ὁ ἐν Σικελίᾳ τύραννος. εἰς Κόρινθον οὖν ἦλθεν ἅμα Φιλοξένῳ, καὶ ἐπίσημος ἐκεῖ ἐγένετο, καὶ ἐφιλήθη ὑπὸ πάντων, καὶ περιβόητος ἦν ἑταίρις. λέ- 15
15 γουσι δὲ ὅτι ἅμα Ἀλεξάνδρῳ ἀπεδήμησεν εἰς Πέρσας ἐκ Κορίνθου. ἡ δὲ Λαίς ἐπισημοτέρα γέγονε τῆς μητρὸς ἐν Κορίνθῳ. ὕστερον δὲ καὶ αὐτὴ ἀπεδήμησεν εἰς Θεσσαλίαν, ἔθνα Εὐρυλόγου τινὸς ἢ Ἀριστονοῦ ἠράσθη, παρ' ᾧ καὶ ἐβίωσε τὸν λοιπὸν χρόνον. αὐτῆς δὲ 20
20 πολλοὶ τῶν Θετταλῶν ἠράσθησαν, καὶ τῷ ἔρωτι τὰ πρόθυρα αὐτῆς ὄνω ἔρραινον. καὶ φασιν, ὅτι ζηλοτυποῦσαι αἱ Θετταλαὶ γυναῖκες ἐφόνευσαν αὐτὴν ξυλίνας χελώναις τύπουσαι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀφροδίτης, πανηγύρεως οὐσης, ἐν ᾗ ἄνδρες οὐ παρεγίνοντο. διὸ τούτου 25
25 ἕνεκα λοιμὸς κατέλαβε τὴν Θετταλίαν, ἕως ὕστερον ἱερὸν ἐποίησαν ἀνοσίας Ἀφροδίτης, ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες ἐν τῷ ἱερῷ ἀνόσιον τετολμήκασιν φόνον.]

ἐρᾷ : Ἐρωτα ἔχει. P.

Φιλωνίδου : Φιλωνίδης ἀνὴρ τις ἦν πλούσιος, 30
30 οὗτινος ἀμόρφου ὄντος, διὰ τὰ χρήματα ἐρᾷ Λαίς αὐτοῦ, ἢ ἐν Κορίνθῳ ἀδομένη πόρνη. P.

180. ὁ Τιμόθεος δὲ πύργος : (Οὗτος εἰς τοσοῦτον ἤρθη τύχης, ὥστε καὶ ἐν ὄψει τούτῳ τὴν δαίμονα φαίνεσθαι. κατασκευάσας δὲ πύργον οὐκ ἀπὸ τύχης 35
35 ἔφη κατεσκευακέναι, ἀλλ' ἀπ' ἀνδρείας. ὀργισθεῖσα δὲ ἡ τύχη πένητα αὐτὸν ἐποίησεν. οὐκ εἶσα δὲ εἰπεῖν, διὰ τὸν πλοῦτον ἐγένετο, ἀλλ' ἐπήγαγε παρ' ὑπόνοιαν ἐμπέσοι γέ σοι. Ἄλλως.) ὁ Τιμόθεος πλούσιος, ἅμα δὲ καὶ ὀλβίος ἀνὴρ, στρατηγὸς Ἀθηναίων, τείχος οἰκο- 40
40 δομήσας εἰς τοσοῦτον ἤρθη τύχης, ὡς τὴν δαίμονα φαίνεσθαι ἐκ ὄψεϊ τούτῳ. καὶ ἐν Ἀθήναις δὲ ἐν εἰκόσιν ἐποιοῦν αὐτὸν κοιμώμενον οἱ ζωγράφοι, καὶ τὰς τύχας φερούσας αὐτῷ (εἰς δίκτυα πόλεως καὶ πορθοῦντα αὐτὰς, αἰνιττόμενοι) τὴν εὐδαιμονίαν (αὐτοῦ. ἀλαζο- 45
45 νευόμενος δὲ ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ ὁ Τιμόθεος ἔφη μάλλον αὐτοῦ εἶναι ἢ τῆς τύχης τὰ πραττόμενα. διὸ καὶ ἠτύχην ὕστερον, νημασησάσης αὐτῷ τῆς Τύχης, πολλοὶ δὲ Τιμόθεοι κωμωδοῦνται· νῦν δὲ τοῦ στρατηγῶς μέμνηται, ὅς ὑψηλὸν πᾶν πύργον ἐποίησεν ὡς πλούσιος.) 50
50

ὁ Τιμόθεος δὲ πύργος : Οὐκ ἐγένετο διὰ σέ. Dv. P.
ὁ Τιμόθεος στρατηγὸς ἦν Ἀθηναίων, ὅς εἰς τοσοῦτον ἦλθε τῆς τύχης, ὥστε οἱ ζωγράφοι, αἰνιττόμενοι αὐτοῦ τὴν εὐδαιμονίαν, ἐν δικτύῳ ἐζωγράφησαν φέρειν

αὐτὸν τὰς πόλεις, ἀλαζονευσάμενος δὲ ὕστερον ἠτύ-
χησε. ἐποίησε δὲ πύργον πολυτελέστατον ἐν Ἀθήναις. P.
ἐμπέσοι γέ σοι : Παρ' ὑπόνοιαν τοῦτο φησι, δέον
εἰπεῖν θαυμαστός καὶ μέγας. — ἐμπέσοι : Τοῦτο παρ'
ὑπόνοιαν. ἢ ἀντὶ τοῦ εἶθε ἐπάνω σοῦ πεσεῖται.
σχῆμα παρ' ὑπόνοιαν. P.

181. αἱ πράξεις πᾶσαι... ἐνεργοῦνται. P.

182. μονώτατος γὰρ εἶ σὺ : Λυκούργος κατὰ Λεω-
κράτους [p. 159, 3] « τοιγαροῦν μονώτατοι ἐπώνυμοι
τῆς χώρας εἰσὶ. » Junt. ὡς αὐτότατος πέπαικται. R.
αἴτιος : Πρόξενος, πάροχος. P.

183. διὰ σέ ἡ κλοπή καὶ τὰ λοιπά· διὰ σέ καὶ τὰ
κάλλιστα ἐν τοῖς ἀνθρώποις. Dv. καὶ τῶν καλῶν :
Καλὸς ἐπὶ τῷ σώματι, ἀγαθὸς ἐπὶ ψυχῇ. Borg.

184. κρατοῦσι γοῦν : [Χρήμασι γὰρ ἐπισπῶνται
συμμάχους καὶ περιγίνονται.] — οἱ γὰρ πλούσιοι φέ-
ροντες χρήματα καὶ παρέχοντες ἐπισπῶνται βοήθειαν
καὶ νικῶσι. V. ἀρχοῦσι. Dv. νικῶσι. P. (τὸ ἐκάστοτε)
ἀντὶ τοῦ αἰεὶ οὐ γὰρ λέγεται πάντοτε. R.V.

185. ἐπικαθέζηται : Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζυγῶν
ἐπικαθέζεσθαι γὰρ τὸ βαροῦν λέγομεν. — ἐνυπάρχει. P.

186. τσαῦτα : Ὅσα λέγεται. P.

187. ναὶ μὰ Δία : Ὅτι καὶ ἐπὶ κατομοτικῷ τὸ μὰ
Δία, ὅταν αὐτοῦ προτάσῃται τὸ ναὶ.

188. ὥστ' οὐδὲ τῶν ἄλλων, φησί, πάντων ἡμῖν
ἐστὶ κόρος, τοῦ πλοῦτου δὲ οὐδαμῶς. ἂν γὰρ τις κτή-
σῃται δέκα, θέλει ποιῆσαι δεκαπέντε. V. μεστός :
Κεχορητασμένος. Dv. πεπληρωμένος. P.

189. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ : Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν
[Il. N, 636]

πάντων μὲν κόρος ἐστὶ καὶ ὕπνου καὶ φιλόκτητος.

ἄλλων : Πραγματίων ὑπάρχει πλήρωσις, κόρος. P.
πλησμονή : Χορτασία. Dv.

190. ἔρωτος : (Ὁ δοῦλος λέγει) τὰ πρὸς τὴν γαστέρα,
πρὸς τὸ θυμῆρες τῆς κοιμηθῆσας τοῖς [ὑπὸ τοῦ δεσπό-
του λεγομένοις] σπουδαίοις ταῦτα παραπλέξας. — ὅρα
πῶς ὁ δεσπότης τὰ πρέποντα αὐτῷ λέγει, ὁ δοῦλος
τὰ συμφέροντα αὐτῷ. Dv.

τραγημάτων : Τὰ μετὰ τὴν εὐωχίαν τῇ τραπέζῃ
τιθέμενα καλοῦσι τραγήματα· ὅθεν καὶ παροιμία, ἐκ
τραγημάτων τὴν εὐωχίαν λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ
τῶν ἀπὸ τῶν ἡττόνων τὰ μείζων θαυμαζόντων. Junt.
τρωγαλίων. P.

191. πλακοῦντων : Χλανιδίων. Θ. P. ἀνδραγαθίας :
45 Τροπαιουχίας. P.

192. φιλοτιμίας : Δόξης, ἐπιδείξεως. μάξης : Ἄρ-
του μὴ ὄντος ἄξου. στρατηγίας : Ἡγεμονίας στρατοῦ. P.
φακῆς : Φακῆ θηλυκῶς ἢ ἐψηθεῖσα, ἀρσενικῶς δὲ
ὁ ἀνέψητος. [περισπᾶται δὲ, ὡσπερ συκῆ, ἀμυγδαλῆ,
50 καὶ τὰ τοιαῦτα. Θεόκριτος [10, 64]

κάλλιον, ὡς ἡπιμελετὰ φιλάργυρος, τὸν φακὸν ἐψέιν.]

193. μεστός : Πεπληρωμένος. V.

194. τάλαντα : Ἰστέον, ὅτι ἡ δραχμὴ ἐξ ὀβολῶν εἰσὶν

ἢ δὲ μὲν ἑκατὸν δραχμαί· τὸ δὲ τάλαντον ὀγδοήκοντα
μναί. καὶ ὁ στατήρ τὸ νόμισμα. Dv. τάλαντον λέγεται
τὸ ἀπὸ θεοῦ δωρηθῆναι τινὶ δῶρον, ἤγουν ἡ σοφία, ἢ
πλοῦτος, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον. λέγεται τάλαντον καὶ τὸ
νόμισμα. λέγεται τάλαντον καὶ σταθμὸς χρυσοῦ πεπο-
σωμένος. P.

195. [Ἐκκαίδεκα : Οἱ γράφοντες ἐξκαίδεκα, καὶ
φάσκοντες οὕτω κάλλιον γράφειν, ἐπεὶ οὐκ ἐστὶν ἐξ
πρόθεσις, ἵνα συμφώνου ἐπαγομένου ἐκ γένηται, οὐ
καλῶς, οἶμαι, λέγουσι· καὶ δῆλον ἀπὸ τε τοῦ ἔκτου καὶ
10 τοῦ ἑκτῶς, καὶ ἀπὸ τοῦ ἑκτικῷ λεγομένου πυρετοῦ· οὐ
γὰρ μόνον ἐν τῇ προθέσει τὸ ζ τρέπεται, ἀλλὰ καὶ ἐν
ἐτέροις, ὡς δηλοῖ τὰ εἰρημένα· τὸ γὰρ ἑκτικὸν ἐκ τῆς
ἔξω γέγονε, καὶ τὸ ἑκτὸς ἐκ τοῦ ἔξω, καὶ τὸ ἕκτον
ἀπὸ τοῦ ἔξ.]

196. ἀνύση : Ἀναπληρώση. Dv. εἰς τέλος ἀγάγη ἢ
λάβη. βούλεται : Λαβεῖν. P.

197. ἢ φησιν : Εἰ μὴ λάθοι. P. βιωτὸν : Βιώσιμον
τὴν ζωὴν. P. οὐκ εἶναι βιώσιμον, ἄξιον ζωῆς. Dv. εἰ μὴ
λάβη, λέγει μὴ εἶναι αὐτῷ τὸ ζῆν ἡδύ. V.

198. ἀντὶ τοῦ δέ. R.V. φαίνεσθον : Τοῦ Χρημύλου
εἰπόντος μόνου, οὐκ ὀκνῶς ὁ Πλοῦτος ἴσως εἶπεν, ὅτι
Ἄττικὸν ἔθος ἐστὶ. Ἄλλως, ἀντὶ τῆς ἐνικῆς πτώσει
ἐπήγαγεν, ὅτι ἡ σύνταξις Ἀττικῆ. V. φαίνεσθον : Δο-
κεῖτε. πάνυ : Σύναπτε τοῦτο πρὸς τὸ εὖ. P.

199. [πλὴν ἐν μόνον δέδοικα : Τυφλὸς γὰρ ὢν οὐ δύ-
ναμαι ἐπελθεῖν, εἰ καὶ μοι τσαυτὴ δύναμις ἐστὶ. δέον
οὖν ἐστὶν ἀναβλέψαι με. — καὶ δέδοικα μὲν ἐγὼ ἀμε-
ταβάτως, δεδίττω δὲ ἕτερον πρὸς αἰτιατικὴν συντασσό-
μενον. Junt. τοῦ πέρι : Ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν τίνος δέδοικα
200 κας; P.]

200. ὅπως : Ἀντὶ τοῦ πῶς. δύναμιν : Ἰσχύιν. P. δέ-
δοικα ἔχων δὴ τὴν δύναμιν, ἣν ὑμεῖς φατέ ἔχειν με,
πῶς γενήσομαι ταύτης κύριος. μεγάλη γὰρ τίς ἐστὶ καὶ
205 δυσκόλως ἂν τις κτήσαιο ταύτην ἐξουσιαστικῶς. τοῦτο
δέδοικα, ὅπως, ἤγουν πῶς, γενήσομαι δεσπότης τῆς
δυνάμεως ταύτης ἣν ὑμεῖς φατέ. Br.

201. δεσπότης : Ἐγκρατής. V. κύριος. P.

202. νῆ τὸν Δί, ἀλλὰ καὶ λέγουσιν : Οὐ σὺ μόνος
λέγεις σαυτὸν δεῖλον, ἀλλὰ καὶ πάντες. τοῦτο δὲ εἶπεν, 40
ἐπειδὴ ὁ Πλοῦτος εἶπεν, πλὴν ἐν μόνον δέδοικα. [τὸ
δὲ νῆ τὸν Δία κατομοτικῶς] ἀντὶ τοῦ ἔση κύριος τῆς
δυνάμεως. — οὐ μόνον σὺ λέγεις ὀηλον, ὅτι δεῖλος εἶ,
ἀλλὰ πάντες. P.

203. (δειλότατον ἔσθ' ὁ πλοῦτος : Ἐπεὶ ἀγωνιᾶν αὐ-
45 τοῖς ἔδοξεν εἰ δύναται τὴν δύναμιν ἣν φασιν αὐτὸν ἔχειν.
λέγεται δὲ περὶ τῶν πλουσίων ὅτι δεῖλοι· διὰ τὸ ἀγωνιᾶν
περὶ τῶν χρημάτων. αἰνίττεται δὲ εἰς Εὐριπίδην· ἐκεῖ-
νος γὰρ φησιν [Phoen. 600]

δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν.)

[ἀναφέρεται δὲ ἐπὶ θεὸν ἢ τῶν χωριμένων κατηγορία.]

204. οὕτως οἱ Ἀττικοὶ διπλασιάζουσιν. ἀσφαλίζονται
δὲ οἱ πλούσιοι τὰς οἰκίας αὐτῶν. καὶ ὅτι οἱ πλούσιοι

δειλοί, μή πως ἀπολέσῃσι τὸν πλοῦτον. Ἄλλως. V. περὶ πολλοῦ γὰρ ποιοῦνται τῶν οἰκίῳν τὴν ἀσφάλειαν οἱ πλοῦστοι· καὶ τις τῶν κωμικῶν φησὶ

τί ποτ' ἐστὶ χλωρὸν, ἀντιβολῶ, τὸ χρυσίον;
5 δέδοικ' ἐπιβουλεύμενον ὑπὸ πάντων ἀσπί.

πρόχλωρον γὰρ δοκεῖ εἶναι. Ἄλλως. οἱ γὰρ εὐποροὶ τῷ φόβῳ τοῦ μὴ λησθῆναι τὰ χρήματα δειλοτέρου γίνονται. τὸ ἐπ' ἐκείνων οὖν μετένεγκεν ἐπὶ τὸν Πλοῦτον.

10 διέβηλ': Ἐσχοφάντησεν. *Dv.* διέστρεψεν, διέσυρεν. *P.* εἰσδὸς: Λάθρα ὑπεισελθῶν· τοῦτο γὰρ τὸ εἰσδὸς σημαίνει. *R.V.* εἰσελθῶν. *P.*

206. [ἀπαξάπαντα: Ἀντὶ τοῦ τέλεον. τὸ δὲ ἐξῆς, εἶτα εὐρὸν ἀπαξάπαντα κατακεκλεισμένα.]

15 207. ἐὰν λάβῃ. διότι ἐπρονοησάμην, ἐκάλεσέ με δειλόν. *V.* πρόνοιαν: Τὴν πρόγνωσιν, τὴν περὶ ἐμῶν προμήθειαν. *P.* τύχη λέγεται ἐπὶ τῶν συμβαινόντων καλῶν ἢ κακῶν, μηδενὸς βουλευομένου περὶ αὐτῶν· πρόνοια δὲ ἐπὶ θεοῦ, ἀπὸ τοῦ προνοεῖσθαι. *P.*

20 208. μελέτω: Φροντίς ἔστω σοι. ὡς: Ὅτι. *P.*

209. ἀνὴρ πρόθυμος: Ἐὰν προθυμηθῆς καλῶς μετελθεῖν ταῦτα τὰ πράγματα, ὥστε τοῖς μὲν δικαίοις συνεῖναι, τοῖς δὲ πονηροῖς μηδαμῶς. — πρόθυμος: Σπουδαῖος. πράγματα: Ἄ ἡμεῖς βουλόμεθα ποιῆσαι.

25 *Par.*

210. ἀποδείξω: Ἀποφανθῶ. ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως: (Τοῦ ἀδελφοῦ Ἴδα, ὡς δ' αὐτὸς ἐν Δαναΐσι φησὶν, υἱὸς Αἰγύπτου. ἐροῦμεν δ' ἐκεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ· ἐπεὶ δοκεῖ παρ' ἱστορίαν λέγειν.) τοσοῦτον δὲ ὀξυωπέστατος ἦν,
30 ὡς καὶ δι' ἐλάτης ἰδεῖν Κάστορα δολοφονήσαντα τὸν ἀδελφόν, ὡς φησὶ Πίνδαρος [*Nem. I, 115*]. [καὶ Ἀπολλωνίως δὲ φησὶ περὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικαῖς [1, 154]

εἰ ἐτέον γε πέλει, κλέος, ἀνέρα κείνον
35 ῥηϊδίως καὶ νέρθεν ὑπὸ χθονὸς ἀγάζεσθαι.]

(γεγόνασι δὲ Λυγκεῖς διάφοροι· εἷς παῖς Αἰγύπτου· καὶ ἄλλος Ἀφαρέως παῖς, ὁ Λάκων, λέγεται Λυγκεὺς, οὗ μέμνηται καὶ Θεόκριτος ἐν τῷ εἰς Διοσκούρους ὑμνῷ [22, 137],

40 [τῷ μὲν ἀναρπάξαντε δύο φερέτην Διὸς υἱὰ δοῖας Λευκίπποιο κόρας· δοῖα δ' ἄρα τῷγε ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεῷ υἱ' Ἀφαρέως γαμβρῷ μελλογᾶμο Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς Ἴδας.]

ὅς ἐλέγετο εἶναι πάνυ ὀξυδερκέστατος, ὥστε καὶ τὰ
45 ὑπὸ γῆν ὄρνῃ. οὕτω μὲν μυθολογοῦσι· πρὸς δὲ τὸ πιθανὸν τοῦ λόγου ἐπινοήσεται, ὅτι πρῶτος οὗτος εὖρε μέταλλα χρυσοῦ καὶ σιδήρου καὶ τῶν ἄλλων· ἐν δὲ τῇ μεταλλεύσει λύχνους μεταφέρειν ὑπὸ τὴν γῆν, τοὺς μὲν κατέλιπεν ἐκεῖσε, αὐτὸς δὲ ἀνέφερε τὸν χαλκὸν καὶ τὸν
50 σίδηρον, καὶ τὰ λοιπὰ· ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι ὅτι Λυγκεὺς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὄρνῃ καὶ καταδύνων ἀργύριον ἀναφέρει.)

211. τὸ ποιῆσαί με βλέψαι· θεοῦ γὰρ δεῖται τὸ τοιοῦτον ἔργον. *P. Θ.*

212. καλῶς ἐλπίζω. *P.*

213. Πυθικὴν σείσας δάφνην: Φασὶν ὡς πλησίον τοῦ τρίποδος δάφνη ἴστατο, ἣν ἡ Πυθία, ἣνίκα ἐγρη-
5 σμῶδει, ἔσειεν. *Junt.* μαντικὴν. *V.* οὕτω γὰρ μαντεύεται. *R.V.*

214. κάκεινος: Ὁ Ἀπόλλων. *R.V. Θ.* ζύνοις: Συγγινώσκει. φῆμ' ἐγώ: Ναί. *P.*

215. ὄρατε: Σκέψασθε. *V.* μήπως ὁ Ζεὺς ἀκούσας
10 χαλεπήνη. μὴ φροντίζετε μηδὲν: Μηδενὸς ἔχετε φροντίδα. *P.*

218. χᾶτεροι: Καὶ ἕτεροι ἡμῖν. συνίζησις. *Θ.*

219. οὐκ ἦν ἀλφίτα: Ἀντὶ τοῦ (οὐκ ἦν) χρήματα, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν· ἀπὸ γὰρ τῶν ἀλφίτων τὴν περιου-
15 σίαν δηλοῖ. *R. Junt.* ἢ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου τὸ ἐπόμενον. *Junt.*

220. παπαί, πονήρους εἶπας: Τὸ παπαί σχετλιαστικὸν ἐνταῦθα. πονήρους δὲ, ἐπιπόνους, ἀτυχεῖς, ἀθλοῦς· ἢ τοῦ πόνου φροντίζοντας. ἴσον τῷ ἀσθενεῖς,
20 ἀπράκτους. ὡς φαμέν, πονήρους ἔχει τὰ πράγματα ἡμῖν. [στικτέον δὲ εἰς τὸ πονήρους· σημαίνει γὰρ οὖν τὸ ἐπιπόνους.] — πονήρους: Γεωργοὺς ἀσθενεῖς, πόνηρον: Γεωργόν. *Dv.* ζυμμάχους: Βοηθούς. *P.*

221. οὐκ, ἦν γε πλουτήσωσιν: Οὐκ ἔσονται, φησὶ,
25 μογθροὶ καὶ ἐπίπονοι ἀπαξ πλουτήσαντες. — πλουτῶ ἀμεταβάτως, ἀντὶ τοῦ πλοῦτον ἔγωγ καὶ πλουτῶ μεταβατικῶς πρὸς αἰτιατικὴν, οἷον πλουτῶ ἀρετήν καὶ πλουτῶ μεταβατικῶς πρὸς γενικὴν, ὡς παρὰ Λιβανίω, « πλουτῶ ῥημάτων, » ἦγουν ἕνεκα τῶν ῥημάτων. *Junt.*
30 οὐκ: Οὐκ ἀσθενεῖς ἔσονται. πλουτήσωσιν: Πλοῦτον σχῶσι. *P.*

πάλιν: Ὡς καὶ πρόωγ. *Junt.*

222. πρὸς τὸν θεράποντά φησὶ τὸ ἴθι. τοῦτον δὲ ἀποστέλλει τοῦ καλέσαι τοὺς φίλους αὐτοῦ πένθητας
35 ὄντας καὶ δικαίους, ὅπως καὶ αὐτοὶ τοῦ πλοῦτου μεταλάβωσι καὶ μὴ κακῶς τὸν βίον διάγωσι. *V.* ἀλλ' ἴθι: Τὸ ἴθι ῥῆμα μὲν ὄν μετὰ μέλλοντος μετοχικοῦ συντάσσεται, οἷον, ἴθι ποιήσων τότε· ἐπίρρημα δὲ παρακλειυσματικὸν, ὡς περὶ τὸ ἄγε, μετὰ προστακτικοῦ, οἷον, ἴθι
40 ποιήσον τότε. *Junt.* ἀπιθὶ πρὸς τὸν θεράποντα φησὶν. *P.*

223. τοὺς ζυγγεώργους: (Ξυγγεώργος) βαρυτόνως σύνθετον γὰρ, ὡς πάγκαλος, πάνσοφος. τὰ γὰρ εἰς ος ὀξύτονα συντιθέμενα βαρύνεται. *R. Junt.*

224. ταλαιπωρουμένους: (Ταλαιπώρους καὶ δυστυχῶς διακειμένους.) τοῦτο γὰρ εἶπεν διὰ τὸ δύσεργον τῆς Ἀττικῆς· πετρώδης γὰρ ἔστιν. *R. V.* κακοπαθοῦντας. *Θ.* κοπιῶντας, ταλαιπώρους. *P.*

225. ὅποις: Ἰνα. ἴσον: Κατὰ, ἦγουν ἐπίσης. παρών: Παραγενόμενος. *P.*

226. ἡμῖν μετάσχη: Ὡς περὶ μεταλαμβάνω τοῦτου καὶ τοῦτο φαμέν, οὕτω καὶ τὸ μετέγω διπλῶς συντάσσεται· καὶ ὅτε μὲν ἐστὶ γενικὴ, τὸ μετὰ ἔχει τὴν δύνα-

μιν ὅτε δὲ αἰτιατικῆ, τὸ ἔχω, ἢ τὸ λαμβάνω. Junt. μετάσχη : Κοινωνήση. P.

227. καὶ δὴ : Ἦδη. P. τοῦτο τὸ κρεάδιον : Ὁ ἔρχεται ἀπὸ τῆς θυσίας ἔχων ἐκ τῶν Δελφῶν. οἱ γὰρ ἐκ θυσίας ἰόντες, ἔφερον ἐξ αὐτῆς τοῖς οἰκείοις κατὰ νόμον τινά. Ἄλλως. ἔπερ ἦκον ἄγοντες λοιπασθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας. ἔνιοι δὲ, τὸ λεβήτιον. — κρεάδιον : Τὴν χύτραν. Θ. Dv. Br. P. κρεάδιον τὴν χύτραν λέγει, ἐν ἣ τὰ κρέα ἐδόνται καὶ κατεσθίνονται, καὶ δαπανῶνται ἐφό-
10 μενα, ἢ ἐν τῇ ὁδῷ ἔφερον χρείας ἔνεκα. P.

228. τῶν ἐξερχομένων ἀπὸ τῆς οἰκίας εἰσαγαγέτω. P.
229. ἔμοι μελήσει τὸ εἰσενέγκαι, φησί, τὸ κρέας. τὸ δὲ ἀνύσας Ἄττικόν ἀντὶ τοῦ ἄνυσον, σπούδασον. Ἄττικοὶ δὲ δασύνουσιν αὐτό. V. [ἔμοι μελήσει : Τοῦ εἰσενέγκαι, φησί, τὸ κρεάδιον. τὸ δὲ ἀνύσας ἀντὶ τοῦ ἄνυσον.] — μελήσει : Διὰ φροντίδος ἔσται. ἀνύσας : Σπούσας. P.

230. σὺ δ', ὦ κράτιστε : Τὸ κράτιστε ἦτοι ἐγκωμιάζων φησὶν, ἢ ὅτι προσεδίδαξεν, ὡς καὶ θεῶν ὁ Ζεὺς δι' αὐτὸν βασιλεύει. R. V. Θ. Junt. Ἄλλως. παρεπιγραφῆ, ὅτι εἰς τὴν οἰκίαν ἐφθασαν. τοὺς δὲ λόγους πάντας ἐκεί-
20 νους ἐρχόμενοι ἐν τῇ ὁδῷ ἔλεγον. Junt.

232. δεῖ : Ἐνδέχεται. P.

233. καὶ δικαίως καδίκως : Τὸ δικαίως ἄλλως προσ-
25 εῖρηται ἀντὶ τοῦ πάσης τέχνης καὶ μηχανῆ καὶ παντὶ τρόπῳ. τὸ δὲ ἀδίκως ἀπλῶς ἔρριπται, οὐκ ἀπειλητικῶς δὲ, ἀλλὰ μειλικτικῶς προσαγγέλλει. ἢ ὅτι γελοίου χάριν, ἢ μεταβληθεὶς τοὺς τρόπους. ἀντὶ τοῦ παντὶ τρό-
30 πῳ. οὕτως Ἄττικοί. V. [τὸ ἀδίκως ἀπλῶς ἔρριπται, ὡς ὅτι πάσης τέχνης. οὐ γὰρ ὑπόκειται αὐτῷ, ἀδίκως οὕτως οὐκ ἀπειλητικῶς δὲ, ἀλλὰ μειλικτικῶς προσαγγέλλει.] (Ἄλλως.) ἀντὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ. οὕτως Ἄττικοί. — παντὶ τρόπῳ. P. Vict.

234. ἄχθομαι : Ἀντὶ τοῦ φορτικὸν ἡγοῦμαι. V. βαρύ-
35 νομαι. εἰσιῶν : Εἰσελθὼν, εἰσερχόμενος. Θ. εἰσερχόμε-
νος. P.

235. ὡς τοῦ Πλούτου ἰδίαν διοίκησιν μὴ ἔχοντος. αὐ-
τοῦ δὲ πώποτε ἀντὶ τοῦ αὐτόθι, τοπικὸν ἐπίρρημα. λέγει δὲ αὐτοῦ τοῦ εἰσελθεῖν. V. ἄλλοτρίαν : Ξένην. πάνυ :
40 Τοῦτο πρὸς τὸ ἄχθομαι συναπτεόν. P. Θ.

236. αὐτοῦ : Τοῦ εἰσερχεσθαι. Θ. Dv. εἰσελθεῖν. P. ὡς περ κατηγορῶ σου τότε φαιμέν, οὕτω καὶ ἀπολαύω σου τότε. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ πώποτε ποτὲ μὲν τὴν δύναμιν ἔχει τοῦ ποτέ, ποτὲ δὲ, τοῦ πῶς. P.

237. φειδωλὸν : Φειδωλός ἐστὶν ὁ φεύγων τὸ δοῦναι, ὁ περιλήψος. τινὲς δὲ παρὰ τὸ φειδομαι καὶ τὸ δοῦναι, (φειδωλός τις ὢν, καὶ τροπῆ τοῦ ὁ εἰς λ φειδωλός). — φειδωλὸν : Φειδόμενος ἔνθα οὐ δεῖ. P. εἰσελθὼν τύχῳ : Εἰσελθῶ. Vict.

238. κατώρυξεν : Κατορύξας ἐκρυψεν ἐμέ. P. κατέ-
χωσε. Dv. κατορύττω τι τὸ φανερόν κρύπτω. ἀνορύττω δὲ τὸ κρυπτόμενον εἰς φῶς ἔλκω. P.

239. καὶ τις προσέληθ' χρηστὸς : Ἴνα τὴν ὑπερβολὴν

τῆς φιλαργυρίας σημάνη προκεκριμένης καὶ τῶν χρηστῶν φίλων.

240. αἰτῶν : Ζητῶν. P. ἀργυρίδιον : Ἡ δανείου χάριν ἢ δωρεάν ἀπλῶς. Θ. P.

241. ἔξαρνός ἐστι : Ἀπαρνεῖται. P. ἰδεῖν : Βλέψαι. 5
Vict.

242. παραπλήγα : (Ἄφρονα,) μωρὸν, (ἀπὸ τῶν κρου-
μάτων τῶν διαπεπτωκότων τοῦ ἔναρμονίου λυρισμοῦ). ἀληθῶς γὰρ ἡ ἀσωτία πεπληγμένη ἐστὶ διάνοια. — ἐν κακίᾳ μανικὸν καὶ ἀκόλαστον. Θ. μανικόν. Dv. 10

παραπλήξ ὁ παραπαίων ἦτοι ὁ μαινόμενος, ὁ παρα-
κεκομμένος τὴν φρόνησιν. καταπλήξ δὲ ψοφοδεής, ὁ δεδοικώς ἅτ' πάντα. P.

243. παραβεβλημένος : Ἐκδεδομένος. P.

244. θύραξ : Ἐκτός τῆς θύρας. ἐν ἀκαρεῖ : Ὀλίγω. 15
Θ. P. ἐπ' ὀλίγω. R. ἐν ἀκαρεῖ : Ἐν ὀλίγω. ἐπίρρημα τὸ ἀκαρεῖ, ἐξ οὗ παρῆται τὸ ἀκαρὲς ἐπίρρηματικὸν ὄνομα. V. (πεποιήται δὲ παρὰ τὸ ἀτμητον τοῦ χρόνου, ὡς καὶ τῆς κειρομένης τριγῶς. ἀκαρὲς δὲ τὸ ἀτμητον Ἄλλως.) τῷ ἐλαχίστῳ, ὃ οὐχ ὅσον τε διακείραι καὶ δια-
20 κόψαι διὰ τὸ βραχύτατον τοῦ χρόνου. πεποιήται δὲ ἀπὸ τῶν μικρῶν τριγῶν τῶν διὰ βραχύτητα μὴ δυναμένων καρῆναι. (Ἄλλως. ἐπίρρημα τὸ ἀκαρῶς, ἀφ' οὗ τὸ ἀκαρὲς ἐπίρρηματικὸν ὄνομα. ἔπερ δὲ πάσχουσιν ἐκεῖ-
νοι δι' ἀσωτίαν γυμνούμενοι, τοῦτο εἰς ἑαυτὸν ἐπή-
25 γαγε.)

245. μετρίου : Ἐλευθέρου, μέτρον καὶ τάξιν ἔχον-
τος ἐν τῷ βίῳ. Θ. P. (μετρίου γὰρ ἀνδρὸς : Τοῦτέστι, ταῦτα πάσχεις, ἐπεὶ οὐδέποτε μετρίου ἀνδρὸς ἐπέτυ-
30 χες.)

246. τοῦτο τοῦ τρόπου : Τῆς μετριότητος δηλονότι. πῶς εἴμ' αἰεῖ : Εἰμί καταπολῶ. Θ. P. πῶς εἴμ' αἰεῖ : (Τὸ πῶς θαυμαστικόν ἐστὶ) θαυμάζει γὰρ αὐτὸν ὡς αἰεῖ ποτε σύμμετρον ὄντα. (μετρίου δὲ λέγει ἀνδρὸς, τοῦ διαμετροῦντος ἑαυτὸν τῷ ζῆν.) 35

247. φειδόμενος : Ἀρετῆς γὰρ ἐστὶ τῷ δέοντι καιρῷ ἀρμοζόμενον καὶ φεῖσθαι καὶ δαπανᾶν. — φειδόμε-
νος : Ἀκριβολογούμενος τῶν χρημάτων. ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ : Χαίρει. P.

248. ἀναλῶν : Ἀντὶ τοῦ δαπανῶν. V. Χαίρω, ἡνίκ' 40
ἀν τοῦ φεῖσθαι χρεια ἦ. P. ἡνίκ' ἀν τούτου δέη : Τὸ ἡνίκ' ἀν τούτου δέη κοινῶς λάμβανε, καὶ πρὸς τὸ ἀνα-
λῶν, καὶ τὸ φειδόμενος. Junt.

249. ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι : (Οὐχ ἵνα ὁ Πλούτος ἴδῃ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱόν, τυφλὸς γὰρ ἦν, ἀλλ' ἵνα 45
ἐκεῖνοι τὸν Πλούτον ἴδωσιν· οὕτω γὰρ πρέπει. Ἄττικόν δὲ τὸ πλεονάζειν τοῖς ἄρθροις. — δεῦρο εἰσελθωμεν. ὡς : Ὅτι. Θ. P.

250. μόνον : Μονογενῆ. P.

251. ὃν ἐγὼ : Δείκνυσιν, ὡς καὶ τῶν παίδων αὐτῶν 50
πλέον τὸν πλοῦτον φιλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι. P. Vict. πεί-
θομαι : Χαριέντως τοῦτο φησιν· οἶδα γὰρ ὅτι καὶ τέ-
κνων προτιμᾶς τὸν πλοῦτον. — ἢ ὅτι σε φιλοῦμαι μάλιστα μετὰ τὸν υἱόν.

252. τί γὰρ ἂν τις : Ἡ κατασκευὴ αὕτη, ἢ τί γὰρ ἂν τις, πρὸς τὸ, ὃν ἐγὼ φιλοῦ μάλιστα μετὰ σέ, τὸ δὲ πείθουμαι διὰ μέσου τῆ Ἠλοῦτῳ εἴρηται. Junl. τί γὰρ ἂν : Διατί. P.

253. [Ὡ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ : Εἰσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας ἐκ στίχων ἰαμβικῶν ἐννέα πρὸς τοῖς τεσσαράκοντα, ἀκρι τοῦ, « ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην, » ὧν οἱ μὲν με' τετράμετροί εἰσι καταληκτικοί, οἱ δὲ, « βληχῶμενοί τε προβατίων, » καί, « αἰγῶν τε κιναβρώντων

10 μέλη, » ἔτι δὲ, « ἠγούμενον τοῖς προβατίοις, » καί « εἰκὴ δὲ καταδαρθέντα που, » τέσσαρες ὄντες, δίμετροί εἰσι ἀκατάληκτοι. καὶ τὸ μὲν τετράμετρον Ἰππωνάκτειον καλεῖται, διὰ τὸ κατακόπως αὐτὸν τούτῳ χρήσασθαι. οἷόν ἐστι καὶ τὸ [Hirronactis ap. Pephast. p. 30]

15 « εἴ μοι γένοιτο παρθένος καλὴ τε καὶ τέρευνα. » τὸ δὲ δίμετρον Ἀνακρέοντειον, οἷόν ἐστι τὸ, « καὶ μαινομαι κοῦ μαινομαι. » ἐφ' ἐκάστῳ συστήματι παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῶν στίχων διπλῆ ἔξω νενευκία. ἰστέον ἔτι, ὅτε τίθεται ἐν τοῖς ἀμοιβαίοις τῶν ὑποκριτῶν προσ-

20 ὡποις ἐν ἐκθέσει κῶλὰ τινα μετὰ τὴν περίοδον τῶν στίχων τοῦ αὐτοῦ μέτρου ὄντα, ἢ καὶ ἑτέρου (εὐρηται γὰρ καὶ οὕτως) ὁ τοιοῦτος σχηματισμὸς καλεῖται διπλῆ, διὰ τὸ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τούτων τὸ σημεῖον ἐκτός τίθεσθαι τῆς διπλῆς· ὅπερ τριγώνου πλαγίου σχήματι

25 ἔοικεν τῆς βάσεως μόνης λιπούσης· μεθ' ἣν οὐδὲ χοροῦ πάροδος αἰε γίνεται, ἀλλὰ σπανίως. ὅτε δὲ οὐ τίθεται κῶλὰ τοιαῦτα, ἀλλ' ἐν οἷς ἤρξαντο στίχοις, ἐν τούτοις οἱ ὑποκριταὶ παύονται, τὸ τοιοῦτο καλεῖται κορωνίς, διὰ τὸ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τούτων τὸ σημεῖον τῆς

30 κορωνίδος τίθεσθαι· ὅπερ γραμμῆ τίς ἐστι βραχεῖα, καμπήν τινα ὑποκάτω ἔχουσα· ἥς ἐξῆς αἰε τίθεται κορωνίς ἑτέρα χοροῦ, ἐπισφραγίζουσα οἷον τὰ ῥηθέντα. ἐν δὲ ταῖς στροφαῖς καὶ ἀντιστροφαῖς καὶ τῇ μεταξὺ τούτων τῶν ὑποκριτῶν περιόδῳ παράγραφος τίθεται, ὡς Ἡφαι-

35 στίων φησιν, ἥς τὸ σχῆμα γραμμῆ τίς ἐστι βραχεῖα, ὡσπερ τινα στιγμήν ἐν τῷ ἄκρῳ ἔχουσα. ὅτλα δὲ ἐστὶ τὰ τοιαῦτα σχήματα καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ κείμενα· μεθ' ὧν ἐστὶ καὶ ὁ ἀστερίσκος, οὗ τὸ σχῆμα ἀστέρι ἔοικεν. Ἡφαιστίων δὲ φησιν [p. 133] ὅτι κατὰ τὴν Ἀριστοφά-

40 νειον ἔκδοσιν ὁ ἀστερίσκος ἐπὶ ἑτερομετρίας ἐτίθετο μόνως. χρώμεθα δὲ, φησί, τῇ κορωνίδι ἐν τοῖς δράμασιν κατὰ τρόπους τρεῖς· ἢτοι ὅταν, τῶν ὑποκριτῶν εἰπόντων τινὰ καὶ ἀπαλλαγέντων, καταλείπηται ὁ χορός· ἢ ἔμ-

45 δοκῇ τῆς σκηνῆς· τῇ δὲ παραγράφῳ ἢτοι κατὰ πρόσωπα ἀμοιβαία, ἐν τε τοῖς ἰαμβικοῖς καὶ τοῖς χορικοῖς, μεταξὺ τῆς τε στροφῆς καὶ τῆς ἀντιστροφῆς. ἐὰν μὲν τοι ἢ στροφή ἐξ ἀμοιβαίων τυγχάνῃ συγκειμένη, οὐκ ἐξαρκεῖ πρὸς τὸ δηλῶσαι, ὅτι πεπλήρωται ἡ στροφή,

50 ἢ παράγραφος, ἐπιφερομένης ἄλλης στροφῆς, ἐπεὶ καὶ ἐφ' ἐκάστῳ κώλου οὐδὲν ἤττον τίθεται· ἀλλὰ κείται καὶ ἡ ἔσω νενευκία διπλῆ· τοῦτο δὲ, ἐὰν ἀντίστροφος ἐπιφέρηται, ὡς, ἐὰν γε μεταβολὴ μόνον ἦ στροφῶν, ἢ ἔξω βλέπουσα τίθεται.]

253. πολλὰ : Πολλάκις. ταυτὸν : Ὅμοιον. P. ὄμιος

ἐστὶ τὸ ἀγριοκρόμμον, ὃ δι' ἄκραν ἀπορίαν χροῦνται οἱ πένητες. ἔχει δὲ τὸ υ βραχύ. τὸ δὲ θυμός, ὃ δηλοῖ τὴν ψυχὴν, μακρόν. P. εἶδος βοτάνης. πρὸς τὸν χορὸν τῶν γεωργῶν. V. ταυτὸν ὄμιον : Ἀντὶ τοῦ, τῆς αὐτῆς πενίας μετασχόντες· θυμός γὰρ εἶδος βοτάνης εὐτελοῦς. 5 τινὲς δὲ φασὶν ὅτι παρόδηται ἐκ τῶν Ἡσιόδου [Op. 41]

οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδελῷ μέγ' ὄνειαρ.

ἀντὶ τοῦ, ὃ δίκαιοι, τὰ εὐτελῆ θέλοντες ἐσθίειν διὰ τὸ μὴ ἐθέλειν ἀδικεῖν· ἅμα δὲ καὶ τὸ τραχὺ (καὶ ἄκαρ- 10 πον) τῆς γῆς διαβάλλει. (οὐδετέρως δὲ τὸ ὄμιον λέγεται καὶ βραχυπαρὰλήκτως καὶ βαρυτόνος· ἐκτεινόμενον γὰρ καὶ ὀξυτόνον καὶ ἀρσενικῶς κλινόμενον δηλοῖ τὴν ψυχὴν.)

254. δημόται : Ἦτοι οἱ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δήμου. τοῦ 15 πονεῖν ἐρασταί : Τοῦ κοπιᾶν ἐπιθυμηταί. P.

255. ἴτ', ἐγκονεῖτε : Ἀντὶ τοῦ ἐνεργεῖτε, ταχύνετε· (ἐπεὶ οἱ τρέχοντες κόνεως πληροῦνται. ἢ ἀπὸ τῶν ἀθλητῶν· ἐν κόνει γὰρ ἐκείνων τὸ ἔργον. ἢ ὅτι πρὸ τοῦ τῆς κόνεως ἀψασθαι νικῶσιν.) — πρόστιτε, κόνιν ἐγεί- 20 ρετε, ὅτι ὁ καιρὸς οὐχὶ βραδύνειν ἐστὶ. P.

(ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν : Οὐ τοῦ μέλλειν καὶ ἀναβάλλεσθαι καιρὸς ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ σπεύδειν καὶ κόνιν πέμπειν.)

256. ἦ δεῖ παρόντ' : Καθ' ἣν ἀκμῆ δεῖ παρόντας 25 βοηθεῖν. P.

257. οὐκοῦν : Τὸ λοιπόν. δρωμωμένους : Κινουμένους. πάλαι : Πρὸ ὄρας. P. πάλαι προθύμως : Συντόμως, δεικτικῶς. (τὸ δὲ πάλαι οὐ μόνον βραδυτῆτος ἐστὶν ἐπίρρημα, ἀλλὰ καὶ ταχυτῆτος.) 30

258. ὡς εἰκὸς ἐστίν : Ὅρμη. ἀσθενεῖς : Ἀδυνάτους. ἦδη : Ἀπὸ τοῦ νῦν. P.

259. ἀξίους : Ἀξίον κρίνεις. ἴσως : Ὅμοίως. P. ὁμοίως σοι τρέχειν. Θ. ἴσως με θεῖν : Ἐξίσου σοι τρέχειν. τὸ δὲ λοιπὸν ἐν ὑπερβατῶν καίτοι γε ἐξῆν εἰπεῖν, καὶ 35 ταῦτα πρὶν φράσαι μοι.

260. ὅτου : Οὐτίνος. P.

261. οὐκοῦν πάλαι δήπου : (Σύνδεσμος ἀποδεικτικῶς· τοὺς γέροντας δὲ παίζει μηδὲν εἰπὼν, καὶ ὑποκρί- 40 νεται εἰρηκέναι, διὰ τὸ αὐτῶν τὰ ὄρα γῆρα πεπηρωσθαι.) ἐπεγγελά οὖν τῷ ἀμυδρῷ τῶν αἰσθήσεων διὰ τὸ γῆρας. — Ἄλλως. δέον ἐλεεῖα εἰπεῖν πρὸς τὸ πάλαι, ὃ δὲ λέγω εἶπε δαιμόνως, ὡς οὐχ ἄπαξ, ἀλλὰ πάλαι καὶ νῦν λέγει. παῖζον δὲ ὁ θεράπων τούτῳ φησιν· οὐ γὰρ προεῖπεν αὐτοῖς τίνας χάριν αὐτοὺς καλεῖ. Junl. δήπου 45 λέγω : Θέλων ὡς κωφὸς διαβαλεῖν φησίν. ἀκούεις : Ἐμοῦ. P.

262. φησιν : Ὑπισχενέται. P.

263. ψυχροῦ βίου : Ἦτοι τοῦ ταλαιπώρου. ἢ ἐπιμεμ- 50 φόμενος διὰ τὸ γῆρας τοῦτο φησιν, [ἀντὶ τοῦ εὐτελοῦς· τὸ δὲ ἐξῆς, ὑμᾶς ἅπαντας ἀπαλλαγέντας ψυχροῦ καὶ δυσκόλου βίου ζήσεις.] — ψυχροῦ : Νεκροποιού· ποιοῦτος γὰρ ὁ τῶν πενήτων. δυσκόλου : Δυσπορίστου. ἀπαλλαγέντας : Ἐλευθερωθέντας. P.

204. τί δέ ἐστιν... ὁ φησιν : Ὅπερ ὑπισχενέται. P.
205. φέρων ἦλθεν ἐνταῦθα. P. ἀφίκεται : Παραγέ-
γυος. Vict. πόνηροι : Γεωργοί. Dv. P.

206. ῥυπῶντα : Αὐχμοῦ μεστόν. ἔστι καὶ ῥυπῶν, ὦ,
5 καὶ ῥυπᾶν, ὡς ἐνταῦθα, καὶ ῥυπαίνω. Junt. ῥύπον
ἔχοντα. V.

κυρῶν : Κυρτόν. ἄθλιον : παρὰ τὸ ἄθλον, ἐπίπονον.
R.V. ῥυσὸν δὲ, ῥυτίδας ἔχοντα. (μαδῶντα : φαλακρόν.
V.) νωδὸν δὲ, ὀδόντας μὴ ἔχοντα διὰ τὸ γῆρας· οὐ γὰρ
10 δὴ ἄφρονον λαλεῖ γοῦν ὁ Πλούτος· [ψαλὸν δὲ, ἀσχη-
μονα κατὰ παρέκτασιν τοῦ μορίου· μαδῶντα δὲ, φα-
λακρόν, καθόλου τρίχας μὴ ἔχοντα.]

μυδῶντα : Γράφεται καὶ μυδῶντα καὶ μαδῶντα.
καὶ μυδῶντα μὲν ἀντὶ τοῦ δυσώδη ἀποπέμποντα· μα-
15 δῶντα δὲ ἀντὶ τοῦ κόμην μὴ ἔχοντα. Junt.

ῥυπούμενον, ζαρομάγουλον, κυρτόν, ὡς κουκινὸν ἐξε-
ματισμένον, ῥυτίδας ἔχοντα, φαλακρόν, κυρῶν ἢ κυρ-
τόν. Θ. ῥυπῶντα : Ῥεπτωμένον. κυρῶν : Κυρτόν. P.
κεχυμένον. Vict. ἄθλιον : Δυστυχῆ. ῥυσὸν : Ῥυτίδας
20 ἔχοντα. μαδῶντα : Φαλακρόν. νωδόν : Ἐστερημένον
ὀδοῦ. P. ἐστερημένον ὀδόντων. Θ.

207. ψαλόν : Εἰς τὸ αἰσχρὸν μεταβέβηκε. τουτέ-
στιν ἀσχημόνα κατ' ἐπέκτασιν τοῦ μορίου. καλῶς δὲ
τὸ οἶμαι, ἐπειδὴ τὰ μὲν ἄλλα πάθη τοῦ σώματος εἰς
25 ὄψιν ἑώρα, τοῦτο δὲ κρυφῶ ἦν καὶ μὴ ὄρων αὐτὸ ἀπὸ
εἰκασμοῦ λέγει. V. ψαλόν : Κηλήτην. B. Θ. P. ἀσχη-
μόνως κηλήτην. C. ἐσπασμένον. D. ὡς μετὰ τῶν ἄλ-
λων κακῶν καὶ τὸ τῆς κήλης πάθος ἔχει τὸ γῆρας, χαι-
νωθέντος τῶ χρόνῳ τοῦ σώματος.— διαβάλλει ὁ ποιη-
30 τῆς αὐτῶν τὴν κωρότητα· ἕτερα γὰρ εἰπόντος, ἕτερα
ἀκούειν ἔδοξαν. μὴ λάθης δὲ ἔξωθεν τὴν διὰ εἰς τὸ
ἔπῳν. ἀλλ' ἔστιν ἡ γενικὴ πρὸς τὸ χρυσόν. ὡς φασὲν
σωρὸν χρημάτων. τὸν γὰρ χρυσὸν ἀγγελίας ἔπῳν, ἀντὶ
τοῦ ἔπη λέξας χρυσὸν παριστώοντα. P.

208. ὦ χρυσὸν ἀγγελίας ἔπῳν : Ἀττικὴ ἢ σύνταξις·
ἀντὶ τοῦ, ὦ πλοῦτον ἐκ τῶν ἔπῳν ἀγγελίας· ἢ ἀντὶ τοῦ,
ὦ τιμιώτατον εἰπὼν λόγον.

ἀγγελίας : Εἰπὼν, μηνύσας. ἔπῳν : Διὰ τῶν. P.

209. δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἤκειν χρημάτων
40 ἔχοντα : (Ὡς πολυπεῖροι συνῆκαν τὴν τοῦ Πλούτου [ἐν
μύθοις οὕτως ἔχουσαν] ὑπογραφήν.) κυρίως δὲ σωρὸς
τὸ ἐκ μικρῶν σπερμάτων συναγόμενον πλῆθος, παρὰ
τὸ σῶ (ὅ ἐστι σῶζω) συνάγω· (σωρὸς δὲ θηλυκῶς ἐπὶ
τοῦ τάφου καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἐπὶ δὲ τῶν καρπῶν
45 ἀρσενικῶς καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου.) καλῶς οὖν ἀπὸ
τῶν καρπῶν φαίνονται εἰρηκότες· οἱ γὰρ εὐθηνούντες
καὶ πλούσιοι εἰσιν. ἢ ὡς γεωργοὶ ταύτη κέχρηται τῇ
παραβολῇ. — δηλοῖς : Χαριστᾶς. αὐτὸν : Τὸν σὸν δε-
σπότην. σωρὸν : Πλῆθος ἐλλείν χρημάτων φέροντα. P.

210. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν : Διὰ τὸ τῶ γῆρα ἐπεσθαι
50 ταῦτα τὰ συμπτώματα [ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δηλῶ]. —
πρεσβυτικῶν : Μᾶλλον μὲν οὖν... P.

211. μῶν : Μὴ οὖν. V. φενακίστας : Φενακῆ τὸ προ-
κόμιον, οἷον τοῦ φαινομένου κρανίου τὸ ἄκος, καὶ

σκέπη — Ἄλλως. φενακίστας, ἀπατήσας· φενακισμὸς
γὰρ ἢ ἀπάτη. V. ἄλλως δὲ κεφαλῆς τριχῶν πενομένης
ἄκος. φενακῆ δὲ κυρίως ἢ προσθετῆ καὶ ἐπιτηδευτῆ
κόμη, ἀπὸ τῶν κατερρυχικῶν γυναικῶν, καὶ οὕτως
ἀπατουσῶν διὰ τῆς ἐπεισάκτου κόμης. — μῶν ἀξιοῖς : 5
Ἄρα ἄξιον κρίνεις... φενακίστας : Ἀπατήσας, ἀπαλ-
λαγῆναι : Ἐλευθερωθῆναι. P.

212. (ἀζήμιος : Ἀντὶ τοῦ ἀδολογῆ· κυρίως δὲ ζημία
ἢ τῆς ζωῆς μείωσις, ἢ τὸ ἐν τῇ ζωῇ μιαιόν. βακτη-
ρία δὲ, ἥτοι ἡ τὴν βᾶσιν ποιῶσα ἐδραϊάν· ἢ βακτηρία 10
τίς οὕσα, ἢ τῆς βᾶσεως αἰτία, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ.
Ἄλλως. πάντες οἱ γέροντες ἐν ταῖς Ἀθήναις δύο βα-
κτηρίας ἐβάσταζον. ἦν δὲ προειρηκώς, ἀσθενεῖς γέρον-
τας ἤδη, εἶχον δὲ ἢ διὰ τὸ ἐπερείδασθαι αὐτῇ, ἢ διὰ τὸ
ἀμύνασθαι ταύτῃ μὴ δυναμένους χερσὶ.) — ἀζήμιος : 15
Ἄθῳς. ἔχοντος : Φέροντος, βαστάζοντος. P.

213. πάντως γὰρ : Ἀληθῶς γὰρ νομίξετέ με τοιοῦτον
ἄνθρωπον τῇ φύσει εἰς ἅπαντα, καὶ οὐδὲν ὑγιεῖς εἰπεῖν.
— πάντως : Κακῶς κρίνετε. P. τοιοῦτον : Ἀπατεῖνα. Dv.

214. ὑγιεῖς : Οὐδὲν (πρᾶγμα) ὑπολαμβάνετε ἀληθές 20
ἐμὲ εἰπεῖν. P.

215. ὡς σεμνὸς : Κατ' εἰρωνείαν. οὐπίτριπτος : Ὁ
ἄξιος ἐπιτρίψεως, τῆς ἀπωλείας. P. ἐπιτριβῆναι ἄξιος.
Vict. αἰ κνήμαι : Οἱ ἄντζες. Dv. οὐπίτριπτος : Ὁ ἐπι-
τρίψεως καὶ βλάβης ἄξιος. ἐπιτριφῆναι γὰρ τὸ διαφθεῖ- 25
ραι. κυρίως δὲ χοίνικας καλοῦσι πᾶν περιφερές ὡς καὶ
τὸ μέτρον. συμπλέκει δὲ οὐχ ὡς ἕτερον σημαῖνον, ἀλλὰ
τὸ μὲν ὡς γένος, τὸ δὲ ὡς εἶδος. ὅτι τῶ εἶδος καὶ
τὸ γενικόν. αἱ γὰρ χοίνικες πέδαί εἰσὶ τινες. πέδας δὲ
τὰς ἀλύσεις, αἱ ἐξήρτηνται τούτοις καὶ ἐμποδίζουσι 30
τὴν πορείαν. τὸ δὲ ἰοῦ ἰοῦ ὡς τῶν πεπεδημένων οὕτω
σχετλιαζόντων. V.

216. τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας : Ἐν τῇ εἰδικῇ
καὶ τὸ γενικὸν ἐπήγαγεν· αἱ γὰρ χοίνικες πέδαί τινές
εἰσιν· χοίνιξ δὲ πᾶν περιφερές· διὸ καὶ τὸ μέτρον χοίνιξ 35
καλεῖται. — χοίνικας : Ἐὰ δεσμᾶ, καὶ τὰς ἰδιωτικῶς
λεγομένας κλάπας. ποθοῦσαι : Ὀνειδίζει αὐτὸν ὡς
δοῦλον. Θ. P.

217. σορῶ : Μνήματι. V. τάφῳ. λαχόν : Κληρω-
θέντος τοῦ γράμματός σου ἀττικοῦ. Θ. P. λαχόντος. D. 40
ἐν τῇ σορῶ νυνὶ λαχόν : Δέον εἰπεῖν αὐτὸν ἐν τῇ δικα-
στηρίῳ σου τὸ γράμμα ἔλαχεν, εἶπεν ἐν τῇ σορῶ,
ἐπεὶ γέρων. οἱ δὲ γέροντες πλησίον εἰσὶ τῆς σορῶ. V.
παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις δέκα ἦσαν φυλαί. ἔθος οὖν ἀπὸ
πασῶν τῶν φυλῶν δικαστὰς καθίζειν· εἶτα ἀπὸ 45
μῆς ἐκάστης ἐλάμβανον ἄνδρας πέντε τοὺς ἐπισημο-
τέρους· καὶ πάλιν ἐκ τῶν πέντε ἕνα τὸν κλήρω λα-
χόντα ἐπόλου δικάζειν. ἀντὶ οὖν τοῦ εἰπεῖν ἐν τῇ δι-
καστηρίῳ κληρωθὲν τὸ γράμμα καὶ τὸ ψήφισμα, ὅ
ἔστιν ὁ κλήρος, δικάζειν σε καὶ δικαστὴν καθίστησιν, 50
ὡς πρὸς γέροντα παρ' ὑπόνοιαν παίζει. Ἄλλως. ἐν
ταῖς Ἀθήναις πολλὰ ἦν δικαστήρια. καὶ ἐν τισὶ μὲν
ἐδίκαζον περὶ φονικῶν πραγμάτων, ἐν τισὶ δὲ περὶ δη-
μοτικῶν· καὶ ἕκαστον δὲ τούτων εἶχεν ἐν τι τῶν στοι-

χείων ειδικὸν ὄνομα. ὅσον ἦν τι τῶν δικαστηρίων λεγόμενον ἄλφα, ὁμοίως ἄλλο βήτα, ἄλλο γάμμα, καὶ ἐξῆς τὸ δ καὶ τὸ ε καὶ οὕτως ἕως τοῦ κ. δέκα γὰρ ἦν δικαστήρια τὰ πάντα ἐν Ἀθήναις, καὶ πρὸ θυρῶν δὲ ἐκάστου δικαστηρίου ἐγγράπτο πυρρῷ βάμματι τὸ στοιχεῖον, ὅτινι τὸ δικαστήριον ὠνομάζετο. ὅσοι δὲ δικασταὶ ἦσαν ἐν Ἀθήναις, ἕκαστος καθ' ἕναστον δικαστήριον εἶχε δέλτον, (τουτέστι πινάκιον, ἐν ᾧ ἐγγεγραμμένον ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τοῦ δικαστηρίου.

10 εἶχε δὲ καὶ βάβδον ἅμα τῷ πινακίῳ καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ βάβδῳ ἦν τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου ἐγγεγραμμένον ὅτε οὖν συνέβαινε καιρὸς τοῦ δικάζειν, ἤρχοντο πάντες οἱ δικασταὶ εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ κληροῦς ἐβαλλον καὶ ὅσοι ἀν' ἐκκληροῦτο κληρῶν ἔχοντα τὸ α, ἀπήρχετο

15 εἰς τὸ α δικαστήριον, ὁμοίως εἰς τὸ β καὶ τὰ ἐφεξῆς. καὶ πρῶτον μὲν ἐδείκνυε τῷ κήρυκι τοῦ δικαστηρίου τὸν κληρῶν τοῦ στοιχείου· ὁ δὲ κήρυξ λοιπὸν εἰδὼς αὐτῷ τὸ πινάκιον αὐτοῦ καὶ τὴν βάβδον, εἶτα οὕτως εἰδικάζειν. εἰ δὲ τις δικαστὴς εἰσῆει μὴ κληρωθεὶς εἰς τὸ δικαστήριον, κατηγορεῖτο καὶ ἐζημιουῖτο διαφόρως.) [Ἄλλως ἔρχεται ἕκαστος εἰς τὸ πινάκιον ἔχων ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ πατρόθεν καὶ τοῦ δήμου καὶ γράμμα ἐν τι μέχρι τοῦ κ, διὰ τὸ πάλαι δέκα φυλάς εἶναι Ἀθηναίσι, διήρχετο γὰρ κατὰ φυλάς. εἶτα οἱ θε-

25 σμοθέται κατὰ φυλὴν ἕκαστος καὶ δέκατος ὁ γραμματεὺς ἐκλήρουσιν τὰ γράμματα μέχρι τοῦ κ. καὶ τὰ λαχόντα ἴσα τὸν ἀριθμὸν τοῖς μέλλουσι κληροῦσθαι δικαστηρίους ὑπηρετῆς φέρων ἐτίθει καθ' ἕναστον δικαστήριον ἐν εἶτα πάλιν ἀπεκκληροῦντο οἱ τὰ εἰληχότα γράμματα ἔχοντες τίνες δικάσουσι καὶ τίνες οὐ. τοῦτο οὖν ἐστίν, ὃ λέγει, ἀμείψας τοῦ γελοίου χάριν. ἀνθυπηλάξε γὰρ εἰπὼν ἐν τῇ σορῷ, δέον ἐν τῇ Ἡλιαίᾳ. ἐγράφοντο δὲ, ὅτι, ἐπεὶ ἦν πέντε δικαστήρια, ἐκκληροῦντο πέντε γράμματα ἀπὸ τοῦ α ἕως τοῦ ε. εἶτα τὸ πρῶτον ἀνερχθῆν ἐπὶ τοῦ α

35 προετίθετο δικαστηρίου, ὡς ἀν' ἔτυχεν, καὶ οἱ δικάζοντες ἐκκληροῦντο εἰς ὅσον ἕκαστος λάχῃ δικάσαι.] (τοῦτο δὲ ἐγένετο, ἵνα μὴ διαφθειρῆται τὰ δικαστήρια, ἀκριτῶς ἐρχομένων τινῶν χωρὶς κληρῶν εἰς τὸ δικαστήριον δικάσαι.) [τὸ δὲ, « ὁ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσι, »

40 τοιοῦτόν ἐστι. τοῖς λαχοῦσι δικάσαι εἰσελθοῦσιν ἐκάστῳ σύμβολον δίδοται δημόσιον παρὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ εἰληχίας ἀρχῆς, ἐν' οἱ ἐξιόντες καὶ τοῦτο προσφέροντες λαμβάνουσιν τὸν δικαστικὸν μισθόν. εἰπὼν οὖν σορὸν, ἐπήγαγε Χάρων. δέον δὲ εἰπεῖν ὃ ἀρχὸν τὸ σύμβολον

45 δίδωσιν, ὅς ἐστιν ὁ μισθὸς ὁ δικαστικὸς, εἶπεν ὁ Χάρων, ὡς γερόντων αὐτῶν καὶ μελλοθανάτων. — Ἄλλως. δέον οὕτως εἰπεῖν, ὅτι καιρὸς ἦλθεν ὑμῶν πλουσίους γενέσθαι, ὑμεῖς δὲ μέλλετε, ὃ δὲ οὐχ οὕτως εἶπεν, ἀλλ' ἠθέλησεν αὐτοὺς σκώψαι ὡς γέροντας ὄντας, καὶ ἐγγὺς

50 τοῦ θανάτου· σκώπτει δὲ οὐ καθαρῶς, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἔθους, ὃ Ἀθηναῖοι εἶχον περὶ τὰς δίκας ἦν δὲ τοιοῦτο. δέκα δικαστήρια ἦσαν παρ' Ἀθηναίους, τὸ μὲν φόνου, τὸ δὲ μοιχείας, τὸ δὲ ἐτέρου τινός. οὐσῶν δὲ καὶ ἑ' φυλῶν, ἐξελέγοντο ἐξ ἐκάστης φυλῆς ἕνα ἄνδρα, καὶ

ἔταπτον αὐτοὺς εἰς τὰ τοιαῦτα δικαστήρια κριτὰς εἶναι πλὴν ἔγραφον πρότερον τὰ τῶν ἀνδρῶν ὀνόματα, καὶ κληρῶν γινομένου, ὃ μὲν εἰς τοῦτο, ὃ δὲ εἰς ἐκείνο δικάζειν ἐλάγγανεν. εἰδὼς δὲ ὁ κήρυξ αὐτοῖς βάβδον, ἥτις ἦν σύμβολον τοῦ δικάζειν, ἵνα ἕκαστος καθ' ἑσπέραν 5 ἀποδιόους τῷ πρυτάνει τὴν βάβδον τριώβολον λαμβάνῃ μισθὸν τῆς δικάσεως. ἀντὶ οὖν τοῦ εἰπεῖν ἐν τῷ δικαστηρίῳ τὸ γράμμα σου λαχὸν δικάζειν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ κήρυξ δίδωσί σοι τὸ σύμβολον, ὃ δὲ σκώπτειν αὐτοὺς ὡς γέροντας καὶ ἐγγὺς θανάτου ὄντας φησὶν ἐν τῇ σορῷ καὶ 10 ὁ Χάρων. ἔστι δὲ ἡ σύνταξις σολοικοφανῆς· λαχόντος γὰρ τοῦ γραμματός σου ὤφειλεν εἰπεῖν· ὃ δὲ εὐθείαν ἔθηκεν ἀντὶ γενικῆς, Ἀττικῷ ἔθει χρησάμενος· ἔθος γὰρ τοῖς Ἀττικοῖς οὕτω ποιεῖν, ἐπὶ μέντοι τῶν οὐδετέρων μετοχῶν. ἔστιν οὖν ἡ σύνταξις καὶ ἡ διάνοια 15 τούτου αὐτῆ· λαχόντος τοῦ γραμματός σου δικάζειν σὲ ἐν τῇ σορῷ, ἤχουν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, σὺ οὐ βαδίζεις, ὃ δὲ Χάρων, ἤχουν ὁ κήρυξ δίδωσί σοι τὸ σύμβολον τοῦ κριτῆν εἶναι, τουτέστι τὴν βάβδον. πάντων δὲ ἀστείως καὶ τὸν κήρυκα Χάροντα ὠνομάσεν· ὃ γὰρ Χάρων 20 κατὰ ἀναγραμματισμὸν Ἄρχων λέγεται. Junt.

278. [ὃ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον : Περὶ τοῦ παραδιδόμενου τοῖς εἰσιούσιν εἰς τὸ δικαστήριον συμβόλου Ἄριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ οὕτω γράφει « τοῖς γὰρ δικαστηρίοις χροῖμα * * * * ἐπιγγράπται 25 « ἐφ' ἑκάστῳ ἐπὶ τῷ σφηκίσκῳ τῆς εἰσόδου. ὃ δὲ λαβὼν « τὴν βακτηρίαν βαδίζει εἰς δικαστήριον τὸ δμῶρον « μὲν τῇ βακτηρίᾳ, ἔχον δὲ τὸ αὐτὸ γράμμα, ὅπερ ἐν « τῇ βαλάνῳ. ἐπειδὴν δὲ εἰσέλθῃ, παραλαμβάνει σύμ- « βολον δημοσίᾳ παρὰ τοῦ εἰληχότος ταύτην τὴν ἀρ- 30 « χήν. » ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν ὁ κήρυξ, ἡ ὁ δῆμος, ἀπήντησε πρὸς τὴν σορὸν.]

ἀντὶ τοῦ τεθνᾶναι μέλλεις. V.

279. διαρραγέτης : Διασχισθείης. μῶθων : Λίαν αἰσχρὸς, ἀνόητος. κόβαλος : Φλύαρος. P. μῶθων : Φλύαρος. 35 κόβαλος : Ὑβριστής. Dn. μῶθων : Λίαν ὑβριστής. Br. Μῶθων : Φλύαρος, αἰσχρὸς, ἄτιμος, φορτικὸς, δουλοπρεπής, ἀπὸ Μῶθωνος τινὸς αἰσχροποιοῦ. Br. μῶθων : (Εἶδος αἰσχροῦ καὶ δουλοπρεποῦς δογγῆσεως οἱ δὲ) Λάκωνες τοὺς παρατρεφόμενους τοῖς ἐλευθέρους παιδάς 40 μῶθωνας καλοῦσιν. (Ἄλλως. μῶθων, φλύαρος, φορτικὸς, ἄτιμος, αἰσχρὸς. λέγουσι γὰρ τοὺς Ἀθηναίους χειρωσαμένους τοὺς Μῶθωνας [δουλικῆ καὶ ἀγεράστῃ] περιστῆσαι τύχῃ, ὅθεν καὶ Ἀττικοὶ μῶθωνες. ἡ ἀπὸ Μῶθωνός τινος αἰσχροποιοῦντος καὶ αἰεὶ ἐν τοῖς πότοις 45 ὄργουμένου.) [ἡ ἀντὶ τοῦ ἀνόητος. ἄλλοι δὲ λέγουσι, δουλοπρεπεῖς, σπερμολόγους.] — κόβαλος δὲ ὁ λάλος, ὁ ῥήτωρ. V.

[κόβαλος : Κόβαλοι δαίμονες εἰσὶ τινες σκληροὶ περὶ τὸν Διόνυσον. — ἀπατεῶνες. Junt. ἀπατεῶν. Vict.] 50

280. τέτληκας : Ὑπέμεινας. P.

281. κέκληκε δεῦρο : Ἐκάλεσεν ἡμᾶς ἐνταῦθα. Hart.

282. οἱ : Οἵτινες, ἡμεῖς δηλ. P. μοιγήσαντες : Κοπιάσαντες. Dn. P. σχολῆς : Ἀναπαύσεως. P. οὐκ ἄγον-

τες σχολήν χάριν τῶν ἔργων. V. ἀντί τοῦ οὐκ ὄντος καιροῦ. R. V.

283. πολλῶν θύμων : [Τὸ πολλῶν θύμων ρίζας ἐκπερῶντες τοιοῦτον ἔχει τὸν νοῦν. οἱ τὴν Ἀττικὴν οἰκοῦν-
6 τας πένητες, ἐπεὶ μὴ εἶχον τὰς ἐκ τῶν σπερμάτων τροφὰς (ἀνεπιτήδειος γὰρ ὁ τόπος ἦν εἰς γεωργίαν, κατὰξῆρος ὢν), ἤσθιον θύμους, οὓς οἱ κοινοὶ βολβοῦς ἢ ἀγριοκρόμμυα φασίν. λέγει γοῦν ὁ χορὸς τῶν πενήτων ὅτι ἡμεῖς πολλὰ κοπιάσαντες, καὶ ταῦτα οὐκ οὕτως
10 ἀδείας ἡμῖν, ἤλθομεν μετὰ προθυμίας ὧδε. Junt. θύμων : Ἀγριοκρόμμυον. Dv. σκυλοκρομμύων. P.] ἀντί τοῦ πολλοῦ ἀγροῦς. θυμοφόρος γὰρ ἡ Ἀττικὴ. R.

διεκπερῶντες : Ἄντι τοῦ παρορῶντες καὶ παρατρέ-
χοντες ὑπὸ τῆς ἀγαν σπουδῆς, καὶ αὐτὰς δὴ τὰς τῶν
15 θύμων ρίζας πολλῶν ὄντων, ἃς ἐξ ἔθους εἶχομεν συλλέγειν. Junt. ἀνασπῶντες. Dv. διασπῶντες. P.

284. ἀλλ' οὐκ ἔτ' : Οὐδαμῶς. Πλούτων : Τὸν θεόν. P.

285. ἄγων ὁ δεσπότης : Ἄγω, τὸ φέρω, τὸ ὀδηγῶ ἄγω, τὸ νομίζω, ἄγω τὸ τιμῶ καὶ ἄγω τὸ συντρίβω,
20 ἀφ' οὗ τὸ κατέαξαν, ἀντί τοῦ συνέτριψαν. Junt. ποιήσει : Καταστήσει. P.

286. ὄντως : Ἔστι πλουτήσαι ἡμᾶς. P. ἡμῖν εἶναι : Ἐν Σοφοκλεῖ εἴρηται περὶ τοῦ ἡμῖν, ὅτι καὶ βραχὺ
ἔστι, διὸ καὶ ὀξύνεται. P.

287. Μίδας μὲν οὖν : Μίδας, βασιλεὺς ὢν Φρυγίας πλουσιώτατος, ὧτα ὄνου ἔσχε. τοῦτο οὖν παροιμιωδῶς
ἐλέγετο ἐπὶ τούτου, ἥτοι ὅτι πολλοὺς ὠτακουστάς εἶχεν, ἢ ὅτι κόμην Φρυγίας κατέσχε, ἥτις Ἔτα ὄνου ἐλέ-
30 γετο. λέγεται δὲ τούτῳ τὸν Πακτωλὸν χρυσὸν βρῆσαι. λέγεται δὲ αὐτὸν πάλιν εὐξασθαι ὥστε πάντα γενέσθαι χρυσόν, ὃν ἂν ἄψαιτο. ἢ ἐπεὶ ὄνος μᾶλλον ἀκούει τῶν
ἄλλων ζῴων πλὴν μύος· καὶ Μίδας δὲ πολλοὺς ὠτακου-
στάς εἶχεν. οἱ δὲ φασίν, ὅτι ψέξας ποτὲ τὸν Διόνυσον ὁ Μίδας μετεβλήθη εἰς ὄνον. ἢ ὅτι ὄνους τοῦ Διόνυσου
35 παριόντας ἠδίκησε· διὸ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ὧτα ὄνου αὐτῷ περιήψεν. οἱ δὲ, ὅτι ὧτα μεγάλα φύσει εἶχεν. [Ἄλλως. οὗτος ὁ Μίδας σφόδρα πλούσιος ἦν· ἤτησε γὰρ, ὡς φασι, τοὺς θεοὺς, ὅ τ' ἂν εἰς χεῖρας λάβῃ χρυσὸν γίνεσθαι καὶ τυχὼν τῆς εὐχῆς, λιμαγρονήθεις ἀπέθανεν
40 ὅσα γὰρ ἐλάμβανεν [εἰς τροφήν Junt.] εἰς χρυσὸν μετεβάλλετο. μυθεύονται δὲ αὐτὸν καὶ ὧτα ὄνου ἔχειν, ὅτι τὰ τῆς ἀκοῆς αἰσθητήρια μέγιστα εἶχεν, οἷάπερ ὄνος· τὸ δ' ἀληθές, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ὠτακουστάς, ὡς πάντ' ἔχειν γινώσκειν τὰ ἐν τῇ ὑπ' αὐτῷ χώρᾳ λεγόμενά
45 τε καὶ πραττόμενα. τὸ δὲ μὲν οὖν, ἀντί τοῦ δέ. ἐμφαίνει δὲ ἐντεῦθεν, ὡς οὐχ ἁπλῶς πλουσίους ποιήσει, Μίδας δὲ οἰονεῖ ὑπερβολικῶς πλουσίους, οἷος ὁ Μίδας.]

288. ὡς ἦδομαι : Λίαν εὐφραίνομαι. P.

290. θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα : [Ἡ τοῦ Κύκλωπος ἱστορία δὴλη· ὅτι ποιμὴν ὢν καὶ λύραν κατέχων, ἤγειτο τοῖς αὐτοῦ θρέμμασι, καὶ ἐπὶ αὐτὸν Ὀδυσσεὺς ἐτύφλω-
50 σεν. ὥσπερ οὖν ἐκεῖνος, οὕτω καὶ οὗτος ἦν πρὸς τοὺς γέροντας, ἄδων καὶ πορευόμενος μετ' αὐτῶν. ἔστι δὲ τὸ
θρεττανελὸ τῆς λύρας ἀπήχημα, καὶ οὐ συνάπτεται πρὸς τὴν σύνταξιν· ἀλλὰ διότι καὶ αὐτὸς ἦδε, τοῦτου χάριν ἐνέθηκεν. οἱ δὲ λέγοντες τὸν θρεττανελὸν Κύκλωπα, ἤγουν τὸν ἄδοντα τὸ θρεττανελὸν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ λω μεγεθύνοντες, ἀμαθείς. τοῦτο δὲ ἐκ Κύκλω-
5 πος Φιλοξένου ἐστὶ· πεποίηκε γὰρ οὗτος τὸν Κύκλωπα κιθαρίζοντα. διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν, καὶ τοῖν ποδοῖν ὠδὶ παρενσαλεύων, ἔδειξεν ὅτι πρὸς τὴν πυγὴν αὐτοὺς τῶ ποδὶ ἔτυψεν.] (τὸ δὲ ἐξῆς, καὶ μὴ ἐγὼ βουλήσομαι ὑμᾶς ἄγειν. διασύρει δὲ Φιλοξένον τὸν τραγικόν, ὃς εἰσήγαγε
10 κιθαρίζοντα τὸν Πολύφημον. τὸ δὲ θρεττανελὸν ποῖον μέλος καὶ κρουμάτιόν ἐστι· τὸ δὲ, « ἀλλ' εἶα τέκεα θαμῖν' ἐπαναβοῶντες, » ἐκ τοῦ Κύκλωπος Φιλοξένου ἐστὶ.) Φιλοξένον τὸν διθυραμβοποιὸν (ἢ τραγωδοδιδάσκα-
λον) διασύρει, ὃς ἔγραψε τὸν ἔρωτα τοῦ Κύκλωπος τὸν
15 ἐπὶ τῇ Γαλατείᾳ· εἶτα κιθάρας ἦγον μιμούμενος ἐν τῷ συγγράμματι, τοῦτο φησὶ τὸ ῥῆμα θρεττανελὸν. ἐκεῖ γὰρ εἰσάγει τὸν Κύκλωπα κιθαρίζοντα καὶ ἐρεθίζοντα τὴν Γαλατείαν. ἐπεὶ οὖν ἔφη ὁ χορὸς, « ἦδομαι καὶ τέρομαι καὶ βούλομαι χορευσαί, » οὐκ οἰκίτης φησὶ,
20 « κἀγὼ βουλήσομαι χορευεῖν. » καὶ ἅμα ἀναφωνεῖ τὸ μέλος ἐκεῖνο. ἢ γὰρ κιθάρα κρουομένη τοιοῦτον μέλος ποιεῖ, θρεττανελὸν θρεττανελὸν. — τινὲς ἀγροικικὴν εἶ-
ναί φασιν τὴν φωνήν. V. Ἄλλως. ὁ Φιλοξένος ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν Σικελίᾳ ἦν παρὰ Διονυσίῳ. λέγουσι δὲ
25 ὅτι ποτὲ Γαλατεία [τινὶ] παλλακίδι Διονυσίου προσέβαλε· καὶ μαθὼν Διονύσιος ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς λατομίαν. φεύγων δὲ ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὰ ὄρη τῶν Κυθῆρων, καὶ ἐκεῖ δρᾶμα τὴν Γαλατείαν ἐποίησεν, ἐν ᾧ εἰσηνεγκε τὸν Κύκλωπα ἔρῶντα τῆς Γαλατείας· τοῦτο δὲ αἰνιττό-
30 μενος εἰς Διονύσιον· ἀπέικασε γὰρ αὐτὸν τῷ Κύκλωπι, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ Διονύσιος οὐκ ὠξυδόρκει.

291. ὠδὶ : Οὕτως. παρασαλεύων : Μετρίως κινῶν, ἔτυψε γὰρ αὐτοὺς πρὸς τὴν πυγὴν. P. παρενσαλεύων : Παρακινῶν. Vict.

292. ἄγειν : Ὀδηγεῖν. ἀλλ' εἶα : Ἄγε. θαμῖν' : Συγχῶς, πολλάκις λέγοντες. P. χλευάζει αὐτοὺς ὡς γέροντας. R. V.

293. βληχῶμενοι : (Ποῖα φωνὴ χρώμενοι· βληχᾶσθαι γὰρ τὸ τὰ προβάτια ποῖα κεχρησθαι φωνῇ. τὸ δὲ ἐξῆς,
40 βληχῶμενοι μέλη ὡς οἱ τράγοι ἔπεσθ' ἀπομύζοντες ἑαυτούς. κινάβρα δὲ ἡ δυσωδία τῶν μασχαλιῶν, ἢ τῶν αἰγῶν· κινάβρωντων οὖν, τῶν δυσωδίαν ἐχόντων ἢ τῶν δυσσομίαν ποιούντων ἐκ τῶν μασχαλιῶν. κυρίως δὲ ἢ τῶν κυνῶν βορὰ, κυνοβορὰ τις οὔσα. — βληχῶμενοι :
45 βοῶντες, ἄδοντες, λέγοντες. τὸ βληχᾶσθαι ἐπὶ προβάτων. συνάπτεται πρὸς τὸ προβατίων. P.

294. κινάβρωντων : Ὀσμὴν ἀποπεμπόντων. μέλη : Ἄσματα. P.

295. ἔπεσθ' : Ἀκολουθεῖτε τὰ αἰδοῖα δεικνύντες. P. τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε : [Τὸ ἐξῆς, τράγοι δ' ἀπειμωμένοι ἀκρατιεῖσθε] [λείπει] τὸ ὡς, ἀντὶ τοῦ ὡς τράγοι ἀκρατῆ πράσσετε· ἐπεὶ μετὰ τὴν συνουσίαν οἱ τράγοι λείχουσιν ἑαυτῶν τὰ αἰδοῖα ἐν τῷ ἄκρῳ μέρει. — ἀντὶ

τοῦ φάγοιτε. V. ἤγουν δίκην τράγων τοὺς ὄρχεις λεί-
χετε. P. λείχετε τὰ αἰδοῖα δηλονότι. Br.

296. θρεττανεῶδόν τὸν Κύκλωπα : Ὡσαυτὸν παρεί-
κασας. P.

5 β βληχίωμενοι : Ἀναβοῶντες. καταλαβόντες :
Ὡσπερ ἐκείνον ὁ Ὀδυσσεύς, κρατήσαντες. P.

298. πήραν ἔχοντα : Φιλοξένου ἐστὶ παρηγμένον
καὶ τοῦτο τὸ βητόν. τοιοῦτον γὰρ τὸν Κύκλωπα εἰσά-
γει, πήραν ἔχοντα καὶ ἐπὶ ταύτῃ λάχανα ἄγρια.
10 ταῦτα δὲ φησι καὶ τὰ ἐξῆς, ὡς καὶ τῆς τυφλώσεως αὐ-
τοῦ οὐσης ἐν τῷ ποιήματι. — Ἄλλως. ἐνταῦθα ὁ
ποιητὴς παιγνιωδῶς ἐπιφέρει τὰ τοῦ Φιλοξένου εἰπόν-
τος πήραν βασταίνει τὸν Κύκλωπα, καὶ λάχανα ἐσθίειν.
οὕτω γὰρ πεποίηκε τὸν τοῦ Κύκλωπος ὑποκριτὴν εἰς τὴν
15 σκηνὴν εἰσαγόμενον. ἐμνήσθη δὲ καὶ τῆς τυφλώσεως,
ὡς οὐσης ἐν τῷ ποιήματι. ταῦτα δὲ πάντα διασύρων
τὸν Φιλοξένον εἶπεν, ὡς μὴ ἀληθεύοντα. ὁ γὰρ Κύ-
κλωψ, ὡς φησὶν Ὀμηρος, κρέα ἔσθιτε, καὶ οὐ λάχανα·
ἀ τοῖνον ἔφρσεν ἐκεῖ ὁ Φιλοξένος, ταῦτα ὁ χορὸς εἰς τὸ
20 μέσον ἀναφέρει. Junl.

πήραν : Σακούλιον, ὡσπερ ἐκείνος. λάχανα : Ἄ-
συνῆγεν ἐκείνος εἰς τροφήν. ἐμέθυσε γὰρ ἐκείνον Ὀδυσ-
σεύς. ὄροσερὰ : Τρυφερά. κραιπαλῶντα : Μεθύοντα. P.

καὶ κραιπαλῶντα : Ἀντὶ τοῦ ἐκ μέθης ἀτακτοῦντα,
25 μεθύοντα, ἀπὸ τοῦ τῶν καιρίων σφάλλῃσθαι. — κραι-
πάλη γὰρ ἡ χθεσινὴ μέθη καταπάλη τις οὖσα. V.

299. ἡγούμενον : Προοδοποιοῦντα τούτοις, οἷς ἡμᾶς
ἀπεικάζεις. Θ. P.

300. εἰκὴ : Μάτην, καὶ ὡς ἔτυχεν· ἡ ἀκαίρως. ὅθεν
30 καὶ εἰκαῖος, ὁ μάταιος. Junl.

(εἰκὴ δὲ καταδαρθέντα : Ὡς εἶκε κατακοιμηθέντα
ποῦ, ὡς τὸν Κύκλωπα, ὃν μιμεῖται. τοῦ δὲ οἰκέτου
μνησθέντος τοῦ Κύκλωπος, οἱ γέροντες ἐπάγουσιν ἂ
ἐπαθε παρὰ τοῦ Ὀδυσσεύος ὁ Κύκλωψ.) — καταδαρ-
35 θέντα : Καὶ ὑπνώσαντα καταπεσόντα. P.

301. [σφηκίσκον,] ξύλον ὀξυμμένον, ἐπεὶ καὶ ὁ σφῆξ
ὀξὺς ἐκ τῶν ὄπισθεν. (Ἄλλως. ἐπιτηδευτὴ ἡ λέξις
παρὰ τὸν σφῆκα· τὰ γὰρ μακρὰ τῶν ξύλων καὶ εἰς ὄξυ
συνηγμένα σφηκίσκους καλοῦσιν, ἐπεὶ καὶ οἱ σφῆκες
40 τὴν κοιλίαν ἐπισυνεσταλμένην ἔχουσιν, ἰσχυροὶ ὄντες
ὄπισθεν. καὶ τοὺς λαγαρούς δὲ τοῖς σώμασιν ἀνθρώ-
πους καὶ μὴ προκοιλίους, σφηκῶδεις φασίν.) — Ἄλ-
λως. ξύλον τὸ μὲν ἄνω ἔχον παχὺ, τὸ δὲ κάτω λεπτόν.
Ἄλλως. ὡς καὶ τῆς τυφλώσεως τοῦ Κύκλωπος περικει-
45 μένης ἐν τῷ ποιήματι. V. (ἐκτυφλώσῃ σέ φησιν, ὡς τὸν
Κύκλωπα, ὃν μιμῆ.) — ἡμμένον : Κεκαυμένον. σφη-
κίσκον : Πάλον. Θ. Dv. P. δαλόν. Br.

302. [ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην : Ἐκθεσις τῆς διπλῆς συ-
στηματικῶν στίχων καὶ κώλων εἰκοσι. εἰσι δὲ τοῦ
50 πρώτου συστήματος στίχοι καὶ κῶλα ἑπτὰ. τούτων ὁ
πρώτος τετράμετρος ἀκατάληκτος, οἷον τὸ τοῦ Ἄλ-
καίου,

δέξαι με κωμάζοντα, δέξαι, λίσσομαί σε, λίσσομαι.

ὁ δεύτερος τετράμετρος καταληκτικός, ὡς τὰ πρὸ τού-
των· ὁ δὲ τρίτος δίμετρος ἀκατάληκτος· ὁ δὲ τέταρτος
τετράμετρος καταληκτικός ὁμοίως τῷ δευτέρῳ· ὁ δὲ
πέμπτος ὁμοίως τῷ τρίτῳ· ὁ ἕκτος τρίμετρος ἀκατά-
ληκτος· ὁ δὲ ἕβδομος δίμετρος καταληκτικός· ὡς ἐκεῖνα 5
τοῦ Ἀνακρέοντος

ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
πάρεσι γὰρ, μάχεσθω.

ἐφθήμερῃ δὲ τὰ τοιαῦτα καλεῖται, ὡς τρεῖς ἔχοντα
πόδας καὶ συλλαβὴν· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. — 10
τὴν Κίρκην : Τὴν Λαΐδα. P. ἀνακυκίωσαν : Ταράττου-
σαν. Dv. ταράττουςαν, μινύουσαν. Θ. P.

303. ἐταίρους τοῦ Φιλωνίδου : (Δέον εἰπεῖν Ὀδυσ-
σεύς, ὁ δὲ Φιλωνίδου εἶπε. κωμῶδεῖ δὲ αὐτὸν ὡς πλού-
σιον καὶ παρασίτους ἔχοντα καὶ διὰ τὸν Λαΐδος ἔρωτα 15
ἐν Κορίνθῳ διάγοντα. κωμῶδεῖται δὲ καὶ ὡς συώδης
σὺν τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ, οὓς κάπρους εἶπε. τὴν δὲ
Λαΐδα Κίρκην εἶπε, ἐπεὶ τοὺς ἔραστὰς ἐφαρμάκευεν.
Ἄλλως. ὡσπερ καὶ Κίρκην φησὶ παίζων τὴν Λαΐδα
φαρμάσσουσαν τοὺς ἐρώοντας. τροπικῶς δὲ παίζει εἰς 20
ταύτην ἐκεῖθεν ἄγων τὴν ἱστορίαν· ὄλλον δὲ ἐκ τοῦ
περὶ Φιλωνίδου διεληφέναι. κάπρους δὲ φησὶ τοὺς
ἐταίρους τοῦ Φιλωνίδου τῷ ὄλλῳ ἦθει.) ἡ τῷ διαβεβλη-
μένῳ ὡς ὑώδης. καὶ ταῦτα εἰς Φιλωνίδην τὸν Μελι-
τέα, ὡς [οὐ μόνον μέγαν, ἀλλὰ καὶ] ἀμαθῆ καὶ ὑώδη. 25
καὶ Νικοχάρης ἐν Γαλατείᾳ

τί δὴτ' ἀπαιδευτότερος εἶ Φιλωνίδου
τοῦ Μελιτέως;

[Ἄλλως. ἐν τῇ νήσῳ τῶν Λαιστρυγόνων ἡ Κίρκη ἦν,
πάσας γυναῖκας παρελθοῦσα μαγείαις. προσέσχεν οὖν 30
Ὀδυσσεύς ἐν τῇ νήσῳ μετὰ τὸ φυγεῖν τὸν Κύκλωπα,
καὶ πέμψας τινὰς τῶν αὐτοῦ ἰδεῖν, τίς ἂν εἴη ἐνταῦθα,
ἔρημος γὰρ ἦν ὁ χώρος, ἐπεὶ ἀπελθόντες οὗτοι, καὶ
τὴν Κίρκην εὐρόντες, χοῖροι ὑπ' αὐτῆς διὰ τινος ποκοῦ
γεγόνασιν, αὐτὸς εἰς τὴν τούτων ἀφίκετο ζήτησιν. ἐν- 35
τυχὼν οὖν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ τῷ Ἐρμῇ, καὶ παρ'
αὐτοῦ μαθὼν τὰ περὶ τῶν ἐταίρων, καὶ λαθὼν παρ'
αὐτοῦ τὸ μῶλυ, ἥτις ἐστὶν ἀντιφάρμακος βοτάνη, τὸν
τῆς Κίρκης οἶκον κατέλαθε· ἐπιχειρησάσης οὖν καὶ
αὐτὸν τὰ ὁμοία δρᾶσαι, τὸ ξίφος κατ' αὐτῆς ἀνέτεινεν. 40
ὅθεν αὐτὴ φοβηθεῖσα τοὺς τε ἐταίρους αὐτοῦ πρὸς τὴν
ἀρχαίαν μορφήν ἀποκατέστησε, καὶ πρὸς μίξιν αὐτῷ
συνελθεῖν ἐπέθυμῃσεν. ὁ δὲ καὶ ἐμίγη, καὶ παῖδα
ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Τηλέγονον, ὑπ' οὗ καὶ ὕστερον κατ'
ἄγωνιαν ἀνῆρέθη κέντρῳ τρυγόνος. θέλων οὖν ὁ ποιητὴς 45
σκῶψαι τὸν Φιλωνίδην, ὅτι αὐτοῦ ἦρα Λαΐς, ἀντὶ τοῦ
εἰπεῖν τοὺς ἐταίρους τοῦ Ὀδυσσεύος, Φιλωνίδου εἶπεν
ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἐν τῇ νήσῳ τῶν Λαιστρυγόνων, ἐν
Κορίνθῳ εἶρηκεν, ὡς ἐκεῖ τῆς Λαΐδος οἰκούσης.] —
ἔδει δὲ ἄρα καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα θανάτῳ περιπεσεῖν ... 50
μὲμνηται [τῆς] ἱστορίας καὶ ὁ Ὀππιανὸς ἐν Ἀλιευτι-
κῶν β. Cant. I. ἡ τοὺς ἐταίρους : Τοῦ Ὀδυσσεύος ὄφει-

λεν εἰπεῖν. σκώπτων δὲ τὸν Φιλωνίδην, οὗ ἦρα Λαίης τις ἐν Κορίνθῳ πόρνη, τοῦτο φησιν. P. Φιλωνίδου : Ὀδυσσεύς. *Dv.*

304. ἐπεισεν : Κατέπεισεν. ὄντας κάρους : Ὑπάρχοντας καὶ ἀγριοχοίρους. *P.*

305. μεμαγαμένον : Μεμαλαγαμένον καὶ ἐξημιωμένον. *P. μ.* σκῶρ : Μεμαλαγαμένον κόπρον. *Θ. Dv.* σκῶρ : Κόπρον, σκάτον τρώγειν. αὐτὴ : Ἡ Κίρκη δὲ ἐμάλαττε τοῖς ἑταίροις. *P.* ἔματτεν : Ἐμάλαττεν. *Dv.* 10 ἐμάλαττε τοῖς ἑταίροις. *Θ.*

306. πάντας τρόπους : Τῆς Κίρκης τοὺς τρόπους μιμησομαι φησι. *P.* φησὶ μιμησομαι. *R.*

307. γυλλίζοντες : Φωνῆν (μικρῶν) χοίρων ἀφιέντες γυλλισμός γὰρ ἡ τῶν (μικρῶν) χοίρων φωνή. *R.V.* 15 ὁμοίως χοίροις βρῶντες. *Θ. Dv.* χοίρων φωνῆν ἀφιέντες. *P. Vict.* φιληδίας : Φιληδονίας. *Dv.* φιληδίας : ὑπὸ φιληδονίας καὶ ἀνοίας. *R.P.*

308. ἐπεσθε : Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν λεγομένη. μητρί : Ἐμοί. *P.*

309. οὐκοῦν σε τὴν Κίρκην : [Τοῦ δευτέρου συστήματος στίχοι καὶ κῶλα ἑπτὰ. ἔχουσι δ' ὁμοίως τῇ προφθάσῃ περιόδῳ καθ' ἕκαστον.] — τὸ ἐξῆς, οὐκοῦν 20 σε λαθόντες κρεμῶμεν. *V.* οὐκοῦν σε λαθόντες κρεμάσομεν. *R.* ἀνακυκῶσαν : Μιγνύουσαν. *Dv. Vict.* ἀναταράττουσαν. *P.*

310. μαγαγεύουσαν (μαγεύουσαν *Vict.*) : Γοητεύουσαν. *P.* μολύνουσαν : Μιαινύουσαν. *P. Vict.*

311. [λαθόντες : Οὕτω καὶ τοῖς παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων εὑρηται, ἢ ἢ ὁμοιον τῷ ἄνω τρίτῳ κώλῳ. 30 τὸ δὲ, ἦν λάθωμεν, οὐ πάνυ δόκιμον.] — λαθόντες : Κρατήσαντες. φιληδίας : Φιληδονίας. *P. Vict.*

312. τῶν ὄρχων κρεμῶμεν : Δέον εἰπεῖν ξίφος ἐπιφερόμεν σοι, καθὰ καὶ Ὀδυσσεὺς τῇ Κίρκῃ, ὃ δὲ, ὃ συμβέβηκε τῷ Ὀδυσσεὶ κατὰ τὴν τοῦ ἔρινεοῦ ἐποχὴν 35 ἐν τῷ στομίῳ τῆς Χαρυβδέως, ἐπὶ τὴν Κίρκην μετήγαγεν. ἢ, ὡς ἐκεῖνος Μελάθυιον ἐκρέμασεν. — Λαρτίου : Ὑῖον δηλ. τὸν Ὀδυσσεά. τῶν ὄρχων : Ἀπὸ τῶν ὄρχων. *P.* τῶν ὄρχων κρεμῶμεν : Ὡσπερ ἐκεῖνος τὸ ξίφος κατὰ τῆς Κίρκης ἀνέτεινεν, ἢ ὡς 40 ἐκεῖνος Μελάθυιον ἐκρέμασε. *Vict.*

313. (μινθώσομεν : Μίνθον οἱ μὲν τὸν ἡδύοσμον οἱ δὲ τὴν ἴγυγα, ὡς κεῖται ἐν τῇ κωμικῇ λέξει. οἱ δὲ εἶδος ἀνθους ἐν τῇ κόπρῳ φουόμενου, ᾧ χαίρουσιν οἱ 45 τράγοι. Ἄλλως.) μίνθος λέγεται ἡ κόπρος τῶν αἰγῶν. ἐπειδὴν δὲ οἱ τράγοι ψυγμῶν περιπέσωσιν, εἰώθασιν οἱ αἰπόλοι λαμβάνειν τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ χρίειν αὐτῶν τοὺς μυκτῆρας, καὶ οὕτως τῇ δυσωδίᾳ πταρμὸν κινεῖν, τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ λύειν τὸ πάθος· ὃ γὰρ πταρμὸς 50 θεραπεύει τὸ πάθος. ἐκ τούτου οὖν φησιν ὅτι ἀηδίσομέν σε, ἐπεὶ καὶ αἱ αἶγες ἐκ τῆς κόπρου ἀηδίζονται. (Ἄλλως. κοπρώσομεν μίνθος γὰρ ἄνθος ἐν τῇ κόπρῳ φουόμενος, ᾧ χαίρουσιν οἱ τράγοι. οἱ δὲ μίνθον φασὶ τὴν ἀνθρωπίνην κόπρον, ἣ χρίονται παρατρίβοντες οἱ ποιμένες ἐν τῷ δυσενεργῆτῳ τῶν τράγων

πταρμῶ.) — μινθώσομεν : Πάσομεν. *Dv.* κόπρω χρίσομεν. *Vict.* κόπρω πάσομεν. ἔταν γὰρ ὑπὸ κορύζης οἱ τράγοι κατασχεθῶσιν, οὕτω πρὸς ἀπαλλαγὴν πάτνεται. μίνθος γὰρ ἡ κόπρος. *Θ. P.* ὡσπερ τράγου : Ὅταν οἱ τράγοι ὑπὸ κορύζης κατασχεθῶσι, κόπρω χρίονται εἰς 6 ἀπαλλαγὴν τοῦ πάθους. *Vict.*

314. σὺ δ' Ἀρίστυλλος : (Ὁ Ἀρίστυλλος αἰσχροῦς καὶ ἐν Ἐκκλησιαζούσαις [617] μέμνηται αὐτοῦ ὡς αἰσχροποιοῦ. 10 λείπει δὲ τὸ ὡς, ὡς δ' Ἀρίστυλλος αἰσχροουργίας κεχρηθῶς. αἰσχροουργὸν γὰρ αὐτὸν φησι ποιητὴν.) ὃς διὰ τὴν αἰσχροουργίαν αὐτοῦ αἰεὶ ἐκεχρήνη. τούτου οὖν φησιν, ὡσπερ δ' Ἀρίστυλλος κεχρηθῶς ἐρεῖς, ἐπεσθε μητρί χοῖροι, [ἀντὶ τοῦ ἐμοί· τούτο δὲ παροιμιώδες εἶναι φασιν· οἱ γὰρ παῖδες τούτου εἰώθασιν λέγειν, ἐπεσθε μητρί 15 χοῖρον παροιμιακὸν οὖν ἐστὶ, καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν φασὶ λέγεσθαι.] — ῥίνα : Τὴν μίτην. *P.* ὃ Ἀρίστυλλος οὗτος μαλακὸς ἦν καὶ τῷ στόματι χάσκων, ὡς τοῖς ὄρωσι κινεῖν γέλωτα. *P. Vict.*

316. [ἄλλ' εἶα : Τῆς τρίτης περιόδου στίχοι καὶ κῶλα 20 ἔξ, ὧν τὸ μὲν πρῶτον καὶ τελευταῖον τετράμετρα κατὰ ταληκτικὰ, τὰ δὲ μεταξὺ δίμετρα ἀκατάληκτα ἐπὶ τῷ τέλει διπλαῖ ἐξω νενευκνυαί, ἡ μὲν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.] — σκομάτων : Ὑβρεων. *Dv.* ὕβρεων ἐλευθερωθέντες. *P.* ἀπαλλαγέντες : Ἀποστάντες. *Vict.* 25

317. ἐπ' ἄλλ' εἶδος : Εἰς ἄλλην ὁδὸν τινα. *P.* ἄλλο τι ἐναντίον, εἰς τὸ μηκέτι σκώπτειν. *R. V.*

318. ἐγὼ δ' ἰὼν : Δείκνυσιν ἐντεῦθεν, ὡς τοιαῦτα οἱ δοῦλοι ποιεῖν εἰώθασιν. *Θ. Junt. Vict.* ἰὼν : Πορευθεὶς 30 λάθρα : Κρυφίως τοῦ δεσπότης δηλ. *P.*

319. τοῦ δεσπότης : Δείκνυσιν ἐνταῦθα, ὡς τοιαῦτα οἱ δοῦλοι ποιεῖν εἰώθασιν. *P.*

321. τῷ κόπῳ : Τῷ ἔργῳ καὶ τῇ περὶ τὸν πλοῦτον ἐπιμελείᾳ. ἀπὸ θέματος δὲ τοῦ μασσῶ δευτέρας συζυγίας τὸ μασσόμενος, ὡς γελώμενος. — μασσ. τὸ λοιπὸν, 35 οὕτω : Εἰς τὸ ἐξῆς. *P.* κόπῳ : Τῇ ταλαιπωρίᾳ συνυπάρχειν ... τῷ ὑτέρῳ, εἰ ἄρα τούτου δεήσεται. *Paris.*

322. χαίρειν μὲν ὑμᾶς : [Κορωνίς, ὅτι εἰσάσιν οἱ ὑποκριταί. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι 40 ἔγ', ὧν ὁ τελευταῖος· « καὶ δὴ βαδίζω. σπεῦδε νῦν· τοῦτ' « αὐτὸ ὄρω. »] ὃ Χρεμύλος, ὡς καινισθεὶς τῇ τύχῃ, καινοτέραν προσηγορίαν ἐπινοεῖ· τὸ γὰρ χαίρειν παλαιὸν ἐστὶ. ἀμέλει οὖν ἐπιφέρει τὸ ἀσπάζομαι ἅτε δὴ καινότερων.

(περὶ τοῦ ἐν τῇ συνηθείᾳ χαίρειν τοῦ τε ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς, γέγραπται Διονυσίῳ μονόθιβλον περὶ αὐτοῦ· καὶ λέγει μὲν ὑπὸ Κλέωνος πρῶτον αὐτὸ τετάχθαι, γράφοντος πρὸς Ἀθηναίους ὡς ἔλοι τοὺς ἐν Σρακτηρίᾳ, Κλέων Ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. λέγει δὲ αὐτὸ κείσθαι περιττὸν καὶ περὶ τὴν σύνταξιν ἀσύστατον. 50 ἐκ δὲ τῆς συντάξεως τοῦ λόγου φασὶν ἀσύστατον, εἰ μὴ τις αὐτὸ λάβοι ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ, ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ [H. Δ., 71]

πειρῶν δ' , ὡς καὶ Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοῦς.)

[[ἐμφαίνεται ἐντεῦθεν, ὡς οἱ ἐξαίφνης καὶ παρ' ἐλπίδα εὐτυχήσαντες ἕτεροι τοῖς τρόποις γίνονται, καὶ πρὸς ὑπεροψίαν χωροῦσι· καὶ γὰρ οὐκ ἔστι τὸ χαίρειν κακόν· ἀλλὰ διότι πένης ὦν πρώην πρὸς τοὺς συνήθεις τοῦτο ἐχρήτο, διὰ τοῦτο ἀτιμάζει αὐτὸ, θέλων μετὰ τοῦ βίου καὶ τὰ προσρήματα μεταβαλεῖν. συναπτε δὲ τὸ ἔστι πρὸς τὸ ἀρχαῖον. Junt. ὧ ἄνδρες δημόται : ὧ ἄνδρες οἱ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δήμου. P.]

323. (ἀρχαῖον δὲ ἀντὶ τοῦ παλαιόν.) ἐκ παραλλήλου τὸ ἀρχαῖον καὶ σαπρόν. (διαβάλλει τὴν λέξιν ὡς παλαιάν.) R. V. ἀρχαῖον : Τὸ ἔστι λέγει ἐνταῦθα. Dv. ἐνταῦθα τί ἔστι λέγει. Θ. ἐνταῦθα τὸ ἔστι λέγει καὶ χαιρετῶν. P. σαπρόν : Σεσηπωμένον. P. ἐξίτηλον, ληρωδές. V.

324. ἀσπάζομαι : (Ἀσπάζομαι φησιν ἄτε καινότερον. 16 παρὰ τὴν ὑπόνοιαν δὲ· ἐπὶ γὰρ μὴ ἐρεῖν χαίρειν, ἀσπάζομαι φησιν.) — ἀσπάζομαι : Καταφιλιῶ καὶ περιπλέκομαι. Θ. Dv. P.

325. καὶ συντεταγμένως : (Κατωπιτισμένως μετὰ τάξεις καὶ σπουδαίως καὶ) γοργῶς καὶ μετὰ συγκροτήμα- 20 τός τινας. κατεβλακευμένως δὲ ἀντὶ τοῦ βραδέως (καὶ τρυφερώς)· βλάξ γὰρ ἔστιν ὁ μαλθακευόμενος ἐν ὑποκρίσει τὸ σῶμα· καὶ βλακεῖα ἢ μεθ' ὑπεροψίας ὀμίλια. — συντεταγμένως : Σπουδαίως. Dv. μετὰ τάξεως. C. συντεταγμένως : Μετὰ τάξεως. P. σπουδαίως, γοργῶς. Θ. σπου- 25 δαίως. D. καταβεβλακευμένως : Ραθύμως ὡς οἱ τρυφῶντες. Θ. Dv. ραθύμως. D. κατεβλακευμένως : Βλακεῖα ἢ ἀπὸ τῆς τρυφῆς ἀνεσις, ἢ ραθύμως. P. ἀντὶ τοῦ βραδέως καὶ τρυφερώς. C. οὐ κ. : Ἀντὶ τοῦ οὐ ραθύμως. V.

326. ὄπαις : Ὅρατε καὶ σκοπεῖτε. συμπαραστάται : 30 Σύμμαχοι, βοηθοί. P.

327. διὰ τὴν τύφλωσιν. R. ἔσεσθε : Γενήσεσθε. σω- 35 τῆρες : Φύλακες. τοῦ θεοῦ : Τοῦ Πλούτου. Θ. P. τοῦ Πλούτου. παίζων δὲ λέγει ὅταν γὰρ θέλῃ, ὀνομάζει αὐτὸν θεόν, ὅταν πάλιν, ἄνθρωπον. V. ὄντως : Κατ' ἀλήθειαν. C.

328. δόξεις μ' Ἄρη : Ὡς αὐτὸν τὸν Ἄρεα τὸν θεὸν ἔξεις με σύμμαχον. δόξεις με, φησί, τὸν Ἄρεα ὄρᾶν, ἀντὶ τοῦ κατορθωτικὸν καὶ πρακτικόν. (ἀκρις καὶ ἀπειλητικῶς, φησί, βλέψω πρὸς τοὺς βιαζομένους.) — 40 Ἄλλως, παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπισχυομένων παντὶ σθένει συμπράττειν καὶ συναίρεσθαι εἰς βοήθειαν. Junt. θάρρει : Ἐχε θάρρος. ἀντικρυς : Φανερώς. δόξεις : Νομίσεις, ἡμᾶς τὸν χορὸν ὄηλ. μ' Ἄρην : Πολεμικώτατον. P. ἀνδρείον ἤδη καὶ σπουδαιότατον καὶ πᾶν ὑπὲρ τού- 45 του, εἰ δέοι, παθεῖν ἔτοιμον. P.

329. [εἰ τριωβόλου : Ὅτι οὐχ ἴστατο τοῦ δικαστικοῦ ὁ μισθός, ἀλλὰ κατὰ καιρὸν μετέβαλλον. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς τινῶν ἐκ τούτων δικαστῶν ὄντων.] — δεινόν : Χαλεπόν. τριωβόλου : Ἐνεκα τριῶν ὀβολῶν. P.

330. [ὠστιζόμεσθ' : Ἀντὶ τοῦ ὠθούμεθα. καὶ Ῥω- 60 μαῖοι ὠστια τὰς θύρας φασὶ παρὰ τὸ ἐξῴθειν τὸν ἐπερχόμενον. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δὲ οὐδεὶς ἐδίκαζεν, εἰ μὴ ἐπέβαινε τῶν ξ' ἐνιαυτῶν· ὅσοι δὲ τελείας ἡλικίας ἦσαν, εἰσέρχοντο μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, οὐκ ἐδίκαζον δέ.

τούτους οὖν τοὺς ἐκκλησιαστάς ἐποίησαν φανερόν τι λαμβάνειν ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων οἱ δημαγω- 5 γοὶ πείσαντες τὴν πόλιν· ὕστερον δὲ ὁ Κλέων ἐποίησεν αὐτὸ τριώβολον. ἀφῆλιξ δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν οὐκ εἰσ- ἤρχετο.] — ὠστιζόμεσθ' : Εἰσερχόμεθα ἀλλήλους ὠθούντες πάντοτε. Θ. Dv. P. ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ὠστιας τὰς θύρας φασὶ καὶ τὸν θυρωρὸν ὠστιαρίον. ἀπὸ τούτου οὖν ὠστιζῶ τὸ εἰσερχομαι γίνεται. ἔστιν δὲ ὠστιζειν τὸ εἰσερχεσθαι τινὰς ἀλλήλους ὠθούοντας ἐπὶ τῆς θύρας. P. 10 ἐκκλησίᾳ : Τῇ συναγωγῇ. P.

331. παρείην : Καταλείψαιμι, παραχωρήσαιμι τι. Θ. P. καθ' ἑαυτὸν ὁ Βλεψίδημος σκέπτεται. V.

332. Βλεψίδημον : Βλεψίδημος ὁ πρὸς τὸν δῆμον βλέπων, καὶ τούτου τὰ πρὸς ζῶην ποριζόμενος. ὑπη- 15 ρέτης γὰρ ἦν τῶν τὰ δημόσια ἐνεργούντων. Junt., Dv.

333. προσιόντα : Προσερχόμενον. P.

334. βεδίσει : Περιπατήσει. τάχει : Συντομίᾳ. P.

335. πόθεν : Ἀπὸ ποίας αἰτίας. τρόπῳ : Σκοπῶ. P.

336. ἐξαπίνης : Καὶ ἐξάπινα. γίνεται παρὰ τὸ ἀφα- 20 νῆς, ἀπινα, καὶ ἀπινα. Junt. οὐ πείθομαι : Οὐ πι- στεύω. P.

337. λόγος : Φήμη. Ἡρακλέα : Ὡς ἀποτρόπαιον τῶν κακῶν. Θ. P.

338. ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι : Διαβάλλει τοὺς Ἀθηναίους ὡς διημερεύοντας ἐπὶ τῶν κουρείων ἀργῶς (καὶ ἐν τοῖς 25 ἰατροῖσι ποιουμένους τὰς συντοχίας). — κουρεῖα δὲ ἦσαν ἐργαστήρια, ἐν οἷς οἱ βουλούμενοι [κείρειν Junt.] τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος [ἀπιόντες Junt.] ἐκείροντο, ὅποτε ἐκβαίεν τοῦ μέτρου. Junt., P. κουρεῖα τὰ κοινῶς μαρμυπερεῖα. P. κουρείοις : Νέοις. Dv. 30

339. ὅτι ἐξαίφνης ὁ ἀνὴρ ἐγένετο. P.

340. θαυμαστόν : Ἐκπλακτικόν. P. ἄξιον θαύματος. 35 Dorvill.

341. ἀγαθὸν τι ποιῶν ... μετακαλεῖται. P.

342. οὐκ οὐκ ἐπιχώριον τι : (Σκώπτει πάλιν τοὺς 40 Ἀθηναίους ὡς ἐπιφθόνους.) οὐκ ἀκολουθεῖ, φησί, τῇ Ἀθηναίων διαγωγῇ. καὶ ἀλλαχοῦ [Nub. 1176] « ἐπὶ τοῦ προσώπου γὰρ ἔστιν Ἀττικὸν βλέπος. » — ἐπιχώριον : Ἐντόπιον, σύνηθες. Dv. σύνηθες τῇ γῶρᾳ. Θ. οὐδαμῶς σύνηθες τῇ γῶρᾳ τι πρᾶγμα ποιεῖ. P. διαβάλλει ἐντεῦ- 40θεν Ἀθηναίους ὡς φθονερούς καὶ κακογνώμονας καὶ μὴ μεταδιδόντας τοῖς φίλοις χρηστοῦ τινας. P.

343. ἀλλ' οὐδὲν σε ἐγκαλύψας λέξω. P.

344. ἄμεινον : Κρεῖττον ποιῶμεν. Dv. κρεῖττον ἢ πρό 45 ποῦμεν, διάγωμεν. P.

345. τὴν εὐπραγίαν σοι. εἴ γὰρ τῶν φίλων : Ὑπάρ- 45 χεις γὰρ ἀπὸ τῶν φίλων. P. ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις. V.

346. ἀληθῶς : Ὁμολογουμένως. P.

347. ἔσομαι : Γενήσομαι. αὐτίκα : Ταχέως πάνυ. P. εἰ μὴ τι δεινὰ πάθω. θεὸν δὲ ἢ τὸν Πλούτον ἢ ἄλλον 50 τινά. V.

348. ἐνι : Ἐνεστι. κίνδυνος : Φόβος. P. εἴαν ἀποτύ- 45 χωμεν ὀηλονότι. R. V.

349. λέγ' ἀνύσας : Οἱ λέγοντες τὸ ἀνύσας ἀντὶ τοῦ

ἄνυσον καὶ τὸ λέξας ἀντὶ τοῦ λέξον οὐ καλῶς λέγουσιν. ἔχει δὲ οὕτως. λέγει θεὸς φησὶ ποτε ἀνύσας, καὶ τελέσας τούτου τουτέστιν, εἰς τέλος καὶ διασάφηναι ἀγαθῶν σὺν λόγον. Junt. οἶος : Μέγας. ἀνύσας : Σπεύσας. σύναπτε

5 τὸ ποτὲ πρὸς τὸ ἀνύσας. Θ. P.

350. κατορθώσωμεν : Ἄ βουλόμεθα. Θ. ἂ βουλεύομαι. P.

351. σφαλῶμεν : Ἀστοχήσωμεν, ἀποτύχωμεν τούτου. Θ. P. ἐπιτετρίβηται : Τούτου εἶπε φοβούμενος, μὴ

10 ἀποτυχῶν ἐγείρη τὸν Δία πρὸς ὀργήν, καὶ ἐπιτρίβῃ αὐτούς. Junt., P. ἀφανισθῆναι λέγω παντελῶς. Θ. P.

(τὸ παράπαν : Ἀντὶ τοῦ παντελῶς.) κατὰ πάντα τρόπον, εἰς ὁλοκλήρου. Ἀττικῶν τὸ σχῆμα. ἀρέσκει με γάρ φησι.

352. φορτίον : Τὸ βᾶρος πρὸς ὃ δυσχεραίνεις καὶ δειλιᾷς. P. τὸ πρᾶγμα. Br. τὸ φορτίον διχῶς λέγεται. τὸ βᾶρος, φορτίον καὶ ἡ μέμψις. P.

353. ἀρέσκει : Ἄριστον ἔμοι δοκεῖ. ἐξάφνης ἄγαν : Παρκαυτικά λίαν. P. καὶ μ' οὐκ ἄρ. : Ἐμοί. Br.

354. οὕτως : Ὡς ἄδεται καὶ ὡς αὐτὸς λέγεις. Θ. Dv. P. αὖ δεδοικέναι : Πάλιν δειλιᾷν, φοβεῖσθαι. P.

355. πρὸς : Περισόν. Br. ἀργόν. P. ἢ πρὸς περισσῇ Ἀττικῶς ἐστὶ ἴδιον δηλ. κακοῦ. P. ἀνδρὸς : Ἰδιόν ἐστι. Dv. P. ὑγιές : Ἀληθές. Dv. ὀρθόν. εἰργασμένου : Πρά-

25 ξαντος. P. πρὸς ἀνδρὸς : Ἡ πρὸς ἐνταῦθα οὕτε περισσῇ ἐστὶν, ὡς οἰοῦνται τινες, οὕτε ἀντὶ τῆς ὑπὸ κείτῃ, ἀλλὰ τὸ καθῆκον σημαίνει ὡς καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ [Aj. 581]

οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θροεῖν ἐπιφθᾶς.

356. πῶς κτλ. : Ἰδιον ἀνδρὸς εἰργασμένου. P.

357. ἤκει : Ἠλθες. P. ἀργύριον ἢ χρυσίον : Ἄ ἀνατιθέασιν ἀνθρωποὶ τῷ θεῷ. Dv. P.

358. ἴσως : Τάχα. μεταμέλει : Μεταμέλεια γίνε-

35 ζεις φοβούμενος τὸ ἀλῶναι. Θ.

359. ἀποτρόπαιε : Ὡς ἐν ἀρνήσει εἴληψε τὴν τοῦ θεοῦ ἐπὶ κλησίν. — ἀποσοβῆτὰ τῶν κακῶν. Θ. Dv. P. Δί' ἐγὼ μὲν οὐ : Οὐδὲν τοιοῦτον ἐποίησα. P.

360. φλυαρῶν : Περισοσολογῶν. οἶδα : Γινώσκω φ-

40 νερός, ὅτι ἐπανούργησας. P. ὅτι πεπανούργησας. Θ.

361. ὑπονοεῖ : Ὑπόπτει. Θ. P. (φεῦ : Ἀποδυσπε-

362. ὑγιές ἐστὶν οὐδενός : Οὐδεὶς, ὃς δοκεῖ ἔχειν πλεονέκτημα, ἀρετῆς ὑγιῶς ἔχει. — Πλάτων Φαί-

45 δωνι [p. 67, D] « τελευτῶν δὲ θαμὰ προσκρούων μισεῖ τε καὶ πάντας ἡγείται οὐδενός οὐδὲν ὑγιές εἶναι τοπαράπαν. » Junt. ἀτεχνῶς ὑγιές : Φανερώς ἀληθές. Θ. P. οὐδενός : Ἀνθρώπου. P.

363. κέρδους ... ἤττονας : Νικώμενοι ὑπὸ τοῦ κέρ-

50 δους, ὥσπερ οὗτος ἤττᾶται καὶ τὸ ἀληθές οὐκ ἐθέλει λέγειν. Θ. P.

364. ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς : Ἐπεὶ τοιαῦτα κατ' ἐμοῦ ὑποπτεύεις. Θ. Junt. οὔτοι : Οὐδαμῶς. δοκεῖς : Φαίνεται. Paris.

365. μεθέστηχ' ὦν πρότερον : Πρώην γὰρ χρηστὸς ὦν, νῦν πανούργος γέγονεν. Θ. Junt. Dv. ὡς πολὺ : Λίαν καταπολύ. μεθέστηχ' : Μετεβλήθη. εἶγες : Ἐκέκτητο. Paris.

366. μελαγχολᾷς : Μαίνη. P.

367. τὸ βλέμμ' αὐτοῦ : Αὐτοὺς τοὺς ὀφθαλμούς. P. κατὰ χώραν δὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ πρόπον. R. κατὰ χώραν ἔχει : Κατὰ τὸ καθεστηκός καὶ ὡς δεῖ. Dv. κατὰ τάξιν. P.

368. ἐπίδηλόν τι : Ἄλλ' ἐστὶ τὸ βλέμμα αὐτοῦ 10 ὅμοιον πεπανουρρηκτὸν βλέμματι. — ἐπίδηλον : Φανερόν. Dv. πεπανουρρηκτὸν : Αὐτῷ πανουργίαν ἐργασαμένῳ. P. πεπανουρρηκτὸν : ἀντὶ τοῦ πεπανουρρηκτός. R.

369. οἶδ' ὃ κρώξεις : Ὁ βοᾷς ὃ λέγεις. V. παροιμία 15 ἐπὶ τῶν μάτην θρυλούντων, ὡς αἱ κορώναι (ἀντὶ τοῦ, σὺ ἄνω καὶ κάτω περὶ τοῦ κεκλοσθέναι μοι διαλέγῃ.) — γινώσκω, διὸ φωνεῖς, ἀκαίρως φθέγγῃ καὶ ὀχλεῖς ἡμᾶς, ὡς κορώνη. Θ. Dv. P.

ὡς ἐμοῦ τι κεκλοσφότος : Τὸ ὡς οὐκ ἐστὶν ἐνταῦθα 20 ἀντὶ τοῦ ὅτι, ὡς οἰοῦνται τινες, οὐ γάρ ἐστι πρὸς τὸ ζητεῖς ἀλλὰ πρὸς τὸ κεκλοσφότος, καὶ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ καθάστίζων σὺν πρὸς τὸ κρώξεις, τὸ λοιπὸν λέγε κομματικῶς. Junt.

370. ζητεῖς μεταλαθεῖν : Τῆς κλοπῆς. Θ. Dv. χρή 25 ζεις κοινωνῆσαι, μετασχεῖν. μεταλαθεῖν : Τούτου διὰ μέσου εἴρηται. τίνος : Πράγματος. P.

371. οὐ τοιοῦτον : Ὁ σὺ ὑπονοεῖς. Θ. P.

372. ἥρπακας : Κατεδυνάστευσας. κακοδαίμονας : Μαίνη, ἄθλιος εἶ καὶ κακοδαίμων. P.

373. ἀπεστέρηκας : Ἀποστερῶ ἐστίν, ὅταν παρακαταθήκην τίνος λαθῶν εἰς διαβολὴν χωρήσω, καὶ οὐκ ἐθέλω διδοῖναι αὐτῷ, ἂ ἔλαβον. Junt. Dv. ἀπεστέρηκας : Τίνος δηλοῦντι. Θ. τίνος οὐδένα ἀνθρωπον. P.

374. οὐ δῆτ' : Οὐδαμῶς, ἐποίησα δηλ. ὦ Ἡρά- 35 κλεις : Φεῦ. P. φέρε : Τί ἂν τις εἴποι ἕτερον; Θ. Dv. P.

375. φράσαι : Εἰπεῖν. P.

376. κατηγορεῖς : Ναὶ οὐ θέλω δηλ. πρὶν μαθεῖν : Πρὸ τοῦ γνωρίσαι. μου : Σύναπτε τὸ μου πρὸς τὸ κα-

377. [ἐγὼ σοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ : Ὡς πρὸς εὐρηκῶ- 40 τα ἢ διάλεξις. χρῆται δὲ τῇ πηλικιότητι ἀντὶ ποσότητος.] — ὦ τῶν : Ὡ φίλε. σμικροῦ : Ὀλίγου. P. τοῦτ' : Ὁ πεπανούργηκας. σμικροῦ : Ἀναλώματος. Dv.

378. ἐθέλω : Χρῆζω. P. διαπραῖσαι : Οἰκονομῆσαι. 45 πυθέσθαι : Μαθεῖν, ἀκούσαι. Dv.

379. τὸ στόμ' ἐπιθύσας : (Φράξας· ὅθεν ὁ βυθὸς ὁ πεφραγμένος. τείνεται δὲ πρὸς τοὺς ῥήτορας, ἐπεὶ εἰώ- 50 θασαι τοῖς ἔρμαιον κεκληρωμένοις ἐπιφορτίζεσθαι ὡς κοινοφελῆ μοῖραν τοῦ εὐρημένου. κέρμασι δὲ τοῖς κέρ- δεσι.) ἐπιθύσας : ἀντὶ τοῦ ἐπιπλήσας. ὡς Ὀμηρος [Od. Δ, 134] « νῆματος ἀσκητοῖο βεθυμένον. » R. κλεί- σας. Θ. Dv. P. κέρμασι : Νομίσμασι. Dv. δωρήμασι,

νομίσμασι, ἴν' ὅταν καταστῆς εἰς κρίσιν, συνηγοροῦν-
τας αὐτοὺς ἔχης διὰ τὴν δωροδοκίαν. Θ. *Dv. P.*

380. εἰρωνικὸν τοῦτο. Θ. *Dv. P.* φίλιος : Προσφιλῶς.
Θ. *C. P.* ἐπιθυμητικῶς, ἐν εἰρωνείᾳ. *V.*

381. μνῆς : Λίτρας, ἀναλώσας : Ἐξοδιάσας, λογι-
σασθαι : Λογαριάσαι ἡμῖν. Θ. *Dv. P.*

382. ἀντὶ τοῦ ὄψομαι εἶπε τὸ ὄρω. *R. V.* καθεδού-
μονον : Καθίζοντα. *P.*

383. (ἰκετηρίαν ἔχοντα : Ἰκετηρία ἐστὶ κλάδος
10 ἑλαιᾶς ἐρίῳ πεπλεγμένος, οἱ γὰρ ἰκετεύοντες αὐτὸν κα-
τεῖχον τὸν κλάδον.) — ἰκετηρίαν : Κλάδον ἰκετικὴν
κρατοῦντα. *P.*

384. διοίσοντ' : Διαφορὰν ἔξοντα. Θ. *P.*

385. [τῶν Παμφίλου : Ὁ Πάμφιλος οὗτος γραφεὺς
15 ἦν· ἔγραψε δὲ τοὺς Ἡρακλείδας ἰκετεύοντας [εὐθέως
P.] μετὰ κλάδων ἑλαιῶν, ὅτε αὐτοὺς ἐκ Πελοποννή-
σου ἀπήλασαν. ἰκετηρία δὲ ἐστὶ κλάδος ἑλαιᾶς ἐρίῳ
λευκῇ περιειλημένος, ὡς Πλούταρχος ἐν Παραλλήλοις
[*Theo. c. 18*] φησί· καταγορηστικῶς δὲ καὶ πᾶσα ἰκεσία.
20 ἔχροντο δὲ ἑλαιῶν κλάδῳ, ἵνα διὰ τούτου πρὸς ἔλεον
τοὺς δικαστὰς ἔλκωσι. *Dv. P.*]

τῶν Παμφίλου : [Πάμφιλος ζωγράφος ἦν, ὅστις
τοὺς Ἡρακλείδας ἔγραψεν ἰκετεύοντας τὸν τῶν Ἀθη-
ναίων δῆμον.] (μετὰ γὰρ θάνατον Ἡρακλέους Εὐρυ-
25 θεὺς διώκει τοὺς Ἡρακλείδας, διὰ τὸ πρὸς τὸν [Ἡρα-
κλέα τὸν ἐκείνων] πατέρα ἐμφύλιον μῖσος. ταύτην τὴν
ἱστορίαν ἔγραψε Πάμφιλος ζωγράφος κατὰ δὲ τινὰς
τραγικῶς ἦν, ὅς τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν τύχην χαρα-
κτῆρι ὑψηλῆσατο. Ἄλλως, Πάμφιλον μὲν Καλλι-
30 στρατος καὶ Εὐφρόνιος τραγωδιῶν ποιητὴν φασὶ καὶ
διδάξαι Ἡρακλείδας, τὰ δὲ λίαν ἐπιτετηθευμένα
ὑπομνήματα διστάζει, πότερον τραγικῶς ποιητῆς ἢ
ζωγράφου, ὃν καθηγῆσασθαί φασιν Ἀπελλοῦ. ἐν μέντοι
ταῖς Διδασκαλίαις πρὸ τούτων τῶν χρόνων Πάμφιλος
35 οὐδεὶς φέρεται τραγικός. γραφὴ μὲντοι ἐστὶν οἱ Ἡρα-
κλείδαι καὶ Ἀλκμήνη καὶ Ἡρακλέους θυγάτηρ Ἀθη-
ναίου ἰκετεύοντες, Εὐρυσθέα δεδιότες, ἥτις Παμφίλου
οὐκ ἔστιν, ὡς φασιν, ἀλλ' Ἀπολλοδώρου. ὁ δὲ Πάμφι-
λος, [ὡς εἶκε, καὶ] νεώτερος ἦν Ἀριστοφάνους. Ἄλ-
40 λως.) οὗτος τραγωδοποιός· ἔγραψε δὲ τοὺς Ἡρακλείδας
ἰκετηρίαν ἔχοντας· ὁ γὰρ Εὐρυσθεὺς μετὰ θάνατον
Ἡρακλέους τοὺς Ἡρακλείδας ἐδίωξε, καὶ οὗτοι μετὰ
τῆς Ἀλκμήνης παρεκάλεσαν τοὺς Ἀθηναίους βοηθῆσαι
αὐτοῖς, ὅπερ καὶ ἐγένετο. τὰ οὖν συμβάντα αὐτοῖς
45 ζωγράφος τις Πάμφιλος Ἀθηναῖος εἰς τὴν στοὰν τῶν
Ἀθηναίων ἔγραψε, καὶ αὐτοὺς ἰκετεύοντας. τοῦτο οὖν
λέγει, ὅτι οἱ καταδικαζόμενοι μετὰ τῶν παιδίων καὶ
τῶν γυναικῶν παρακαλοῦσιν ἐλευθερωθῆναι τοῦ ἐγκλή-
ματος.

386. οὐκ, ὧ καχόδαιμον : Εἰ γὰρ, ὡς σὺ φῆς, ἐκε-
50 κλόφειν, φαῦλος ἂν ἦν τὸν τρόπον· φαῦλος δὲ ὢν, οὐκ
ἂν παρέσθην ἄλλῳ τινί. νῦν δὲ τοῖς χρηστοῖς προηρη-
μένος δοῦναι, ὄγλον ὅτι ἀγαθὸς εἰμι· εἰ δὲ ἀγαθός, οὐ

κέκλωτα. — οὐκ : Ὅψει ἐμὲ οὕτως ἔχοντα, δυστυχέ-
στατε. Θ. *Dv. P.* χρηστούς : Ἀγαθοὺς. *P.*

387. σώφρονας : Εὐτάκτους. *P.* καὶ τοὺς δικαίους.
Θ. σώφρων λέγεται κυρίως ὁ εὐλαβὴς ἄνθρωπος. λέγε-
ται σώφρων καὶ ὁ σώαν ἔχων τὴν φρόνησιν, ἐξ οὗ καὶ ὁ
σωφροσύνη ἢ τῶν φρονῶν ἀκεραιότης. *P.*

388. ἀπαρτί : (Ὁξυτόνως, ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένως)
ἐπίρρημα δὲ ἐστὶν ὡς ἀμογητὶ, παρὰ τὸ ἀπηρτισμέ-
νον καὶ πλήρες, κέχρηται δὲ αὐτῷ Ἡρόδοτος [2, 158]
λέγων, « ἀπὸ τούτου εἰσὶ στάδιοι ὁ ἀπαρτί. » καὶ Φε-
10 ρεκράτης ἐν Κραπατάλοις « φράσον μοι, ἀπαρτί δὴ
που προσλαβεῖν » (συνωνυμῆ ἢ λέξις· ἐστ' ὅτε γὰρ καὶ
χρονικὸν ἐπίρρημα δηλοῖ ὡς καὶ Καλλιμάχος.) — καὶ
Πλάτων [*Lys. p. 215, C*] ἐπὶ τοῦ νῦν « ἤδη ποτέ σου
« ἤκουσα λέγοντος καὶ ἄρτι ἀναμνησκόμαι. » ταῦτα 15
ἐκ τῶν Διδύμου περὶ διεφθορίας λέξεως. *V.* ἀπηρτισμέ-
νως, τελείως. Θ. *Dv. P.* ἀπὸ τοῦ νῦν. *D. Cant. 2.* νεω-
στί. *C.*

389. ὡς κοινωνεῖν πάντας ποιῆσαι. *Dv. P.*

390. ἀπολεῖς : Φθερεῖς, οἰήσονται γὰρ τινες, ὡς ἀληθῆ
20 λέγεις, ἀπολεῖς, οὐκ ἐθέλων τάληθες εἰπεῖν, σεαυτὸν :
Μᾶλλον ἀπολεῖς. *P.*

391. μόχθηρε : Κακέ. *P.*

392. ἔχω : Κέκτημαι, ὅποιον : Ἀττικόν. *P.* ἐρωτη-
ματικὸν ἀντὶ τοῦ ποῖον. *C.*

393. [οὐκ ἐς κόρακας : Τόπος ἦν ἐν Ἀθήναις κρημνώ-
δης Κόρακες καλούμενος, διὰ τὸ κοράκιον εἶναι κατα-
γώνιον· εἰς δὲ τοὺς κακούργους ἔρριπτον ὑπὸ κοράκιον
ἀναλωθησομένους· ἐλήφθη δὲ εἰς παροιμίαν τὸ, [ἔρρ'
25 *P.*] ἐς κόρακας. [ἀντὶ τοῦ ἀπελθὼν φάνηθι. *P.*] *Dv. P.*
οὐκ ἐς κόρακας : Ἀπέλθης καὶ ἀπελευσῆ, νῆ τοὺς θεοὺς :
Ναί. *P.*]

395. [πρὸς τῆς Ἑστίας : Ἡ Ἑστία θυγάτηρ ἦν Κρό-
νου, καταρχὰς τὴν οἰκίαν εὐροῦσα, ἣν ἐντὸς τῶν οἰκῶν
ἔγραφον, ἵνα τούτους συνέχη, καὶ τῶν οἰκούντων εἴη
35 φύλαξ. οὕτω καὶ ἐφέστιον Δία καλοῦσιν, ὃν εἰς φυλακὴν
τῶν οἰκῶν γράφουσιν. *Juni.* ἕνεκεν αὐτῆς τῆς Ἑστίας
τῆς θεᾶς. *P.* Ἑστίας : Περιττὸν ἦν ἐνταῦθα τὸ λέγω,
διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ, ὀφείλει δὲ ἄνω κεῖσθαι,
ἀπὸ κοινοῦ γὰρ λέγεται ἀπὸ τοῦ λέγεις. *P.*]

396. θαλάττιον : Παίζει αὐτὸν ἐνταῦθα. Θ. *Dv. P.*
παίζει δὲ ταῦτα λέγων. *V.*

397. διὰ τὸ μὴ ἀνέχεσθαι τὸν Βλεψίδημον ἀκοῦσαι
λόγον δλόκληρον παρὰ Χρεμύλου, ἀλλὰ ἀφ' ἑκαστον
ἔπος περιτρίπτειν αὐτὸν, ἐμφαίνει ὁ ποιητῆς τὴν γνώ-
45 μῃ τῶν ἐπιθυμούμενων τίθεσθαι τι παρὰ του. *P.*

398. διαπέμψεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους : Ὅτι
οὐ μετεστείλατο τὸν Βλεψίδημον ἀκηκόως δὲ ἦλθε, ἢ
δὲ διὰ ἀντὶ τῆς μετὰ. — τοὺς φίλους : Τὸν Πλούτον
50 δηλ. *P.*

399. τούτω : Ἐν τῷ πέμψαι. *R.* τῷ διαπέμπειν. Θ.
Dv. P.

400. οὐ τῷ μεταδοῦναι : Κατέστη τὰ πράγματα δηλ.
δεῖ : Ἐνδέχεται. τί : Ἐνδέχεται. *P.*

401. βλέψαι ποιῆσαι νό : Ὅτι τὸ νό ἀντί τοῦ αὐτός· ἢ ἀντί τοῦ δεῖ ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτὸν βλέψαι. — νό : Τὸ χ κείται, ὅτι τὸ νό ἀντί τοῦ αὐτὸν ἢ ἀντί τοῦ ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτὸν βλέψαι εἴρηται. Θ. P.

6 402. ὡσπερ τὸ πρότερον : Ἐπρεπε δηλ. P. ἐνί γέ τῳ τρόπῳ : Τινί, ἤγουν μῖξ τιμι μηχανῆ. Dv. ἀντί τοῦ συντόμως. V.

403. νῆ τὸν οὐρανὸν : Διὰ τὸ λαμπῶδες τοῦ οὐρανοῦ τοῦτον ὀνομασίου πρὸς τὸ τυφλός. Θ. Dv.

10 404. οὐκ ἐτός : Οὐκ ἀλόγως, ἀλλὰ δικαίως, ἢ ἀντί τοῦ οὐκ ἀληθῶς. ἐπιρρηματικὸν γάρ ἐστιν ἀντί τοῦ ἐτώς ἀπὸ τοῦ ἐτεῶς συνηρημένου. — ἐτός : Μάτην (Θ.), οὐκ ἀλόγως. P. ὡς ἐμ' : Εἰς ἐμέ. Θ. Dv.

406. οὐκοῦν : Τὸ λοιπὸν. εἰσαγαγεῖν : Εἰσκαλέσασθαι γρή. P. ἐγρήν : Πολλάκις οἱ Ἀττικοὶ λαμβάνουσι τὸν παρατατικὸν ἀντὶ ἐνεστώτος, ὡς τὸ ἦν ἀντὶ τοῦ ἐστίν, καὶ τὸ ἐγρήν ἀντὶ τοῦ γρή. P.

407. ὅτι συνεσταλμένον τὸ ἱατρός. R. γλευάζει τοὺς Ἀθηναίους ἱατροὺς καὶ τοὺς θεραπευομένους, τοὺς μὲν ὡς ἀγνώμονας, τοὺς δὲ ὡς ἀδόξους. Ἄλλως, συνεσταλμένους μὲν τὸ ἱατρός. Ἄλλως, καινοποιεῖται τὸν διασυρμὸν καὶ κατὰ τῶν ἱατρῶν καὶ κατὰ τῶν θεραπευομένων, τῶν μὲν ὡς ἀτέχνων, τῶν δὲ ὡς φειδωλῶν. V. τίς δῆτ' ἱατρὸς ἐστι : [Διασύρει καὶ] διαβάλλει τοὺς ἱατροὺς ὡς ἀμαθεῖς καὶ τοὺς δεομένους ὡς μικρολόγους. — τίς δῆτ' : Οὐδεὶς. ἐν τῇ πόλει : Ἐντελής δηλ. P.

408. μισθός : Οὐ κατ' ἀξίαν δίδεται. P.

409. οὐκ ἐστιν : Ἱατρὸς δηλ. P.

410. [μὰ Δί' ἀλλ' ὅπερ πάσαι : Τὸ ἐξῆς, ἀλλ' οὐκ ἐστι μὰ Δία, ἀλλ' ἐκεῖνο κράτιστόν ἐστιν, ὅπερ πάσαι παρεσκευαζόμενη, κατακλίνει αὐτόν.] — μὰ Δί' : Οὐκ ἐστιν δηλ. παρεσκευαζόμενη : Ἡὑπερπιζόμενη. P. ὀκονομούμην. Dv.

411. κατακλίνειν : Καταθήσειν. Θ. Dv. P. εἰς Ἀσκληπιοῦ : Τὸν ναόν. Θ. Dv. τὸν οἶκον δηλ. P.

412. πολὺ μὲν οὖν : Κράτιστόν ἐστι. Θ. P.

413. μὴ διάτριβε : Μὴ βράδυνε. Θ. Dv. νῦν διάτριβ' : Δὴ βράδυνε, χρονίε. ἄνυς : Σπεύδε. ἐν γέ τι : Πρᾶγμα. P. ἀντί τοῦ πρᾶγμα τι. R.

40 414. [σπευδέ νυν : Τοῦτο τὸ νυν καθ' ὁμαλισμὸν ἀναγνωστός, ἵν' εἴη ἀντί τοῦ δή. ἐγκλίνεται γὰρ ἀεὶ, καὶ βραχὺ ἐστι, φωνήεντος ἐπιφερομένου· ὡς τὸ

σίγα νυν ἐστὼς, καὶ μὲν' ὡς κυρεῖς ἔχων,

παρὰ Σοφοκλεῖ [Aj. 87] τὸ δέ γε νῦν τὸ περισπώμενον ἐπιρρημᾶ ἐστὶ χρονικόν, καὶ μακρὸν αἰεὶ εὐρίσκεται διὸ καὶ περισπᾶται.] — τοῦτ' αὐτὸ : Τὸ σπεύδειν. P.

415. [ὃ θερμὸν ἔργον : Κορωνίς ἐτέρα ὁμοία· οἱ δὲ στίχοι, ὡς οἱ προσθάντες, ἰαμβικαὶ εἰσι τρίμετροι ἀκατάληκτοι οἳ, ὧν τελευταῖος

50 ἔχοι τις ἀν δίκαιον ἀντειπεῖν ἐτι.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

θερμὸν ἔργον : Παράδοξον, ἢ τολμηρὸν, ἢ εὐκίνητον.

Πενία παραβάλλουσα μάχεται πρὸς Χρεμύλον καὶ Βλεψίδημον. — θερμὸν ἔργον : Σπουδαῖον καὶ τολμηρὸν. Dv. τολμηρὸν πρᾶγμα. ἀνόσιον : Ἄδικον. P.

416. ἀνθρωπαρίω κακοδ. : Ὡς ἀνθρωποὶ δυστυχεῖς. Paris.

417. ποῖ, ποῖ : Ποῦ ποῦ πορεύεσθε. τί φεύγετον : Διὰ τί; μενεῖτον : Προσκαρτερήσετε ἐμέ. P. προσκαρτερεῖτε. Dv.

418. αὐτῆ ἢ κατασκευῆ τὸ « ἐγὼ γάρ, » πρὸς τὸ « οὐ μενεῖτον » ἔχει τὴν δύναμιν. P. ἐξολῶ : Ἐξολοθρεύσω. 10 Θ. Dv. ἀρανίσω, φθερῶ, ὄντας κακοῦς. P.

419. ἀνασχετὸν : Ὑπομονητόν. Θ. Dv.

420. ἀλλὰ τοιοῦτον, οἷον ἄλλος οὐδεὶς ἐτόλμησε οὐδεπώποτε. P.

421. ἀπολώλατον : Ἐρθάρητε. Dv.

422. ὦχρά : Ὀχροὶ γάρ εἰσιν οἱ πένητες διὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς ἴσως φαγεῖν. V. κίτριος. P. τοιοῦτοι γὰρ οἱ πένητες. R. Θ. Dv.

423. ἴσως Ἐρινύς ἐστι : (Ἐπισκώπτει αὐτὴν διὰ τὴν τῶν Ἐρινυῶν Εὐριπίδου ἢ Αἰσχύλου ὑπόθεσιν· 20 παρεισάγονται γὰρ μετὰ λαμπάδων δεινοπαθοῦσαι, ὡς καὶ Εὐριπίδης [Orest. 261] « Γοργῶπες, ἐνέρον ἱερίαι, δειναὶ θεαί. » Ἄλλως, εἰώθασιν οἱ τραγωδοὶ Ἐρινύας εἰσφέρειν μετὰ λαμπάδων) τὰ γὰρ ἀποτρόπαια τῶν φαντασμάτων τραγωδοῖς μᾶλλον ἀρμόττει. — ἐκ τρα- 25 γωδίας : Ὡς οἱ ποιηταὶ ποιοῦσιν οἱ τραγικοί. P.

424. [βλέπει γέ τοι : Τὸ γέ τοι ἢ ἀντί τοῦ δέ, ἢ ἀντὶ τοῦ γάρ· ὁ καὶ κρεῖττον. εὐρηται δὲ καὶ ἐν πολλοῖς τῶν λογοποιῶν, ὡς ἐξετάζων εὐρήσεις.]

[τραγωδικόν : Θρηνηδές, καὶ οἷον ἐν ταῖς τραγωδίαις 30 οἱ ποιηταὶ εἰσάγουσι.] — βλέπει : Ὅρθως ἔφησ' δηλ. P. γέ τοι : Γάρ. μανικόν : Ἄγριον. Dv. ἀσυμπαθές. P. τραγωδικόν : Δαιμονικόν. Dv. Θρηνηδές. P.

425. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾶδας : Ἐπειδὴ παρὰ (τὸ) σχῆμα ἦλθε· καὶ γὰρ ἐν ταῖς τραγωδίαις μετὰ λαμπά- 35 δων εἰσέρχοντο αἱ Ἐρινύες. [τὸ δὲ γὰρ ἄργον, ὡς ὑποτασσόμενον τοῦ ἀλλά.] — ἔχει : Κρατεῖ. P. μετὰ δᾶδων εἰσέγαγον τὰς Ἐρινύας, δεικνύντες τὸ θερμὸν καὶ διάπυρον τῶν καταρῶν. P.

οὐκοῦν κλαύσεται : (Ἀντὶ τοῦ οἰμώζεται,) ὡς μὴ οὐ- 40 σα κατὰ φύσιν φοβερά, ἀλλὰ μάτην ἀπατώσα ἡμᾶς.

426. πανδοκεῦτριαν : Ἀντὶ τοῦ κάπηλιν, παρὰ τὸ δέχεσθαι πάντας. εἴρηται κάπηλις παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν· πηλὸς δὲ ὁ οἶνος· ὅθεν καὶ ἀμπελος, οἶνονεῖ ἐμπηλος οὖσα, ἢ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν. — οἰεσθε : 45 Νομίζετε. P. πανδοκεῦτριαν : Ξενοδόχον. Θ. Dv. πανδοκεῦτριαν : Καπήλισσαν. P.

427. ἢ λεκιδόπωλιν : (Ἀπὸ τοῦ χρυσίζοντος τοῦ ὠοῦ, ὠοπωλιν· λέκιθος δὲ κυρίως τὸ ξανθὸν τοῦ ὠοῦ, διὰ τὸ τῷ λέπει κεύθεσθαι. ἐστὶ δὲ καὶ εἶδος ὄσπριου, ὃ κα- 50 λεῖται πίσος διὰ τὸ εὐκέναι τὴν χροίαν λεκίθω ὠοῦ. ἀπὸ μέρους οὖν τὴν ὄσπριόπωλιν δηλοῖ. καὶ ἐν τῇ Λυσιστράτῃ [601] κέχρηται τῇ λέξει·

(νῆ Δί' ἐγωγ' οὖν ἀνδρα κομήτην φυλαχούον' εἶδον ἐφ' ἵππω

εις τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκθρον παρὰ γραάς.)

λεκυθόπωλιν: Ὀσπριοπόλιδα. λέκυθος εἶδος ὀσπρίου. ἢ ὀσπρίλιδα. λέκυθος γὰρ καὶ ὁ κροχὸς τοῦ ὄου. Θ. ὀσπριοπόλιν. *Dv.* ὀσπριοπόλιν μετὰ ὄου πωλοῦσαν. *P.* 5 λεκυθόπωλις λέγεται ἢ τὰ ὑέλινα ἀγγεῖα κυρίως πωλοῦσα. *P.* τσοουτνὶ: Μέγα. *Dv.*

428. ἐνέκραγες: Ἐλοιδόρεις, ὥσπερ αἱ κύνες ποιούσι. ἀνέκραγες: Ἡπειλοὶς. ἡμῖν: Παρ' ἡμῶν. *Dv.* ὥσπερ ἐκείναι ποιούσιν ἀλόγως καὶ δίχα προφάσεως 10 αἰεὶ ὀρόυθον ἐγειροῦσαι. Θ.

429. ἀληθες: Ἀληθῶς τοῦτο λέγετε· ἐστὶ δὲ εἰρωνικόν. Θ. *Dv.* τοῦτο λέγετε, ὅτι οὐκ ἠδικήσατε ἐμὲ μεγάλως. *P.* τὸ μὲν προπαροξυτόνον ἀληθες ἀντὶ ἐπιρρήματος λαμβάνεται, ὡς κἀναῦθα. τὸ δὲ ὀξύτονον τὸ ἀληθές, ὡς τάληθές γὰρ οὐκ ἐθέλει φράσαι, ὄνομά ἐστι. *P.* 15

430. χώρας ἐκβαλεῖν: Τῶν Ἀθηναίων ἀποδιῶσαι. *P.* ἐκβαλεῖν: Ἀποδιῶσαι. *Dv.*

431. τὸ βάραθρον: Χάσμα τι φρεατῶδες καὶ σκοτεινὸν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ᾧ τοὺς κακούργους ἔβαλλον. ἐν 20 δὲ τῷ χάσματι τούτῳ ὑπῆρχον ὀγκίνοι, οἱ μὲν ἄνω, οἱ δὲ κάτω. (ἐνταῦθα τὸν Φρύγα τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ἐνέβαλον ὡς μεμνηότα, ἐπειδὴ προέλεγεν ὅτι ἔρχεται ἢ Δημήτηρ εἰς ἐπιζήτησιν τῆς Κόρης. ἢ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα ἀκαρπίας ἔπεμψε τῇ χώρᾳ· καὶ γινόντες τὴν 25 αἰτίαν διὰ χρησμοῦ, τὸ μὲν χάσμα κατέχωσαν, τὴν δὲ θεὸν θυσιάς ἴλαον ἐποίησαν.) — ὑπόλοιπον: Περιλειμμένον. *P.* τὸ βάραθρον: Ὁ ἄδης. *Dv.* ὁ χρημυός. *P.*

432. αὐτίκα μάλα: Ἦγουν λίαν συντόμως. *Dv.* τὸ πρᾶγμα λέγειν, οὐ τὸ ὄνομα. *R.*

433. ἐκεῖνη εἰμὲ δὴλ. ἢ κτλ. σφὸν: Ὑμῖν. δίκην: Τιμωρίαν. *P.*

434. ἐνθάδ': Ἀπ' ἐντεῦθεν. *P.*

435. καπήλις: Κάπηλις προπαροξυτόνως ἢ τὸν οἶνον πιπράσκουσα γυνή, ἀπὸ τοῦ κακύνειν, ὅ ἐστι δολοῦν, τὸν πηλόν, ἦτοι τὸν οἶνον. — ὡς καὶ ἄμπελος ἢ 35 ἔμπηλος οὔσα. *P.* καπήλις δὲ ὀξύτόνως ὑποκοριστικῶς, ἢ ταύτης ὑπερητικῆς τῆς καπήλειως. *Junt.* ἢ κάπηλις: Ἡ οἶνοπόλις. Θ. *Dv.* ἢ κ τῶν γειτόνων: Ἦτοι ἢ πλησίον οὔσα. *P.*

436. (ἢ ταῖς κοτύλαις: Ἀντὶ τοῦ παρακλέπτουσά με ταῖς κοτύλαις ἦτις, φησὶ, κοντομετροῦσά με βλάβπει: οἶνον ταῖς μεταφοραῖς τῶν μέτρων ἀπατώσά με, [ἢ μετὰ 40 ὕδατος μιγνύουσα δίδωσιν.] ὡς τοῦ Βλεψιδήμου πεπωκότος καὶ δεδωκότος ἀργύριον. κοτύλη δὲ ἐστὶν εἶδος

μέτρου, ὃ λέγομεν ἡμεῖς ἡμίξεστον.) — τοῖς μέτροις ἐν οἷς πιπράσκει τὸν οἶνον ζημιοί. Θ. *Dv.* κοτύλαις: Καρτελουραῖς. (Θ.) διαλυμαίνεται: Ἀφανίζει. *P.* λυμαίνεται με, φησὶ, ταῖς κοτύλαις, ἐπεὶ οὐ πλήρεις αὐτάς μοι δίδωσιν, ἢ μετὰ ὕδατος μιγνύουσα δίδωσι. κοτύλη 45 δὲ οὐ μόνον τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς, ἀλλὰ καὶ εἶδος μέτρου, ὃ ἡμεῖς ἡμίξεστον λέγομεν. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ποδῶν τοῦ πολυπόδος καὶ τὸ ἴσχιον τοῦ μηροῦ.

437. Πενία μὲν οὖν: Οὐκ εἰμὶ ἦν λέγετε. Θ. *Dv.* μὲν οὖν: Εἰμὶ. ξυνοικῶ: Συνοπάρω. *P.*

438. ἀναξ Ἄπολλον: Ἰδίως τὸν Ἀπόλλωνα ἢ ὡς ἀλεξίκακον καὶ χρησμούς παρέχοντα πρὸς ἀποτροπὴν τῶν δαιμόνων, ἢ ὡς πατρῶον θεόν. — παρεπιγραφὴ· ὅτι 5 Βλεψιδήμος ἐφευγεν ἀκούσας ὅτι ἡ πενία ἐστὶν Θ. *Dv.* ποῖ: Ποῦ. *P.*

439. τί ὄρξ: Παρεπιγραφὴ. ὄρξ γὰρ τοῦτον φεύγοντα. *P.*

θηρίον: Δειλότατον μὲν αὐτὸν λέγει διὰ τὴν παροῦσαν 10 φυγὴν· θηρίον δὲ διὰ τὸ θηριωδῶς πρὸς Χρεμύλον πρῶην διατεθῆναι καὶ ἐλέγγειν αὐτόν. *P.*

440. [ἥκιστα πάντων: Ὡς φαμέν μάλιστα πάντων, καὶ ἐστὶ τὸ μάλιστα ἐπίτασις ὑπερθετικῆ, οὕτω καὶ ἥκιστα πάντων, καὶ ἐστὶν ἀπαγόρευσις ὑπερθετι- 15 κή.] — οὐδαμῶς. (R. Θ.) ἀργόν. *P.*

442. πόνηρ: Γεωργέ. *Dv.* ταλαίπωρε. οὐδαμοῦ: Ἐν τινι τρόπῳ. *P.*

443. ἐξωλέστερον: Ἀπολέσθαι ὀφείλων, ἢ ἐξολοθρευτικώτερον, ἢ μᾶλλον ἐξολέσαι δυνάμενον. — ἐξωλέστερον: Ὀλεθριώτερον. Θ. *Dv.* φθαρτικώτερον, μᾶλλον 20 ἐξολέσαι δυνάμενον. *P.*

444. ἀντιβολῶ: Παρακαλῶ. ἐγὼ μὲν οὐ: Στήσομαι. *P.*

445. παρὰ πολὺ: Κατὰ πολὺ, σφῶδρα· ὡς παρὰ Θου- 25 κυδίδη ἐν πρώτῳ [c. 29] «καὶ ἐνίκησαν Κερκυραῖοι παραπολύ.» — παρὰ πολὺ: Κατά. *Dv.* παραπολύ: Ἀντὶ τοῦ πάνυ πολὺ. καὶ Θουκυδίδης «ὅτι ἐνίκησαν Κορκυραῖοι παρὰ πολὺ.» *R.*

446. τὸν θεόν: Τὸν Πλοῦτόν φησι. *V.*

447. ἔρημον: Ἐρημος κυρίως ἢ μονωθεῖσα τῶν ἐνοικούντων γῆ, παρὰ τὸ ἔραν μόνην ἔχειν.

[ἀπολιπόντες ποι: Τὸ ποι ἐνταῦθα οὐκ ἐστὶν ἐρωτηματικόν, ἀλλ' ἀόριστον· ἐπὶ μὲν γὰρ κινήσεως μόνον τὸ ποῖ διὰ τῆς ο καὶ ἐμφθόγγου γράφεται. διὰ δὲ τοῦ η 35 γραφόμενον καὶ ἐπὶ στάσεως καὶ κινήσεως τίθεται· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ, «πᾶ βῶ; πᾶ στῶ;» παρ' Εὐριπίδῃ [Hec. 1057]. εἰ δὲ που καὶ διὰ διφθόγγου εὔρηται ἐπὶ στάσεως, κατὰ παράκλησιν ἐστίν.] — που φευζόμεθα: Ἐν τινι τόπῳ ἀποδράσκωμεν. *P.*

448. τήνδ': Τὴν πενίαν. (V.) διαμαχοῦμεθα: Ἐναντιωθῶμεν. *Dv.* μαχεσόμεθα. *LB.* μὴ θελήσωμεν προμαχέσασθαι. *V.* ἦτοι μὴ θελήσωμεν προμαχίσασθαι. *P.*

449. μαχοῦμεθ' αὐτῇ: ἀσθενεὶς γὰρ ἔσμεν πρὸς μάχην ὑπὸ τῆς ἐνδεείας. Θ. *Dv.* ἢ ποῖα δυνάμει θαρροῦντες. 45 *Paris.*

450. θώρακα: Ὀπλον. *Dv.* λουρίκην. *P.* ἀσπίδα: Σκουτάριον. *Dv.* σουσάνιον. *Gl. ap. Ducang. Gloss. p.* 1413.

451. οὐκ ἐνέχυρον: (Δῆλον ὡς οὐ μόνον ἐνέχυρά φα- 50 σιν, ἀλλὰ καὶ ἐνέχυρον. φαίνεται δὲ καὶ τῶν ἀπηγορευμένων εἶναι μὴ θεῖναι τὰ ὄπλα ἐνέχυρα. λέγει οὖν ὅτι αὕτη τῇ ἑαυτῆς βία ἀναγκάζει καὶ τοὺς νόμους παραβαίνειν τοὺς θεσπίσαντας ὄπλα ἐνέχυρα μὴ τίθηναι.)

[δέον εἶπεν ὅτι οὐ τιτρώσκει, ὡς ἐπὶ τῶν ὄντων ἐν πολέμῳ εἶπεν οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν.] [εἰκότως δὲ τίθησι καὶ οὐ τέθεικε, δεκνὺς τὸ ἀεὶ οὕτω ταῦτα γίνεσθαι ἐν τοῖς πένησιν· ἀεὶ γὰρ ἀποροῦντες ἐνέχυρα τιθέασιν.]—
 5 ἐνέχυρον : Σημάδιον. *Dv.*

463. τροπαῖον : Οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ προπερισπῶσιν, οἱ δὲ νεώτεροι προπαροξύνουσιν, [ὡς παρὰ τουτοῦ τῷ ποιητῇ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις [696]

10 γυναῖκες οὐκ ἀρήξεται; οὐ πολλὴν βοήθην στήσεσθε καὶ τροπαῖον;

καὶ οἶμαι κατ' ἀναλογίαν τοῦτο μᾶλλον παρὰ σφίσιν ἢ τοῦτο προφέρεσθαι, ὡς ἀπὸ τοῦ τρίτου τὸ τριταῖον, καὶ ἀπὸ τοῦ οὐρὰ τὸ οὐραῖον. ἔστι δὲ τροπαῖον, ὃ ἐν ταῖς νίκαις οἱ παλαιοὶ ἐποίουν, τοῖχον ἢ λίθον μέγαν ἰσάντες, καὶ γράφοντες ἐν τούτῳ, ἃ κατὰ τῶν ἀντιπάλων ἔργα δεδράκασιν· ἐκαλεῖτο δὲ τροπαῖον διὰ τὸ ἐπὶ τῇ τροπῇ τῶν ἐχθρῶν γεγενῆσθαι. — τροπαῖον : Νίκη. *Dv.* ἀναστήσαιοτο : Ἐγερεῖ. *P.* τῶν αὐτῆς τρόπων : Τῶν κακῶν ἔθων, ἃ εἰς τοὺς ἔχοντας αὐτὴν ἐργάζεται. *Θ.*

20 *Dorvill.*
 454. τὸ τυχὸν φθέγγεσθαι. καθάρματα δὲ αὐτούς φησιν ἀντὶ τοῦ εὐτελεστάτους. ἐπὶ αὐτοφώρῳ δὲ, ἐπὶ φανεροῖς ἐλέγχοις συνελημένοι. *V.* [ὡ καθάρματα : Καθάρματα ἐλέγοντο οἱ ἐπὶ καθάρσει λοιμοῦ τινος ἢ τινος ἐτέρας νόσου θυόμενοι τοῖς θεοῖς. τουτὶ δὲ τὸ ἔθος καὶ παρὰ Ῥωμαίοις ἐπεκράτησε· λέγεται δὲ καὶ καθαρισμός.] — γρύζειν : Ποσῶς φθέγγεσθαι. καθάρματα : Βδελύγματα. *Dv. P.*

455. ἐπ' αὐτοφώρῳ εἰλημμένῳ : Φανερώς, ἐπ' αὐτῷ τῷ ἔργῳ· κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν κλεπτῶν τοῦτο λέγεται· φόρ γὰρ ὁ κλέπτης. *Θ.* φανερώς ἐπ' αὐτῇ τῇ κλεψία κρατηθέντες. *Dv.* ἐπ' αὐτοφώρῳ : Ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματι. εἰλημμένῳ : Κεκρατημένῳ. *P.* κρατηθέντες. *Θ.*

456. [τί λοιδορεῖ : Τὸ λοιδοροῦμαι παθητικῶς δοτικῇ συντάσσεται, ἐνεργητικῶς δὲ αιτιατικῇ· ὃ καὶ ἀγνοοῦντες τινεὶ λοιδορεῖ ἐνταῦθα γράφουσι, τὸ ἡμῖν πρὸς τὸ προσελθοῦσα συνάπτοντες.] — κάκιστ' ἀπολουμένη : Μέλουσα κακίστως ἀφανισθῆναι. *P.* λοιδορῇ : Ὑβρίζεις. *Dorvill.*

40 457. οὐδ' ὄτι οὖν : Οὐδόλως. *P.*

458. ὦ : Ἄνδρες. *Dv.*

459. πειρωμένῳ : Βουλόμενοι ποιεῖν ἀναβλέψαι. *P.*

460. τοῦτό σε : Κατὰ τοῦτό σε. *P.*

461. ἐκπορίζομεν : Ἐξευρίσκομεν, περισσῇ (δὲ) ἢ 45 πρόθεσις. *R. V.* παρέρχομεν. *P.*

462. ὅ τι : Ἀγαθὸν ἐξεύρομαι. *P.*

464. ἐκβαλόντες : Ἀποδιώξαντες. *Dv.* ἐκδιώξαντες. *Paris.*

465. κακὸν : Ἄλλο. *P.*

60 466. ἐκ κοινοῦ κακὸν μέγιστον. *R.* δρᾶν μέλλοντες : (Ἀντὶ τοῦ,) εἰ μέλλοντες ἐκβαλεῖν σε ἐπιλαθοίμεθα. μέγα κακὸν πράττομεν τότε, (εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες, τὸ ἐκβαλεῖν σε, ἐπιλαθοίμεθα. Ἄλλως. ἐκ παραδόξου

εἰρηκῶς φησι, δράσαιμεν κακὸν ἀντὶ καλόν. ἢ εἰκῆ ἢ ἀπόκρισις.) — ἐπιλαθοίμεθα : Κακὸν μέγιστον ἐργασόμενοι ἀπὸ κοινοῦ. *P.*

467. περὶ τοῦτο : Τοῦ ἐκβαλεῖν με. σφῶιν : Ὑμῖν. *P.* σφῶιν : Ὑμῖν· συνίζησις. *Dv.* δοῦναι λόγον : Ἦρουν ἢ διαλεχθῆναι. *Θ. Dv. P.*

468. τὸ πρῶτον αὐτοῦ : Τὸ αὐτοῦ ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα· ἢ σύναπτε τῷ τούτου, ἢ ἢ, περὶ αὐτοῦ τούτου· ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτοῦ. *Junl.* τὸ πρῶτον : Κατὰ. *P.* αὐτοῦ : Τοπικόν, ἢ μᾶλλον χρονικόν. *C.* ἐνταῦθα, ἢ τὸ τούτου καὶ τὸ αὐτοῦ ἐκ παραλλήλου. *Θ. E.* ἀποφῆναι : Ἀποδείξω. *Θ. P.*

469. (οὔσαν αἰτίαν ἐμὲ : Ἰστέον, ὅτι ἡ Ἀττικὴ ἐλλειψις ἦτοι ἐν ἀρχῇ γίνεται, ὡς τὸ, ὅπως μὴ ποιήσης τόδε, νοουμένου ἐξῶθεν τοῦ σκόπει· ἢ ἐν τῷ τέλει, ὡς 15 ἔχει τὸ ἐν Νεφέλαις [207]

τὸ δὲ μὴ κυνὴν οἰκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα· κακεῖ γὰρ νοεῖται ἐξῶθεν τὸ οὐ σκαῖόν; ἢ ἐν τῇ μέσῃ, ὡς τὸ παρ' Ὀμήρῳ [II. A, 135]

ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάλῃμοι Ἄχαιοί;

λείπει γὰρ τὸ παύσομαι, ἢ ἡσυχάσω. καὶ Θουκυδίδῃ καταρχὰς τοῦ τρίτου τῆς συγγραφῆς [c. 3] « καὶ εἰ μὲν « συμβῆ ἢ πείρα· εἰ δὲ μὴ, Μιτυληναῖοις εἶπεν ναῦς « τε παραδοῦναι καὶ τείχη καθελεῖν. » τὸ δὲ σχῆμα καλεῖται ἀνανταπόδοτον, ὃ καὶ νῦν Ἀριστοφάνης ἐχρή- 25 σατο· οὐ γὰρ ἀποδέδωκε τὴν σύνταξιν ἐνταῦθα· εἶδει γὰρ εἶπεν, κὰν μὲν ἀποφῆναι μόνην ἐμὲ ἀγαθῶν οὔσαν αἰτίαν, ἐάσατε· εἰ δὲ μὴ, ποιεῖτον ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ.) — οὔσαν αἰτίαν : Ὑπάρχουσαν προξενον ... πρότερον. *Paris.*

470. ὑμῖν δι' ἐμὲ τε ζῶντας : Λείπει καταγνώσεσθε ἑαυτῶν· καὶ ἐάσατε παρ' ὑμῖν. ὁμοῖον δὲ τὸ σχῆμα τῷ Ὀμηρικῷ « ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας· εἰ δὲ κε μὴ « δώσωσιν » *R.* προσυπακουστέον τὸ παύσασθε τῆς ἐπιχειρήσεως. *Dv. D.* ἐάσατε δηλονότι — *C.* ὑμῖν : Καὶ 35 ἀποδείξω. ὑμᾶς : Παύσασθε τοῦ ἐγχειρήματος. εἰ δὲ μὴ : Ἀποφῆναι, εἰ δὲ ἀδυνατήσω ἀποδείξει τοῦτο ὑμῖν. *P.*

472. τουτὶ : Τὸ εἶναί σε αἰτίαν πάντων τῶν ἀγαθῶν, ἢ ὅτι ἡμεῖς διὰ σὲ ζῶμεν. *P.*

473. διδάσκου : Μάνθανε τοῦτο ἐξ ἐμοῦ. *Θ. P.* 40

474. ἄμαρτ. : Ἐξω τῆς ἀληθείας λέγοντας. *P.* ἄμαρτάνω σημαίνει δύο. ἄμαρτάνω λέγεται τὸ ἄμαρτάναι ποῖω· ἄμαρτάνω λέγεται καὶ τὸ ἐκπίπτω. *P.*

475. εἰ : Ἐπεὶ τοὺς ἀγαθοὺς λέγεις κτλ. *P.*

476. ὦ τύμπανα : [Τοῦτό φησιν, ὡς τῆς Πενίας τῶν 45 τοιοῦτων ἀξίας οὔσης.] (τύμπανα, ξύλα, ἐφ' οἷς ἐτυμπάνιζον· ἐχρῶντο γὰρ ταύτῃ τῇ τιμωρίᾳ· ἢ βάλκλα, παρὰ τὸ τύπτειν· ἢ γουον ξύλα, οἷς τύπτονται ἐν τοῖς δικαστηρίοις οἱ τιμωρούμενοι.) κύφων δὲ δεσμός ἐστὶ ξύλινος, ὃν οἱ μὲν κλοῖον, οἱ δὲ καλὸν ὀνομάζουσιν· 60 ἔνθεν καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος κύφων. τάσσεται δὲ καπὶ πάντων τῶν δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων, καὶ κυφονί-

σμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. Ἀρχιλογος δὲ ἀντὶ τοῦ κικχὸς καὶ ἀλέθριος, εἶρηται δὲ κύφων παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δεσμίους κύφειν, (διπλῶς ἅμα κολαζομένους, τῆ τε τοῦ τραχήλου πιέσει καὶ τῷ μηδαμῶς ἀνανεύειν δύνασθαι). Ἄλλως, ξύλα εἰσὶν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς 5 τένοντας τῶν καταδίκων, ἵνα μὴ εὐρωσιν ἀνακύψαι· (καὶ γὰρ τὸν κρινόμενον ποιοῦσι κύφειν.) — ταῦτὸν εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ ὄργανα τιμωρητικά. βοηθήσετε. P. ἀρήξατε : Βοηθήσατε. Dv. κολαστήρια ὄργανα ἀμφοτέρα 10 τὰ τύμπανα καὶ οἱ κύφωνες· τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι τούτων ἀξία ἢ Πενία. Dv. κολαστήρια ὄργανα τὰ τε τύμπανα καὶ οἱ κύφωνες. τοῦτο δὲ λέγει δεικνύς, ὅτι τῶν τοιούτων ἀξία αὐτὴ ἐστίν. τὰ δὲ τύμπανα, ὡς μὲν τινες φασίν, ξύλα, δι' ὧν τοὺς καταδίκους ἔτυπτον. κύφων δὲ 15 ἐστὶ ξύλον ὅμοιον ζυγῶ, ὃν τιθέασιν κατὰ τῶν τραχήλων τῶν δικαζομένων, κύπτειν αὐτοὺς παρασκευάζων, ἵνα διπλῶς αὐτοὺς κολάζῃ, καὶ μὴ ἔῶν αὐτοὺς ἀνανεύειν οὐδ' ὄλωσ. P.

477. οὐ πρέπει δεινοπαθεῖν καὶ κραυγάζειν, πρὶν ἂν 20 γνωρίσῃς. P.

478. βοῶν : Κράζειν. ἰοῦ, ἰοῦ : Ἐπίρρημα θρηνητικόν. P.

480. τί δῆτά σοι τίμημα : Ἐπέβαλλον γὰρ ἐνίστε 25 ζημίαν τοῖς ἀλοῦσιν ἢ χρήματα καταθέσθαι, ἢ τι τοιούτον. (τῆ δίκη δὲ, τῆ τιμωρία.) — τίμημα : Εἶδος τιμωρίας. Θ. Dv. P. τίμημα' ἐπιγράψω : Πρόστιμα ἐπιθῶ τῇ κρίσει. P. τῆ δίκη : Τῆ ὀφειλομένη σοὶ τιμωρία. Θ. Dv.

[τῆ δίκη : Ἦγουν τῇ κρίσει ἢ τῇ ὀφειλομένη σοὶ 30 τιμωρία· ἦγουν, ἐπειδὴ ὀφειλόμενόν ἐστι δίκην δοῦναί σε, ἂν ἠττηθῆς, τίνα κολασιν ὑπόσχῃς. ἔθος δὲ ἦν πάλαι τοῖς δικαζομένοις γράφειν πρὸ τῆς κρίσεως, ὡς τιμωρίαν ἠττηθείς δοίη, εἶτα δὲ ἐπιγράφειν, τουτέστιν, ἐπὶ τῇ προτέρᾳ γραφῇ καὶ τοῦτο γράφειν, ὡς καὶ 35 τοιάνδε τιμωρίαν, ἢ βίου τυχὸν ἀφαίρεισιν, ἢ κεφαλῆς. Junf.]

481. ἀλῶς : Κρατηθῆς. Dv.

482. τὸ γὰρ αὐτὸ, ἂν ἠττᾶσθε : (Ἀντὶ τοῦ, τὴν αὐτὴν ζημίαν) τοῦτο δὲ θέλει εἰπεῖν, ὅτι ἕπερ δρίσητε 40 πρόστιμον, ἂν ἠττηθῶ, τοῦτο δριστεῖον ὑμῶν ἠττημέμων. Ἄλλως, τιμωρίαν· εἰδιστο γὰρ τὸ τῆς ἠττης ἤδη καὶ πρόστιμον δριζόμενον ὑπὸ τῶν κρινόμενων. — τὸ γὰρ αὐτὸ : Τίμημα. ἠττᾶσθε : Νικᾶσθε. σφῶ : Ὑμᾶς. P.

483. ἰκανοὺς νομίζεις : Ἀντὶ τοῦ ἀρκούντας· (ὁ γὰρ 45 ἰκάνων, ὅ ἐστι παραγινόμενος, ἤρκεσε πρὸς τὴν ὁδόν.) — ἰκανοὺς : Ἀρκετοὺς. Dv. νομίζεις : Ὡ Χρεμύλε. Dv. P.

484. ἀπογρήσουσι : Ἀπόγρη ἐπὶ ἐνεστώτος ἀντὶ τοῦ 50 ἀρκετόν ἐστι, καὶ ἀπογρῶσα δίκη ἐπὶ θηλυκοῦ, ἀντὶ τοῦ ἀρκετῆ ὑπάρχει, καὶ ἐπὶ μέλλοντος ἀπογρήσει, ἀντὶ τοῦ ἀρκετόν γενήσεται. Junf. ταύτη γε : Ἦγ. τῆ Πενία νομίζ. ἰκανοὺς θαν. εἴχοσι. P. νοῖν : Ἡμῖν· συν-

ίησις. Dv. ἀπογρήσουσι : Ἀρκετοῦσι. Θ. Dv. ἀρκετοὶ γενήσονται. P.

485. τοῦτο πράττοντες : Ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντες. οὐκ 5 ἂν, φησὶν, ἀναβάλοισθε ἀποθανόντες· (ἀντὶ τοῦ ταχέως ἀπελθόντες τελευτήσατε. εἰ γὰρ νικήσετε, οὐκέτι δίκαιόν ἐστίν. Ἄλλως, οὐκ ἂν με, φησί, νικήσετε· ἂν δὲ γε νικήσητε, οὐχ ὑπάρχει δίκαιον.) — οὐκ ἂν φθ. : Ἀντὶ τοῦ ταχέως τοῦτο πάθοιτε. P. τοῦτο διπλοῦν. ἢ ταχέως πείσεσθε τοῦτο, ἠττηθέντες· ἢ ταχέως ποιήσετε τοῦτο πρὸς με ἠττηθεῖσαν. πράττω γὰρ καὶ 10 τὸ ποῖω καὶ τὸ πάσχω. Dv., Br.

486. ἀντιπεῖν : Ἐναντιωθῆναι, ἡνίκα ἠττηθῆ. P.

487. ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν : (Κομματίον ἐστὶ δύο 15 στίχων ἢ τριῶν· οὐδέποτε δὲ υπερβάλλει τὸν τέταρτον. τὸ δὲ ἔξῃς, χρῆ λέγειν ὑμᾶς ἀντιλέγοντας.) — Ἄλλως, παράβασις· ὁ γὰρ ποιητὴς δοκεῖ τὸ σκῆμμα γυμνάζειν. V. τὸ (δὲ) μέτρον ἀναπαιστικὸν τετραμέτρον (καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν). δέχεται δὲ ἀνάπαιστον, σπονδεῖον καὶ δάκτυλον [παρὰ τοῖς δραματοποιοῖς σπανίως δὲ καὶ προκλευσματικόν. Ἄλλως, ἀλλ' ἤδη 20 χρῆν τι λέγειν : Εἰσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας ἐκ στίχων ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν, ὃν τελευταῖος

τοὺς δὲ πέντας τῶν ἀνθρώπων ἀρπάζειν, πρὶν καταθεῖναι.

καλεῖται δὲ τοῦτο τὸ μέτρον Ἀριστοφάνειον διὰ τὸ κα- 25 τακόρους αὐτὸν τούτω χρησασθαι, οὐ μὴν εὐρηκέναι πρῶτον· ἐπεὶ καὶ παρὰ Κρατίνου καὶ πρὸς τούτου παρ' Ἐπιγράμμου καὶ Ἀριστοξένου τῷ Σελινουντίῳ Ἐπιγράμμου πρεσβυτέρου, ὡς Ἡφαιστίων φησί, τούτω τινὰ τῷ μέτρῳ μνημονεύεται γεγραμμένα. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσει 30 τῶν συστημάτων παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῶν στίχων διπλῆ ἔξω νενευκῖα.] — Ὡ : Δι' οὐ. P.

488. μαλακὸν δ' ἐνδῶσθε μηδέν : Ἡρόδοτος ἐν 35 Θαλείᾳ [3,105] « τὰς δὲ θηλείας ἀναμιμνησκομένας ὄν ἔλιπον τέκνον ἐνδιόδονα μαλακὸν οὐδέν. » Junf. τοῖσι : Ἡμετέροις. ἀντιλέγοντες : Ἐναντιούμενοι. μαλακὸν : Χαῦνον. ἐνδῶσθε : Ὑποχαλάσατε. Θ. P. ὑποχαλάσατε. Dv. ἀντὶ τοῦ μὴ μαλακισθῆτε τῆ Πενία. Θ.

489. φανερόν : Ἐγνωσμένον. P. ὁμοίως : Ἐπίσω. 40 Vict.

490. εὐ πράττειν : Εὐτυχεῖν. P. εὐτυχεῖν ἐστὶ τοὺς δικαίους δυστυχοῦσι δέ. V.

491. πονηροὺς : Κακοὺς καὶ ἀσεβεῖς. τούτων : Τῶν 45 χρηστών. δήπου : Ἐστὶ δίκαιον πράττειν, ἦγουν δυσπραγεῖν. P. περὶ σχολῆς καὶ ἀργίας· ὥστε ἡ σχολὴ μύθου δηλωτικῆ. V.

492. τοῦτ' οὖν : Τὸ πλουτεῖν μὲν τοὺς χρηστοὺς, 50 δυστυχεῖν δὲ τοὺς κακοὺς. P. ἐπιθυμοῦντες : Ποιῆσαι δηλονότι. Vict.

493. βούλημα καλὸν : Βούλευμα μὲν τὸ ἴδιον, βού- 55 λημα δὲ τοῦ δημοσίου ἢ γνώμη. [καίτοι ἐν τοῖς παλοῖσι τῶν Σοφοκλείων [Aj. 44] ἀντιγράφον

ἢ καὶ τὸ βούλημα' ὡς ἐπ' Ἀργείους τὸδ' ἦν,

εύρηται, οὐχὶ βούλευμα. ἐν δὲ τῇ ὥστε γενέσθαι παραπληρωματικὸν κεῖται τὸ τε, ὡς καὶ ἐν τῷ οἶόν τε. τὸ δὲ βλάβη, καὶ μὴ τυφλὸς ὢν περινοστή, δηλοῖ ἐκ παραλλήλου ταῦτόν σημαίνειν. τὸ δὲ βαδιεῖται, καὶ φευξεται, οὐ μόνον Αἰολικά, εἴτε Δωρικά, ἀλλ' ἤδη καὶ Ἄττικά. τὸ δὲ δήπου βεβαιωτικόν. τὸ δὲ τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους, δις ἐνταῦθα εἴρηται διὰ τὸ κείριον κεῖται δὲ καὶ μετ' ὀλίγα. τὸ δὲ τούτων, εἰ μὲν ἀρσενικόν, τῶν χρηστών ἀνθρώπων· εἰ δὲ οὐδέτερον, ὢν εὐπάσχουσι οἱ χρηστοί. τοὺς δὲ τὰ θεῖα σέβοντας, ὡς ἐναντίους τοῖς ἀθέοις ἔθετο· ἐνταῦθα δὲ ὅρα τὸ σέβοντας, νῦν μὲν λεχθὲν ἐνεργητικῶς, παρὰ δὲ τοῖς ὑστερον τὰ πλείω παθητικῶς· τὸ δὲ πάντας χρηστοὺς, ὅτι οἱ πονηροὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἰδόντες διὰ τοῦτο εὐπράττωντας, θελήσουσι τὸν πρότερον ἀφέντες βίον μεταπεσεῖν ἐπὶ τὰ ἀμεινῶ, ἵνα δι' αὐτὸ τοῦτο εὐπράττωσιν. τὸ δὲ καὶ τοι τούτου τίς ἂν ἐξεύροι ποτ' ἀμεινον, ἐπικριτικόν ἐστὶ σχῆμα δι' ἐρωτήσεως ἀναντιρρήτως βεβαιούμενον, ἐν ᾗ τὸ τίς ταῦτόν ἐστι τῷ οὐδεὶς, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις 20 μυριαχοῦ φαίνεται. τὸ δὲ ἀνερῶτα ἢ περιττὴν ἔχει τὴν πρόθεσιν, ἢ δηλωτικὸν ἐστὶ τοῦ πολλάκις ἐρωτῆν. ἐνταῦθα δὲ σημαίνει ὅτι ἔθος τοῖς ποιηταῖς ἐν ταῖς ἐρωτήσεσι, καθ' ἃς οἰεταὶ τίς ἀντιλογίαν εὐρεῖν ποθεν, παραγινεῖ πρόσωπον φιλικὸν ἀποκρινόμενον τὸ ἀρέσκον τῷ 25 ἐρωτῶντι· ὡς καὶ ἐνταῦθα ὁ Βλεψίδημος ποιεῖ· δεδιὸς γὰρ μὴ ποτε ἢ Πενία πρὸς τὴν τοῦ Χρεμύλου ἀπαντήσῃ ἐρώτησιν, ἀποκρίνεται αὐτὸν τὸ δοκοῦν τῷ Χρεμύλῳ. ἐν δὲ τῇ κακοδαίμονίαν τ' ἐτι μᾶλλον, δοκεῖ χειρὸν μαρίας ἢ κακοδαίμονία εἶναι. ἴσως δὲ καὶ ἐπιδιορθωτικῶς 30 αὐτὸ εἴρηται, ὡς τῶν κατὰ βίον ἀταξίων μαρία μὲν οὐκ ἂν εἰκουῖον, δυσδαίμονιά δὲ μάλιστα.]
βούλευμα : Σκέμμα. χρήσιμον : Ἐπωφελεὲς εἰς πᾶσαν πράξιν. P.
494. νυνὶ βλάβη ... περινοστή : Ἐκ παραλλήλου 35 περιφέρηται ἄνω καὶ κάτω. Dv. Vict. πλανᾶται. P.
495. ὡς : Εἰς. βαδιεῖται : Βαδίσει. ἀπολείπει : Ἐάσει. P.
496. πονηροὺς : Κακοτρόπους καὶ ἀσεβεῖς φυγεῖ. P.
497. σέβοντας : Τιμῶντας. P.
498. τούτου : τοῦ πάντας ἀγαθοὺς ποιῆσαι. R. V. ἐξεύροι : Ἐπινοήσαιο. P.
499. οὐτίς : Οὐδεὶς ἐπινοήσει δηλ. ταύτην : Τὴν Πενίαν δηλ. P.
500. ὡς : Καθὰ. ἡμῖν : Ἐν ἡμῖν. P.
501. μαρίαν : Διὰ τὸ ἀτάκτως φέρεσθαι. Θ. Dv.
502. πλουτοῦσι : Χρήματα ἔχουσι. P.
503. ἀντὶ τοῦ ἐν πλεονεξίας αὐτὰ εἰληφότες καὶ κτητάμενοι. V. αὐτὰ ζυλλεξάμενοι : Ἄ ἔχουσι συναγαγόντες. Θ. Dv. αὐτὰ : Ἄ ἔχουσι. P.
504. πρᾶττουσι κακῶς : Πάσχουσι, δυστυχοῦσι. Dv. 60 δυστυχοῦσιν. τὰ πλείστα σύνεισιν : Περισσότερα ὑπάρχουσιν. P. συνέρχονται. R. V.
505. οὐκοῦν εἶναι φημι : Ἦ οὐδὲς, οὐκοῦν εἰ παύσει ταῦτα ὁ Πλούτος, ἢν ποτε βλάβη, φημι εἶναι ὄδον,

ἢντιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθὰ ἂν μείζω πορίσειε.] (καχόμετρος οὗτος ὁ στίχος· ἐν ἐνόις δὲ καὶ ἀμετρος, ὁ δὲ νοῦς δῆλος) οὐκοῦν εἶναι φημι ὄδον ἑτέραν, ἢν βαδίσας τις ἀγαθὸν τι μείζον τοὺς ἀνθρώπους ἐργάσεται. λέγει δὲ ὅτι δεῖ τὸν Πλούτον ἀναβλέψαι ποιῆσαι. ἐὰν δὲ 5 τις προσθῇ τὸν καί, ἴσταται ἡ φράσις· οὐκοῦν ἢν βλάβη ποτὲ ὁ Πλούτος, φημι εἶναι ὄδον, ἢντινα ἰὼν παύσει ταῦτα καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθὰ ἂν μείζω πορίσειεν. Ἄλλως. τὸ οὐκοῦν ἀποφαντικόν ἐστὶν ὅτι ἐὰν βλάβη ἢ Πλούτος καὶ παύσῃ τὴν Πενίαν, οὐκέτι κακοδαίμονία 10 εἴη. τὸ δὲ ἐξῆς, οὐκοῦν εἶναι φημι ὄδον, ἢντινα ἰὼν ὁ Πλούτος βλάβη ταύτην, καὶ τὰ ἀγαθὰ μείζω πορίσει τοῖς ἀνθρώποις. [Ἄλλως. οἱ γράφοντες φημι, δίχα τοῦ ἀρθρου τοῦ ἢ, στοχάζεσθαι τῶν μέτρων δοκοῦσιν οὐ μάλ' ἀκριβῶς· τὸ γὰρ ἐξῆς οὕτως ἔχει, οὐκοῦν εἶναι 15 φημι ὄδον, ἢντι παύσει ταῦτα, ἢν βαδίσας τις ἀγαθὸν τοῖς ἀνθρώποις πορίσειεν. ἢ δὲ ἐστὶν, ἢν βλάβη ποτ' ὁ Πλούτος. οἱ πολλοὶ δὲ λαμβάνουσι ἐξωθεν γάρ, πρὸς τὸ φημι· οὐκοῦν παύσει ταῦτα ποτὲ ὁ Πλούτος, ἢν βλάβη· φημι γὰρ εἶναι ὄδον, ἢντινα ἰὼν πορίσει τοῖς 20 ἀνθρώποις μείζω ἀγαθὰ.]

506. ὄδον ἢντιν' ἰὼν : Μέθοδον ἢντιν' ἔλθων Πλούτος. C. μέθοδον. ἰὼν : Ὁ Πλούτος. P. πορίσειεν : Δόσοι. Bory. παράσχοι. P.

507. ἄστ' : Εὐχερῶς. ἀναπεισθέντ' : Οἱ καταπεισθέντες τὰς φρένας. P.

508. ξυθησιώτα : συγχορευταί· θιάσος γὰρ ὁ χορός. V. συγχορευταὶ καὶ κοινωνοί. Θ. Dv.

509. πάλιν δῆλον ὅτι οὐκ οἶδεν ἢ Πενία τὴν Χρεμύλου γνώμην καὶ τὴν τοῦ Πλούτου ὅτι πρὸς μόνους 30 τοὺς δικαίους ἤξει. — λυσιτελεῖν : Οὐδαμῶς λέγω χρησιμεῖν καὶ ὠφελεῖν ἑμῖν. P.

510. διανεμίει : Διαμερίσειε πᾶσιν ἐπίσης. Θ. P.

511. σοφίαν μελετῶν : Σοφίαν ἐνταῦθα καλεῖ τὴν 35 περὶ τὰς τέχνας πανουργίαν καὶ μηχανὴν, τέχνην δὲ τὴν μεταχείρησιν αὐτὴν καὶ ἐνέργειαν. Junt., Dv., Vict. σοφίαν : Μάθημα. P.

512. ἀμφοῖν : Τῆς σοφίας καὶ τῆς τέχνης. τὸ δὲ ἐξῆς, τίς ἐθελήσει. R. V.

513. χαλκεῖν... ναυπηγεῖν : Χαλκεύς, ναυπηγὸς 40 εἶναι. τροχοποιεῖν : Τροχὸς ποιεῖν ἀμάξης. P. ἀμάξας ποιεῖν καὶ τροχούς. V.

514. σκυτοτομεῖν τὸ δέρμα, ἢ γουν ὑποδήματα κατασκευάζειν. V. σκυτοτομεῖν... πλινθουργεῖν : Σκυτοτόμος εἶναι, πλίνθους ποιεῖν. P.

515. Δηοῦς θερίσασθαι : [Ἀντὶ τοῦ γεωργίας ἐπιμελεῖσθαι.] ἢ δὴ τὸ ἔπος τοῦτο τῆς μέσης κωμωδίας ὄζει. (καρπὸν οὖν Δηοῦς τὸν σῖτον λέγει.) — ἀρότρους ῥήξας : Δι' ἀρότρου σχίσας, τεμῶν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς. Θ. Dv. P. δάπεδον : Τὸ ἔδαφος. Dv. Δηοῦς : Τῆς 50 γῆς. P. Vict.

516. ἐξῆ ζῆν ἀργοῖς : Πρὸς τὸ ἀνώτερον· τίς ἐθελήσει τέχνην μετελθεῖν, ἐὰν ἔξῃστιν ἑμῖν ἀργοῖς ζῆν τούτων ἀμελοῦσιν. [Ἄλλως. τὸ ἐξῆ ζῆν πρὸς τὸ, ἐθελήσει

τίς, ἔχει τὴν δύναμιν. διότι δὲ μετὰ ταῦτα μὲν τίθεται, τὴν δὲ τῶν τεχνῶν ἀπαριθμησιν προέταξε, διὰ τοῦτο εἶπε τὸ τούτων. οἱ δὲ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τὸ, ἦν ἐξῆν, λέγοντες, καὶ σκοπεῖτε ἔξωθεν λαμβάνοντες οὐκ ὀρθῶς οἴονται.] — ἐξῆ: Ἄδεια ὑπάρχει. πάντων: Ἔων ἔφην. P.

517. λῆρον ληρεῖς: Ἀντι τοῦ κατὰ λῆρον. — φλυαρίαν φωνεῖς. V. Ἀττικὴ δὲ ἡ φράσις. (καὶ τὸ σχῆμα, ὡς τὸ μανίαν μανίη,) [καὶ ὅπως ἐφ' ὧν τῷ πράγματι ἐπάγεται τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος βῆμα, ὡς τὸ, ὕβριν ὑβρίζεις, καὶ φυγὴν φεύγεις.] — λῆρον ληρεῖς: Φλυαρεῖς. P. Ἀττικὴ παρήγγισις. κατέλεξας: Ἀπαριθμήσας. Θ. Dv.

518. μοχθήσουσιν: Οἱ δοῦλοι μετὰ μόχθου ἐργάσονται. ἔξεις: Κτήσει δοῦλους. P. λούβεις. Dv.

519. ἀργυρίου: Διά. P.

520. κέρδος κυρίως τὸ εἰς χεῖρας διδόμενον ἀργύριον χέρδος τι ὄν. R.V.

521. ἔμπορος ἤκων: Ἐμπορος ὁ πραγματευτικὸς ἀνθρώπος· κυρίως δὲ ὁ πλέων θάλασσαν, παρὰ τὸ πόρος· πόρος δὲ κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται καὶ εὐπορος ὁ ἔκων αἰετὸν ἐπιπλέοντα πλοῦτον, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου. διαβάλλονται δὲ οἱ Θετταλοὶ ὡς ἀνδραποδισταὶ (καὶ αἰσχροκερδεῖς) καὶ ἄπιστοι· αἰετὸν γὰρ τὰ Θετταλῶν ἄπιστα, [ἡ παροιμία φησὶν], καὶ Εὐριπίδης (ἐν Ἴνοι)

πολλοὶ παρήσαν, ἀλλ' ἄπιστοι Θετταλοί.

δῆλον δὲ καὶ ἀπὸ Ἰάσονος, ὃς ἠνδραπόδισε τὴν Μήδειαν. ἀνδραπόδον δὲ εἴρηται ὁ πούς ὁ ἐν ἀνδράσιν, ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου μέρους τῷ ὄλῳ ὑπόκειται γὰρ τῷ δεσπότη ὁ οἰκέτης καθάπερ ὁ πούς τῷ ὄλῳ καὶ ἀνωτέρῳ σώματι.

παρὰ πλείστον ἀνδραποδιστῶν: Καὶ αὐτὸς παρὰ ἀνδραποδιστῶν λαβῶν. εἴρηται δὲ ἀνδραποδιστῆς παρὰ τὸ ἀνδρὰ ἀποδιδόσθαι, τουτέστι πωλεῖν. — Ἄλλως. ἀνδραποδιστῆς οὐ μόνον ὁ τοὺς ἐλευθέρους δι' ἀπάτης ἀπάγων εἰς δουλείαν, ἀλλὰ καὶ ὁ τοὺς δούλους ἀπὸ τῶν δεσποτῶν ἀποσπῶν εἰς ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ ἀπαγαγεῖν ἀλλαγῶν καὶ διαπωλῆσαι. διεβάλλοντο γοῦν οἱ Θετταλοὶ ὡς οὐ μόνον τούτοις χαίροντες, ἀλλὰ καὶ ληστεῖαις. ἀφ' ὧν οἱ ἔμποροι ἀνδράποδα ὠνούμενοι εἰς ἑτέρας ἐπώλουν ἠπειρούς, ἀφ' ὧν καὶ ἀνδραποδιστῆς ἐκαλοῦντο. Θ. Junf. εἰπὼν ἐκ Θετταλίας, ἐπήγαγε, παρὰ πλείστον ἀνδραποδιστῶν. δεικνύς ὅτι τὸ τῶν Θετταλῶν γένος ληστεῖαις ἐχρῆτο καὶ ἀνδραποδισμοῖς· ἀφ' ὧν οἱ ἔμποροι ἀνδράποδα ὠνούμενοι εἰς τὰς ἑτέρας ἐπώλουν ἠπειρούς. C. ἔμπορος: Κατὰ θάλατταν πραγματευόμενος. παρὰ πλείστον: Ἰνῆσεται δηλ. P. ἀνδραποδιστῶν: Ληστῶν, τῶν τοὺς ἀνθρώπους δεσμούντων. Θ. Dv. P.

522. πρῶτον: Προηγούμενος. Θ. P.

524. κινδυνεύον περὶ τῆς ψυχῆς: Οἱ γὰρ ληστεύοντες ἢ ἄλλως ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἀπολλύουσιν, ὅταν ἐλάττους τῶν ληστευομένων ὦσιν. Θ. ψυχῆ ἢ λογικῆ, καὶ ἡ ἐν

τοῖς ἀλόγικις ζώοις. ψυχῆ καὶ ἡ φῆσις, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ [Sophocl] « ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς. » ἤγουν τῆς ἐμῆς φύσεως. ψυχῆ καὶ ἡ ἐν τοῖς φυτοῖς, καὶ ἀπλῶς ἡ ζωῆ. Junf. κινδυνεύον: Κίνδυνον ὑφίστάμενος. τοῦτο ποιῆσαι: Ἐξανδραποδίζειν. P. τὸ ληστεύσαι. Dv. 525. ὥστ': Καὶ σὺ... ἀροτριᾶν. P.

526. ὀδυνηρότερον, μοχθηρότερον, πολὺ βίον τοῦ νῦν διάξεις ἢ διατρίψεις, διατελέσεις. V. διατελέσεις. R. διαθιβάσεις. Θ. τρίψεις βίοντον: Διαθιβάσεις ζωῆν. τοῦ νῦν: Ἦγ. τοῦ πένητος. P. εἰς κεφαλὴν σοι: Ἀποπόμῃ πησις συμβόλου φευκτοῦ. V. εἴη τοῦτο ὁ λέγεις. Θ. ὁ λέγεις. Dv. ἐς κεφαλὴν σου: Εἶθε ἐπάνω πεσ. P. τὸ ἐς κεφαλὴν σου εἶπεν, ἐπειδὴ ἤκουσεν παρ' αὐτῆς, ὡς ὀδυνηρότερον μοχθήσει καὶ βιώσει. P.

527. καταδαρθεῖν: [Κατακοιμηθῆναι] κυρίως δὲ 15 καταδαρθεῖν τὸ ἐν δέρμασι κοιμηθῆναι. — ἔτι: Πρὸς τοῖς εἰρημένοις. καταδαρθεῖν: Ὑπνώσαι. P.

528. ἤτοι τάπησι. οὕτως γὰρ Ἀττικοί. R. ἐν τάπησιν οἱ γὰρ πένητες ἱστουροῦσιν, ἵνα τραφῶσι. R.V. τάπησιν: Τάπητες λέγεται τὰ πεύκια· εἰσὶ δὲ τάπητες οἱ 20 μὲν ἐξ ἐνὸς μέρους μαλλῶν ἔχοντες, ἀμφιτάπητες δὲ οἱ ἐξ ἀμφοτέρων· λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς δάπης, δάπιδες. Dv. τάπητες λέγονται τὰ ἐπεύχια. εἰσὶ δὲ τάπητες μὲν, οἱ ἐξ ἐν. μ. μαλλῶν ἔχοντες, ἀμφι. δὲ οἱ ἐξ ἀμφοτέρωθεν. καὶ θηλυκῶς δάπις, δάπιστος. εὐρηται 25 δὲ καὶ τάπις, τάπιδος καὶ δάπις, δάπιτος· ἀλλ' οἱ Ἀττικοὶ τάπητες γράφουσιν. P. τάπητες λέγονται τὰ ἐπεύχια, εἰσὶ δὲ τάπητες μὲν οἱ ἐξ ἐνὸς μέρους μαλλῶν ἔχοντες, ἀμφιτάπητες οἱ ἐξ ἀμφοτέρων· εἴρηται δὲ καὶ τάπις, ητος, καὶ τάπις, τάπιδος, καὶ δάπις, δάπιδος, καὶ δάπις, δάπιτος· οἱ μὲν Ἀττικοὶ τάπις, τάπιτος γράφουσιν. Vict. ὑφαίνειν: Ὑφαντῆς εἶναι. Paris.

529. μύροιςι μυρίσαι στακτοῖς: Τοῖς ὑγροῖς καὶ χρισίμοις, πρὸς ἀντιδυστολήν τῶν ξηρῶν. — μύροιςι 35 σιν στακτοῖς: Ἦγουν ῥοδοστάμασιν. Dv. ῥοδοστάμασιν. Θ. P. ἀγάγησθον: Ἐν τῷ οἴκῳ. Θ. Dv. ἀγάγετε ἐν τῷ οἴκῳ. P.

530. οὐθ' ἱματίων βαπτῶν: (Ἀλλοχρόων) βαπτὰ γὰρ ἱμάτια φοροῦσιν οἱ νυμφῖοι, πρὸς τὸ φαίνεσθαι 40 τεκμήριον τῆς φθορᾶς. οὐκ ἔσται σοι οὖν, φησὶ, ποικίλα ἱμάτια ἐπὶ τῷ κοσμηῆσαι τὴν νύμφην. — δαπάναις: Ἀναλώμασιν. Θ. Dv. ἐν ἀναλώμασιν. P. κοσμηῆσαι: Καλλωπίσαι. Θ. Dv. καλῶναι. P. ποικιλομόρφων: Ἐνχρωμάτων. Dv. ἐχόντων μορφὰς ποικιλίας. P. διαφό- 45 ροῖς χρώμασι πεποικιλμένων. Θ.

531. καὶ τοι τί πλέον πλουτεῖν: Τίς χρεῖα ἐστὶ τοῦ πλουτεῖν, ὅτε ἀπορεῖ τις ὧν χρῆζει. — τί πλέον: Οὐδὲν ἐστὶ τὸ πλέον. P.

532. εὐπορα: Εὐπόριστα. δεῖσθον: Χρεῖαν ἔχετε. 50 Paris.

533. τὸν χειροτέχνην: Ἐπὶ τ. χ., τὸν διὰ τῶν χειρῶν ἐργαζόμενον. P. τὸν πτωχόν. Dv.

534. βίον ἔξει: Ζωὴν λούβεις. Dv. ζωὴν λήφεται. P.

535. πλὴν φώδων ἐκ βαλανείου : Φλυκταινῶν ἐκ βαλανείου δὲ, διὰ τὸ τοὺς πένητας ἀποροῦντας ἐνδύματων διὰ τὸ ψύχος ἐν βαλανείοις καθεῦδειν καὶ ἐκ θερμῆς [ἢ ἀέρος αὐτοὺς ἐξιόντας παραχρῆμα προσβαλόντος] φλυκταίνας ποιεῖν. Ἀπολλόδορος τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐρυθρήματα, ἢ ἐκ ψύχους, ἢ τοὺς τύλους, καὶ τὰ ἐπικαύματα τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς, [ὡς τῶν πενήτων διὰ τὸ αὐτουργεῖν τοῦτο πασχόντων. τὸ δὲ πλὴν οὐκ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ χωρὶς, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ, πρὸς τὸ κολοσυρτόν, ὅς ἐστιν ἤχος φρυγάνων συρομένων.] — οὐδὲν, ὣν λέγεις, παρέχοις τοῖς ἀνθρώποις. *Dv.* πλὴν : Εἰ μὴ. *P.* φώδων : Φούσκα. *Dv.* τὰς κοινῶς λεγομένας στιβιλίδας. *P.* ἀναστρέφοντες οἱ πένητες ἐκ βαλανείου οἴκαδε, ἢ λουόμενοι, ἢ ἐν τῇ ἐκεῖ καμίνῳ διὰ τὸ ψύχος 15 θερόμενοι, ἀέρος αὐτοῖς παραχρῆμα προσβαλόντος, φλυκταίνας ἀνοῦσι τῷ σώματι, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἀρκοῦν ἐπικάλυμμα. *P.* βαλανείου : Λουτροῦ. *P.*

536. ὅταν γὰρ πεινώσιν οἱ παῖδες κράζουσιν. *R.V.* ὑποπεινώντων : Μετρίως πεινώντων. *Vict.* γραιδίων : 20 Ὅτι πεινώσαι αἱ γραιῖαι βοῶσιν ὡς τὰ παῖδιά. *Θ.* *Vict.* κολόσυρτός ἐστι κυρίως ὁ τῶν φρυγάνων ἤχος, ὃν ποιοῦσι συρόμενα. κατὰ γὰρ εἰσιν ἤτοι ζύλα συρόμενα. *P., Vict.*

537. σύναπτε τὸ ἀριθμὸν πρὸς τὸ οὐδὲ λέγω σοι. ἢ 25 φύλλα θηλυκῶς. *P.* οὐδὲ λέγω (σοι) τὸ πλῆθος ὅσον. *R.V.*

538. αἱ βομβοῦσαι : Ἰδίως τὰς φύλλας ἀφώνους οὔσας βομβεῖν φησὶ κωνώπων γὰρ [μᾶλλον] τοῦτο ἴδιον. (Ἄλλως. ἐντεῦθεν πλανηθέντες τινὲς θηλυκῶς εἰρησθαι ᾤθησαν τὰς κώνωπας ληροῦσι δέ' ἀρσενικῶς γὰρ λέγονται. οἱ δὲ Δωριεῖς ἀρσενικῶς λέγουσι τὸν 30 φύλλον. θηλυκῶς δὲ τινες τὴν κώνωπα κατὰ τοὺς Ἀττικούς· ἡγοῦσαι, φησὶν, αἱ κώνωπες· καὶ γὰρ ἡγοῦσα περιπίπτει. οὐκ ἐστὶ δὲ, ἀλλὰ πρὸς τὰς φύλλας ἀποδέδωκεν.) ἰδίως δὲ εἶπε τὴν φύλλον βομβεῖν· οὐ γὰρ προῖχαι 35 φωνῆν. [κώνωπας δὲ λέγει τὰς ἐπιτίδας.] — βομβοῦσαι : Βοῶσαι. *Dv.* ἡγοῦσαι. *P.* κεφαλῆν : Ἀπὸ τοῦ καθολικωτέρου τὸ περὶ τὸ οὐς μέρος ἐδήλωσε. *R.V.* τοῦ πένητος. ἀνωῶσιν : Λυποῦσιν. *P.*

539. ἐπεγείρουσαι : Διανιστῶσιν καὶ λέγουσι, πει- 40 νάσεις, ἐὰν καθεῦδῃ. *P.* φράζουσαι : οὐ γὰρ αὐταὶ τοῦτο φασιν, ἀλλ' ὅτι οἱ πένητες τοῦτο λογίζονται. *R.V.* ἐπανίστω : Ἐγείρου. *P.*

540. τούτοις : Τοῖς εἰρημένοις. *P.* βράχος : Διερρηγμένον χιτῶνα. *Θ.* *Dv.* *P.*

541. στιβάδα : Συναγωγὴν. *Θ.* *Dv.* στρωμνὴν. σχοί- 45 νων : Σπάρτων πεποιημένην. μεστήν : Πεπληρωμένην, ἢ τοὺς κοιμημένους ἀνιστᾷ. *P., Vict.* Σοφοκλέους τὸ ἡμιστίχον « ἐπειγομένων κερκίδος ὕμνοις, ἢ τοὺς εὔδοντας ἐγείρει. » στιβάδα δὲ σχοίνων χαμῆνῃν ἐκ βο- 50 τάνης σχοινίου. *V.* τοὺς κοιμημένους δακνομένους ὑπὸ τῶν κόρων. *Θ.*

542. φορμὸν : Φορμός πᾶν πλεκτόν, ἐνταῦθα δὲ τὸ ψιάθιον. *Junt.* φορμὸν : Ψιάθιον. *Θ.* *Dv.* *P.* φορμός πᾶν

πλέγμα, εἴτε ψιάθιον, εἴτε ἄλλο τι. *P.* τάπητος : Πευχίου. *Θ.* *Dv.* *P.*

543. ἀντὶ μὲν ἄρτων : Διενήνοχεν ἄρτος καὶ μάζα, 5 ὅτι ὁ μὲν ἄρτος πάλα μέμακται, ἢ δὲ μάζα νῦν. — σιτεῖσθαι : Ἐσθίειν. *P.*

544. ἰσχνῶν βραφανίδων : Ἀττικοὶ βραφανίδα φασὶν 10 ἦν ἡμεῖς βράφανον· πάλιν δὲ βράφανον, ἦν ἡμεῖς κράμβην. εἴρηται δὲ βραφανὶς παρὰ τὸ βραδῖος φαίνεσθαι. λόγος γὰρ ὡς σπειρομένη θάττον ἀνεισιν. — μαλάχης πτόρθους : Μολόχης κλάδους. *Θ.* *Dv.* *P.* μάζης : Ἄρτου. 10 *Θ.* *P.* ἄρτου ξηροῦ. *Dv.* φύλλ' ἰσχνῶν βραφανίδων : Λεπτῶν κράμβων. *P.* εὐτελῶν, λεπτῶν. *Vict.* εἶδος λαχάνου. *V.*

545. ἀντὶ δὲ θράνου : Θράνος, ὑποπόδιον, (ὃ καὶ 15 θρήνυς ἴσως παρὰ τῷ ποιητῇ. καὶ νηὸς θράνος) ἔνθεν καὶ θρανίτης. [ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ θορεῖν ἄνω, ἢ παρὰ τὸ θρησαι, ὃ ἐστὶ καθῆσαι. τὸ δὲ στάμνου δοκεῖ ἀρσενικῶς εἰρησθαι, ὡς δηλοῖ τὸ κατεαγότος, οὗ τὸ θέμα ἄγω, τὸ κλῶ, παρακείμενος ἦχα, ὁ μέσος ἦχα, καὶ ἐν διαλύσει ἔαγα· ὅθεν μεταχθὲ ὁ ἐαγῶς καὶ τὰ ἐξ 20 αὐτοῦ. ὅρα δὲ ὅτι στάμνου κεφαλῆν λέγει μεταφορικῶς τὸ ἄνω πρὸς τῷ στόματι· οὗτω δὲ καὶ πιθάκης πλευρὰ τὸ αὐτῆς πλάγιον. εἰ δὲ στάμνου κεφαλῆν λέγει, εἴη ἂν αὐτὸ σύμφωνον τῷ « πίθου κρήδεμον » παρὰ τῷ ποιητῇ [Od. Γ, 392]. κεφαλῆς γὰρ φόρημα τὸ κρήδε- 25 μων. ὅτι δὲ ἀπὸ τῆς στάμνου ἢ τοῦ στάμνου καὶ Ζεὺς λέγεται Στάμνιος δηλώσει που καὶ ὁ κωμικός [Ran. 22]. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων, ἀντὶ στάμνου κεραμίου γράφεται.]

ἀντὶ δὲ μάκτρας : Ἡ σκάφη ὄπου μάττουσι τὰ ἄλευρα. 30 *R. V.* σκάφης, ἐν ἣ ζυμοῦνται τὰ ἄλευρα. *Θ.* [μάκτρα κατὰ τοὺς παλαιούς θυεῖα ἐπιμήκης, ἐν ἣ μάττουσι τὰ ἄλευρα, ὅθεν καὶ γίνεται· παρὰ τὸ μᾶσσω γὰρ ἢ μάκτρα, ὅθεν καὶ μεμαγμένον προεῖρηται [ad v. 305], καὶ ἢ μάζα γίνεται. Πενίας δὲ πάντως δῶρον καὶ ἢ τοιαύτη 35 μάκτρα ἢ ἐκ πιθάκης, καὶ οὐδὲ αὐτῆς διόλου συνεχῶς, ἀλλὰ διερωγίας τὴν πλευρὰν, ἐν ἣ τὸ μάγμα γίνεται. ὑποκοριστικῶς δὲ λέγεται ἢ πιθάκη, κατὰ τὸ πολίχνη. ὅρα δ' ἐν τοῖς προεκτεθειμένοις καὶ σχῆμα κάλλους ἐπαναφορικὸν διὰ τῆς ἀντὶ προθέσεως τοιοῦτον γὰρ τὸ 40 ἀνθ' ἱματίου, ἀντὶ τάπητος, ἀντὶ προσκεφαλαίου, ἀντὶ ἄρτου, ἀντὶ μάζης, ἀντὶ θράνου, ἀντὶ μάκτρας· ἔχει δὲ τι καὶ ἐπιμονῆς τὸ τοιοῦτον σχῆμα. ἀστείως δὲ ὁ Χρεμύλος καὶ πρὸς τὴν κλίνην, ἦν ἢ Πενία εἶπε, καὶ τοὺς τάπητας, καὶ τὰ μύρα, καὶ τὰ νυμφικὰ ἱμάτια, 45 τὴν βρθεῖσαν στιβάδα καὶ τὸν φορμὸν ἀντέθετο, καὶ τοὺς κακῶς ὀδωδότης κόρις, καὶ τὸ βράχος, προσθεῖς τὰ λοιπὰ ἐπέκεινα εἰς ἐπαύξησιν τῶν τῆς πενίας κακῶν.] — θράνου : Ἦτοι ὑποποδίου ἦγ. θρόνου. *P.* θρόνου. *P.* ὑποποδίου. *Dv.* *C.* στάμνου : Κεράμου. *P.* κατεα- 50 γότος : Τεθραυσμένου. *Dv.* συντεθλασμένου. *P.* κλασθέντος. ἄγω τὸ συντρίβω. ὁ μέλιων ἄζω, ὁ μέσος παρακείμενος ἦγα καὶ Ἀττικῶς ἔαγα· ρήσσω, ὁ μέλιων ῥήξω, ὁ μέσος παρακείμενος ἔρρηγα, καὶ τροπῇ τοῦ ἢ

εις ω μέγα ἔρωγα. Vict. μάκτρας : Σκάφης. *Dv. P.*
 546. πιθάνης : ὑποκοριστικῶς ὡς πολίγνης. *R.* κερ-
 ράμου ἢ πιθήκου κεκλασμένου. ὑποκοριστικῶς δὲ αὐτὸ
 εἶπεν ὡσπερ πολίγνη. *V.* ὑποκοριστικῶς· μικροῦ πίθου
 5 ἔσχισμένου. *Dv.* πίθου μικροῦ. *Θ. P.* ἔρωγαῖαν : Τε-
 θραυσμένην. *Θ.* συντετριμμένην. ἄρα γε : Συμπέρα-
 σμα εἰρωνικόν. *Θ. P.*

547. ἀποφαίνω σ' αἰτίαν : Ἀποδεικνύουσαι. *Dv.* ἀπο-
 δεικνύω πρόξενον. *P.* αἰτίαν : Πρόξενον· συνίζησις.
 10 *Dv.*

548. ὑπεκρούσω : Ἐφθέξω, [ἀνεκρούσω,] ἀπὸ με-
 ταφορᾶς τῶν κρουόντων τὴν κιθάραν, (ἢ τινος ἄλλου
 τοιούτου ὄργανου. διενήνοχε δὲ πτωχεία πένιας, ὅτι ἢ
 μὲν πένια μεμετρημένη ἐστὶν ἔνδεια, πόνῳ τὰ χρειώδη
 15 θηρῶσα· ἢ δὲ πτωχεία παντελὴς τῆς κτήσεως ἔκπτωσις·
 καὶ ὁ μὲν πένης παρὰ τὸ πένεσθαι, ὃ ἐστὶν ἐνεργεῖν,
 εἴρηται, καὶ ἐκ τούτου πορίζειν τὰ χρειώδη, ὃ δὲ πτωχὸς,
 παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας.) — τὸν ἐμὸν βίον : Τὴν
 ἐμὴν διαγωγὴν. ὑπεκρούσω : Ἐδήλωσας. *P.* αἰνιγμα-
 20 τῶδῳ ἀπήχησας. *C.* ὠνείδισας. *P.*

550. οἵπερ καὶ Θρασυβούλω : Τὰ μὴ ὁμοιά φησιν
 αὐτοὺς ὁμοιοῦν, ὡς εἴ τις λέγοι Διονύσιον τὸν ἐξώλη τύ-
 ραννον εἰκέναι Θρασυβούλω τῷ Λύκου, (ἀνδρὶ φιλοπό-
 λιδὶ καὶ παντὸς κρείττονι λόγου, διὰ τε τὰς ἐπιφανεῖς
 25 αὐτοῦ κατὰ τῶν πολεμίων νίκας καὶ διότι κατέλυσε τὴν
 τῶν λ' τυραννίδα. εὐπορος γὰρ ὢν καὶ ἐξ αὐτῶν ἐκπε-
 σὼν μετὰ ταῦτα Φυλὴν καταλαβὼν καθέλειεν αὐτοῦς.
 Ἄλλως. μήποτε ὁ ἀξιωματικὸς καὶ αὐθάδης, ὡς Στρά-
 τισ ἐν τῷ Κινησίᾳ. Διονύσιος δὲ ὁ μὲν τις φαίνεται μαι-
 30 νόμενος, ὃ δὲ, ὡς εἰκεν, ἰγθυσιώλης.) — Ἄλλως. ὁ
 μὲν ἀξιωματικὸς καὶ αὐθάδης, ὃ δὲ μαινόμενος καὶ, ὡς
 εἰκεν, ἰγθυσιώλης. Πολύζηλος,

ὁ μαινόμενος ἐκείνοσιν Διονύσιος
 χρυσῶν ἔχων χλιδῶνα καὶ τρυφήματα
 35 ἐν τῷ μύρῳ παρ' Ἀθηναίων μακαρίζεται. *V.*

(μήποτε δὲ καὶ περὶ τὴν ὄψιν ἀποσκώπτει. — ἢ ὅτι ὁ
 μὲν Διονύσιος τύραννος, Θρασυβούλος δὲ δημοφιλής.
V. μάλλον δὲ ἂν τις ὑπονοήσειεν ἕτερον Διονύσιον Θρα-
 συβούλου τοῦ Κολλυτεύου ἀδελφὸν ἔγγιστα συγγενείας
 40 εἶναι. καὶ ἐν τῇ Διάδι σαφέστερον οἶδεν ἢ κατὰ Δίδυμον.
 ὡς εἴ τις λέγοι Διονύσιον τὸν ἐξώλη τύραννον εἰκέναι
 Θρασυβούλω τῷ Λύκου, ἀνδρὶ φιλοπόλιδὶ καὶ παντὸς
 κρείττονι λόγου, διότι κατέλυσε τὴν τῶν λ' τυραννίδα.
 Ἄλλως. οἱ Λακεδαιμόνιοι κρατήσαντες τῶν Ἀθηναίων
 45 ἔταξαν λ' τυράννους ἀπὸ τῆς πόλεως ἐν Ἀθήναις διατρί-
 βειν. ὁ οὖν Θρασυβούλος ἐραστής ὢν τῆς δημοκρατίας
 κατέλαβε Φυλὴν τῆς Ἀττικῆς μετὰ τινῶν ἄλλων, μεθ'
 ὧν κατέλυσε τοὺς λ'. Διονύσιος δὲ τύραννος ὡμὸς ἐν Σι-
 κελίᾳ. Ἄλλως. ὁ μὲν Διονύσιος ἐμμανής· ὃ δὲ Θρα-
 50 σύβουλος εὖνους. ἢ Διονύσιος τύραννος, ὃ δὲ Θρασύ-
 βουλος ἀτελής καὶ πένης, πλὴν θρασύς.) — Ἄλλως.
 ἢ Πενία φησὶν ἐν τῷ πρὸς τὸν Χρεμύλον, ὅτι τὰ μὴ ὁμοία
 ὁμοία λέγεις εἶναι, ὡσπερ ἂν εἴ τὸν Σικελίας τύραννον

Διονύσιον ὁμοιον εἶναι τῷ Θρασυβούλω ἀνδρὶ χρηστῷ
 καὶ κοσμίῳ. *Junl.*

[Διονύσιον : Ὁ μὲν Διονύσιος ἦν Σικελίας τύραν-
 νος· ὃ δὲ Θρασυβούλος ἀνὴρ χρηστὸς Ἀθηναῖος· ὁρῶν
 οὖν τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ὑπὸ τῶν τριάκοντα τυράννων, ὃ
 οὐς ἔστησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, τυραννομένην, φίλην
 μίαν καταλαβὼν τοὺς τυράννους λάθρα ἀπέκτεινεν·
 ἤδετο οὖν παρὰ πάντων, ὡς Ἀθηναῖον εὐεργέτης. *Dv.*
 ἡμεῖς : Φατέ δὴλ. Θρασυβούλω : Τῷ ἀγαθῷ δὴλ. Διο-
 10 νύσιον : Τύραννον. *P.*]

551. μέλλει : Πείσεσθαι. *P.*

552. πρὸς τὴν διαφορὰν τῶν ὀνομάτων. *V.*

553. φειδόμενον : Ἀκριβολογούμενον. *Dv. P.* προσ-
 ἔχοντα : Προσκειμένον. *P.*

554. περιγίνεσθαι δ' αὐτῷ : περιγίνεσθαι σημαίνει 15
 μὲν καὶ τὸ νικᾶν, σημαίνει δὲ καὶ τὸ περιττεύειν, ὡς
 ἐνταῦθα. *Junl.*, *Vict.* περιγίνεσθαι : περιλιμπάνεσθαι.
R. V. περιττεύειν. *Θ. Dv.* περιττὸν γίνεσθαι. ἐπιλεί-
 πειν : στερεῖσθαι. *P.*

555. ὡς μακαρίτην, ὃ Δάματερ : Ὅτι ἀπλῶς καὶ 20
 ἀσυνήθως κατεχρήσατο ἀντὶ τοῦ μακάριον εἰ μὴ ἄρα
 παίζει, ὅλον νεκροῦ βίον. [Ἄλλως. ὡσπερ εἰώθασιν
 οἱ Ἕλληνας, ἐπειδὴν τι παράδοξον ἀκούσωσι, σχετλιά-
 ζειν καὶ βοᾶν Ἡράκλεις, ἢ Ἀπολλων, ἢ ὃ Ζεῦ, οὕτω
 καὶ οὗτος ἀκούσας τῆς Πενίας τοιαῦτα λεγούσης ὡσπερ 25
 σχετλιάζων βοᾷ, ὃ Δάματερ· εἰκότως δὲ πρὸς τὴν γῆν
 ποιεῖται τὸν λόγον, ὡς γεωργός.] — μακαρίτην : Μα-
 χαριστόν. *Θ. Dv.* εὐδαίμονα. *P.* τὸ μάκαρ ἐπὶ τῶν
 ἁγίων λέγεται μόνον. τὸ μακάριος καὶ μακαριστὸς ἐπὶ
 ζώντων καὶ ἀποθανόντων. μακαρίτης δὲ ἐπὶ τῶν ἀπο- 30
 θανόντων μόνον. *P.* ὃ Δάματερ : Τοῦτο διὰ μέσου. *Θ.*
Dv. κατέλεξας : Κατηριθμήσω. *P.*

556. μογηθήσας : Κοπιήσας. ταφήναι : Ὄστε. *P.*

557. σκώπτειν : Διασύρειν. *P.* εἰρωνεύεσθαι. *Θ. Dv.*
 κωμῳδεῖν : Ὑβρίζειν. *Dv.* ἐπὶ γέλωτος. *P.* σπουδάζειν : 35
 τῶν σπουδαίων. *R.* τοῦ λέγειν τὰ σπουδαῖα ἢ σπου-
 δαιολογεῖσθαι. *V.* σπουδαίως λέγειν. *P.* σπ. λ., ἐπιστη-
 μόνως ἀποδεικνύειν ὅτι κρείττων ὁ πλοῦτος τῆς πένιας.
Vict.

558. γινώσκων : Ἐπιστάμενος. *P.*

399. τῷ μὲν : τῷ Πλούτῳ δηλονότι. *V.* ποδαγρῶντες :
 ὅτι Ἕλληνικὸν τὸ ποδαγρᾶν. (τινὲς δὲ φεύγοντες αὐτὸ
 ποδαγρῶσι λέγουσι.) *R. V.* ποδαγρῶντες : Τοιοῦτοι γὰρ
 οἱ πλούσιοι γίνονται ὑπὸ τῆς τρυφῆς, ὅπερ ἀσελγείας
 καὶ φαυλότητος βίου δηλωτικόν ἐστι. γράφεται δὲ καὶ 45
 ποδαγρῶντες καὶ ποδαγρῶντες· ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ πάθος
 καὶ ποδάγρα λέγεται καὶ ποδαγρία. *Junl.* τὴν γνώμην :
 Τὴν φρόνησιν. *Θ. Dv.* τὴν ἰδέαν : Τὴν μορφήν. *Θ. Dv.*,
Br. κατὰ τὸ εἶδος. *P.* παρ' αὐτῷ : Τῷ Πλούτῳ. ποδα-
 γρῶντες : Ποδαγροί. *P.*

560. ὑπὸ ἀργίας μεγάλοι γίνονται καὶ παχεῖς τὰ σώ-
 ματα. (ἀσελγῶς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀτόπως διὰ τὴν ἀσελγείαν.)
R. V. ἀντὶ τοῦ καταφερεῖς. *R. V.* παχ. καὶ πίνους : Πα-
 50 χεῖς ταῖς σαρκῖν ἀσωφρόνως λιπαροί. ἀσελγῶς : Αἰ-

σχῶς. Θ. *Dv.* ἀντί τοῦ εἰπεῖν λίαν πίνονες. *C.* λιπαροὶ ἀτόπως. *D.*

561. σφηκῶδες : Λεπτοὶ κατὰ τὸ μέσον, ὡς σφῆκες ἢ πικροὶ, ἐπεὶ καὶ τὸ ζῆρον πικρὸν ἐστὶ σφόδρα· ἅμα μὲν ὅτι καὶ ὀριμότεροι, ἅμα δὲ ὅτι καὶ ἰσχνότεροι γίνονται οἱ λιμώττοντες ὡς σφῆκες. Ἄλλως. σκληροὶ, ἢ λεπτοὶ, μάλιστα τὰ κάτω τῶν γαστέρων, διὰ τὸ γοργὸν καὶ εὐκίνητον τοιοῦτοι γὰρ οἱ σφῆκες τὸ μέσον.

τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαιοί : Ὁ γὰρ ταῖς σαρκὶ μὴ βαρυνόμενος, ἀλλὰ κούφως ἔχων τοῦ σώματος, ῥᾶσ' ἂν καὶ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἀντιπαράταξται. τοιοῦτοι δὲ οἱ πένητες διὰ τὸ μὴ εὐσαρκεῖν ἀπορία τροφῶν. — ἰσχνοὶ καὶ σφ. : Λεπτοὶ τὰ σώματα ὡςπερ οἱ σφῆκες. ἀνιαιοί : Λυπηροὶ. *Dv.* λύπην ἐπάγοντες τοῖς ἐχθροῖς. *P.*

562. σφηκῶδες : Τὸ λεπτόν. *P.*

563. [περὶ σωφροσύνης ἤδη : Καταλέξασα τὰ ἀγαθὰ, ἃ δι' αὐτὴν ἀνθρώποις γίνονται, νῦν βούλεται ἀποδείξαι ὅτι καὶ σωφροσύνης αἰτία ἐστίν, ὡςπερ ὁ Πλούτος αὐτοῦναντίον. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ ἀνοδιδάξω· καὶ γὰρ ὅτε γαστροῦδες ἔλεγε τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τοῦ πλούτου γίνεσθαι, καὶ ἀσελγεῖς ἔλεγε· οἱ γὰρ πλείστα ἐσθίοντες καὶ πρὸς τοῦτο κατάφοροι εἰσιν. — συμπεραίνω τὸ συλλογίζομαι, ἀφ' οὗ καὶ συμπεράσμα παρὰ φιλοσόφους, τὸ ἐκ τῶν προτάσεων συναγόμενον· τὸ γὰρ κύριον μέρος τοῦ συλλογισμοῦ οὐδὲν ἐστὶν ἕτερον ἄλλο ἢ τὸ συμπέρασμα. σύγκειται γὰρ ὁ συλλογισμὸς ἐκ δύο προτάσεων καὶ συμπεράσματος· καὶ ἐστὶ τὸ συμπέρασμα ἀπόδειξις τοῦ ζητουμένου ἀναντίρρητος. *Junt.* ἤδη τοίνυν περὶ αὐτοῦ : Ἀπὸ τοῦ νῦν ἀποδείξω. *Dv.* συλλογίζομαι ὁμῶν. *P.*]

564. κοσμιότης : Εὐταξία, καὶ σεμνότης. Θ. *Dv.* ὑβρίζειν : Αἰσχρὰ πράττειν. *P.*

565. πᾶν γούν : Ἐν εἰρωνειᾷ, ἐπεὶ οἱ πένητες κλέπτουσι διὰ τὴν ἀπορίαν. — εἰρωνικῶς, κόσμιον : Ὠφέλιμον. *Dv.* εὐτακτον. *P.*

566. πῶς οὐχὶ κόσμιον : (Τὸ πειρᾶσθαι λαθεῖν.) τοῦτο δὲ ὁ ἕτερος πρεσβύτερος πειράζων λέγει καὶ χλευάζων ἢ ὅτι τὸ παλαιὸν οὐ διεβέβλητο ἢ κλοπῇ, εἰ μὴ φωραθεὶς κλέπτων ὑπῆρχεν. [Ἄλλως. εἰ γὰρ ὁ κλέπτης ἀλάνθανει· ψυχρὸν δὲ τὸ ἐνθύμημα.] — εἶγε δεῖ λαθεῖν : Ἀπόκειται μὴ γνωσθῆναι. *P.* ἀπόκειται. Θ.

567. σκέψαι : Λογίζου. *Dv.* ἐξέτασον. *P.* τοὺς ῥήτορας : Τοὺς κριτάς. ὡς : Ὅτι. *Dv.*

568. περὶ τὸν : Εἰς τόν. *Dv.*

569. ἀπὸ τῶν κοινῶν : Ἀπὸ τῶν δημοσίων χρημάτων. *Dv.* πραγμάτων. Θ. *P.*

570. [ἐπιβουλεύουσί τε : Διαβάλλει τοὺς ῥήτορας, ὡς δῶρα λαμβάνοντες παρὰ τῶν πολεμίων ἀσύμφορα τῇ πόλει συμβουλεύουσιν, οὐκ εἰδότες αὐτὴν τούτους ἀμύνασθαι.] — ἐπιβουλεύουσι : Ἦγουν κακῶς βουλεύουσιν. *Dv.* ἐπιβουλοὶ γίνονται. πολεμοῦσιν : Μάχονται. *P.*

571. καίπερ σφόδρα : Συναιεῖ δισχυριζόμενος κατὰ τὸ τῶν ῥητόρων σχῆμα, διασύρων αὐτήν. τὸ δὲ βιά-

σκανος ἀπλῶς ἐπὶ λοιδορία τίθεσιν. — ψεύδει : Ψεύδεις λέγεις. *P.* τούτων : Ὡς περὶ τῶν ῥητόρων λέγεις. Θ. *Dv.* ὦν εἶπας. βιάσκανος : Ἐχθρῆ. *P.*

572. ἀτὰρ οὐχ ἦττον : (Ὁμοως, φησὶν, εἰ καὶ ἀληθεύεις, μὴ μέγα φρονήσης· οὐδὲν γὰρ ἦττον τὰ αὐτὰ πείσῃ. κομῆσης δὲ ἀντί τοῦ) ὑπερφηφάνησης, παρὰ τὸ τοὺς κομῶντας καυχῆσθαι. [ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δένδρων, ἃ τὴν κόμην ὑψοῦ ἔχουσι. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ ὑπέρφρονες, ὑψοῦ τὴν γνώμην αἰρόντες.] — τοῦτο δὲ διὰ μέσου εἴρηται, καὶ ἐστὶ τὸ, ὅτι ζητεῖς, πρὸς τὸ κλαύσει. *Junt.* διὰ τῶν λόγων ὦν εἶπας, ἀλλὰ ἐπίσης τιμωρηθῆσθαι δηλ. *P.* ταύτηγε κομῆσης : Ἀπὸ τούτου ἐπαρθῆς. *Dv.* ἐπαρθῆς. *P.*

573. ὅτι ζητεῖς : Ἐπεὶ ἐξετάσεις. *P.*

574. ἐλέγξει μ' : Ἐμὲ ψευδόμενον. *P.* (Περὶ τοῦ μὴ) διαφέρειν με τοῦ Πλούτου. *R.V.*

575. καὶ πτερυγίζεις : (Κοῦφα καὶ μάταια διαλέγη. ἀπὸ τῶν νεοσσῶν, ἃ πειράζουσι μὲν τὰς πτέρυγας, ἵπτασθαι δὲ οὐ δύνανται οὕτω καὶ σὺ θέλεις μὲν ἀντειπεῖν καὶ πειράζεις, οὐδὲν δὲ ἀνύεις. Ἄλλως. ἀλλὰ φλυαρεῖς διὰ λόγων·) τὸ γὰρ πτερόν ἡχῶδες καὶ θορυβητικόν· ἢ κοῦφα λαλεῖς· ἢ ματαιοπονεῖς, ἀπὸ μεταφορᾶς [τῶν] ὀρνέων τῶν μὴ δυναμένων πέτεσθαι διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας. Ἄλλως. ἀντί τοῦ, πειράζεις πολλὰς ἀνηνύτους ὀρμὰς, καθάπερ καὶ οἱ νεοττοὶ πειράζοντες τὴν πτέρυγα καὶ γυμνάζοντες ἀπρακτον ἔχουσι τὴν τῆς πτήσεως φοράν. — φλυαρεῖς : Πολυλογίζεις. *P.* πτερυγίζεις : Ματαιάζεις. Θ. *Dv.* ἀδύνατα λέγεις. ἅπαντες : Ὅλοι. *P.*

576. βελτίους : Καλοῦς, σκέψασθαι : Μαθεῖν. *Dv.*

577. ἀπὸ τῶν παίδων : Δυσχερές ἐστὶ μαθεῖν τὸ δίκαιον, ὅπου γὰρ καὶ οἱ παῖδες διὰ τοῦτο μισοῦσι τοὺς πατέρας. — φρονούντας ἄριστα : Ποιοῦντας καλῶς. *Dv.* ἄριστα : Ὠφέλιμα. *P.*

578. διαγινώσκειν : Διακρίνειν. *P.* σύναπτε τὸ δίκαιον ἐνταῦθα. *Dv.* χαλεπὸν : Δυσχερές. *P.* δίκαιον : Τὸ νὰ εὕρη τις τὸ δίκαιον, δύσκολόν ἐστι πρᾶγμα. *P.*

579. [τὸν Δία φήσεις : Τὸ μὲν φήσεις λέγεται πρὸς τὴν Πενίαν. τὸ δὲ, ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπει, πρὸς τὸν Βλεψίδημον. ἢ καὶ τὸ φήσεις πρὸς τὸν Βλεψίδημον, ἢ γούν, εἰποὺς κατὰ τὸν αὐτῆς λόγον.] — ὀρθῶς : Ἀπταίστως. κράτιστον : Λυσitelés. *P.* Τινὲς μετὰ τοῦ ν τὸν κράτιστον. *R.*

580. κακείνος : Ὁ Ζεὺς. *P.*

581. ἀλλ' ὃ Κρονικαῖς γνώμαις : (Ἦγουν, ἀρχαίαις μωρικαῖς ἐσχοτισμένοι τὸ φρονεῖν. παροιμία δὲ ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀμβλυοπούτων, ἥτις εἴρηται καὶ ἐν Νεφέλαις [326]. ἀντί δὲ τοῦ γνώμαις γράφεται λήμαις.) λήμη δὲ ἐστὶ τὸ πεπηγὸς δάκρυον, ὅπερ ἐπικαθεζόμενον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς. (τοῦτο δὲ διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς γέροντάς φησι. τὸ γὰρ τῶν γερόντων δάκρυον παχὺ ὄν λήμας μεγάλας ποιεῖ.) σημαίνει οὖν τὸ τετυφλωμένοι τὰς φρένας, ὡςπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες τῶν ὀφθαλμῶν ἐμποδίζονται τὰς ὄψεις. — Κρονικαῖς : Παλαιαῖς

καὶ μωραῖς. Θ. *Dv.* παλαιαῖς καὶ μεγάλας. *P.* λήμαις : Τζιμβλαῖς. *D.* λημώντες : Τυφλώττοντες. *Dv.* τυφλώττοντες ἢ τετυφλωμένοι ὄντες. Θ. τυφλώττοντες, βεβλαμμένοι. *Vicl.* λημώντες : Οἱ τζυμβλωττοντες. ἄμω :
 5 Ὅμοῦ οἱ δύο. *P.*
 582. πένεται : Πένης ἐστί. φανερώς : Καθαρώς νοθετήσω. *P.*
 584. δι' ἔτους πέμπτου : Κατὰ γὰρ ε' χρόνους ἐγένετο. Θ. κατὰ πεντέχρονον ἐγένετο εἰς τὰ Ὀλύμπια
 10 συνάθροισις. *Dv.*
 585. ἀνεκέρυττεν : Ἀνηγόρευεν. Θ. *Dv.*
 586. κότηνου στεφάνω : (Κότηνου στεφάνω στεφανώσας ἀνεκέρυττε τοὺς νικῶντας. Ἄλλως, οὐ κότην ἐστέφανο, ἀλλὰ τῷ τῆς καλλιστεφάνου ἐλαίας κλάδῳ.)
 15 οὐκ ἀκριβῶς οὖν καλλιστέφανος γὰρ ἡ ἐλαία λέγεται. τούτῳ δὲ ἤρμωσεν ἐκφαυλίζοντι (λέγειν κότην. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ οὕτω φησὶ [*Mirab. ausc. c. 51*] κατὰ λέξιν περὶ αὐτῆς, « ἐν τῷ Πανθείῳ ἐστὶν ἐλαία, καλεῖται
 « δὲ καλλιστέφανος· ταύτης δὲ ἔμπαιιν τὰ φύλλα ταῖς
 20 « λοιπαῖς ἐλαίαις πέφυκεν· ἔξω γὰρ, ἀλλ' οὐκ ἐντὸς
 « ἔχει τὰ λευκά.) ἀφίησι τε τοὺς πτόρθους, ὡσπερ ἡ
 « μύρτος, (εἰς τοὺς στεφάνους συμμέτρους). ἀπὸ ταύτης
 « λαβὼν καρπὸν Ἡρακλῆς ἐφύτευσεν Ὀλυμπίασιν, ἀφ'
 « ἧς οἱ στεφάνοι τοῖς ἀθληταῖς δίδονται. ἐστὶ δὲ αὕτη
 25 « παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ποταμὸν, σταδίους ξ' τοῦ ἱεροῦ
 « ἀπέχουσα· περικοδόμηται δὲ, καὶ ζημία μεγάλη τῷ
 « θιγόντι αὐτῆς ἐστίν. ἀπὸ ταύτης ἔφερον λαβόντες
 « Ἡλεῖοι τῶν ἀθλητῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ τοὺς στεφάνους. »
 [τῷ δὲ κωμικῷ, φασίν, ἤρμωσεν ἐκφαυλίζοντι τὸ
 30 πρᾶγμα λέγειν, ὡς ἐκ κότηνου ἐστεφανοῦντο, ὃ δηλοῖ
 τὴν ἀγριελαιον, καὶ ἅμα διότι καὶ χρήσιμος αὐτῇ ἡ λέξις
 ἐν τοῖς ἐξῆς· καταρρητορεύσει γὰρ ὁ Χρεμύλος καὶ ἡ-
 τηθεὶς ἐρεῖ
 ἀλλὰ σ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσει κότηνου στεφάνω στεφανώσας·
 35 τούτέστι, κότον σοὶ θέμενος περὶ τὴν κεφαλὴν παρήχη-
 ται γὰρ ὁ κότηνος τῷ κότῳ, δι' οὗ δηλοῦται μεγάλη ὀργή.
 ἀπὸ δὲ τοῦ τοιοῦτου κότηνου, τοῦ φυτοῦ δηλαδὴ, καὶ
 νῆσος Κοτινοῦσα τὰ Γάδειρα, διὰ τὸ τοιοῦτοις ἐνευ-
 θνηεῖσθαι φυτοῖς, ὡς καὶ ὁ Περιγηγητῆς [*v. 458*] δηλοῖ.
 40 ὡς δὲ καὶ ἕτεροι τόποι ἀπὸ φυτῶν τὴν κλήσιν ἔσχον,
 τεθρύλληται καὶ αὐτὸ Μυρρινοῦς γοῦν δῆμος ἐν Ἀττικῇ
 μυρρίνας ἔχων· ὅθεν αὐτὸς Μυρρινόεις, καὶ κατὰ συν-
 αίρεσιν Μυρρινοῦς· ὡσπερ ἕτερος Ῥαμνοῦς, ἀπὸ τῶν
 ἐκεῖ φουμένων Ῥάμωνων, ὧν οἱ δημόται Μυρρινοῦσιος
 45 καὶ Ῥαμνοῦσιος. καὶ ἡ Ἐρεικοῦσα λέγεται διὰ τὰς ἐν
 αὐτῇ ἐρείκας· καὶ ἡ Ποντικὴ δὲ Κερασοῦς ἀπὸ τῶν φυ-
 τῶν τῶν κεράσων κέκληται· καὶ Πιτυοῦσα ἡ Μιλητός
 ποτε διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πίτυας ἐκλήθη. οὕτω καὶ τῆς
 Πιτυοῦσιος ἀπὸ τόπου ἑτέρου πολλὰς ἔχοντος πίτυας,
 50 ἐξ ὧν ἐκεῖνος καὶ παρωνόμασται τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἄλλοι
 τόποι πεπὸνθασιν. ἰστέον δὲ ὡς, εἰ καὶ κρατεῖ παρὰ τοῖς
 ἀπειροτέροις κότηνον στεφάνον εἶναι, ἀλλ' αὐτὸς μὲν
 φυτοῦ, ὡς ἐρρέθη, κλήσις ἐστίν. ὃ δὲ κωμικὸς ἐδήλωσεν
 ἐντελὲς καὶ σαφὲς εἶναι τὸ μὴ κότηνον τὸν τοιοῦτον λέ-

γεσθαι στεφάνον, ἀλλ' ἐκ κότηνου στεφάνον. οὕτω δὲ καὶ
 ταινία οὐχ ἀπλῶς οὕτως στεφάνος, ἀλλ' ἡ ἐκ ταινίας
 περιελήσις ἐν τῇ κεφαλῇ· ταινία δὲ, στενόν τι καὶ
 ἐπίμηκες ὕφασμα, κοινότερον δὲ εἰπεῖν, φασία.]

κότηνῳ : Ἐλαίνῳ. Θ. *Dv.* *E.* κότηνου στεφάνῳ : Ἐν
 5 τῷ μὴ χρυσοῦ, ἀλλ' ἐξ ἐλαίας στεφανοῦν. Θ. ἐξ ἀγρίας
 ἐλαίας ἤγ. ἀπὸ κότηνου πεποιημένου. . . διὰ χρυσοῦ
 στεφανοῦν δηλ. *P.* ἐχρῆν : Ἐπρεπεν. *Dv.*

587. οὐκοῦν : Τὸ λοιπόν. τούτῳ : Τῷ τρόπῳ. *Dv.*
 οὐκοῦν τούτῳ : Διὰ τὸ κότηνῳ στεφάνῳ στεφανοῦν τοὺς
 10 ἀθλητάς. ἐκεῖνος : Ὁ Ζεὺς. *P.*

588. φειδόμενος : Ἀκριβολογούμενος. μηδὲν : Μέρους
 ἀναλώσθαι. *P.* δαπανᾶσθαι : Ἀναλίσκεσθαι. *Dv.*

589. [λήροις ἀναδῶν : Εὐτελεῖται τὸν Ὀλυμπιακὸν
 στεφάνον, ὡς μὴ σπουδαῖον, λῆρον δὲ πως ὄντα, καὶ
 15 οἷον ἐκφλαυρίζεσθαι, καθά τις ἔφη τῶν παλαιῶν, του-
 τέστι περιφρονεῖσθαι. εἰσι δὲ οἱ καὶ παίζειν φασὶ τὸν
 κωμικὸν πρὸς βμοιότητα ἤχου τοῦ κατὰ τε τὸν λῆρον,
 τὸν διὰ τοῦ ἡ γραφόμενον, καὶ τοῦ παρὰ τὸ λείριον, ὃ
 γράφεται μὲν διὰ διφθόγγου κατὰ τὴν ἄρχουσαν, ση-
 20 μαίνει δὲ τὸ ἄνθος, ἀφ' οὗ καὶ [*Hom. II. Γ, 152*] « φωνὴ
 λειριόεσσα, » ἡ ἀνθηρά· καὶ κύριον Ποδαλείριος, οἰοῦναι
 ἀνθηρόπους, ἡ διατρίβων ἱατρικῶς περὶ τὰ λείρια· περὶ
 οὗ καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι· ἴνα ἐν τῷ λέγειν, λήροις ἀναδῶν
 τοὺς νικῶντας, δοκῆ διχῶς νοεῖν, ἢ ὅτι ἀνθηρῶν στε-
 25 φάνῳ στεφανοῖ, ὡς οἷον λειριόεντι· ἢ ὅτι λῆρῳ τῷ κατὰ
 φλυαρίαν. τοιοῦτόν τι παίζει καὶ περὶ κειρύλου ἐν Ὀρ-
 νισί [*300*], ἔνθα καὶ διὰ τοῦ ἡ νοεῖται ἡ λέξις, ὡς ἐπὶ
 ὄρνιθος οὕτω λεγομένου· καὶ διὰ διφθόγγου δὲ διὰ τὴν
 30 κουρέα, ὡς ἀπὸ τοῦ κείρω. τὸ δὲ ἀναδεῖν ταυτόν ἐστιν
 ἐνταῦθα τῷ στεφανοῦν, ἐξ οὗ καὶ ἀνάδετος γυναικεῖος
 κόσμος, ὃς καὶ ἀναδέσμη λέγεται· ἔχει δὲ ἀπεναντίον
 πρὸς τὸ ἀναδεῖν τὸ ὑποδεῖν, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὑπόδημα· τὸ
 μὲν τοι διαδῆμα ἐπὶ κόσμῳ βασιλικῷ τοῦ περιδουμέ-
 35 νου δι' ὅλου σώματος.] — λήροις : ἀναδῶν εὐτελεῖσι
 στεφάνοις. *R. V.* φαῦλοις πράγμασι στεφανῶν· ἀφ' οὗ
 ἀνάδημα ὁ στεφάνος. Θ. παιγνίσις. *D.* λειροις : Ἄνθε-
 σιν. *C.* λήροις ἀναδῶν : Φλυαρίαις στεφανῶν. ἐξ :
 Ἀφίησι. παρ' αὐτῷ : Κεῖσθαι. *P.*

590. τὸ γὰρ ἀπατᾶν τοῦ πένεσθαι χεῖρον, ἐπειδὴ τρώ-
 40 που κακία ἐστίν. *R. V.* τοῦτο δεστικῶς. *V.* [ζητεῖς αὐτῷ
 περιάψαι : Ἴσον ἐστὶ τῷ προσάψαι· λέγεται δὲ τὸ αὐτὸ
 καὶ ἀνάψαι, ὡς παρ' Ὀμήρῳ [*Od. B, 88*] ἐν τῷ « ἐθέ-
 λεις δὲ κε μῶμον ἀνάψαι. » ἐστὶ δὲ τι καὶ ἄλλο σημα-
 νόμενον τοῦ περιάπτω, ἐξ οὗ τὰ γοητευτικὰ περιάπτα·
 45 δηλοῖ δὲ ἀπαιώρησιν τινὰ ἡ λέξις, ὅθεν καὶ τὰ ῥηθέντα
 περιάπτα, ὧν ἀπαιωρούμενων τοῦ σώματος δοκοῦσιν
 οἱ φαῦλοι εὖ ἔχειν τοῦ ζῆν δι' αὐτὰ, ὡς εἶναι μᾶλλον
 αὐτοὺς ἀπαιωρούμενους τῶν τοιοῦτων, οἷς ἐλπίζουσιν
 ἐπ' αὐτὰ. ὃ δὲ ἀνελεύθερος κακία παρωνόμασται τῇ
 50 ἀνελευθεριότητι. ἐστὶ δὲ κατ' ἀρετὴν μὲν ἀνθρώπος ὃ
 ἐλεύθερος, ὃς ἀντιθέτως τῷ φειδωλῷ δαπανᾷ δόντως·
 ἀνελεύθερος δὲ ὁ μὴ τοιοῦτος, ἀλλὰ κατὰ τοὺς κίμβικας
 καὶ σκιφοῦς διακειμενός· ὃ δὲ φιλοκερδῆς εἰς ταῦτον

ἦκει τῷ ἀνελευθέρῳ εἰκὸς γὰρ τὸν φιλοκερδῆ καὶ σμι-
 χρολόγον εἶναι, εἴτ' οὖν ἀνελευθερον. τὸ δὲ κοίνου στε-
 φάνῳ στεφανώσας, παιγνιωδῶς διττολογεῖται· κείται
 γὰρ καὶ ἀνωτέρω. ἔθος δὲ τῷ κωμικῷ πολλαχοῦ διττο-
 5 λογεῖν ἐπὶ γέλωτι. — αἰσχίον : Αἰσχρότερον, ἀτιμότε-
 ρον. Θ. περιάφαι : Περιθεῖναι. Θ. *Dv.* P.

591. ἀνελευθερος : Φειδωλός. οὕτωςι : Καθὼς αὐτὸς
 λέγει. Θ. *Dv.* P.

592. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς : Τοῦτο εἶρηκεν ὁ Χρεμύλος
 10 ἐπιστομηθεὶς παρὰ τῆς Πενίας, καὶ μὴ δυνάμενος ἀν-
 τιλέγειν εἰς κατάραν τὸν λόγον ἔστρεψε. *Junt.* τοῦτο παί-
 ζων ὁ Χρεμύλος λέγει. *Dv.* ἀλλὰ σε ὁ Ζεὺς : Εἶθε. ἐξο-
 λέςειν : Παντελῆ φθορᾷ δοῆθαι. P.

593. [τὸ γὰρ ἀντιλέγειν : Ὅτι σχῆμα κεῖται καινὸν
 15 ἔλλειπτικὸν ἐνταῦθα τόδε· τὸ γὰρ λέγειν τοι μᾶν ὑμᾶς,
 ὡς οὐ πάντ' ἐστὶ τάγαθ' ὑμῖν διὰ τὴν πενίαν· λείπει
 γὰρ φανερώς ἐνταῦθα ἐννοιά τις ἀκεραία τοιαύτη, τίς
 ἂν ἀκούων ἀνάσχοιτο, ἢ, πῶς οὐκ ἂν εἴη φορτικόν, ἢ,
 πῶς οὐκ ἀντιλέγοιτο, ἢ τοιοῦτόν τι ἵνα λέγῃ ἡ Πενία

20 ὅτι, τὸ γὰρ τοι μᾶν ὑμᾶς λέγειν, ὡς οὐ δι' ἐμὲ ὑμῖν τὰ
 ἀγαθὰ, πῶς ἂν εἴη φορητὸν ἀκούεσθαι; καὶ σημειῶσαι
 τὸ τοιοῦτον εἶδος τῆς ἔλλειψως ἐνδεικτικὸν ὃν θυμικοῦ
 ἤθους, καὶ ἐγκοπτομένης τῆς τελείας φράσεως διὰ τὸ
 πολὺ τῆς ὀργῆς. — Ἄλλως. αὕτη ἡ κατασκευὴ πρὸς

25 τὸν τοῦ Χρεμύλου λόγον ἐστίν, ὥσπερ τῆς Πενίας αὐτῆς
 λεγούσης ὅτι οὐ δεῖ δυσχεραίνειν πρὸς τοὺς ἐμοὺς λό-
 γους· δεινὸν γὰρ τὸ τοι μᾶν ὑμᾶς ἀντιλέγειν ἐμοί, ὡς
 οὐ πάντ' ἐστὶ τάγαθὰ ὑμῖν διὰ τὴν πενίαν· ἢ γὰρ ἀν-
 τιλογία ὑμῶν εἰς τούτους ὑμᾶς τοὺς ἀσεβεῖς λόγους καὶ
 30 ἀκοντας ὤθησεν· ἀσεβὴς γὰρ ἐστὶ τὸ λέγειν τὸν Δία φει-
 δωλὸν, καὶ τὰ τούτῳ ἐπόμενα. *Junt., Dv.* ἀντιλέγειν :
 Ἐμοί. ὡς : Ὅτι. ὑμῖν : Ἐν. P. οὐ μωρὸν; Θ.]

594. παρὰ τῆς Ἐκάτης ἔξεστι : (Τῆν Ἐκάτην ἐν
 ταῖς τριόδοις ἐτίμιον τὸ παλαιόν, διὰ τὸ τὴν αὐτὴν Σε-
 35 λήνην καὶ Ἄρτεμιν καὶ Ἐκάτην καλεῖσθαι. κατὰ δὲ
 νομηνίαν οἱ πλούσιοι ἔπεμπον δεῖπνον ἐσπέρας, ὥσπερ
 θυσίαν τῇ Ἐκάτῃ ἐν ταῖς τριόδοις· οἱ δὲ πένητες ἤρ-
 χοντο πεινῶντες, καὶ ἤσθιον αὐτὰ καὶ ἔλεγον ὅτι ἡ

40 Ἐκάτη ἔφαγεν αὐτὰ. λέγει οὖν, παρὰ τῆς Ἐκάτης μά-
 θυμεν [τῆς ἐπισταμένης] τί καλὸν, πενία ἢ πλοῦτος·
 αὕτη γὰρ ἐπίσταται τίνες παρέχουσιν αὐτῇ δεῖπνα καὶ
 τίνες ἐσθίουσιν αὐτὰ. * Ἄλλως.) ἔθος ἦν ἄρτους καὶ
 45 ἄλλα τινὰ κατὰ μῆνα τιθεῖναι τῇ Ἐκάτῃ τοὺς πλου-
 σίους, λαμβάνειν δ' ἐξ αὐτῶν τοὺς πένητας· ἀπὸ τῶν
 ἱερῶν γὰρ οἱ πτωχοὶ ζῶσιν. — διὰ τὴν πενίαν : Οὐ
 μωρὸν ἐστὶ; *Dv.* οὐ κακὸν ἐστὶ δηλ. P. Ἐκάτης : τῇ
 Ἐκάτῃ θύουσι τῇ τριακάδῃ. R. σελίνης. *Dv.* ἔξεστιν :
 Δυνατὸν ὑπάρχει μαθεῖν. P. πυθέσθαι : Μαθεῖν. *Dv.*

595. βέλτιον : Λυσitteλής. P. ἢ εἰς τούτους σε τοὺς
 50 ἀσεβεῖς ὤθησε λόγους λέγειν τὸν Δία φειδωλὸν καὶ τὰ
 ἐπόμενα τῇ φειδωλίᾳ. Θ.

596. δεῖπνον : Ἐξ ὠδῶν καὶ τυροῦ τετηγανισμένον.
 Θ. *Dv.* κατὰ μῆνα προπέμπειν : Εἰς τὴν γέννησιν, προπ.
 εἰς τὰς τριόδους. P. ἤγουν φανείσης τῆς σελήνης. Θ.

597. τοὺς δὲ πένητας : Ἐκ τῶν ἱερῶν οἱ πτωχοὶ
 ἔζων. *Gl. Θ. Dv.* ἀρπάζειν : Ἐτοίμως λαμβάνειν. P.
 πρὶν : Προτοῦ. *Dv.* καταθεῖναι : Κάτω θεῖναι. P.

598. [ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρύζης : * Ἐκθεσις τῆς δι-
 5 πλῆς ἐκ κώλων ὁμοίων ἀναπαιστικῶν κα', ὃν τὸ πρῶ-
 τον δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δεύτερον μονόμετρον ἀκα-
 τάληκτον, τὸ γ' ὅμοιον τῷ πρώτῳ, τὸ δ' καὶ τὸ πέμπτον
 ὅμοια, τὸ ε' ὅμοιον τῷ δευτέρῳ, τὸ ἕβδομον ὅμοιον τῷ
 α', τὸ η' ὅμοιον τῷ δευτέρῳ, τὸ ἔνατον ὅμοιον τῷ α',
 τὸ δέκατον ὅμοιον τῷ δευτέρῳ, τὸ ια' ὅμοιον τῷ πρώτῳ, 10
 τὸ ιβ' ὅμοιον τῷ β', τὸ ιγ', τὸ ιδ', τὸ ιε', τὸ ις', τὸ ιζ',
 τὸ ιη', τὸ ιθ' ὅμοια τῷ πρώτῳ, ἤτοι δίμετρα ἀκατά-
 ληκτα· τὸ κ' ὅμοιον τῷ β', ἀναπαιστικὴ βᾶσις, ἤτοι
 μονόμετρον, δ καὶ παρατελευτον ὀνομάζεται· τὸ κα',

καὶ τῆς πενίας καταπαρθεῖν,

15

δίμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν, ἤτοι ἐφθημιμερές,
 ὅμοιον τῷ Κρατίνου ἐν Ὀδυσσεύσιν,

σιγὰν νυν ἅπας ἔχε, σιγὰν,
 καὶ πάντα λόγον τάχα πύσση.
 ἡμῖν δ' Ἰθάκη πατρίς ἐστὶ,
 πλέομεν δ' ἄμ' Ὀδυσσεῖ θεῖῳ.

20

καλεῖται δὲ παροιμιᾶκόν, ὡς Ἡφαιστίων φησὶ, διὰ τὸ
 παροιμίαις τινὰς ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ εἶναι· οὐκ εικό-
 τως δέ· εἰσὶ γὰρ παροιμίαι ἐπικαὶ καὶ λαμβικαὶ, καὶ οὐ
 τούτου μόνου τοῦ μέτρου. εἶτα δύο διπλαῖ, ἢ μὲν ἐν 25
 ἀρχῇ τοῦ τελευταίου κώλου, ἢ δὲ κατὰ τὸ τέλος· ἀμφο-
 τεραι ἔξω νενευκῖαι.]

(καὶ μὴ γρύζης : Μὴ φθέγγῃ. κυρίως δὲ γρύζειν ἐστὶ
 τὸ τοὺς μικροὺς χοίρους φωνὴν προῖεσθαι.) — φθείρου :
 Ἀφανίσθητι. *Dv.* ἤγουν μετὰ φθορᾶς ἀπέργου. P. καὶ 30
 μὴ γρύζειν : Καὶ μὴ φθέγκεσθαι δίκην χοίρου ποσῶς.
Dv. φθέγγου δίκην μικροῦ χοίρου. Θ. μὴ γρύζης : Μὴ
 τὸ τυχὸν λέγε, εἰς τὸ ἐξῆς μηδὲν τι. P.

599. μηδ' ὄτιοῦν : μηδὲ ὀλίγον οὖν, μηδὲ τὸ τυχόν.
 V. μηδ' ὄλιος. P.

35

600. οὐδ' ἦν πείσης : Ἐν ὑπερβολῇ λέγει, ὅτι κἂν
 πείσης, οὐκ ἔξεις ἡμᾶς πειθομένους σοι· [οὐδὲ ἐὰν πι-
 θανῶς διαλεχθεῖς, πείσεις ἡμᾶς συνθέσθαι σοι, καὶ
 τὸν Πλοῦτον καταλιπεῖν.]

601. ὦ πόλις Ἄργους : Ταῦτα ἐκ Τηλέφου Εὐριπί- 40
 δου τραγικεῦεται. [μετείληπται δὲ ὁ στίχος ἐκ Φοινισ-
 σῶν Εὐριπίδου, Πολυνείκους λέγοντος. οὐδὲ γὰρ ἀκο-
 λούθως καλεῖ ἐν Ἀθήναις οὖσα. διαβάλλει δὲ τοὺς Ἀρ-
 γείους ὡς πένητας.] — τοῦτο Εὐριπίδου ἐστίν ἐκ Φοι-
 νισσῶν, Πολυνείκους λέγοντος. Θ. κλύεθ' : Ὡ Ἄργεῖσι. 45
Paris.

602. Παύσωνα καλεῖ τὸν ζῦσσiton : Σύντροφον καὶ
 συνδαιτητήν. ὁ Παύσων δὲ ἐπὶ πενία κωμωδεῖται ζω-
 γράφος ὢν. — μετακαλοῦ σύντροφον τὸν Παύσωνα.
 κωμωδεῖται δὲ ἐπὶ πενία ὁ Παύσων ζωγράφος ὢν. 50
 P. Παύσωνα : Οὗτος ζωγράφος ὢν πάνυ πτωχὸς ἦν.
 τὸν ζῦσσiton : Τὸν σύντροφον τὸν σόν. Θ. *Dv.*

603. τί : Ἴνα. τλήμων : Ἀθλία, ἤγουν ἡ δυστυχής. P. ἢ ἀθλία. Dv.
604. ἐς κόρακας : ἀντί τοῦ εἰς ἀπόλειαν καὶ φθοράν. Βοιωτοῖς γὰρ ἀναστάτοις ἀπὸ Θρακῶν γενομένοις καὶ περὶ ἀποικίας μαντευομένοις εἶπεν ὁ θεὸς ἐκεῖ κατοικεῖν ἐνθα ἂν ἴδωσι λευκὸν κόρακα. οἱ δὲ ἐν Θετταλίᾳ περὶ τὸν Παγασητικὸν κόλπον εἶδον περιπταμένους τοὺς τοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροὺς κόρακας, οὓς παῖδες ἀφῆκαν γυψώσαντες ὑπὸ μέθης, καὶ τελείσθαι τὸν χρῆσμον ὡς ἤσαντες ἐνταῦθα κατόκησαν. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ζῴου λέγεσθαι τὴν παροιμίαν φασίν· ἐν γὰρ τοῖς ἐρημοτέροις τόποις ἐπιτηρεῖ τὰ πτώματα. V. Ἐρρ' : Μετὰ φθορᾶς ἀπέργου. Θ. ἀπελθε εἰς τοὺς κόρακας ταχέως. P. ὄπτον : Ταχέως. Dv.
605. εἶμι : Πῶ πορεύσομαι. Θ. Dv. ἐλεύσομαι. ποῖ γῆς : Εἰς ποῖον μέρος. P.
606. ἐς τὸν κύφωνα : [Κύφων] ὁ ξύλινος δεσμός, ἐν ᾧ δεσμεύονται οἱ ἐν τῇ φρουρᾷ, [ὄν καὶ κυφῶνα περισιπωμένους λέγουσι]. τινὲς δὲ Κύφωνα ὄνομα κύριον φασὶ πτωχοῦ τινος. [οἱ δὲ κρημνὸν οὕτω καλούμενον.] — ἐς τὸν : Ἀπελθε δηλ. P. οἱ μὲν τὸν κύφωνα τιμωρητικὸν ὄργανον φασίν, ὃν καὶ κυφῶντα περισιπωμένους λέγουσιν· οἱ δὲ ἄνδρα καθ' ὑπερβολὴν πένητα· οἱ δὲ κρημνὸν οὕτω καλούμενον. P.
607. (ἀλλ' οὐ μέλλειν : Ἄλλ' οὐ χρή σε, φησί, βραδύνειν, ἀλλ' ἐπείγεσθαι εἰς ὄλεθρον.) μέλλειν : Βραδύναι. Dv. βραδύνειν. Θ. P.
608. τινὲς μετὰ τοῦ τ' ἀνύτειν· πλεονάζουσι γὰρ οἱ Ἀττικὸν τὸ τ. R. V. Θ. ἀλλ' ἀνύειν : Ἀνύω τὸ τελειῶ καὶ ἀνύω τὴν δόδον, ἥτοι σπουδαίως βαδίζω. Junt., P. Vict. γρή : Πρέπει. Dv. ἀνύειν : Σπεύδειν. Br. γρή σ', ἀλλ' ἀνύειν : Συντόνως ἔργεσθαι. P. ἀνύτειν : Σπεύδειν τῆς πορίας. Dv.
609. ἦ μὴν : Ὅντως δέ. Θ. Dv. ὀκνημοτικὸν ἐπίρρημα ἀντί τοῦ ναὶ μὴν. V. P.
600. μεταπεμψέσθον : Μετακαλέσατον. Θ. μετακαλέσετε. Dv. P. μετακαλέσαθε. Borg.
610. τότε νοστήσεις : Ὅτε μεταπεμψόμεθά σε. ἐν ἤθει δὲ καὶ τοῦτο. — ὅτε μεταπεμψόμεθά σε, ὑποστρέφεις· νῦν δὲ μετὰ φθορᾶς ἀπέργου. τοῦτο ἐν ἤθει. P. νοστήσεις : Ἐπαναστρέφεις. Θ. Dv.
611. κρείττον : Κάλλιον. P.
612. κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλὴν : Λείπει τὸ τύπτουσαν ἢ οὐδὲν λείπει, ἀλλ' ἀντί τοῦ κλαίειν ὄλον τὸ σῶμα καὶ σεαυτήν. [Ἀττικὸν τὸ σχῆμα.] — εἶν : Καταλιμπάνειν. Dv. ἢ τὴν κεφαλὴν τύπτουσα δηλ. λέγει. αἱ γὰρ γυναῖκες, ὅταν κλάωσι, τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς τύπτουσιν. ἢ τὸ κεφαλὴν πρὸς τὸ κλάειν σύναπτε, καὶ μὴδὲν ἐξώθεν λάμβανε. P., Vict. τὴν κεφαλὴν : Τύπτουσαν δηλαδὴ. Dv.
614. εὐωχεῖσθαι : Εὐφραίνεσθαι ὁμοῦ. Dv. τρέφεσθαι. P.
616. ἀντί τοῦ ἀνθρώπος, παρὰ τὸ λίπος· στίλβει γὰρ τὸ ἔλαιον ἢ ἀντί τοῦ ἀγλιμμένου. R. V. Θ. τὸ λιπαρὸς ἢ ἀντί τοῦ τρυφηλὸς νοητέον· ἢ διότι ἔθος ἦν τοῖς παλαίοις μετὰ τὸ λελοῦσθαι ἔλαιον δι' ὄλον τοῦ σώματος ἀλείφεσθαι, ἵνα οἱ πόροι ὑπὸ θερμῆς ἀνεωχθέντες κλεισθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἔλαιου ἐπιποματικῷ ὄντος, καὶ μὴ δέξωνται ἀέρα ἔκτοθεν. Junt., Dv., Vict. λιπαρὸς : Φαιδρός. P. χωρῶν : Ἐργόμενος. Dv. βαδίζων, κινούμενος. P. βαλανείου : Λοετροῦ. Dv.
617. τῶν χειροτεχνῶν : Τῶν πενήτων. V. τῶν πτωχῶν. Dv.
618. καταπαρδεῖν : καταγεῖλαν. V. καταφρονεῖν· 10 παίζει δέ. Θ. Dv. καταποπαρδεῖν : Καταφρονῆσαι. P.
619. αὕτη μὲν ἡμῖν : Σύστημα κατὰ περικοπήν ἀνομοιομερῆς στίγων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων ὀκτώ· ἐπὶ τῷ τελει παραγράφος, καὶ ἐξῆς τὸ χοροῦ. ἀνταῦθα γὰρ χορὸν ὄφειλε θείναι, καὶ διατρίψαι μικρὸν, ἄχρις ἂν τις ἐξ Ἀσκληπιοῦ ἀναστρέψει τὴν τοῦ Πλούτου ἀπαγγέλλων ἀνάβλεψιν. — ἢ πίτριπτος : Ἡ ἀξία ἐπιτετριφθαι. Θ. Dv. ἢ ἀξία τοῦ ἐπιτριβῆναι, ἢ ἡ μεγάλη φθειρομένη, ἐπεὶ περ ἔλεγε « τῶν χειροτεχνῶν καὶ τῆς Πενίας καταπαρδεῖν. » R. V. Θ. P. οἴχεται : Ἀπῆλθεν. Θ. Dv. ἀφανῆς γέγονε. P.
620. ὡς τάχιστα : Λίαν ταχέως. θεὸν : Τὸν Πλοῦτον. Θ. P.
621. [ἀγῶμεν εἰς : Ἄγειν, τὸ διεξάγειν στρατεύμα· 20 ὄθεν καὶ ἀγὸς ποιητικῶς δ' ἡγεμών. καὶ, τσαυτὰ πράγματα ἀγει τις, ἥτοι διευθετεῖ. ἀγειν τὸ νομίζειν καὶ ἡγεῖσθαι, ὡς παρὰ Συνεσίω « ἡμέρα μὲν οὖν ἦν, ἦντινα ἀγούσι Ἰουδαῖοι παρασκευῆν. » ἀγειν καὶ τὸ φέρειν ἐπὶ ἐμφύγων, ὡς τὸ, ἀγει τὸν νέον εἰς τὸ διδασκαλεῖον. ἀγειν καὶ τὸ συντρίβειν, ἀφ' οὗ τὸ κατέαγε, καὶ κατεα- 30 γῶς, καὶ παρ' ἱατροῖς κάταγμα, τὸ τῶν ὀστέων σύντριμμα. Junt. ἐγκατακλινοῦντ' : Καταθήσοντες. Θ. ἐγκαταθήσοντες. εἰς Ἀσκληπιοῦ : Τὸν ναὸν δηλαδὴ Θ. Dv. P.
- εἰς Ἀσκληπιοῦ : Τὸν ἐν ἄστει λέγει Ἀσκληπιῖον δύο 35 γὰρ εἰσιν, ὁ μὲν ἐν ἄστει, ὁ δὲ ἐν Πειραιεῖ, [ἢ ἐν Ἀχάρναις, ὡς φασί].
622. καὶ μὴ : Ὅρα μὴ ἀργῶμεν. P. μὴ : Ἴνα ἐκ παραλλήλου τὸ πάλιν αὐ. Θ. Dv. τίς : τῶν φίλων. P.
623. διακωλύση : Ἐμποδίση. τῶν προούργου : Τῶν 40 σπουδαίων, τῶν ἀναγκαίων. P. τῶν ἀναγκαίων. Θ. Dv. τῶν ἀναγκαίων, τῶν σπουδαίων, τοῦ πλουτεῖν. R. V.
624. παῖ : Δοῦλε. Θ. ἐκφέρειν : Ἐξάγειν. P.
625. [αὐτὸν τ' ἀγειν τὸν Πλοῦτον : Τοῦτο ὡς περ διὰ μέσου εἶρηκεν· οὐ γὰρ τὸν Πλοῦτον ἐμελλεν ὁ Καρίων 45 ἀγαγεῖν, ἀλλὰ τὰ στρώματα καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα αὐτοῖς εἰς τὴν χρεῖαν παρεσκευάστο. τὸ δὲ, ὡς νομίζεται, ἢ πρὸς τὸ ἐκφέρειν σύναπτε, ἢ ἢ, ὡς νομίζεται, καὶ νόμιμόν ἐστι τοῖς δούλοις ποιεῖν ἢ πρὸς τὸ ἀγειν, ἢ ἢ, ὡς νομίζεται ποιεῖν τοὺς ἀγοντας ἀσθενῆ εἰς Ἀσκληπιοῦ. ἢ καὶ τὸ, ἀγειν αὐτὸν τὸν Πλοῦτον, πρὸς τὸν Καρίωνα, ἤγουν, μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τοῦτον ἐξένεγκε. Junt.] ὡς νομίζεται : ὡς πρέπει καὶ ὡς ἔθος ἐστίν, ἀντί

τοῦ ὡς δίκαιόν ἐστι. V. Θ. ὡς νόμιμόν ἐστιν ὀδηγεῖν τὸν τυφλόν. P.

626. ἔνδον : Τῆς οἰκίας. ἡτρεπισμένα : Ὀκονομημένα. P. εὔτρεπισμένα : τὰ πρὸς τὴν θυσίαν τοῦ Ἀσκληπιού. V. R. Θ.

627. ὧ πλείστα Θησεῖος : Ἔτερον σύστημα ἀμοιβαῖον τῶν ὑποκριτῶν. εἰσὶ δὲ οἱ πρῶτοι ἰ' στίχοι ἰαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι ὁ ἐνδέκατος ἀντισπαστικός τρίμετρος βραχυκατάληκτος, ἐπιμειγμένος ἐπιτρίτω β' ὁ δωδέκατος ἰαμβικός τρίμετρος ὁ ἑξῆς δύο ἀντισπαστικοὶ τρίμετροι βραχυκατάληκτοι τοῦ πρώτου ποδὸς πεντασυλλάβου, τουτέστι διτροχαίου (αἱ γὰρ βραχεῖαι κατ' ἀρχὰς συλλαβαὶ ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς λογιζέσθωσαν), τοῦ δὲ δευτέρου ἐπιτρίτου δευτέρου. ἐπὶ τῷ 15 τέλει παράγραφος. σημειῶσαι ἐναυθῆα ὅτι δέον χορὸν διὰ μέσου θεῖναι, μέχρις ἂν ἐκείνοι ἐς Ἀσκληπιού ἔλθοντες ἀναβλέψαι τὸν Πλούτον, ὁ δὲ παραχρῆμα τὸν Καρίωνα εἰσφέρει εὐαγγελίζοντα τοῖς γέροσιν περὶ τῆς τοῦ Πλούτου ἀναβλέψεως. ἐποίησε δὲ τοῦτο οὐκ 20 ἄλογως, ἀλλὰ τῆ τε τῆς νέας κωμωδίας συνηθείᾳ, ἐν ἧ αἱ παραβάσεις ἐπαύσαντο, ὡς προεῖρηται, καὶ ἅμα δεῖξαι βουλομένους ὡς ἄρα τάχιστα πάνυ ὁ Πλούτος ἀνέβλεψεν.]

ὧ πλείστα Θησεῖος μεμυστιλημένοι : [Ὁ θεράπων 25 ἔρχεται ἀγγέλλων τὸν Πλούτον ἀναβλέψαντα.] μετὰ τὸ χαρίσασθαι τὴν δημοκρατίαν τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Θησεῖα, Λύκος τις συκοφαντήσας ἐποίησεν ἐξοστρακισθῆναι τὸν ἥρωα ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Σκυῶν διῆγε παρὰ Λυκομήδῃ τῷ δυνάστῃ τῆς νήσου, ὃς ζηλοτυπήσας ἀναρεῖ αὐτὸν δόλω. Ἀθηναῖοι δὲ λοιμώξαντες καὶ 30 κελυσθέντες ἐκδικῆσαι τῷ Θησεῖ, τὸν μὲν Λυκομήδην ἀνείλον, τὰ δὲ ὅσα μεταστειλόμενοι καὶ τὸ Θησεῖον οἰκοδομήσαντες ἰσοθέους αὐτῷ τιμᾶς νέμουσιν. — Ἄλλως. Ταῖς ὀδοῖσι τὰ Θησεῖα ἦγον καὶ ἀνεῖτο ἡ ὀδόσῃ 35 πᾶσα τῷ Θησεῖ, ἐν Ἀθήναις δὲ δημοτελής ἐορτὴ συντείνουσα πρὸς τὴν τοῦ ἥρωος τιμῆν. ἐκαρύκευον δὲ ζωμόν. Ἄλλως. V. (διανομαὶ καὶ εὐωχίαι τοῖς Θησεῖοις ἐγένοντο. ἐορτὴ δὲ αὐτῷ ἐπετελεῖτο, ἐπειδὴ αὐτὸς συνήγαγε τὴν Ἀττικὴν, πρότερον σποράδην καὶ κατὰ 40 κώμας οἰκουμένην.) [μεμυστιλημένοι, εὐωχημένοι, ζωμόν ἀρυσάμενοι ἄρτοις κοίλοις καὶ μύστρια μιμουμένοις. θθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς μυστρίοις, ὅν μυστρίον τι ὄν. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἐορτῇ πάντες προῖκα ἤσθιον καὶ τὴν ἀθάραν καὶ ἄλλα τινά.] Ἄλλως. ὁ κοῖλος ἄρτος 45 μυστρίῳ καλεῖται, ἦγον ἀθάρα· ἐν γὰρ τοῖς Θησεῖοις ἀθάραν ἤσθιον. ὁ δὲ νοῦς, ὧ πολλὰ ταλαιπωρήσαντες, καὶ εἰς οὐδὲν ἐστιαθέντες, νῦν δὲ εὐτυχῆσαντες. — Ἄλλως. τὸ Θησεῖος εἰ μὲν διὰ τῆς οἰ διφθόγγου γράφεις, τὴν ἐορτὴν τοῦ Θησεῖος εἶρεῖς· εἰ δὲ ἡ, ἀντὶ τοῦ μισθαρνίαις νοήσεις. τὸ δὲ μεμυστιλημένοι ἀντὶ τοῦ 50 τεθραμμένοι καὶ ζωμόν βροφήσαντες μυστρίων γὰρ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς δευτέρως συζυγίας τῶν περισπωμένων, τὸ διὰ μιστρίλλης (ὅ ἐστιν ἄρτου κοῖλου, οἷα δοῖδουκος) ζωμόν ἀρῦεσθαι. γίνεται δὲ παρὰ τὸ μείστον,

ὅ ἐστι τὸ συμικρότατον· ἀλλὰ τὸ μὲν μείστον διὰ διφθόγγου γράφεται, ὡς ἀπὸ τοῦ μείστον γενόμενον· καὶ γὰρ ἐκεῖνο διὰ διφθόγγου. τὸ δὲ μιστρίλλης διὰ τοῦ ι· οὐδὲν οὖν καινόν, εἰ τὸ μὲν μείστον διὰ διφθόγγου γράφεται, τοῦτο δὲ διὰ τοῦ ι, ὅπου γε καὶ ἐπὶ τοῦ χειρείων χειρίστος, ἀρείων ἄριστος τοῦτο γέγονε. Junt. μεμυστιλλημένοι : Εὐωχηθέντες. P. τεθραμμένοι καὶ ζωμόν βροφήσαντες ἐν τμήματι ἄρτου κοίλασθέντος ὡσπερ δοῖδουκος. Θ. Dv.

628. ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις : Τοῖς κοίλοις γὰρ ἄρτοις τοὺς ζωμούς ἀρῦόμενοι ταχέως κορέννυνται δι' ἐνδειαν ἄρτων. ὀδόσῃ δὲ τὰ Θησεῖα ἦγον καὶ πᾶσαν τὴν ἡμέραν ἐπανηγύριζον εἰς τιμὴν τοῦ ἥρωος. πεποιθῆται δὲ ἡ λέξις, λέγω δὲ ἡ μυστρίλη, παρὰ τὴν μάσθιν. 15 [Ἄλλως. ἡ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὄφων ὀλίγον ἄρτον ἀνήλισκον· ἡ τῷ ζωμῷ σχολάζοντες καὶ ὑπὸ τούτου κορενόμενοι.] — ὀλιγίσι ἀλφίτοις : Ἄρτοις, βρώμασιν. P.

629. ὡς : Λίαν. P. λίαν, ὄντως. Θ. Dv. ὡς : Ὅτι. πεπράγατε : Εὐτυχῆσατε. P.

630. μέτεστι : Μετουσία ἐστί. P.

631. τί δ' ἐστίν, ὧ βέλτιστε, τῶν σαυτοῦ φίλων : [Ἀντὶ τοῦ περὶ τοὺς σαυτοῦ φίλους· ὅν τῶν δημομαστίγων. ὁσινεῖ] οὐκ ἄλλων τινῶν, ἀλλὰ τῶν ὁμοίων σοι μαστιγιῶν. [ἡ τῶσπον, οὕτως· ὧ βέλτιστε, τί τῶν σαυτοῦ τῶσπον ἐστίν; ἀντὶ τοῦ, τί ἀγαθὸν ἡμῖν ἀγγέλλεις; 25 εἰκὸς γὰρ σε καλλίστοις χρώμενον τρόποις πρὸς τοὺς τρόπους καὶ τὰς ἀγγελίας ποιῆσθαι.] — τῶν : Ἐνεκα. Paris.

632. ἄγγελος : Μηνυτής. P.

633. πέπραγεν εὐτυχῆστατα : Εὐτυχῆς γέγονε. P. 30 εὐδαιμονῆστατα. Dv.

635. ἐξωμμάτωται : [Ἐκ Φινέως Σοφοκλέους ὁ στίχος. ὅρα πῶς τοῖς σπουδαίοις γελουδῶδη καταμῆξας λανθάνει, εἰρηκῶς ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται. ἡ δὲ λέξις] ἀντὶ τοῦ ἐπιτεταμένως ὄρᾳ· ἡ γὰρ ἐξ ἐπίτασιν 35 δηλοῖ, ὡς τὸ [Hom. II. I, 186] « ἐκ θυμοῦ φιλέων. » ἡ μᾶλλον παίζων ἐπὶ στερησεως λέγει. — ἐπαίξεν εἰπὼν ἐξωμμάτωται. τὸ γὰρ ἐξωμμάτωσθαι ἐστὶ τὸ ἀποβεβληκέναι, ἡ ἐπιτεταμένως ὄρᾳ. ἡ γὰρ ἐξ ἐπίτασιν δηλοῖ, ὡς τὸ « ἐκ θυμοῦ φιλέων. » V. Ἄλλως. δέον 40 εἰπεῖν, ἀνέβλεψε καὶ καθαρὸς ἔσχε τοὺς ὀφθαλμούς, ἐξωμμάτωται εἶπε καὶ λελάμπρυνται· παίζων γὰρ ἐπαμφοτερίζουσας λέξεις ἔθηκεν· ἐξωμμάτωται γὰρ καὶ ἀντὶ τοῦ, ἐκκέκοπται τοὺς ὀφθαλμούς δύναται νοεῖσθαι, καὶ ἀντὶ τοῦ, ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἀφῆρηθη τὸ κάλυμμα. 45 ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λελάμπρυνται καὶ ἀντὶ τοῦ, καθαρὸς ἔσχε τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἀντὶ τοῦ, λεύκωμα ἐν αὐτοῖς ἔσχε. ἔχει δὲ τὸ λελάμπρυνται τρίτον πρόσωπον τῶν ἐνικῶν ὁμόφωνον τῷ τρίτῳ τῶν πληθυντικῶν ὡς τὸ ἐξήρανται, καὶ κατήσχυνται, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Junt. 50 ἐξωμμάτωται : Ὀμμάτωθη, ἀνεωγμένους ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς. Θ. Dv. ὄμματα ἔλαβεν. λελάμπρυνται κώρας : Λαμπρὰς τὰς ὄψεις ἔσχε. P. λελάμπρυνται καὶ

ἀντί τοῦ καθαρῶς ἔσχε καὶ ἀντί τοῦ λευκώματα ἐν αὐ-
τοῖς ἔσχε. Θ.

636. [Ἀσκληπιῶν παιῶνος : Παιῶν μὲν ὕμνος ἐστὶν
εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ παύσει λοιμοῦ ἀδόμενος, ἀλλὰ καὶ
5 ἐπὶ παύσει πολέμου· πολλάκις δὲ καὶ προσδοκωμένου
δεινοῦ· καὶ παιανίζειν βῆμα ἀπὸ τούτου τὸ παιῶνα
ἀδειν· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ παύω, παυᾶν, καὶ παιᾶν.
παιῶν δὲ, ὁ καὶ παιῶν, ὁ ἰατρὸς καὶ θεραπευτῆς
τῶν νοσημάτων· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ παῖω, τὸ θερα-
10 πεύω, παῖων καὶ παιᾶων, ὡς Μαχᾶων, καὶ κατὰ τρο-
πὴν τοῦ α ἐῖς ἡ παιῶν, καὶ αὐθις κατὰ συγκοπὴν
παιῶν. Junt., Viet. παιῶνος : Ἰατροῦ. Dv. εὐμενοῦς :
Συμπαθοῦς. P.] ἀντί τοῦ εὐμενεστάτου. ταῦτα δὲ ἐκ
τοῦ Φινείως Σοφοκλέους ἔλαθεν. V.

637. λέγεις μοι χαρὰν : [Τινὰ γελᾷ τῶν τραγικῶν.]
ἀπαγγέλλεις μοι, φησί, χαρᾶς ἄξιον, ὥστε καὶ βοᾶν τῇ
15 χαρᾷ νικώμενον.

[λέγεις μοι χαρὰν : Τὸ συστηματικὸν τοῦτο κώλων
ἐστὶ δ' ἂν τριμέτρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἀντισπά-
20 στου, ἐπιτρίτου δευτέρου καὶ δύο συλλαβῶν, ἡμίσειως
ποδὸς αὐσῶν. τὸ β' ἰαμβικὸν τριμέτρον ἀκατάληκτον.
τὸ τρίτον καὶ τέταρτον τριμέτρα καταληκτικά ἐκ παιῶ-
νων δύο καὶ συλλαβῶν τριῶν λειπουσῶν μιᾷ συλλαβῇ
εἰς ἀναπλήρωσιν τελείου ποδός. Junt. λέγεις μοι χαίρειν.
25 βοᾶν : Ὑφ' ἠδονῆς. P.]

638. χαίρειν : Εὐφραίνεσθαι. Dv. ἦν τε βούλησθ' ἦν
τε μὴ : (ἀντί τοῦ) παντὶ τρόπῳ. R. V.

639. ἀναβοᾶσσομαι : Ἀνυμνήσω, φησί, τὸν Ἀσκλη-
πιὸν μέγα φῶς ὄντα τοῖς ἀνθρώποις. πολλοὶ γὰρ παῖδες
30 τοῦ Ἀσκληπιῶ, Ποδαλείριος, Μαχᾶων, Ἰασῶ, Πανά-
κεια, Ὑγίεια. ἀναπέπλασται δὲ τὰ ὀνόματα παρὰ τὸ
ἰᾶσθαι καὶ πάντα ἀκεῖσθαι καὶ παρὰ τὸ ὑγίαιαν παρέ-
χειν. τὸν εὐπαιδα δὲ ἦ τὸν καλοῦς ἔχοντα παῖδας, (ἢ
αὐτὸν καλὸν παῖδα). [ἐπαμφοτερίζει γὰρ τὰ τῆς χρή-
35 σεως ἐπὶ τε τοῦ καλοῦ παιδὸς καὶ τοῦ καλοῦς παῖδας
ἔχοντος. ἢ τὸν καλοῦ πατρὸς παῖδα. ὁ δὲ νοῦς πέπαι-
κται εἰς τραγωδίαν· ὁ γὰρ χαρακτήρ τραγικός, ὡς ἐν
Ὁρέστη [984] « ἀναβοᾶσσομαι πατρὶ Ταντάλω. »]

ἀναβοᾶσσομαι : Ἀνυμνήσω, θαυμάσο. Θ. ἀνυμνήσω.
40 Dv. ἀνευφημήσω. τὸν εὐπαιδα : Τὸν καλοῦς παῖδας
ἔχοντα. P. εὐπαιδα λέγει τὸν Ἀσκληπιὸν ὡς καλλί-
στους ἔχοντα παῖδας, Μαχᾶωνα, Ποδαλείριον, Ἰασῶ
καὶ Πανάκειαν. Dv. P.

640. φέγγος δὲ ἀντί τοῦ τὸν μέγα φῶς ὄντα τοῖς ἀν-
45 θρώποις. R. φέγγος : Σωτηρίαν. P., Viet.

641. [τίς ἡ βοή ποτ' ἐστὶ : Κορωνίς εἰσιόντων ὑπο-
κριτῶν· οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικὸι τριμέτροι ἀκατάληκτοι,
ρχθ' ὦν τελευταῖος

50 ἐγὼ δ' ἀπαντήσαι γ' ἐκείνοις βούλομαι.

ἐπὶ τέλει ἐκάστου συστήματος παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ
τέλει πάντων τῶν στίχων κορωνίς, καὶ ἐξῆς τὸ κομμα-
τικὸν τοῦ χοροῦ· κἀνταῦθα γὰρ χοροῦ τι μέρος ὄφειλε

θεῖναι, καὶ διατρεῖσθαι μικρὸν, ἄχρις ἂν ὁ Καρίων ἐκεί-
νοις συμμίζειεν.] — ἀγγελεῖ : Μηνύει. Dv.

642. χρηστόν τι : Εὐτυχές τι. τοῦτο : Τὸ ἀκοῦσαι
ἀγγελίαν ἀγαθὴν. P. ποθοῦσ' : Ἀγαποῦσα. πάλαι :
Πρὸ πολλοῦ. Dv.

643. ἔνδον : Ἐντὸς τῆς οἰκίας. περιμένουσα : Ἐκ-
δεχομένη τοῦτον τὸν θεράποντα. P. ἐκδεχομένη. Θ. τὸν
θεράποντα. R. V.

644. ταχέως, ταχέως φέρ' οἶνον : Ἠνίκα ἦν ἀπαγγε-
λία, ἔθος ἦν πίνειν οἶνον. (διαβάλλει δὲ αὐτὴν ὡς φιλοῦ- 10
σαν τὸν οἶνον.) — ταχέως : Σύντομος. Dv.

645. καυτῇ πῆγς : Καὶ ἐγώ. Θ. Dv. διαβάλλει ὡς
μεθύσθη. P. φιλεῖς : Ἀγαπᾷς ποιοῦσα. Dv.

646. ἀντί, τούτου ἐστὶ τὰ ἀγαθὰ. R. συλλαβόμενος
καὶ συλληπτικός. V. ὡς : Ὅτι. συλλήβδην : Ὅμοῦ 15
συλλαβῶν. Θ. Dv. ὡς ἀγαθὰ : Ἴσθι ὅτι. συλλήβδην :
Ὅμοῦ. P.

647. ποῦ ὅστιν : Τὰ ἀγαθὰ δηλ. Dv. P. ἐν τοῖς ... :
Ἐν τοῖς ἑμοῖς λόγοις γνώση ἴσως. P. εἴσει τάχα :
Γνώση ἴσως ἢ ταχέως. Θ. γνωρίζει ταχέως. Dv. 20
γνώση. V.

648. πέραναι : Εἰς τέλος λέγε. Dv. τελειοῦ, πληροῦ.
P. ἀνύσας : Σπεύσας, τελειώσας. Dv.

649. προκατάστασις. Θ. [ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα ἐκ
τῶν ποδῶν εἰς τὴν κεφαλὴν σοι : Τὸ μὲν φαινόμενόν 25
ἐστὶ τοῦτο τὸ, ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἐρῶ τὰ πράγμα-
τα νοεῖται δὲ καὶ ἕτερόν τι πᾶν αἰσχροὺν καὶ ἄξιον
τῆς τῶν δούλων ἀσελγείας καὶ μοχθηρίας. ἢ γυνὴ δὲ
πράγματα τὰς ὀχλήσεις ἐνόησε, καὶ διὰ τοῦτο λέγει
μὴ δὴ' ἑμοῖγ' ἐς τὴν κεφαλὴν.] 30

τοῖνον : Τὸ λοιπόν. P.

650. ἀντί τοῦ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους· ἢ παρὰ τὸ ἐς
κεφαλὴν σου, ὅπερ ἢ συνήθεια ἐπὶ τοῦ φαύλου λαμβά-
νει. R. V. ἐκ τῶν ποδῶν : Ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους.
Dv. ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἐμφαντικόν. P. 35

651. διὰ τὸ οἰηθῆναι διατόμῃσιν λελέχθαι. V. τὰ
ἀγαθὰ εἶπε, μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα ἐρεῖς. Dv. ἑμοῖ :
Ἐμοῦ. ἐς τὴν κεφαλὴν : Τὰ πράγματα ἐρεῖς δηλ. P.
μὴ τάχα : Οὐκ ἐρῶ. Dv.

652. μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα : Σαφῶς νῦν τὰ
πράγματα γαλεπὰ καὶ ἀνιάρα. ἀκριβῶς δὲ δεδήλωκεν
ὅτι ἐπὶ κακῷ ἔλεγον τὰ πράγματα. [καὶ Μένανδρος δὲ
ἐν Γεωργῷ « ἐν πράγμασιν, ἐν μάχαις. » ἐν ἤθει δὲ
ἀναγνωστῶν.] — νῦν : Πρὸ ὀλίγου. πράγματα : Τὰς
ὀχλήσεις. P. 45

653. διήγησις. Θ. ὡς : Ἐπειδὴ. P. ἀφικόμεθα :
Ἐπορεύθημεν. Dv.

654. πάλιν αὐτὸν ἄνδρα εἶπεν ὥσπερ καὶ ἐν τῇ
ἀρχῇ. ἄθλιον δὲ διὰ τὸ τυφλὸν αὐτὸν εἶναι. εὐδαίμονα
δὲ διὰ τὸ θεραπευθῆναι τοὺς ὀφθαλμούς. V. ἀθλιώτα- 50
τον : διὰ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν κάκωσιν. R. διὰ τὴν τύ-
φλωσιν. Θ. Dv. διὰ τὴν πῆρωσιν. P.

655. νῦν δ', εἴ τιν' ἄλλον : Λέον, εἴπερ τις ἄλλος,

εἰπεῖν, εἴπερ τιν' ἄλλον εἶπε πρὸς τὴν ὀπισθεν αἰτιατικὴν. Junf. εἴ τιν' ἄλλον : Ἀντὶ τοῦ ὡς οὐδένα ἄλλον. P. μακάριον : Διὰ τὴν ἀνάβλεψιν. Θ. Dv. εὐδαίμονα : Εὐτοχῆ. Dv. διὰ τὸ ἀναβλέψαι. P.

566. ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν : Εἶθιστο γὰρ τοῖς ἀρχαίαις ἐκεῖ καθαίρειν τοὺς ἀρωσιωμένους, ὡς καὶ Ὁμηρος [II. A, 314] « καὶ εἰς ἄλα λύματ' ἔβαλλον. » εἶθιστο τοῦτο ποιεῖν, ὡς εἴκοι, τοῖς ἐκεῖ ἀφικνουμένοις θεραπευθῆναι. Θ.

10 667. εἴπειτ' ἐλοῦμεν : Ἀπὸ τοῦ λῶω, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλοῦμεν κατὰ συγκοπὴν. — Ἀττικὸν τὸ ἐλοῦμεν ἀντὶ τοῦ ἐλοῦσθαι, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐλοῦμεν. Bg.

15 νῆ Δ' εὐδαίμων : Ἐν εἰρωνείᾳ, ἀντὶ τοῦ καχοδαίμων (τὸ γὰρ εὐ ἀντὶ τοῦ δυς μορίου. τὸ δὲ ψυχρᾶ θαλάττη, διὰ τὸ τῆς οὐσίας ψυχρὸν τῶν γερόντων. τὸ δὲ ἤμεν) ἀντὶ τοῦ ἐπορευόμεθα διὸ μετὰ τοῦ ι. ἀπὸ γὰρ τοῦ εἶω.

669. ἤμεν : Ὑπήρχομεν. Dv. ἤμεν : Ἐπορευόμεθα. P. C.

20 660. (ἐπὶ δὲ βωμῷ : Ἀντὶ τοῦ, δσιωθείσης τῆς θυσίας καὶ τῶν ἀπαργμάτων ἐπὶ τῶν βωμῶν τεθέντων, ἀπτονται τοῦ βωμοῦ ἢ τοῦ κανοῦ καὶ ἐπιφθέγονται θύια, καὶ τότε ἔξεστι τοῖς ἀπὸ τῆς θυσίας ἀδείως χρῆσθαι.

25 καὶ προθύματα : Γράφεται καὶ θυλήματα. σημαίνει δὲ τὰ προκατάργματα, ἢ τὰ πρὸ τῆς θυσίας γινόμενα θυμιάματα, ἢ πλακούντια.)

πόπανα : Γλυκύσματα. Dv. P. προχύματα : Τὰ καταχύματα. Dv. τὰ πρὸ τῆς θυσίας γινόμενα. P. ἢ πρὸ τῆς θυσίας ποιεῖν ἔθος. Θ. Vict.

30 661. καθωσιώθη πέλανος : (Τοῖς καθήκουσι νόμοις ἀνιερώθη, καθηγίσθη, ἢ δσίως ἀνετέθη.) ἐπειδὴ δὲ ὁ πέλανος τῆ Ἡφαιστοῦ φλογὶ καθωσιώθη καὶ τὰ πόπανα καὶ τὰ προθύματα. προθύματα δὲ ἦτοι τὰς ὀλύρας, 35 παρὰ τὸ προθύεσθαι τῶν ἱερείων ἢ κριθᾶς ἢ λιθανωτόν. τὸ δὲ ἐξῆς, ἐπεὶ δὲ βωμῷ προθύματα καθωσιώθη Ἡφαιστοῦ φλογί, καὶ πόπανα καὶ πέλανος. [Ἄλλως δέον εἰπεῖν, καὶ πέλανος, ὁ δὲ ἀσυνδέτως πέλανος εἶπεν. ἴστέον δὲ ὅτι τὸν μὲν πέλανον ἐν τῷ πυρὶ ἔρριπτον, τὰ δὲ πόπανα καὶ τοὺς πλακούντας καὶ τᾶλλα ἐν 40 μέρει τοῦ βωμοῦ ἐτίθεισαν. ἢ τὸ πέλανος ἐρμηνεῖα ἐστὶ τοῦ προθύματα, οὕτως, ἐπεὶ δὲ τῷ βωμῷ καθωσιώθη τὰ πόπανα, καὶ τὰ προθύματα καθωσιώθη τῇ φλογί τοῦ Ἡφαιστοῦ, ὁ πέλανος λέγω ὃ καὶ κρείττον.] —

45 καθωσιώθη : Καθιερώθη. Dv. ἀνετέθη, ἀφιερώθη. Θ. P., Vict. πέλανος : Εἶδος ὀσπρίου. Θ. Dv. P. Ἡφαιστοῦ : Πυρός. Dv.

662. κατεκλίναμεν : ἢ κατὰ ἀντὶ τῆς ἀνά. οὕτως λέγουσιν Ἀττικοί. V. ἀντὶ τοῦ κατεθήκαμεν. Θ. εἰκὸς : 50 Πρέπον. P.

663. παρεκαττύετο : Ἐκ συλλογῆς ἡντιπρέτιζοτο ἀπὸ τῶν καττύματων. καττύματα δὲ λέγονται οἱ μικροὶ ἱμάντες οἱ ἐρριμμένοι ἐπὶ τῆς κόπρου. λέγει οὖν ἐκ μικρῶν καὶ πολλῶν τὴν στιβάδα ἡντιπρέτιζομεν.

στιβάδα : Στρωμνὴν ἐκ σχοίνων πεποιημένην. Θ. τὴν ἐκ χόρτων στρωμνὴν. Vict. στιβάς ἢ ἐκ χόρτων στρωμνὴ, ἢ τοιοῦτό τι. καὶ γίνεται παρὰ τὸ στεῖθειν, ὃ ἐστὶ τὸ περιπατεῖν. στιβάς γὰρ κυρίως ἢ πεπιλημένη καὶ ὄσον καταπεπατημένη. Vict. τὸ παρεκαττύετο ἀντὶ 5 τοῦ συνῆγε καὶ συνετίθη σχοινία, ἢ ἰδιωτικῶς φασὶ βροῦλα, ποιῆσαι εἰς στιβάδα στρωμνὴν. Dv. συνετίθει. Θ. Bg. ἐσωρεύετο. Dv.

664. δεόμενοι : Χρῆζοντες. Dv.

665. εἰς μὲν γε Νεοκλείδης : (Καὶ εἰς πολλὰ κεχω- 10 μώδηται οὗτος) εἰς ῥήτορα καὶ τὰ δημόσια κλέπτοντα καὶ ξένον καὶ τὰς ὄψεις λελωθήμενον. εἰρηται δὲ καὶ ἐν Πελαργοῖς περὶ αὐτοῦ ὅτι ῥήτωρ καὶ συκοφάντης ἐστίν. — καὶ. εἰς μὲν γε ... P. τυφλός : Ἀνόητος. Dv.

668. κλέπτων : Δωροδοκῶν. τοὺς βλέποντας : Τοὺς 15 φρονίμους. ὑπερηκόντισεν : Ὑπερέβαλεν. Dv. ὑπερέβη. P. ὑπερέβαλεν. ἀπὸ τῶν ἀκοντιζόντων. V. ὑπερέβαλεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἀκόντια ῥιπτόντων. Θ. Borg.

667. παντοδαπά : Παντοῖα. Θ.

669. παραγγέλλω δοτικῆ συντάσσεται. καθεῦδε : 20 Ὑπνοῦν, ἢ κεῖσθαι ἡσύχως. Θ. κοιμᾶσθαι. P.

670. πρόσπολος : Ὁ νεώκορος, δούλος. Θ. Dv. ὁ πρόσπολος : Ὁ ἱερεύς. V. P. αἰσθηται : Εἰς αἰσθησιν ἤσθον. Dv. συντάσσεται τὸ αἰσθάνομαι καὶ γενικῆ καὶ αἰτιατικῆ. Θ. νοῆση κτύπου. P. 25

671. κοσμίως : Εὐτάκτως. Dv. εὐτάκτως καὶ ἡσύχως. Θ. P., Vict.

673. ἀθάρης χύτρα τις : [Ἀθάρα, μόνη ἢ σεμίδα- 30 λικ.] (Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ ἠ ἀθάρης, [Αἰολεῖς ἀθήρας,] ἢ δὲ κοινῆ διὰ τοῦ α ἀθάρας. ἐστὶ δὲ ἄλευρον ἠψημέ- 30 νον.) — Ἀττικοὶ ἀθάρης, Αἰολεῖς ἀθήρας. λέγει δὲ τὴν σεμίδαλιν. R.

ἀθάρης : Ἦγον κουργούτης. ἀθάρα λέγεται ἢ ἰδιω- 35 τικῶς λεγομένη κουργούτη ἢ γὰρ γράϊα τοὺς ὀδόντας τῷ Ἀσκληπιῷ· εἰκότως αἱ γὰρ γράϊαι τοὺς ὀδόντας ἀποβαλοῦσαι οὐκ ἄλλο τι ἢ ἀθάραν ἐσθίουσιν τοιοῦτον ἐγρῆν καὶ δῶρον αὐτὰς προσφέρειν τῷ θεῷ. Dv. C. D. ἀθάρα... εἰκότως. καὶ γὰρ αἱ γράϊαι τοὺς ὀδόντας ἀπο- 40 βάλλουσαι ὡς ἐπιτοπλεῖστον τῇ ἀθάρᾳ χρῶνται εἰς βρωσιν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῷ Ἀσκληπιῷ τὴν ἀθάραν 40 δῶρον ἀνετίθου. Vict. ἀθάρης : Σεμίδαλις. P. ἐξέ- πληττε : Ἐτάραττεν. Dv. ἐνέβαλεν. P. εἰς ἐμπληξιν ἔφερε καὶ θαῦμα. Θ. εἰς ἐκπληξιν καὶ θάμβος ἔφερεν. Vict.

675. ἐφ' ἣν ἐπεθύμου δαιμονίως ἐφερπύσαι : [Πε- 45 ρισσῆ ἢ μία ἐπί. ὡς εἰς τῶν ἱερῶν ὄψεων δηλονότι.] ἐφερπύσαι δὲ, βαδίσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρπετῶν. ἐκ τούτου δὲ τὴν ἡσυχον κλοπὴν τὴν ἐπὶ τὴν χύτραν δηλοῖ. — δαιμονίως : Ἐπιτηδείως. Dv. δεξιῶς, ἐπιτη- 50 δείως. Θ. P. ἐφερπύσαι : Βαδίσαι. P.

677. τοὺς φθοῖς : Ἀττικοὶ μὲν μονοσυλλάβως οἱ φθοῖς ὁ δὲ Καλλιμάχος φθοῖας ἀντὶ τοῦ πλακούντας, πέματα. — οὕτως μονοσυλλάβως σύνηθες αὐτοῖς λέ- 55 γειν. Καλλιμάχος « ὄδ' αὔθις παρὰ φθοῖας », ὡς μάν-

- τίας. ἔστι δὲ πλακοῦντας ἢ πέμματα. V. τοὺς φθοῖς : Τούς πλακοῦντας. Θ. *Dv.* πλακοῦντας, ἢ λαλάγγια. P. τὰς ἰσχάδας : Τὰ σῦκα. Θ. *Dv.*
678. ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς : Εἰσὶ γὰρ τράπεζαι ἐν τοῖς ἱεροῖς, ἐν αἷς τιθέασιν τὰ εἰσφερόμενα.
679. περιήλθε : Περιέδραμε. ἐν κύκλῳ : Ψηλαφῶν δηλ. καὶ ἐρευνῶν. P.
680. καταλειμμένον : Ἐγκαταλειφθέν. *Dv.* ἐναπολειφθέν. P.
681. εἰς σάκταν τινά : (Γράφεται καὶ εἰς σάκκον, ὅσον εἰς θύλακον, ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι. δέον δὲ εἰπεῖν εἰς τὸν βωμὸν ἤγχιζε, φησὶν εἰς τὸν σάκκον. ἤγχιζε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐβαλλεν εἰς δερμάτινον σακκίον, ὅπερ θύλακον λέγομεν. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀγίως ἀπετίθετο. πάλιν δὲ τοῦτο ὡς ἐπὶ ἱερέων.) ἀρσενικῶς δὲ ὁ σάκτας, ὡς αἱ χρήσεις διδάσκουσιν. — σημαίνει δὲ τὸν θύλακον. R. [ἤγχιζεν : Τὸ ἤγχιζε γελοιωδῶς εἰρηκεν ἀπὸ τοῦ ἠγίαζε κατὰ συγκοπὴν. σημαίνει δὲ ἢ λέξις παρὰ τοῖς παλαιοῖς μὴ μόνον τὸ καθαιρεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ μαινεῖν καὶ τὸ ἄγιος δ' ὡσαύτως οὐ μόνον τὸν καθαρὸν, ἀλλὰ καὶ τὸν μιᾶρον καὶ ἐναγῆ καὶ ἐξάγιστον· καὶ ἀγιστεῖα ὡσαύτως λέγεται ὅν ἐναυθα τῷ μὲν δοκεῖν, ὅτι εἰς σάκκον τινὰ ἱερωῶς ἐτίθει, τῇ δὲ ἀληθείᾳ, ὅτι εἰς ἄγγος τι ἔβενον αὐτὰ πρὸς ἑαυτὸν ἐλάμβανεν. *Vict.* ἤγχιζεν : Σεβασμίως ἐνετίθει. Θ. σεβασμίως ἤγεν. *Dv.* ἐτίθει, ὡς ἄγια ἐνέβαλεν. C. ἱερωῶς ἐπετίθει. P. σάκταν : Σάκκον. τοῦτο κατ' εἰρωνείαν. Θ. *Dv.* σάκκον. P.
682. κλῆθ' νομίσας πολλὴν ὄσιαν : Ἀντὶ τοῦ ὁσιότητα. δόξας, φησὶν, ὅσιον εἶναι τὸ λαμβάνειν τι ἀπὸ τῶν ἐν τῷ ἱερῷ, ἐπεὶ καὶ ὁ ἱερεὺς ἐλάμβανεν. (Σύμμαχος δὲ φησὶν ὅσα λέγειν αὐτοὺς τὰ μὴ ἱερά, ἀλλ' ὧν ἔξεστι θιγγάνειν.) — νομίσας : Ὑπολαβῶν. ὅσιον τὸ λαμβάνειν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ ἱερῷ, καθότι καὶ ὁ ἱερεὺς ἐλάμβανεν. Θ. P. ὄσιαν : Ἀγιότητα. *Dv.* πολλὴν ὄσιαν τοῦ πράγματος : Κατὰ πολὺ ὅσιον δηλαδὴ τὸ λαμβάνειν τὰ τῶν ἱερῶν. *Br.* δικαιοσύνην. Θ.
683. χύτραν : Τὸ τζουκάλιον. *Dv.* ἀνίσταμαι : Διεγείρομαι. P.
684. ταλάντατ' : Ἀθλιώτατε. Θ. οὐκ ἐδεδοίκεις : Οὐκ ἐφοβήθης. P.
685. μὴ φθάσειέ με : [Βαδίσας ἐπὶ τὸν βωμὸν δηλονότι.] διαβάλλει τὸν θεὸν ὡς κλέπτῃν. ἐφοβήθη ὅν μὴ ἐλθὼν καὶ αὐτὸς κλέψαι φθάσειέ με ἐπὶ τὴν χύτραν. [Ἄλλως. πάνυ καλὸν καὶ σεβάσιμον τὸ πρᾶγμα, ὃ ἐκεῖνος ἐποιεῖ, ἠγγισάμενος, καὶ οὐκ ἀσεβὲς κρίνας ἀνέστην καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν χύτραν τῆς ἀθάρας. ἐν τούτῳ δὲ δεικνύει, ὡς αἰεὶ οἱ δοῦλοι περὶ τὸ φαγεῖν τὸν νοῦν ἔχουσιν. τὸ δὲ ἔχων τὰ στέμματα λέγει διὰ τὸ γράφειν τὸν Ἀσκληπιὸν αἰεὶ στεφανηφοροῦντα, ὡς ὑγείας αἴτιον (καὶ ἄλλοι τούτῳ παρέχουν τὴν ὑγίαν λαβόντα τοὺς στεφάνους. *Dv.* P.).] — ἔγωγος : Ἐδεδοίκεν δηλαδὴ. *Dv.* P. ἐδεδοίκεν τὸν θεόν. δηλονότι καταλάβοι. Θ. τὸ ἔγωγος καὶ μάλιστα οἱ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ καὶ λαμβάνουσιν. P. φθάσεις : Προλάβῃ. P.
686. ἐλθὼν : Ὁ Ἀσκληπιὸς φορῶν. P. ἔχων : Φορῶν. *Dv.* στεφανηφόρος γὰρ ὁ Ἀσκληπιὸς αἰεὶ στενάζων. ὑγείας γὰρ ἔστιν ἔφορος. V. στέμματα : Ὡς ὑγείας ἔφορος στεφανηφόρος. P.
687. ὁ γὰρ ἱερεὺς : τοῦ Ἀσκληπιοῦ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ βωμὸν δηλονότι βαδίσας προεδιᾶξέ με. V. ἤγουν τὸ προφθάσαι δηλ. καὶ λαβεῖν τὰ πέμματα. Θ. P.
688. ἤσθετο : Ἐγνώ. P. τὸ αἰσθάνεσθαι πρότερον πρὸς γενικὴν συντάξας, νῦν πρὸς αἰτιατικὴν ἀπέδωκεν. *Vict.* ψόφον : Κτύπον. *Dv.* ἀντὶ τοῦ ψόφου. R. V.
689. τὴν χεῖρ' ὑψήρει : (Ἐκτείνει κατὰ τῆς χύτρας, ἵνα μηδεὶς αὐτὴν λάθῃ· [ἢ ἐξέτεινε. καὶ] Μένανδρος « ἐξάραντες ἐπικροτήσατε. ») συρίζας δὲ οὕτω μόνως φασὶν Ἀττικοὶ καὶ συρίκτης καὶ σύριγμα καὶ οὐ συρίσας. ἀκόλουθον δὲ τῷ ἐφερπύσαι τὸ συρίζαι. ἕκαστον γὰρ τῶν ζῶων ἰδίαν φωνὴν ἔχει, ὡς αἰεὶ τὸ μηκάζειν, βοῦς τὸ μυκᾶσθαι, κορώνη τὸ κρώζειν, καὶ τᾶλλα ὁμοίως· οὕτω καὶ ὁ ὄφις τὸ συρίζειν. — ὑψήρει δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκτείνει. V. τὴν χεῖρ' ὑψήρει : Ἐν ἧ τὴν χύτραν κατεῖχεν λάθρα. Θ. *Dv.* κατεῖχε λάθρα. *Dv.* τὴν χεῖρ' ἀψήρει : Λάθρα ἐκτείνει. C. λαθραίως ἐξέτεινε. συρίζας : Συριγγὸν τινα ποιήσας. P.
690. (ὁδᾶξ ἐλαβόμην : Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτὴν ἐλαβον, ὅσον ἔδακον αὐτήν.) ὡς παρείας ὧν ὄφις : Εἶδος ὄφειος. εἰρηται δὲ παρὰ τὸ ἐπῆρθαι τὰς παρείας. φασὶ δὲ αὐτὸν μὴ δάκνειν, ἢ καὶ δάκνοντα (μὴ) λυπεῖν. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Δημοσθένης [p. 313, 25] « τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας » φάσκων, (καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Δημάδου λόγῳ. ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον εἶδος καὶ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ). τὸ δὲ τοιοῦτον εἶδος εὐρίσκειται ἐν τοῖς ἱεροῖς (τοῦ Διονύσου). — ὁδᾶξ : Ἦτοι τοῖς ὁδοῦσιν. P. μετὰ τῶν ὁδόντων ἠψάμην. Θ. ἐλαβόμην : Ἠψάμην. *Dv.* τῆς χειρὸς τῆς γραίας. P. παρείας : Μέγας. *Dv.* οἱ γὰρ συρίζοντες ὄφεις μεγάλας ἔχουσι παρείας. Θ. εἶδος ὄφειος ἀπὸ τοῦ ἐπαίρειν. P.
691. ἢ δ' : Ἠγρωῦς. ἀνέσπασεν : Εἰς ἑαυτὴν συνέσπειεν. *Dv.* συνέσπειεν εἰς ἑαυτὴν ἀφείσα τὴν χεῖρα. P., *Vict.*
692. δέους : Φόβου. *Dv.* P. βδέουσα : Πέρδουσα. Θ. *Dv.* πέρδουσα. ὅθεν καὶ τὸ βδελυρὸς καὶ τὸ βδελύττομαι. P. γαλῆς : ἢ γὰρ γαλῆ δριμύτατον ἀφίησι τὸ πνεῦμα. R. V. κάττας. Θ. *Dv.* γαλῆ ἢ κάτα, μυγαλῆ ἢ νυμφίτζα. P. πάνυ γὰρ δύσοσμος ἔστιν ἢ τῆς γαλῆς πορδῆ. Θ. *Vict.*
694. ἐφλων : Ἀντὶ τοῦ ἤσθιον, ἐμασώμην. λείπει δὲ τροφήν. φλᾶν δὲ νῦν τὸ μετὰ ψόφου ἐσθίειν. [καὶ γὰρ φλᾶν τὸ θλᾶν, ὡς [Hom. II. A, 288] « φηρσὶν ὄρεσκώοισιν. »] πολλὴν : Μερίδα δηλ. P. ἐφλων : Ἀνήλικον, συνέ- 50 τριβον. Θ. *Dv.* P. *Vict.*
695. μεστός : Πλήρης. ἢς ἀθάρας. Θ. *Dv.* ἐμπλεος ἢ κεκορημένος. P.
696. (ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσήειν : Ἀντὶ τοῦ προσ-

- έσχε. Ίωνικῶς, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ [Hom. II. Γ, 388] « ἤσκειν εἶρια καλά. » ἀντὶ τοῦ ἤσκει· τρίτου γὰρ ἐστὶ προσώπου.) — οὐ προσήειν : Οὐκ ἔγνω. *Dv.* οὐ προσήλθεν. *Θ. P.* τὸ προσήειν ἐνταῦθα τρίτου προσώπου διὰ τὴν χασμιδιάν προσλαβὸν τὸ ν, ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις ἔθουσιν ποιεῖν οἱ Ἄττικοί. *Vict.* οὐδέπω : Οὕτω ἦν ἔλθων. *P.*
697. τοῦτο : Τὸ φαγεῖν. *P.* γελῶν : Ἀστεῖον. *Dv.*
698. προσιόντος : Προσερχομένου. *Dv.*
699. ἀπέπαρδον : Διὰ τὴν ἀθρόαν τῶν πνευμάτων ἐκπήδησιν. ὅθεν καὶ πάρδος· δρμητικὸν γὰρ τὸ ζῶν. ἐπεφύσητό μου : Ὑπὸ τῆς ἀθάρης δηλονότι. ποιεῖ γὰρ αὕτη πνεύματα τῇ γαστρὶ. — ἐξώγκωτο ἐμπνευματωθεῖσα. φυσώδη γὰρ τὰ ὄσπρια. *Θ.* ἤγνον ἐξώγκωτο (ἐμπνευματώθη *add. Vict.*) *D.* δυσώδη γὰρ τὰ ὄσπρια, ὑπὸ τῆς ἀθάρης. *P.*
700. ἐβδελύττετο : (Ἐμίσει σε.) χαριέντως τὸ ἐβδελύττετο πρὸς τὸ ἀπέπαρδον, ὡς παρὰ τὸ βδέειν. ἔπεται γὰρ τῷ βδέειν τὸ βδελύττεσθαι. *P.* ἤπου : Ὀνότως. *P.* ἐβδελύττετο : ἐμίσει. *Dv. P.*
701. οὐκ : Ἐβδελύττετο. *P.* (ἀλλ' Ἰασὼ μὲν τις : Οὐκ ἔφακε. διότι προσήκει τῷ Ἀσκληπιῷ ἢ Ἰασῶ παρὰ τὴν ἴασιν ὠνομασμένη. ἀλλὰ καὶ θυγατέρα τοῦ Ἀμφιαράου αὐτὴν εἶπεν ἐν ἐκείνοις
- 25 ἀλλ' ὦ θῦγατερ εἰε', Ἰασοί, προυμενής.
- εἰ δὲ καὶ τὴν Ἰασὼ Ἀσκληπιοῦ θυγατέρα, ὥσπερ καὶ τοῦ Ἀμφιαράου, ἄξιον ἀπορεῖν· ἐπεὶ καὶ Ἐρμιππος ἐν τῷ [πρώτῳ] ἰάμβῳ τῶν τριμέτρων Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀμπετίας τῆς Ἥλιου λέγει Μαχάονα καὶ Ποδαλείριον καὶ Ἰασὼ καὶ Πανάκειαν καὶ Αἰγλήην νεωτάτην. ἐνιοὶ δὲ προστιθέασιν Ἰανίσκον καὶ Ἀλεξήνορα. ἐστὶ δὲ καὶ Ἀμφιαράου θυγάτηρ Ἰασῶ. — Πανάκεια δὲ παρὰ τὸ ἄκος, τὴν θεραπείαν. Ἄλλως) παρὰ τὸ ἴασθαι τὴν Ἰασὼ πεποίηκε θυγατέρα Ἀσκληπιοῦ, καθάπερ καὶ τὴν Πανάκειαν καὶ τὴν Ὑγίειαν. *R.V.* ἐπακολουθεῖσ' : Τῷ Ἀσκληπιῷ δηλονότι. *Θ.*
702. ὑπερθυρίασε : Μετρίως πῶς ἐτράπη καὶ ἠδέσθη. *Θ. P.* ἀπεστράφη : Εἰς τοῦπίσω. *Dv.*
703. οὐ λιθανωτὸν γὰρ βδέω : Ἄλλο λίθανος καὶ ἄλλο λιθανωτὸς· λίθανος μὲν [γὰρ] αὐτὸ τὸ δένδρον, λιθανωτὸς δὲ ὁ καρπὸς αὐτοῦ. [ἔστι δὲ καὶ ὄρος Λίθανος καλούμενον.] — ἐπιλαβοῦσ' : Κρατήσασα. *P.* λιθανωτὸν : Εὐώδες ὥσπερ ὁ λίθανος κέρδω. *Θ. Dv.* ἤτοι μεμυρισμένον κέρδω. *P.*
704. αὐτὸς δ' ἐκείνος : ὁ Ἀσκληπιός. *R.* τῆς βίονος οὐκ ἐπελάβετο δηλ. οὐδ' ἐφρόντισεν : Οὐκ ἤσθετο. *P.* ἤγνον οὐ μόνον οὐδὲν τοιοῦτον ἐποίησεν. *Θ.*
705. ἀγροικον : Ἀναίσθητον. *Θ. Dv.* ἀπαίδευτον. *P.* τὸν θεὸν : Τὸν Ἀσκληπιόν. *Dv.*
706. ἀλλὰ σκατοφάγον : Ἀναίσθητον. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν παρὰ Βοιωτοῖς βοῶν, οἱ διὰ τὴν πολλὴν ἀναίσθησιαν σκατὰ ἤσθιον. ἐτερόκλητος δὲ ἐστὶν ἢ σκατὸς γενικῆ, ἀπὸ εὐθείας τῆς σκῶρ. — οὐκ ἔγωγε : Οὐ λέγω
- ἐκείνον ἀναίσθητον. σκατοφάγον : Ἀναίσθητον. *Θ. P.* αἱ τάλαν : Διότι τοιαῦτα λέγεις. *Dv.* ἐπίρρημα σχετλιαστικόν. *R. V. P.* τὸ σκατοφάγον λέγει, ἢ διότι οἱ ἱατροὶ ἐκ τοῦ τὰ σωματικῶν κενώματα βλέπειν καὶ οὔρα τοὺς μισθοὺς λαμβάνουσιν. ἢ ὅτι ὁ τῆς ἱατρικῆς ἡγεμὼν Ἰπποκράτης ἀνθρωπίνων κόπρων, ὡς φασιν, ἐγένεσται, βουλόμενος περὶ τίνος νοσοῦντος μαθεῖν, ἢ ἄρα ζήσεται ἢ τεθνήσκειται. *P.* τὸ σκατοφάγον λέγει ἢ διότι οἱ ἱατροὶ ἐκ τοῦ σκοπεῖν τὰ τῶν ἀσθενούντων οὔρα καὶ σκύβαλα τοὺς μισθοὺς λαμβάνουσιν, ἢ ὅτι ὁ τῆς ἱατρικῆς ἡγεμὼν Ἰπποκράτης ἀνθρωπίνων κόπρων ἐγένετο, ὡς φασι, βουλόμενος μανθάνειν περὶ τῶν νοσοῦντων, εἰ ἄρα ζήσονται ἢ τεθνήσκειται. *Vict.*
707. συνεκαλυψάμην : Ἐκρύβην εἰσω τῶν ἱματίων. *Θ. Paris.*
708. δείσας : Φοβηθείς. *Dv. P.*
709. σκοπῶν : Ἐπιτηρῶν. *P.* περιήειν (— εἰ *P.*) : περιήρχετο. *Dv. P.* Ἰακῶς τὸ περιήειν. *V.* ὁμοιον τῷ προσήειν. κοσμῶς : Εὐτάκτως. *Θ.*
710. παῖς : Δούλος τις. *P. Dv.* θυεῖον : Ἰγδίον λίθι-
20 νον. *Θ.* ἰγδίον. *Dv.* θυεῖδιον : Ἥτοι ἰγδύον. *P.* ἰγδίον. παῖς ὁ υἱὸς ἀπὸ τοῦ παῖς τὸ αἰδοῖον καὶ κατὰ συναίρεσιν παῖς. παῖς δὲ ὁ δούλος ἀπὸ τοῦ παῖω τὸ τύπτω. *Borg.*
711. παρέθηκε : Πλησίον αὐτοῦ ἔθηκε. *P.* δοῖδουκα : Κοχλιάριον. *Dv.* κοχλιάριον. *P.* κιβώτιον : Ὅν ἱατροὶ 25 καλοῦσιν παντέκην. *Θ.* σενδούκι, ὁ λέγουσιν οἱ ἱατροὶ παντέκην. *Dv.* σενδούκην. *P.*
- (712) οὐ δῆτ' οὐχὶ τὸ γε κιβώτιον : [Παίζων πρὸς τὸ πρῶτον ἀπήνητησεν, οὐχὶ τὸ κιβώτιον.] εἰπὼν ὅτι τὸ κιβώτιον λίθινον ἦν, ὥσπερ ἑαυτοῦ τὴν λήθην ἐπανορθού-
30 μένος φησι, μὰ Δί' οὐκ ἦν λίθινον τὸ κιβώτιον. — μὰ Δί' οὐ δῆτ' : Λίθινον ἦν, ἀλλ' ἢ θυεῖα. *P.*
713. ἑώρας : Ἐβλεπες. *P.*
714. διὰ τοῦ τριβωνίου : Νῦν τοῦ παλαιοῦ καὶ τετριμ-
35 μένου ἱματίου. [τὸ γὰρ τρίβακον ἱμάτιον οὕτω καλοῦ-
σιν Ἄττικοί.] ὅπας δὲ τὰς τρώγλας ἔθθεν καὶ ὥπας οἱ ὀφθαλμοί· ἀνοίγματα γὰρ ἐστὶ. — τριβώνιον ἐνταῦθα τὸ παλαιὸν καὶ διερρηχὸς ἱμάτιον. τριβώνιον καὶ τὸ τῶν φιλοσόφων ἱμάτιον, ὡς εὐτελείας ἀντιποιουμένων. ὅθεν καὶ τὸ περίβλημα αὐτῶν εὐτελής. ἦν δὲ τὸ τοιοῦτον τρι-
40 βώνιον μέχρι τῶν ποδῶν διήκον, καὶ χειρίδας ἔχον πλα-
τείας, καὶ κεκολλημένον. *P.* καὶ κεκαλυμμένον εἶναι λέγεις. *Dv.* ἐγκεκαλύφθαι : Ἐγκεκρύφθαι. τριβωνίου : Ἐβλεπον δηλ. *P.*
715. ὅπας : Τρώγας. *Dv. P.* οὐκ ὀλίγας : Ἀλλὰ πολλὰς 45 δηλ. *P.*
716. Νεοκλειδῆ : τοῦτον, ὡς ἔφαμεν, διαβάλλει ὡς ἄρπαγα τῶν δημοσίων. *V.* οὔτος ἄρπαξ τῶν δημοσίων. *Paris.*
717. καταπλαστὸν : Τῶν φαρμάκων τὰ μὲν κατα-
50 πλαστὰ, τὰ δὲ χριστὰ, τὰ δὲ ποτὰ. (χυρίως δὲ ὀξυτόνως τοῦτο γράφουσι.) τινὲς δὲ προπαροξύνουσι, κατάπλα-
στος. [ἔστιν οὖν παστὸν τὸ πασάμενον, πλαστὸν τὸ

πλαττόμενον, ὃ καὶ καταπλαστὸν λέγεται, καὶ πιστὸν τὸ πινόμενον.]

[Ἐνεχείρησεν : Οἱ γράφοντες, ἐνεχείρισε τρίβειν, διὰ τοῦ ι, ἀμαθείς· οὐ γὰρ ἐμφανῶς ἐθεράπευεν ὁ Ἀσκληπιός, ἵνα καὶ τῷ Νεοκλείδῃ ἐγχειρίσαι αὐτὸν λέγωμεν τρίβειν τὸ φάρμακον, ἀλλ' ἀφανῶς κατὰ τὴν νύκτα. ἔχει δὲ οὕτως, ἐνεχείρησε πρῶτον πάντων τρίβειν τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον καταπλαστὸν· καὶ ἔστιν ἡ δοτικὴ αὕτη πρὸς τὸ τρίβειν περιποιητικῶς· ἡ γὰρ τρίψις ἐκεῖνῳ ἦν, τούτῃστι, δι' ἐκεῖνον ἐγένετο.] — ἐνεχείρησε : Ἡρξάτο. P.

718. τρεῖς Τηνίων : [Ἐτι ἐν τῇ Τήνῳ μιᾷ τῶν Κυκλάδων νῆσῳ ὄφεις καὶ σκορπίοι δεινοὶ ἐγένοντο· ἢ ὅτι ἡ Τήνος δριμύτατα σκόροδα φέρει.] δηκτικῶν. R. ὅτι ἡ Τήνος, (νῆσος μία τῶν Κυκλάδων), θηριώδης δοκεῖ εἶναι. (σκόροδα οὖν Τήνια εἶπεν ἀντὶ τοῦ δηκτικὰ, παρὰ τὰ θηρία.) δηλοῖ καὶ Εὐπόλις Πόλεσι « Τήνος αὕτη, πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους (ἔχεις τε συκοφάντας). » Καλλιστρατος δὲ ἐπὶ τὸ σαφὲς κατηνέχθη, ὡς σκοροδοφόρου τῆς γῆς οὕσης· (διὸ καὶ τὸ παρ' Ἀντιμάχῳ « Τήνου τ' ὀφιοέσσης » οὐ καλῶς ἔχειν δοκεῖ.) — σκοροδίων : Σκόροδων. Dv. Τήνος νῆσος ἐν τῇ δριμύτατα γίνεται σκόροδα. Θ. Τήνος νῆσος σκοροδοφόρος ἀπὸ τινος Τήνου ἀνδρός. P. ἔφαλε δὲ ἀντὶ τοῦ ἔτριβεν ἢ ἤλει. V. ἔφαλε : Συνέτριβε. Dv. ἔτριβε. P.

719. ὀπὸν : Γάλα σκύλης. Dv. γάλα σκύλλης, ἥτις βοτάνη ἐστὶ θανατηφόρος, ἐξ ἧς τὸ σκυλλητικὸν ὄζος. Θ. P.

720. (καὶ σχίνον : Σχίνον νῦν φησι τὴν σκύλλαν· δηκτικὰ γὰρ βούλεται πάντα εἶναι. ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς παρὰ κείται καὶ ἐκ τῶν Θεοφράστου, ὅτι ἕτερόν τι ἢ σκύλλα καὶ ἡ σχίνος. παρὰ τὸ σχίζεσθαι καὶ δακρυεῖν ἢ αὐτὴ γὰρ τῇ μαστίχῃ.) — σχίνον : ἀντὶ τοῦ μαστίχην. R. τὰ ἄκρα τῆς σκύλλης ἢ μαστίχην. Θ. τὰ ἄκρα τῆς σκύλλης. Dv. σχίνον : Ἦγουν σκύλλαν. P. σχίνος τὸ δένδρον, ι. σχοῖνος δὲ τὸ βρύλον, δίφθογγον ο καὶ ι. P. ὄξει διέμενος : Διαβρέχων καὶ διυγραίνων, ὃ νῦν ἐγχυματίζειν φασί. (Σφηττίῳ δὲ) τῷ δριμυτάτῳ ἢ ἀπὸ τοῦ δήμου· πικροὶ γὰρ οἱ Σφηττίῳ καὶ συκοφάνται. ἢ παρὰ τοὺς σφῆκας· θυμικοὶ γάρ. (ἢ ὅτι δριμύ ὄζος παρὰ Σφηττίῳ ἐγένετο.) — βρέχων ὄζος δριμύ. Dv. βρέχας ἐν. P. Σφηττός τόπος ἐν Ἀθήναις, ὅθεν καὶ Σφηττοῖ ἐπίρρημα, καὶ ὁ πολίτης Σφηττίος· Σφηττίος οἶνος καὶ Σφηττίον ὄζος. ὡς εἶκοι δὲ, δριμύτατον ὄζος Σφηττοῖ ἐγένετο. P. βρέχων. Σφηττός τόπος, ἐνθα δριμύ ὄζος γίνεται. Θ.

721. κατέπλασεν : Τοῦτο τὸ φάρμακον. Θ. P. ἐκστρέψας : Ἐξεστραμμένα ποιήσας. P. ἀναστρέψας. Dv.

722. ὀδυνῶτο : Λυπεῖτο, ἀλγεῖ. Dv. ὀδύνη ἔχει περιρροστέρον. P. οὐ τοσαύτη γὰρ ἂν ἦν ἡ ὀδύνη, εἰ ἐπάνω ἔπλαττεν. Θ.

723. ἀναίξας : Ὀρμήσας. Θ. Dv. P. θεός : ὁ Ἀσκληπιός. V.

(725). ἔν' ἐπομνύμενον : Ἀντὶ τοῦ ἐκκαλούμενον.

ἐπωμοσία δὲ ἐστίν, ἣν ἐπιδίδωσιν ὁ βουλόμενος ἀντιπεῖν ψηφίσματι εἰσφερομένῳ. ἐκκαλοῦνται δὲ εἰς τὸ δικαστήριον πολλάκις. Σαλούστιος δὲ φησὶν ὡς μέλλοντες εἰς τινα δημοτικὴν ἀποστέλλεσθαι χρεῖαν παρὰ τοῦ δήμου, πολλάκις ἐπώμνυτο μὴ δύνασθαι αὐτὸ ποιεῖν, ἵνα συκοφαντῶσιν οἰκοί μένοντες. Ἄλλως. ἐπωμοσία ἐστὶν ἀπόδοσις αἰτίας, δι' ἣν οὐχ ὑπαντᾷ τις πρὸς τὴν δίκην. Ὑπερίδης « καὶ ἐμοὶ μὲν συμβάσσης « ἀρρωστίας, καὶ ὑπομοσθείσης ταύτης τῆς γραφῆς, « ἀνεβλήθη ὁ ἀγών. » οὕτως ὁ Τήλεφος, ἐπωμοσία ἐστὶν ὄνομα δίκης, καθ' ἣν οἱ μέλλοντες ἠττάσθαι, νοσεῖν προφασίζόμενοι, τὴν κυρίαν ἀνεβάλλοντο καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἐδικάζοντο. τινὲς δὲ ἐπομνύμενόν φασὶ τὸ ὁμοσαι μὴ δικάσασθαι καὶ παραβάνα τοὺς ὄρκους δικάσασθαι ὕστερον. ἐκκλησίας δὲ ἀντὶ τοῦ, ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ταῦτα δὲ φησὶν, ὡς τοῦ Νεοκλείδου διὰ κακουργίαν τοιαῦτα ποιούντος. Ἄλλως. ἐπομνύμενον μὲν ἀντὶ τοῦ ἐφεδρεύοντα ταῖς ἐκκλησίαις καὶ συκοφαντοῦντα ὑπὲρ τοῦ κερδαίνειν· ἢ ὑποφθεύοντα, ἵνα συνέλθωσιν οἱ δικασταὶ, καὶ βοηθήσωσιν οἷς αὐτὸς βούλεται· ἢ κακουργούντα· οἱ γὰρ συνωμόται ἐπὶ κακῷ ὄμνυον. Ἄλλως. ἐπωμοσία ἐστὶν ἡ δευτέρα τοῦ δικαστηρίου κρίσις λεγομένη μετὰ τὴν τῶν ἀποκλήρων παρουσίαν. — ἐπομνύμενον : Ἐφεδρεύοντα καὶ συκοφαντοῦντα καὶ ὀμνύοντα πρὸς ἀπάτην. Θ. ἐφεδρεύοντα, ἐπιποροῦντα καὶ συκοφαντοῦντα. Dv. ἐπιποροῦμενον. P. τῆς ἐκκλησίας : Τοῦ συνεδρίου. D. τὰς ἐκκλησίας : Τὰς συναθροίσεις. P.

726. ὡς φιλόπολις : Καθὸ τὸν λυμεῖνα τῆς πόλεως ἤμύνατο. — ὁ δαίμων : Θεός, σοφός : Πάντα εἰδώς. P.

727. τῷ Πλούτῳ : [Τὸν Πλούτον Πλούτωνα εἶπε 30 παίζων· ἢ ὅτι καὶ Πλούτωνα αὐτὸν ὑποκοριστικῶς ἐκάλεσεν, ὡς Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ

Πλούτωνος δ' ἐπίεσοδος·

καὶ πάλιν

τοῖόνδ' ἐμὸν Πλούτων' ἀμεμφίας χάριν.

Ἄλλως.] τὸν Πλούτον οὕτω λέγουσι· καὶ εἰκότως τὸν αὐτὸν τῷ Πλούτῳ τὸν Ἄδην νομίζουσι· καὶ γὰρ Ἡσιόδος φησὶν [Op. 465]

εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ Δημήτερι θ' ἀγνῆ,
ἐκτελέα βριθεῖν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῆν.

παίζει τῷ Πλούτῳ εἰπὼν. Θ.

729. ἡμιτύβιον : [Ἀντὶ τοῦ σουδάριον· ῥάκος ἡμιτριβῆς λινούν τι, οἷον ἐκμαγεῖον. καὶ Σαπφῶ « ἡμιτύβιον σταλάσσω. » ἢ δίκροσσον φακίλιον.] — ἡμιφάριον ἢ παχὺ ἱμάτιον, ἢ ἡμιτριβῆς, ἢ διπλοῦν ἐκμαγεῖον, ὃ 45 δίκροσσον καλοῦσι. κυρίως δὲ τὸ ἐπὶ στολῇ νεκροῦ ῥάκος. ἀντὶ τοῦ σουδάριον ἢ φακίλιον κροσσούς ἔχον ἀμφοτέρωθεν. V. ἡμιτύβιον : Μαντίλιον. Dv. μανδύλιον (Θ.), μανδήλιον. Br. φακίλιον. P. σουδάριον. ῥάκος. ἡμιτριβῆς. λινούν τι. ἢ φακίλιον, κροσσούς ἔχον ἀμφοτέρωθεν. R. τύμβος ὁ τάφος ὑπερέχων τῆς γῆς κατὰ κύκλον.

ὡσπερ ἡρίον τὸ κατὰ γῆς καὶ μὴ ὑπεριστάμενον καθ' ὁμοιότητα τοῦ τύμβου. καὶ ἡ κεφαλὴ οὕτως ὀνομάζεται διὰ τὸ εἰκέναι τύμβω. ἡμιτύβιον οὖν τὸ ἐξ ἡμισείας τὴν κεφαλὴν καλύπτων. P.

730. περιέψην : ἀπέματτεν. R. ὠμάλισεν, ἐσπόγγισε. V. περιεσπόγγισεν. Dv. περιεκάθηρεν. P. βλέφαρα αἱ πτύχες τῶν ὀφθαλμῶν, ἤγουν τὰ ὀφθαλμοφύλλα. βλεφαρίδες δὲ αἱ τρίχες αἱ ἐμπεφυκυῖαι τοῖς βλέφαροις. P.

731. κατεπέτασ' : Περιεσκέπασεν. Θ. Dv. φοινικί-
10 δι : Πυρρῶ περιβολαίω. R.V. πέπλω κοκκίνω. Θ. Dv. Paris.

732. ἐπόπτυσεν : Ἐσύρισε, ἵνα οἱ δράκοντες ἐξέλθωσι (δηλονότι) — ἐπόπτυσεν : Ἐσύρισε. Θ. P.

733. ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντες : (Κοινῶς μὲν καὶ 15 τοῖς ἄλλοις ἤρωσι δράκοντες παρτίθεντο, ἐξαιρέτως δὲ τῷ Ἀσκληπιῷ.) δράκοντες δὲ λέγονται ἀπὸ τοῦ δέρκω, ὅ ἐστι βλέπω· ὀφθαλμοὶ γὰρ τὸ ζῶον. ἀφίερωται δὲ τῷ Ἀσκληπιῷ, ἐπειδὴ τὸ γῆρας ἀποβάλλει καὶ ἡ ἰατρικὴ δὲ φυλάττει φύσει τὸ νέον, ἐξωθοῦσα τὰ νοσήματα. —

20 ἐξηξάτην : ἐξῆλλον. R. Θ. Dv. P. ἐξώρησαν. Vict. ἐξηξάτην κανονίζεται ἀπὸ τοῦ αἴσσω, τὸ ὄρμιω, ὁ μέλλων αἴζω, ὁ ἀόριστος ἤϊξα καὶ κράσει ἤϊσα, ὁ μέσος ἤζάμην, τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν ἤζάτην, ὡς ἐξηξάτην. Vict. εἰκότως φησὶν ὑπερέτας ἔχειν τὸν Ἀσκληπιὸν ὄφεις. ἐπειδὴ γὰρ 25 οἱ ὄφεις τὸ παλαιὸν αὐτῶν ἀπεκδυόμενοι δέρμα ἀεὶ νεάζουσιν· οὕτως καὶ ὁ θεὸς τῶν ἀσθενούντων τὰς νόσους οἶά τινα λεθηρίδα ἀπορίπτων νεάζοντας δαίνυσαι. Dv., Vict.

734. ὦ φίλοι θεοί : Θαυμαστικόν. P.

30 735. τούτω : δυϊκῶς ἀντὶ τοῦ οὔτοι. V. οὔτοι οἱ δράκοντες. ὑποδύνη' : Ὑπείσελθόντες. Θ. P. ὑπείσελθόντες ἡρέμα. Dv.

736. ὡς γέ μοι δοκεῖν : Καλῶς τὸ ἐμοὶ δοκεῖν· οὐδὲ γὰρ ἔωρα αὐτοὺς εἶσω τῆς φοινικίδος ὄντας. — οὐ γὰρ 35 οἶόν τε ὄραν κεκαλυμμένον τῇ κεφαλῇ. Dv.

737. καὶ πρὶν σε κοτύλας : Ὡς εἰ ἔλεγε πρὶν εἰπεῖν σε πέντε λόγους ἢ πρὶν πτύσαι. κοτύλη δὲ εἶδος μέτρου, ὃ νῦν καλεῖται ἡμίξιστον. σκώπειται δὲ τὰς γυναῖ-
40 κας ὡς μεθύσους. — ἔπαιξε δὲ εἰς τὸ φίλοισιν εἶναι τὴν γυναῖκα. V. [δέον οὖν εἰπεῖν, πρὶν εἰπεῖν σε λόγον ἕνα, εἶπε, πρὶν ἐκπιεῖν κοτύλας οἴνου δέκα.] — διαβάλλει αὐτὴν καὶ αὐθις ὡς μεθύσον. δέον γὰρ εἰπεῖν, πρὶν εἰπεῖν σε λόγον ἕνα, ἥ τι τοιοῦτον πρὸς τὴν συνήθειαν, ὃ δὲ οὕτως εἶπεν. εἶδος δὲ μέτρου ἢ κοτύλη, ὃ καλεῖται 45 ἡμίξιστον. Dv., P. κοτύλας οἴνου : Πεπληρωμένας P. καρτελούρας. Dv.

738. ὦ δέσποινα γ' ἐστήκει : Ἀνεστηκῶς ἦν. C. P.

739. ἀνεκρότησ' : Ἀνατείνας ἐπληξα. P.

740. τὸν δεσπότη' ἤγειρον : Ἐλάλησα. Dv.

741. (ἠφάνισεν αὐτόν) : Ἀφανῆ ἑαυτὸν ἐποίησεν ἐμοῦ συγκροτήσαντος. — ἠφάνισεν : Ἀφανῆ ἐποίησεν (Θ.). ὄφεις : Ἐβῆσαν. Dv. νεών : Ἐδυσαν δηλ. διαβάλλει καὶ αὐτὸν ὡς λίαν ὑπνώττοντα P.

742. ἐγκατακείμενοι : Ἦτοι οἱ ἀσθενεῖς. P. παρ'

αὐτῶ : Τῶ ναῶ. Θ. Dv. P. πῶς δοκεῖς : Θαυμαστικόν, ἀντὶ τοῦ λίαν. C. P.

743. τὸν Πλούτον ἠσπάζοντο : Ἀντὶ τοῦ ἐφιλοφρονοῦντο. κυρίως δὲ ἀσπάζεσθαι ἐστὶ τὸ περιπλέκεσθαι τινα, διὰ τὸ ἄγαν σπᾶσθαι εἰς ἑαυτὸν τὸν ἕτερον καὶ 5 περιβάλλειν τὰς χεῖρας (ἐν τῷ φιλοφρονεῖσθαι).

744. ἐγρηγόρεσαν : Ἐξυπνοὶ ἦσαν. Dv. P. ἕως : Ἰωνικῶς. διέλαμψεν : Διηγάσεν. P.

745. πάνυ σφόδρα : Ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ. Ἀττικὸν δὲ τὸ ἔθος, ὡς τὸ τυχὸν ἴσως. καταχρηστικῶς 10 τὸ ἐπῆνον ἐπὶ τοῦ θεοῦ· κυρίως γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπου τὸ ἐπαινεῖν.

746. ταχὺ : Ἀντὶ τοῦ ταχέως. P.

748. ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν : Θαυμαστικὸν τὸ ὄσος. R. (ταῦτα ἡ γυνὴ τοῦ Χρემύλου θαυμάζουσα τὸν θεὸν 15 διὰ τὴν τοῦ Πλούτου ταχεῖαν ἀνάβλεψιν.) — ὅσην : Θαυμαστικόν, ἤγουν πολλὴν καὶ μεγάλην ἔχεις τὴν δύναμιν. ὦ ναξ δέσποτα : Βασιλεῦ Ἀσκληπιέ. P.

749. φράσον : Εἰπέ. Θ.

750. ἦν : Ὑπῆρχε. Θ. ὑπερφύς : Πελύς. Θ. Dv. ὅπ. 20 ὄσος : Ὑπερφύς μέγας. ὄσος : Θαυμαστικόν, ἦτοι πολὺς. P.

752. ὀλίγον : Βραχύν. P. ἠσπάζοντο : Ἐχαιρέτου. Dv. ἐδεξιοῦντο. P.

753. ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες : Ἀντὶ τοῦ ταῖς δεξιαῖς ἠσπάζοντο. Ὅμηρος [II. K, 542]

δεξιῇ ἠσπάζοντο ἔπεσσι τε μελιχίωσιν.

ἐδεξιοῦνθ' : Τὰς δεξιὰς ἐνέβαλλον αὐτῷ ἀσπάζόμενοι. Θ. Dv. ἦτοι τὰς δεξιὰς ἐνεβάλλομεν. P. τῆς ἠδονῆς : Τῆς χαρᾶς. Dv.

754. οὐσίαν τ' εἶχον συγνήν : Πλούτον ἐκέκτηντο 30 πολύν. P. οὐσίαν : Περιουσίαν. συγνήν : Πολλήν. Θ. Dv. πολλήν. R.V.

755. ἐκ δικαίου : Πόνου δηλ., ἀλλ' ἐξ ἀδικίας τὸν βίον κεκτημένοι. P. κεκτημένοι : Ἐχοντες. Dv.

756. ὄφρως συνῆγον : Συκυθρωπῶς προσέβλεπον. V. 35 τοῦτο δεῖγμα κατηφείας. Θ. Dv. δεῖγμα κατηφείας, ἦτοι κατηφεῖς ἦσαν. ἴδιον γὰρ τῶν λυτουμένων τὸ τὰς ὄφρως συνάγειν. P.

757. οἱ δίκαιοι γελῶντες καὶ ἐστεφανωμένοι ὄντες ὀπίσω τοῦ Πλούτου ἠκολούθουν. V. οἱ δ' : Οἱ δίκαιοι. 40 κατόπιν : Τοῦ Πλούτου. P. ὀπίσω τοῦ Πλούτου. R.

758. εὐφημοῦντες : Τὸν Πλούτον. Θ. Dv. ἐπαινοῦντες τὸν Πλοῦτον. P.

759. ἐμβάς : τὰ ὑποδήματα. R. τὸ ὑπόδημα. Θ. τὰ ὑποδήματα τῷ τούτοις ἐμβαίνειν. V. τὸ ὑπόδημα τῶν... 45 P. ὑποδήματα. Dv. εὐρύθμοις : Εὐτάκτοις. Θ. P. ἀτάκτοις. D. (τὸ δὲ προδήμασιν) ἀντὶ τοῦ πηδήμασιν. R.V. προδήμασιν : Προπομπαῖς. Θ. Dv. πηδήμασιν. P.

762. οὐδεῖς : Τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ὄντων. P. εἰσιούσιν : 50 Εἰσελθούσιν. ἀγγελεῖ : Λέξει. Dv.

763. ἄλιφίτ' : Ἦγουν ἄρτοι. Dv. ἄλευρα. P. ἐν τῷ θυ-

λάκω : νῦν τῇ ἀρτοθήκῃ. R. τῇ ἀρτοθήκῃ σκυτίνῃ. Θ. ἐν τῇ ἀρτοθήκῃ. *Dv. P.*

704. νῆ τὴν Ἐκάτην : Καθὰ γυνὴ τὴν Ἐκάτην ὀμνύει. Θ. *P.* ἀναδῆσαι β. : Στεφανῶσαι θέλω. *Dv.*

705. ἐν κριβανωτῶν ὄρμαθῶ : Ἐπειδὴ ἐκεῖνος εἶπεν ὅτι οὐκέτι ἔσται ἐν σπάνει ἄρτων, ἀλλ' ἐν εὐπορίᾳ, διὰ τοῦτο αὐτὸν ἄρτοις ἀναδῆσαι βούλεται καὶ στεφανῶσαι. (κριβανωτῶν δὲ ὄρμαθῶ, ἀντὶ τοῦ ἄρτων δέσμη ἐν κριβάνῳ ὀπτημένῳ, δέον εἰπεῖν στεφάνῳ. κριβανος δὲ παρὰ τὸ κρῖ, καὶ τὸ βαῦνος, ὃ κριθῶν δεκτικός. παίζει δὲ διὰ τὸ ἀδηφάγον αὐτοῦ.) [γράφεται δὲ καὶ, ἐκ κριβανωτῶν ὄρμαθῶ.] — εὐαγγέλια : Συχαρίκια. *Dv. χάριν. P.* κριβανωτῶν : Ἦγουν ἐκ κριθίνων μαζῶν διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς λαίμαργον. Θ. *Dv.* ἐν κριβ. : Πλήθει ἄρτων ἐν κριβάνῳ ὀπτημένῳ. *P.* στεφανῶσαι... ἐκ κριθίνων μαζῶν... διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς λαίμαργον. *Br* μαθῶ : Ὀρμαθὸς σύνδεσμος, στίχος. *Vic.*

706. τὸ ἐξῆς τοιαῦτα ἀπαγγέλιαντα εὐαγγέλια. *V.* ἀπαγγέλιαντα : Μηνύοντα. *P.* μελλ' : Βράδινη. *Dv.* βράδυνε. *P.*

707. ὡς : Ὅτι οἱ. *Dv.*

708. φέρε νῦν ἰούσα : [Πρὸς τὸ ἔθος τὸ παρ' αὐτοῖς τῶν γὰρ νεωνήτων δούλων τῶν πρώτως εἰσιόντων εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ ἀπλῶς τῶν ἐφ' ὧν οἰωνίσασθαί τι ἀγαθὸν ἐβούλοντο καὶ τοῦ νυμφίου, παρὰ τὴν ἐστὶν τραγήματα κατέχρον εἰς σημεῖον εὐετηρίας, ὡς καὶ Θεόπομπός φησιν (ἐν Ἡδυχάρει

φέρει σὺ τὰ καταχύσματα ταχέως κατάγει τοῦ νυμφίου καὶ τῆς κόρης. εὐ πάνυ λέγεις.)

30 ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ Πλούτος ἐν πρώτοις εἰσέρχεται, τοῦτό φησι.] σύγκειται δὲ τὰ καταχύσματα ἀπὸ φοινίκων, κολλύδων, τρωγαλίων, ἰσχάδων καὶ καρύων, ἄπερ ἤρπαζον οἱ σύνδουλοι. (κυρίως δὲ ἐλέγοντο, ὅτε δούλον ἠγόραζον· ἔφερον γὰρ αὐτὸν παρὰ τὴν ἐστὶν καὶ καθίζοντες κατὰ τῆς κεφαλῆς κατέχρον κόλλυθα καὶ ἰσχάδας, καὶ φοινίκας, καὶ τρωγάλια καὶ ἄλλα τραγήματα, καὶ οἱ σύνδουλοι ταῦτα ἤρπαζον. ἐλέγοντο οὖν ταῦτα καταχύσματα. διὰ τὸ τοῦ Πλούτου τοὺς ὀφθαλμοὺς νεω-
40 στί ἀναβλέψαι ὑπὸ Χρεμύλου. ὡς ἐπὶ δούλου οὖν νεω-
40 στί εἰληφώς, τὰ καταχύσματα εἶπεν.) — ἰούσ' εἶσω : Ἐλθοῦσα ἐντός, ἴνα... *P.*

709. ὡσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς : Δέον εἰπεῖν δούλοις, ὀφθαλμοῖς εἶπεν, διὰ τὸ ἀναβλέψαι τὸν Πλού-
45 τον. — νεωνήτοισιν : Νεωστὶ ἠγορασμένοις δούλοις. *Dv.* δούλοις, ὄφειλεν εἰπεῖν ὀφθαλμοῖς. Θ. *P.*

710. ἀπαντῆσαι : Συναντῆσαι. *P.* ἀπαντῆσαι κυρίως τὸ λόγοις ἀντιπεσεῖν καὶ ἐναντιωθῆναι· καὶ ἔργοις καὶ τὸ εἰς τινα τόπον καταντῆσαι. ὑπαντῆσαι δὲ τὸ
50 συναντῆσαι. νῦν δὲ καταχρηστικῶς εἶπεν. *Canf. 2.*

711. [καὶ προσκυνῶ γε : Κορωνίς ἑτέρα εἰσιόντων ὑποκριτῶν· οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι λα', ὧν τελευταῖος

ἀνίσταθ' ὡς ἀρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.

ἐφ' ἐκάστου συστήματος παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῶν στίχων κορωνίς, καὶ ἐξῆς τὸ χοροῦ αὐθις· κἀναπαύθα γὰρ χορὸν ὄφειλε θείναι καὶ διατρίψαι μικρὸν, ἄχρις ἂν ἐξέλθοι τις ἀπαγγέλλον, ὅπως εἰσιόντος τοῦ Πλούτου πάντα τὰ τούτων πρὸς τὸ βέλτιον μεταβέβληται.] — 5 ἦλιον : Τοῦτον γὰρ ἀναβλέψας πρῶτον ἐώρακα. Θ. *P.*

712. τῆς Ἀθῆνας. Θ. ἐνδοξοῦ Ἀθηνᾶς ἐνδοξον ἔδαφος. *Dv. P.* κλεινὴν πόλιν, τὴν ἀκρόπολιν δηλονότι. *V.* τὴν ἀκρόπολιν. R. Harl. 5684, Baroc. 127.

713. χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος : (Παίζει πρὸς Ἀθη-
10 ναίους φιλεγκωμίους ὄντας.) Κέκροψ Αἰγύπτιος ὢν τὸ γένος ἦλθισεν τὰς Ἀθῆνας. θένε οἱ Ἀθηναῖοι Κεκροπίδαί λέγονται, τινὲς δὲ φασὶ τοῦτον καὶ διφυῆ γεννηθῆσθαι, οἱ μὲν, ὅτι τὰ μὲν ἄνω ἀνδρὸς εἶχε, τὰ δὲ κάτω θηρίου· ἕτεροι δὲ, ὅτι νόμους πολλοὺς ἐφεῦρε τοῖς ἀνθρώποις
15 καὶ ἀπὸ ἀγριότητος εἰς ἡμερότητα ἤγαγεν· ἄλλοι δὲ, ὅτι τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχε μισογυμένῳ τὰς γυναῖξιν, καὶ ἐκ τούτου μὴ γινωσκόμενῳ ἢ τοῦ παιδὸς παρὰ τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ πατρὸς παρὰ τοῦ παιδὸς, αὐτὸς νόμους θέμενος, ὥστε φανερῶς συγγίνεσθαι αὐταῖς καὶ μιᾷ
20 στοιχεῖν, καὶ σχεδὸν εὐρὸν τὰς δύο φύσεις τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, τούτου χάριν διφυῆς ἐκλήθη. — χώραν : Τὴν Ἀττικὴν. *P.*

714. αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ ξυμφορὰς : Τὰ συμβάντα μοι, φησιν, αἰσχύνομαι· εἰς γνῶσιν δὲ ἔλθῶν
25 καὶ αἰσθησιν ὧν ἔπραττεν, αἰδεῖται, γνοὺς ὡς μετὰ ἀδικῶν ἦν. — τὰς ἐμ. ξυμφορὰς : Διὰ. ξυμφορὰς : Ὅτι ἐφευγον τοὺς δικαίους. *P.*

715. οἷσις : Ὅποιοις, κακοῖς. *Dv.* κακοῖς. Θ. θαυμαστικὸν ἀντὶ τοῦ κακοῖς, ἀδίκους. ξυθὸν : Ὀμιλῶν. *P.* 30 ἐλάνθανον : Ἐμαυτόν. *Dv. P.*

716. τοὺς ἀγαθοὺς. *V.*

717. ὁ τλήμων ἐγὼ : Ὁ ἄθλιος. *Dv.*

718. οὐδ' ἐκεῖν' ἄρ' οὐδὲ ταῦτα : Οὔτε ἐφευγον τοὺς ἀγαθοὺς οὔτε μετεδίδωκον τοὺς φαύλους. [οὔτε τοὺς κα-
35 κοὺς πλουτίζων οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς ἀφαιρούμενος τοῦ πλούτου.] — ὡς : Ὅτι. Θ. ὄντως. *Dv.* ἐκεῖν' : Τὸ συνέιναι τοῖς κακοῖς. Θ. *Dv.* τὸ φεύγειν τοὺς δικαίους. *P.* ταῦτ' : Τὸ μὴ συνέιναι τοῖς ἀγαθοῖς. Θ. *Dv.* τὸ συνέιναι τοῖς ἀδίκους. *P.*

719. ἀναστρέψας : Ἰκανὴ γὰρ ἀπόδειξις ἀκουσίτου ἀμαρτήματος ἢ διόρθωσις. — ἀναστρέψας : Διεγείρας. *Dv.* εἰς τὸ ἐναντίον μεταβλῶν. *P.*

720. τὸ λοιπὸν : Εἰς τὸ ἐξῆς. *Dv.*

722. βάλλ' ἐς κόρακας : Ὁ Χρεμύλος ἀγανακτεῖ
45 πολλῶν αὐτὸν ἀσπαζομένων καὶ περιεχόντων, οἵτινες πρὸ τοῦ οὐδὲ ἐώρων αὐτὸν πένητα ὄντα, νυνὶ δὲ πλουτήσαντα κολακεύουσιν. [ἔστι δὲ τὸ « βάλλ' ἐς κόρακας » παρ' ὑπόνοιαν παραποιηθὲν ἐκ τοῦ, « βάλλ' ἐς μακαρίαν, » περὶ οὗ ἀλλαχού δεδῆλωται· δηλοῖ δὲ τὸ ρίψον ἑαυτὸν εἰς φθορὰν· τοιοῦτον γὰρ τι ἐς κόρακας. τὸ δὲ παραχρῆμα νῦν ἀντὶ τοῦ κατ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, καὶ
50 ὡς εἶπεν παραυτίκα, οὐ μὴν πρὸ τοῦ πράγματος· διὸ ἐρμηνεύων ἐπήγαγεν, ὅταν πρᾶττη τις εὖ, ἤγουν, ἐν

- αὐτῇ τῇ εὐπραγίᾳ, οὐ πρὸ αὐτῆς. — βάλλ' ἐς κόρακας :
 Σαυτόν. Θ. ἀπέλθε σαυτόν. *Dv.* βάλλ' : Ἄπιθι. χαλε-
 πόν : Πρᾶγμα. *P.* τοῦτο εἰώθασιν οἱ δυσχεραίνοντες
 λέγειν, ὃ νῦν καὶ Χρεμύλος λέγει, πρὸς τοὺς ἐπιπεσόν-
 5 τας αὐτοῖς κόρακας καὶ φιλοφρονουμένους. *P.*]
783. παρχρηῖμα : Παρὰ προσδοκίαν. πράττη τις εὔ :
 Εὐτυχῆ. *Dv.*
784. θλίβουσι, ζύουσι, συντρίβουσι. *R. V.* τιτρώ-
 σκουσι, κόπτουσι, συντρίβουσι τῇ προσκυνήσει καὶ τῷ
 10 προκλινδίσθαι. Θ. νύττουσι : Τιτρώσκουσι. *Dv. P.*
 φλώσι : Συντρίβουσι. *Dv.* συντρίβουσι, θλίβουσι, ζύουσι.
P. ἀντικινήμια : Γαῖς ἀντζαίς. *Dv.* ἀντικινήμια ἐστὶ τὰ
 ἰδιωτικῶς λεγόμενα καλαμία τῶν ποδῶν. κνήμη δὲ ἡ
 λεγομένη ἀντζα, ὅπισθεν τοῦ καλαμίου. λέγεται δὲ
 15 οὕτως, ὡς κενὴ καὶ πλήρης οὖσα αἵματος. *P.*
785. εὐνοίαν : Ἦγουν ἀγάπην. *Dv. P.*
786. προσεῖπε : Οὐ χαιροῖς εἶπε, ἐχαιρέτισε. *MS.*
Ducangii. προηγόρευσε καὶ ἐχαιρέτισε. ποῖος οὐκ
 ὄχλος : Πάντες. *P.*
787. περιεστεφάνωσεν : Ἐτίμησεν. *Dv. P.* πρεσβυτι-
 κός : Γεροντικός. Θ. *Dv.*
788. ὦ Πλοῦτε καὶ ὦ ἄνερ καὶ ὦ Βλεψίδημε [χαί-
 ρετε]. *R. V. Θ.* φίλτατ' : Ποθεινότητα. *P.* καὶ σὺ, καὶ
 σὺ : Ἠλοῦτε καὶ σὺ Χρεμύλε. *Dv. P.*
789. νόμος : Σύνθηές ἐστι. *Dv.* συνθήθεια. *P.*
790. μηδαμῶς : Τοῦτ' ποιήσης. *P.*
791. ἐμοῦ γὰρ : Ἡθιανῶς, ἵνα μὴ ἐν τῷ φανερῷ
 καταχρῆ τὰ τραγήματα· (διὸ καὶ ἐπιφέρει, « ἔπειτα
 καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἂν, » τούτεστι φορτικόν τι
 30 ὄρν.) [ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον : Τὸν φορτικὸν γέλωτα,
 ἵνα μὴ γελασθῶμεν.] — εἰσιόντος : Πρωθυστερον, εἰς-
 ελθόντος. *Dv.* εἰσεργομένου. *P.*
792. βλέψαντος : Ἀναβλέψαντος. ἐκφέρειν : Ἐξά-
 γειν. *P.*
793. πρεπῶδες : Πρέπον ἐστί. *Dv.* προσῆχον *P.* εἰσφέ-
 ρειν : Εἰσάγειν εἰσω. *Dv. P.*
794. δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα : Ἀλήθη τὰ ἐπάνω
 σου μέλλοντα καταχρῆσθαι. *P.* ἤγουν τὰ πλακούντια.
Dv.
795. παρὰ τὴν ἐστίαν : Πρὸς τὸ ἔθος, ὅτι παρὰ τῇ
 Ἐστία ἐποίουν τὰ καταχύσματα. — τὴν ἐστίαν : Τὴν
 οἰκίαν. *Dv.* δέξομαι δηλ. *P.* νόμος : Συνθήθεια. *Dv.* ἀντὶ
 τοῦ ἔθους. παρὰ τῇ ἐστία κατέχεον. *P.*
796. τὸν φόρτον : τὴν χλεύην. *R. V.* τὴν μέμψιν,
 45 καὶ τὴν κατηγορίαν. *Dv.* τὴν μέμψιν, τὴν κατάκρισιν.
P. ψόγον, χλεύην, μέμψιν. *Br.*
797. οὐ γὰρ πρεπῶδες : Ἐμφασίς τοῦ Ἀριστοφανείου
 προσώπου· ὃ δὲ λόγος πρὸς τοὺς ἀντιτέχνους πρὸς δια-
 συρμόν, οἱ διὰ τὸν αὐτῶν βόλον ἐπειρῶντο τὸν δῆμον
 50 πρὸς ἑαυτοὺς ἐπάγειν. καὶ ἐν τοῖς Σφηξίν [58] ἐσεμνύ-
 νετο, ὅτι οὐκ ἐστὶ παρ' αὐτῷ οὔτε κάρμα (ἐκ φορμίδος
 δοῦλοι διαρίπτοντες τοῖς θεωμένοις). φαίνεται μέντοι τὸ
 τοιοῦτον οὐ διὰ τῶν χορηγῶν, ἀλλὰ δι' αὐτῶν τῶν
 οἰδασκάλων (γινόμενον, ὡς Ἐρατοσθένης) ἐπισημαίνε-
 ται. — πρεπῶδες ἐστὶ : Ἦγουν δίκαιον ὑπάρχει ἐμοὶ
 δηλαδὴ. *Dv.* ἐστὶ : Τοῦ πλουσίου. τῷ διδασκάλῳ : Ἐμοὶ
 τῷ Ἀριστοφάνει. *P.* τοῦτο τῷ μὲν δοκεῖν ἀπὸ τοῦ πλού-
 του ἐστὶ, τῇ δ' ἀληθείᾳ παρὰ τοῦ ποιητοῦ. *Dv.* οὐ γὰρ
 πρεπῶδες : Ἐμφασίς ἐνταῦθα τοῦ προσώπου τοῦ κω-
 5 μικοῦ. ὃ δὲ λόγος αὐτῷ πρὸς τοὺς ἀντιτέχνους οἱ διὰ
 τῶν ὀβελῶν ἐπειρῶντο τὸν δῆμον πρὸς ἑαυτοὺς ἐπάγειν.
 φησὶ γὰρ οὐκ ἐστὶ πρέπον προτιθέναι ἐν τοῖς ἡμῶν
 ὀβελισμοῦς τινὰς καὶ διαγραφὰς καὶ ἀφανισμοὺς αὐτῶν
 ἢ ἐτέρων ποιημάτων ὥστε ἐκ τούτων ζητεῖν εὐδοκιμεῖν. 10
Cant. 3.
- τῷ διδασκάλῳ ... προβαλόντ' : Ἀττικὸν τὸ σχῆμα.
 [Hom. II. A, 542 :] « αἰεὶ σοὶ φίλον ἐστίν, ἐμεῦ ἀπο-
 νόσφιν ἔοντα. » *R.*
798. πάντα τὰ τραγήματα ἰσχάδας ἐκάλουν. *R. Θ.* 15
 πάντα τὰ τραγήματα οὕτως ἔλεγον. *V.* ἰσχάδια : Σῦκα.
Dv. τραγάλια : Τραγήματα. οὕτω γὰρ τὰ τραγήματα
 ἐκάλουν οἱ παλαιοί. *Viell.* τοῖς θεωμένοις : Τοῖς θεαταῖς.
Dv. τοῖς ἀρχοκταῖς, τοῖς θεαταῖς. *P.*
799. προβάλλοντ' : Προτείνοντα. *Dv.* προθέντα. Θ. 20
P. ἐπὶ τούτοις : Τοῖς θεαταῖς. *Dv.* ἐπαναγκάζειν : Ἦτοι
 ἄκοντα παρακινεῖν. *P.* γελᾶν : Ὡστε γελᾶν. *Dv.*
800. ὡς Δεξίνικος : Οὗτος πένης ἦν, καὶ κωμωδεῖται,
 ὡς τὰ ὄψα ἀρπάξων, καὶ λίγνος. τινὲς δὲ καὶ στρατηγόν
 φασιν αὐτόν. — διαβάλλει τοῦτον ὡς ἄρπαγα ἢ ὡς 25
 πένητα. *Dv.* δ. τ. ὡς ἄρπαγον. *C.* ὡς : Ὅτι. *C.*
802. [ὡς ἡδὺ πράττειν, ὡ ἴδρες : Εἰσθεσις συστη-
 ματικῆς περιόδου, ἐκ στίχων ὁμοίων κβ', ὧν τελευ-
 ταιὸς
- ἔνδον μένειν ἦν· ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου. 30
- ἐπὶ τῇ τέλει παράγραφος. ἐχρῆν κἀνταῦθα μετὰ τὴν
 περίοδον τοῦ παρόντος συστήματος κομμάτιόν τι θεῖναι
 χοροῦ, ἄχρις ἂν θύσας ὁ Χρεμύλος ἐξέλθοι· ὃ δὲ ἰκανὸν
 εἶναι τὸν καιρὸν λογισάμενος, ὥστε θῆσαι αὐτόν, ἐν
 ὅσῳ τοὺς λόγους τούτους ὁ Καρίων διέξεισιν, ἐξάγει 35
 εὐθὺς αὐτὸν συντυχεῖν, ὡς μὲν τινες, τῷ δικαίῳ· ἀτο-
 πον γὰρ εἶναι φασιν καὶ ἀπρεπὲς ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ
 δίκαιον ὁμιλεῖν μετὰ δούλου· ὡς δ' ἐν τοῖς παλαιοῖς τῶν
 ἀντιγράφων εὕρηται, τῇ γρατῇ.]
- ὡς ἡδὺ : Ὡς ἡδὺ πρᾶγμα ἐστὶ τὸ ἐν εὐπορίᾳ βιά-
 ζεσθαι ἢ ἐξετάζεσθαι. Ἄλλως. *V.* ἡδὺ τὸ εὐτυχεῖν, 40
 καὶ μάλιστα δίχα ἀναλωμάτων γινόμενον. — ὡς ἡδὺ
 πράττειν : Λίαν γλυκὺ εὐτυχεῖν. *Dv.*
803. μηδὲν : Πρᾶγμα. ἐξενεγκόντ' οἴκοθεν : Δαπα-
 νήσαντα, ἐκβαλόντα ἐκ τῆς οἰκίας. *Dv.* ἐξαγαγόντα. 45
Paris.
804. σωρός : πλῆθος. *V. Θ. P.*
805. ἡδίκηκόσιν : Παρ' ὑπόνοιαν. *R.* παίζων τοῦτο
 φησιν, ὡς τῶν πολλῶν, καὶ μάλιστα τῶν Ἀθηναίων,
 ἐξ ἀδικίας μόνης πλουτοῦντων. (τὸ δὲ ἐπισπεύαιεν, 50
 εἰσεπήδησεν, εἰσῆλθε· κυρίως δὲ ἐπὶ στρατείας πολε-
 μίων· (διὸ παίζων ἐπήγεγεν, οὐδὲν ἡδίκηκόσιν.) —

- ἐπειστέπαικιν : Ἐπεισῆλθεν. Θ. *Dv.* σφοδρῶς ἐπεισῆλθε
καὶ εἰσπερήθησεν. *P.*
806. (οὕτω τὸ πλουτεῖν ἔστιν ἡδὺ : Ἀδιανόητος ὁ
ἰαμβός· ἢ πρὸς τὰ ἄνω
- 5 καὶ ταῦτα μὴδὲν ἐξενοχόντ' οἰκοθεν·
οὕτω γὰρ ἡδὺ τί ἐστι πρᾶγμα τὸ πλουτεῖν.) — γνώμη.
τὸ πλουτεῖν : Ἦγουν ὁ πλοῦτος. ἡδὺ : Εὐφραντόν. *Dv.*
807. ἡ μὲν σιπύη : Σιπύη ἢ ἀρτοθήκη. ταῦτα δὲ
παρὰ τὰ ἐν Ἰνάγῳ Σοφοκλέους, ὅτε τοῦ Διὸς εἰσελθόν-
τος πάντα μεστὰ ἀγαθῶν ἐγένετο. προὔχει δὲ τὰ λευκὰ
20 τῶν ἀλφίτων. ἤρξατο δὲ ἐκ τῆς τῶν ἀναγκαίων εὐπο-
ρίας. — σιπύη : Ἡ ἀρτοθήκη. Θ. *Dv.* ἢ κοινῶς ἄρκλα.
λευκῶν : Καθαρῶν. *P.* ἀλφίτων : Σεμιδαλίων. *Dv.*
808. μέλανος ἀνθοσμίου : Μέλανος, ἐρυθροῦ. Ὀμη-
25 ρος [Od. E. 265] « μέλανος οἴνοιο. » ἀνθοσμίου δὲ, ἡδέος,
εὐόσμου, ὡς περ τὰ ἀνθη· ἢ ὡς ἀπὸ τόπου ἀνθοσμίας·
ἢ ὡς ἀπὸ εἶδους ἀμπέλου. ἢ τοῦ ἡδέος καὶ περιόσμου
καὶ ἀνθηροῦ· τὸν δὲ χυδαῖον (οἶνον) καρθηβαρίτην ἐλε-
γον. — ἀμφορῆς : Τὰ κοινῶς μαγαρικά. Ἄττικόν ὡς
30 οἱ βασιλῆς. Θ. ἀμφορεῖς : Τὰ μαγαρικά. *Dv. P.* ἀνθο-
σμίου : Εὐώδους. *Dv.* εὐώδους (Θ.), μοσχάτου. *P.*
χρυσίου : Τσοσούτου. *P.*
809. τὰ σκευάρια : Τὰ σενδούκια. πλήρη : Γεγεμι-
σμένα. *Dv.*
810. (τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν : Παραπαίξει πρὸς
τὴν ἐναντίαν τῆς τύχης [μεταβολήν.] [λήκυθοι δὲ τὰ
ἐλαιουδόξα ἀγγεῖα.] — τὸ φρέαρ : Τὸ πηγάδιον. αἱ
λήκυθοι : Τὰ ἐλαιουδόξα ἀγγεῖα. *V. Θ. Dv.* τὰ βόγια,
τὰ ἐλ. ἀ. *P.*
811. τὸ ὑπερῶν : Τὸ τέγος. Θ. *Dv. P.* ἰσχάδων :
30 Συκῶν. Θ. *Dv.* σύκων. *P.*
812. ὄξιν δὲ πᾶσα : [Ὄξιν] ἀγγεῖον ὄξους δεκτικόν. ἢ
λοπάδος εἶδος, παρὰ τὸ εἰς ὄξιν λήγειν. (λοπάδιον δὲ καὶ
αὐτὸ εἶδος κεραμίου.) [ἰχθυηροὺς δὲ πινακίσκους,] τοὺς
25 ἐπιτηδείους ἰχθῶν χωρῆσαι. (ἢ ἐν ᾧ οἱ ἰχθύες πλύνον-
ται.) — ὄξιν : Τὸ τοῦ ὄξους ἀγγεῖον. Θ. *Dv.* ἄγγος ὄξους
δεκτικόν. *P.* λοπάδιον : Ὁ λεγόμενος κουρελός. Θ. *Dv.*
χύτρα : Τζυκάλιον. Θ. *Dv.*
813. πινακίσκος : Τὰ σκουτέλια. *Dv.*
814. τοὺς ἰχθυηροὺς : Τοὺς ἰχθύας δεχομένους. Θ.
40 *Dv.* τοὺς ἐπιτηδείους εἰς ὑποδοχὴν ἰχθῶν. *P.*
815. ὁ δ' ἰπνός : Τὸ μαγειρεῖον ἢ ἡ καπνοδόχη· ἢ ὁ
λεγόμενος φανός, (ἢ ὁ χυτρόπους, ἢ ὁ δίφρος.) καὶ ἐν
Εἰρήνῃ [811] « ἰπνὸς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ. »
45 — ἰπνός : Τὰ φανάρια. *Dv.* τὸ φανάριον. Θ. τὸ φουρ-
νεύτιον, ἢ τὸ μαγειρεῖον. *P.* ἐξαπίνης : Ἐξαίφνης. Θ.
Dv.
816. στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν : [Εἶδος
νομίσματος. οἱ οἰκέται οὖν, φησὶ, νομίσμασιν ἀρτιάζο-
50 μεν, ἀντὶ τοῦ παίζομεν ἄρτια ἢ περισσά,] τὸ ἐν τῇ συν-
θηεῖα λεγόμενον ζυγὰ ἢ ἄζυγα. (παιδιά τις ἦν, καθ'
ἣν ἐγένετο πεῦσις τε τοῦ κατασχόντος καὶ ἀπόκρισις τοῦ
προσπαίζοντος, ἦτοι ἀρτίας κατοχῆς ἢ περιττῆς, ἀ νῦν
- ζυγὰ καὶ ἄζυγα καλεῖται. τινὲς δὲ ἀρτιάζειν λέγουσι τὸ
ἀρπαγῆ παίζειν ἀπὸ τοῦ ἐταίρου, ἴσως δὲ τὸ σφαιρί-
ζειν.) — στατήρσι : Νομίσμασι. *Dv. P.* νομίσμασιν, ἀ
καὶ δίδραγμα λέγεται. ἔχει δὲ ὁ στατήρ κεράτια τρια-
κοντάεξ. Θ. ἀρτιάζομεν : Τὰ ἄρτια καὶ τὰ περιττὰ 5
παίζομεν, ἢ φασιν ἰδιωτικῶς ζυγὰ μονά. Θ. *Dv.* τὰ ἀ.
κ. τ. π. παίζομεν, τὰ κοινῶς λεγόμενα παρὰ τοῖς ἰδιώ-
ταις μονά, ζυγὰ. *Bv.* τὸ ἐν συνθηεῖα λεγόμενον μονά ἢ
ζυγὰ. *Bv.* τὰ ἄρτια παίζομεν. *P.*
817. ἀποφώμεσθα : Ἀπομασσόμεθα, καθαίρομεν 10
τὴν πυγὴν. *V.* τοὺς πρῶτους σπογγίζομεθα· οἱ γὰρ
τρυφῶντες συνεχῶς χέζουσι. Θ. *Dv.* ἀποσπογγίζομεν
τὸν πρῶτόν. *P.*
818. σκοροδοῖς ὑπὸ τρυφῆς : Τοῖς τῶν σκοροδῶν
φύλλοις. (γελῶις ἀντὶ τοῦ σαθάνοις. ἐπειδὴ δὲ ἥσθιον 15
ἐκάστοτε σκόροδα, τοῦτό φησιν, ὅτι ὡς πλουτήσαντες
κατεφρόνησαν τῆς παλαιᾶς διαίτης. εἴρηται δὲ σκόροdon
ἴσως, [σκαῖον τι ῥόδον ὄν, παρὰ τὸ] σκαῖον ὄζειν. τινὲς
δὲ σκοροδοῖς, τοῖς τῶν σκοροδῶν καυλοῖς. λιμῶ γὰρ
περιπεσόντες οἱ Ἀθηναῖοι τούτοις ἐχρήσαντο. — χάριν 20
δὲ γέλωτος εἶπεν ἀντὶ τοῦ καυλοῖς. *V.* Ἄλλως. οὐχ
ἀπλῶς τοῦτο, ἀλλ' ἵνα δεῖξῃ ὅτι τσαυτῆ μεταβολῆ
κεχρήμεθα, ὥστε ἀ πρότερον ἡσθίομεν ἀγαπητῶς,
τούτοις νῦν ἀφοδεύοντες ἀποματτόμεθα. Ἄλλως.
μήποτε τοῦ σκοροδῶν λέγει τὸν καυλόν. ἔστι γὰρ ἀσφο- 25
δέλω ὁμοῖος [κάκεινος ἐπιτήδειος εἰς τοῦτο]. εἰ δ' ἄρα
δηκτικόν τι ἔχει, τάχα ἂν εἴη παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἰ-
ρηκῶς.) — σκοροδοῖς : Τοῖς τῶν σκοροδῶν φύλλοις. *R*
ἐκάστοτε : Καθ' ἡμέραν. *Dv.*
819. βουθυτεῖ : Καταχρηστικῶς εἴρηται ἡ βουθυσία, 30
δηλοῦσα τὸν τε ὄγκον τοῦ μεγέθους καὶ τὸ ἐντελὲς τῆς
θυσίας, ἣν ἐκατόμβην καλοῦσιν. ἐντελής δὲ θυσία, ἢ ἐξ
ὕδρος, τράγου, κριοῦ, ἢν καλοῦσι τριτύν. — Ἄλλως.
μεγάλην θυσίαν ποιεῖ· οὐ γὰρ, ὡς τινες, βοῦν θύει, οἷς
τὸ ἐπιπερόμενον ἐναντιοῦται. *V.* ὁ δεσπότης : Ὁ ἡμέ- 35
τερος. *Dv.* βουθυτεῖ : (Βοῦν θύει. *P.*) Μεγάλην θυσίαν
ποιεῖ, ἢ ἀπλῶς θύει. Θ. *Dv. P.* βουθυτεῖν κυρίως τὸ
βοῦν θύειν. ἐκάλου δὲ τὴν ἐντελῆ θυσίαν ἐκατόμβην
διὰ τὸ ἐκ βοῶν ἐκατόν γίνεσθαι. ἦν δὲ καὶ ἄλλη ἐντε-
λής θυσία τριττὸς λεγομένη, ἢ ἐκ χοίρου καὶ κριοῦ καὶ 40
τράγου, ἣν καὶ ἐνταῦθα λέγει. *P.*
820. ὦν : χοῖρον. *V. Dv.*
821. ἐξέπεμψεν. : Ἐξέβαλεν. *Dv.* ἐξω ἔπεμψεν. *P.*
οἷός τε : Δυνατός. *Dv.*
822. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου : Μεταβολὴ πάν- 45
των, εἰ ὁ μὲν δεσπότης ὑποφέρει τὸν καπνόν, ὁ δὲ δοῦ-
λος οὐ. — μένειν : Καρτερεῖν. *Dv.* ἔδακνε : Ἐθλίβε.
ὁ καπνός. *P.* τὰ βλέφαρα : Τοὺς ὀφθαλμούς. *Dv.*
823. [ἔπου μετ' ἐμοῦ, παιδάριον : Κορωνίς ἑτέρα
εἰσιόντων ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικῶς τρίμετροι 50
ἀκατάληκτοι κζ', ὧν τελευταῖος
- χαριεντά γ' ἦκει δῶρα τῷ θεῷ φέρων.
ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

ἔπου μετ' ἐμοῦ : Πλάτων Μενεξένω [fine] « ἀλλ' εἰ μὴ πιστεύεις, ἀκολουθεῖ μετ' ἐμοῦ. » Junt. ἔπου : Ἀκολουθεῖ. *Dv. P.* παιδάριον : Ὡ. ἴνα : Ὅνα. τὸν θεόν : Τὸν Πλοῦτον. *Dv.*

824. ἴωμεν : Πορευθῶμεν. *Dv. εἶα* : Ἐπίρρημα ἐκπληκτικόν. *Dv. P. Vict.* ὁ προσιών : Ὁ ἐρχόμενος. *Dv.*

825. ἀνὴρ πρότερον μὲν ἀθλιός : Δίκαιος ἀνὴρ οὗτος πρότερον πενόμενος, ᾧ διαλέγεται ἢ ὁ Χρεμύλος, ἢ ὁ οἰκέτης. τὸ δὲ, κομιδῇ μὲν οὖν, ἀντὶ τοῦ, παντάπασιν μὲν οὖν. — εἰμί. *P.* ἀθλιός : Δυστυχής. εὐτυχής : Πλούσιος. *Dv.*

826. δῆλον : Φανερόν. χρηστῶν : Ἀγαθῶν. ἔοικας : Φαίνεσαι. *Dv.*

827. μάλιστ' : Ἀττικὸν ἀντὶ τοῦ καί. τοῦ δέει : Τίνος χρεῖαν ἔχεις. *P.* τίνος χρήσεις. *Dv. πρὸς* : Εἰς. *P.*

828. ἦκω : Ἦλθον. *P.* γὰρ μούστιν : Τὸ τέλειον, μεγάλων γὰρ μοι ἐστίν. *R. V.* αἴτιος : Πρόξενος. *Dv.*

829. ἰκανὴν οὐσίαν : Ἀρκετὸν βίον. *P.* οὐσίαν : Περιουσίαν. *Dv.*

830. ἐπήρκουν : ἐχορήγουν. *R. V.* ἐβοηθοῦν. *Θ. Dv.* δεομένοις : Χρηζοῦσι καὶ πενομένοις. *Θ. P.*

831. εἶναι : Τοῦτο. *Θ.* νομίζων : Ὑπολαμβάνων. χρήσιμον : Ὠφέλιμον. *Dv.*

832. ἦπου : Ὀντως. *Θ. Dv. P.* ταχέως : Συντόμως. *P.* ἀπέλιπεν : Ἀφῆκε. *Θ. Dv.* ἐπέλιπε : Ἀφῆκε. *P.*

833. κομιδῇ : Λίαν. *Θ.* λίαν ταχέως. μετὰ ταῦτ' : Μετὰ τὸ ἀναλωθῆαι ταῦτα. *P.* ἀθλιός : Ὡς μὴ ἔχων περιουσίαν, ἀλλ' ἐν ἐνδείᾳ ζῶν. *Θ.* ἐπειδὴ ἀνήλωσας εἰς τοὺς δεομένους. *R. V.*

834. κομιδῇ : Λίαν. ὄμην : Ὑπελάμβανον. τέως : Πρώην. *Dv.* πρώην ἢ πρὸ ὀλίγου. *P.* πρώην, πρότερον. *Brunck.*

835. ἔξιν : Κτήσασθαι. *Dv.* λήψεσθαι. *P.*

836. ὄντως : Ἀληθῶς. *Dv.* βεβαίους : Ἀληθεῖς. *P.*

837. δεηθῆην : Εἰς χρεῖαν ἔλθοιμι. *Dv.* χρεῖαν σχοίην τίνος. *Paris.*

837. ζητετρόποντο : ἀπέφευγον. *R.* ἔφευγον. *V.* μετεβάλλοντο, ὡς πρὸς βετέραν ὁδὸν ἐτρέποντο, πόρρωθεν θεασάμενοί μὲ. *Θ.* (ἐξένευον. *Dv.*) μετεβάλλοντο. ἐδόκουν : Ἐνόμιζον. *Dv. P.*

838. οὐ μόνον ταῦτ' ἐποίουν, ἀλλὰ καὶ... *Θ. Dv. P.* κομιδῇ : Λίαν κατεγέλων. *P.*

839. αὐχμὸς γὰρ ὦν : Τὸ ἐξῆς, ἀπώλεσέ με ὃ ὦν αὐχμὸς τῶν σκευαρίων. ἢ τὸ ὦν ἀντὶ τοῦ δή. Ἀττικῶς εἶπεν ἀντὶ τοῦ ξηρὸς γενόμενος ὑπὸ πενίας ἀπώλεσε τὰ σκευάρια, ἀπώλεσε τῶν σκευαρίων. Ἄλλως. μετωνυμικῶς, ἀπολέσαι με τὰ σκευάρια ἐποίησεν, — ἢ πάλιν ξηρὸς γενόμενος ὑπὸ πενίας καὶ τῶν σκευαρίων ἠφάμην. *V.* Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἀπώλεια. μεταφέρεται δὲ ἀπὸ τοῦ σίτου. ὅταν γὰρ αὐχμὸς ἐπιγίνηται ἢ δὴ τῶν ἀσταχύων ἀδρυνόμενον, ἀφανίζεται ὁ πυρὸς καὶ κατακαίεται. εἴρηται δὲ παρ' ὑπόνοιαν, ὅσον πυρῶν καὶ κριθῶν. — αὐχμὸς : Στέρησις. *Θ. Dv.* στέρησις, ξηρασία. τῶν : Ἐμῶν. *P.* τῶν σκευαρίων : Τῶν χρεῖων.

SCHOL. ARISTOPH.

Dv. τῶν εἰς χρεῖαν πραγμάτων ἠφάνισεν. *P.* τῶν εἰς χρεῖαν ὄντων. *Θ.* τὸ ὦν ἢ ἀντὶ τοῦ οὖν νοητέον, τρεπομένης Δωρικῶς τῆς οὐ διφθόγγου εἰς ὠμέγα ἢ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχων, οὕτω ἀπώλεσε γὰρ ἐμὲ αὐχμὸς τῶν σκευαρίων ὦν καὶ ὑπάρχων ἐμοί. πέπρακα γὰρ ταῦτα, καὶ διὰ τοῦτο εἰς γέλωτα πᾶσι προυκείμην. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν τὰ σκευάρια τι, ἀπολώλειν. ἐχόντων γὰρ τι τῶν σκευαρίων, ἢ δὴ ἠρδευόμεν. διακένων δ' ὄντων αὖτος καὶ ξηρὸς ἦν ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πενίας, ὃ γοῦν ἐπάσχεν ὁ δίκαιος οὗτος, ἀντιστρόφως τοῦτο τὰ σκευάρια, φησὶν, ἀπώλεσεν. *C.*

840. ἀλλ' οὐχὶ νῦν : Ἐσται τοῦτο (Θ.). ἀνθ' : Ἐνεκα. *Dv. P.*

841. προσευξόμενος : Μέλλων προσεύξειν καὶ παρακαλέσειν. *P.* ἦκω : Ἦλθον. *Dv.*

842. τὸ τριβώνιον δὲ : Τὸ παλαιὸν ἱμάτιον. τοιοῦτον γὰρ ὁ οἰκέτης αὐτοῦ ἐβάσταζεν. — τὸ τριβώνιον : Τὸ παλαιὸν ἱμάτιον. *Dv.* τὸ διερρηγμένον. *P.*

843. φέρει : (Ἄγει *P.*) βαστάζει. *Dv. P.* τουτί : Τουτί πρὸς τὸ παιδάριον. *Dv.* ἢ τουτί πρὸς τὸ παιδάριον, ἢ τουτί τὸ τριβώνιον. *Θ.*

844. ἀνάθῃσιν : Ἀφιερῶσιν. *Θ. P.* ἄ. ἔρχομαι : Ἀφιερῶσω, ἀνάθημα ποιήσω. πρὸς : Εἰς. *Dv.*

845. μῶν οὖν ἐμνήθης : Παίζει παρὰ τὸν Ἐλευσίην νόμον ἔθος γὰρ ἦν, ἐν οἷς τις (ἱματίοις) μνηθεῖ, εἰς θεοῦ τίνος (ταῦτα) ἀνατιθέναι, ὅσπερ δηλοῖ καὶ Μελάμβιος ἐν τῷ περὶ Μυστηρίων « πάτριον ἐστὶ ταῖς θεαῖς ἀνιερῶν καὶ τὰς στολὰς τοὺς μύστας, ἐν αἷς τύχαιον μνηθέντες. » μυστήρια δὲ δύο τελεῖται τοῦ ἑνιαυτοῦ Δήμητρι καὶ Κόρῃ, τὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα· καὶ ἐστὶ τὰ μικρὰ ὅσπερ προκάθαρσις καὶ προάγευσις τῶν μεγάλων. (Ἄλλως. σκόπτων εἰς τὰ ἱμάτια τοῦτο φησὶν, ὅτι ῥυπαρὰ ἐστὶ. λέγει δὲ μυστήρια. ἔθος δὲ εἶχον ἐν οἷς τις μνηθεῖ ἱματίοις, ταῦτα εἰς θεοῦ τίνος ἀνατιθέναι. ἐνιοὶ δὲ τὰς τοιαύτας στολὰς εἰς τέκνων σπάργαντα φυλάττουσι καθαροὶ δὲ πάντῃ ὑπάρχουσι καὶ νέαι.) [Ἄλλως. μεγάλα καὶ μικρὰ μυστήρια ἐτελοῦντο ἐν Ἐλευσίῃ τῆς Ἀττικῆς. μὴ ὄντων δὲ πρότερον μικρῶν, ἐλθόντος Ἡρακλέους καὶ θέλοντος μνηθῆναι, ἐπειδὴ νόμος ἦν Ἀθηναίοις μηδένα ξένον μυστεῖν, αἰδουμένους τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ ὅτι φίλος τε ἦν τῆς πόλεως καὶ υἱὸς τοῦ Διὸς, ἐποίησαν μικρὰ μυστήρια, ἐν οἷς αὐτὸν ἐμύθησαν. ἦσαν δὲ τὰ μὲν μεγάλα τῆς Δήμητρος, τὰ δὲ μικρὰ Περσεφόνης τῆς αὐτῆς θυγατρὸς. ὃ δὲ μυσούμενος τὸ ἱμάτιον, ὃ ἐφόρει ἐν τῇ μύσει, οὐδέποτε ἀπεδύετο, μέχρις ἂν τελέως ἀφανισθῇ διαρρῦν. ἔπειτα δὲ πρὸς Ἡρακλέα, τοῦτο καὶ πρὸς Διοσκούρους ἐποίησαν.] — μῶν : Ἄρα δὴ. ἐμνήθης : Ἐδιδάχθης. *Dv.* ἐμνήθης : Ἐδιδάχθης. αὐτῶν : Τῶν τριβώνιων. *P.* τὰ μεγάλα : Μυστήρια δηλονότι. *R. Θ. Dv.*

846. ἐνεργίωσ' : Ἐν αὐτῷ ἐρίγωσα, ἤγουν ἐξεχείμασα. *Dv.* μετὰ ῥίγους διεβίβασα. ῥίγω ῥίγῳ ἐπὶ ψυχῆς, ῥίγῳ δὲ ῥίγῳ ἐπὶ σώματος. *P.*

847. ἐμβάδια : Τί δύναται. ἤγουν τὰ καλῖγια. *Dv.*

- ὑποδήματα. P. συνεχειμάζετο : Σὺν τῷ ἱματίῳ. Θ. Dv. P.
848. ἀναθήσων : Ἀφισρώσων. Dv. ἀνάθημα ποιήσων. P. νή : Ναί. Dv.
849. χαρίεντα : Ἡδύτατα κατ' εἰρωνείαν. φέρων : Κομίζων. P.
850. [οἴμοι κακοδαίμων : Κορωνίς ἑτέρα ὁμοία· οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοί τρίμετροι ρθ', ὧν τελευταῖος
νῆ δ' εἰσώμεν, ἵνα προσεῦξη τὸν θεόν.
- 10 ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς, καὶ ἐξῆς χοροῦ αὔθις. ἐχρῆν γὰρ κἀναυθα θεῖναι χορὸν, εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν ἐν- τὸς, ἄχρις ἂν τις ἐπέλθῃ ὑποκριτῆς ἕτερος.] — κα- κοδαίμων : Δυστυχής. ὡς : Ὅτι λίαν. Dv.
852. καὶ τοῦ τοῦ : Καὶ φεῦ. P.
- 15 853. οὕτω πολυφόρῳ : Πολλά μοι κακὰ ὑφ' ἓνα καιρὸν φέροντι, ἢ ποικίλῳ ἀπὸ τοῦ πολλοῦ ὕδωρ ἐπιδε- χομένου οἴνου· ἦγον ἀκράτῳ καὶ ἰσχυρῷ πρὸς τὸ κα- κόν. εἴρηται δὲ, ὅτι πολυφόρον μὲν ἔλεγον τὸν πολλὴν κρᾶσιν δεχόμενον, ὀλιγόφορον δὲ τὸν ὀλίγην. (πολυφό- ρῳ οὖν τῷ πολλῶν ἀτυχιῶν κομιστικῶ.) ἢ μεταφορικῶς
20 ἐκ τῶν πολυκάρπων χωρίων, ἢ πολυανθῶν δένδρων. [Ἄλλως. συγκέκραμαι, μεταφορικῶς ὡς ἀπὸ οἴνου καὶ ὕδατος τῆς συγκράσεως γινομένης.] — πολυφόρῳ : (Πολλαπλασίῳ Dv.). Πολλά κακὰ φέροντι. Θ. Dv. E.
- 25 P. συγκέκραμαι : Μεμιγμένος εἰμί. Dv. ἦνωμαι. P. πολυφόρος γῆ, ἢ πολλὴν φορὰν καὶ καρπὸν παρέχουσα, καὶ πολυφόρος οἶνος, ὃ πολλὸν ὕδωρ δεχόμενος ἐν τῷ μίγνυσθαι τούτῳ. ἐκ τούτου μεταφορικῶς καὶ ὁ πολύ- φορος δαίμων, ὅθεν ἐπήγαγε τὸ συγκέκραμαι, ὅπερ
30 ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται. P.
854. ἀποτρόπαιε : Διώκτα τῶν κακῶν. P.
855. ποτ' : Ἄρα. πέπονθεν : Ἐπαθεν. Dv.
856. ἰστέλιτα : Χαλεπά. Dv. ἔλεινά. P. πέπονθα : Ἐπαθα. νυνὶ : Ἀρτίως. Dv.
- 35 857. ἀπολωλεκός : Φθειράς. τῆς οἰκίας : Τῆς ἐμῆς δηλαδὴ. Dv.
858. τὸν ἐσόμενον : Τὸν γενησόμενον Πλούτου. Dv.
859. ἦνπερ μὴ λίπωσιν αἱ δίκαι : [Ἀντὶ τοῦ,] ἐὰν τὸ δίκαιον παραμείνῃ. σκώπτει πάλιν ὡς βίαιον οὖ- σαν τὴν ἐν δικαστηρίῳ κρίσιν. — πάλιν αὔθις : Ἐκ
40 παραλλήλου. αἱ δίκαι : Αἱ κρίσεις καὶ τὸ δίκαιον. Θ. Dv. P.
860. σχεδὸν : Ἀντικρῦς. Dv. φανερώς. P. ἀντικρῦς, φανερώς. Θ.
861. προσέρχεται : Παραγίνεται. κακῶς πράττων : Δυστυχῶν. P. κακῶς : Ἦγουν δυστυχῶς. πράττων : Ποιῶν. Dv.
862. εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος : (Κόμμα,) εἶδος φαύλου νομισματος. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν φαύλου συστή- ματος, πονηροῦ κόμματος εἶπεν, ἐπειδὴ περὶ πλοῦτου
50 ὁ λόγος. (εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κιβδηλῶν νομι- σμάτων, διὰ τὸ ὀλίγον μὲν ἔχειν χρυσὸν, πλείονα δὲ χαλκόν. ἐπεσημήνατο δὲ τὴν λέξιν συνήθως τὸ χ, ἐπειδὴ
μὴ ἐπὶ νομισμάτων τὸ κόμμα εἴρηκεν.) — ἀντὶ τοῦ λει- φανον. πεποιήται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κεκομμένων νομισμάτων ἐξ ὀλίγου τινὸς χρυσοῦ ἀποκεκομμένου. φασὶ δὲ πονηρὸν κόμμα τὸν παραχαρπτόμενον ἀργυ- ρον. κόμματος οὖν ἀντὶ τοῦ λειψάνου, ἢ λείμματος τῶν ἀδίκων. τὸ χ οὖν πρὸς τὸ κόμμα. V. κόμματος : Τοῦ χαράγματος. εἴρηται δὲ εἰς μεταφορὰν τῶν κιβδηλῶν νομισμάτων. Θ. P.
863. καταρᾶται τῷ Πλούτῳ. R. νῆ Δία : Κατ' εἰρω- νείας. καλῶς ποιῶν : Δικαίως πάσχων. P. ἀπόλλυ- 10 ται : Φθειρείται. Dv.
865. ὑποσγόμενος : Λέγων. εὐθέως : Παραυτίκα. Dv.
866. ἐξαρχῆς : Ὡς τὸ πρότερον. Dv. ὃ δὲ : Ἰδεῖν. P.
867. πολὺ : Κατά. Dv. πολὺ μᾶλλον : Μᾶλλον πρὸς τὸ μὴ ποιῆσαι πλουσίους [τινάς]. R.V.P. ἐστὶν ἐξολω- 15 λεκός : Ἀπόλεσεν. P. ἐνίους : Ἡμῶν. ἐξολωλεκός : Ἀπολωλεκός. Dv. Ἀττικὸν δὲ τὸ ἐξολωλεκός.
868. δέδορακε : Ἐποίησεν. Dv. τίνα ἀπόλεσεν. Θ.
869. ἐν ἦθει. R.V. ἢ : Ὅντως ἄρα. Θ. Dv. P. ἦσθα : Ὑπῆρχες. τοιχωφύχων : Κλεπτῶν. Dv. διὰ τούτο 20 ταῦτα ἔπαθες. Θ. P.
870. οὖμενον ἔσθ' ὑγιές : Οὐδαμῶς ὑπάρχει ἀλη- θές. Dv. οὖμενον ἔ. ὃ. ὑμῶν οὐδενός : Ἀντὶ τοῦ, οὐδείς ὑμῶν ἔχει τι ἀγαθόν. Bv. ὑγιές : Ὅρθον καὶ ἀληθές. P.
871. οὐκ ἔσθ' ὅπως : Οὐδαμῶς. Dv.
872. ὡς σοβαρός, ὃ Δάματερ : Σεσοδημένος, ἐπί- 25 τριπτος. καταμωκώμενοι δὲ τῶν Δωριέων τὸ ὃ Δά- ματερ λέγουσιν. ὃ δὲ νοῦς, πῶς ἐπηρμένος καὶ μέγα φρονῶν καθ' ἡμῶν εἰσῆλθεν. — ὡς : Λίαν. Dv. σοβα- ρός : Ἐπηρμένος. P. Δάματερ : Γῆ. εἰσελήλυθεν : 30 ἤλθεν. Dv.
873. [ὁ συκοφάντης : Οὕτω καλοῦνται οἱ ἐπηρεά- ζοντες ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. τὸ παλαιὸν ἀπειρημένον ἦν σῦκα ἐξάγειν ἐκ τῆς Ἀττικῆς, τοῦ φυτοῦ κατ' ἀρχὰς θαυματοῦμένου. τοὺς πικρῶς οὖν διερευνοῦντας τὸ τοι- 35 οῦτον, οὕτως ὀνομασθῆναι λέγουσιν ἀπὸ τῆς ὀπώρας. παρασχεῖν οὖν καὶ τοῖς ὅπως οὖν μάτην ἐγκαλοῦσι τὴν ὀνομασίαν, ἅμα καὶ τοῦ φαίνειν τὸ ἐγκαλεῖν ἢ εἰς δίκην εἰσάγειν δηλοῦντος, ὅτι δὲ ἀπὸ τούτων γέγονεν, ἐκ τῶνδε ὄηλον· συκαστάς γὰρ τοὺς φιλεγκλήμονας ἔλεγον καὶ 40 συκοβίους καὶ συκωρούς καὶ συκολόγους καὶ φιλοσύ- κους καὶ συκώδεις καὶ συκοσπαδίας, ἴσως ἀπὸ τοῦ πάν- τας ἐγκλήματα ἐφέλλεσθαι.]
βουλιμιᾶ : Πάνυ λιμώττει, (καὶ) πεινᾷ λίαν· ἀπὸ τοῦ βου ἐπιρρήματος, ὅπερ ἐπιτάσειός ἐστι δηλωτικόν, 15 ἀντὶ τοῦ λίαν· ὡςπερ καὶ ἐν τῷ βούπεινα, ἢ μεγάλη πείνα, καὶ βουγάιος καὶ βούγλωστος· τινὲς δὲ εἶδος νόσου φασίν, ἐν ἣ πολλὰ ἐσθίοντες οὐ πληροῦνται· [τῶν γὰρ συκοφαντῶν τοιοῦτος ὁ τρόπος.] — μεγάλως λι- μώττει. Θ. Dv. P.
874. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν : Τοῦτο πρὸς τὸν θερά- 20 ποντα· τὸ δὲ « οὐκ ἂν φθάνοις » ἀντὶ τοῦ οὐκ ἂν πέρας σχοίης τῶν κακῶν. — εἰς ἀγορὰν : Εἰς συνάθροισιν δι- καστηρίου. P.

- (876). ἐπὶ τοῦ τροχοῦ : Τροχός τις ἦν, ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ εἰκείται ἐκολάζοντο. [τοῦτο δὲ λέγει ὁ ἀδικὸς πρὸς τὸν θεράποντα.] — ἐπὶ τοῦ τροχοῦ : Εἰς ὃν τοὺς κακοὺς κολάζουσι. Θ. *Dv. P.*
876. πεπανούργημα : Κέκλοφας. *Dv.* πονηρῶς ἐποίησας. *P.* οἰμῶς : Κλαῖε. *Dv.*
877. πολλοῦ : Τιμῆματος. *Dv.* εἰ : Ἐπειδή. Θ.
879. τοὺς συκοφάντας : πεποιήται τὸ ὄνομα ἐκ τῆς τῶν σύκων κλοπῆς φωράσεως. *R.V.* ἐξολεῖ : Ἐξολέσει, 10 φερεῖ ὄντας κακοὺς.
880. οἰμοὶ τάλας : Φεῦ ὁ ἄθλιος, ἄρα καὶ σὺ κοινωνὸς ὢν. *P.* μῶν : Ἄρα, μετέχων : Κοινωνῶν. *Dv.* καταγελᾷς : Ἐμοῦ δηλ. *P.* γελῶ αἰτιατικῇ, καταγελῶ δὲ γενικῇ. *P.*
881. ἐπεὶ πόθεν : Ἀντὶ τοῦ, εἰ μὴ μετεῖχες δηλ., ἀπὸ τοῦ τρόπου, τοῦ : Τοῦτο. *P.* εἰληφας : Ἀντὶ τοῦ ἐπρίω. *R.V.*
882. ἔχοντ' : Φοροῦντα. τριβώνιον : Ἰμάτιον διεργημένον. *P. Dv.* τριβακὸν ἰμάτιον. *R.V.*
883. οὐδὲν προτιμῶ σου : Οὐ φροντίζω σου. ἡ φράσις Ἀττικῇ, εἰρηται δὲ τὸ προτιμᾶν ἐπὶ τοῦ λόγον ἔχειν (καὶ ἐπιστρέφειν) λέγει ὁδν, οὐ φοβοῦμαι σε ἔχων φυσικὸν δακτύλιον. δακτύλιον δὲ, τὸν λεγόμενον φαρμακίτην. Εὐπόλις Βάπτταις μέμνηται καὶ Ἀμφίφιας, ὁ δ' Εὐδαμος 25 φαρμακοπόλης ἢ χρυσοπόλης, τετελεσμένους δακτυλίους πωλῶν. φιλόσοφος δὲ ἦν οὗτος ὁ Εὐδαμος φυσικοῦς δακτυλίους ποιῶν πρὸς δαίμονα καὶ ὄφει καὶ τὰ τοιαῦτα. [θεράπευον γὰρ τοὺς ὀφιοδηκτοὺς μᾶλλον δὲ τὴν ἀρχὴν οὐκ εἶον ὑπ' ὄφειν δάκνεσθαι.] — προτιμῶ σου : 30 Φροντίζω. Θ. *Dv. P.* πριάμενος : Ὠνησάμενος. *P.*
884. τὸν δακτύλιον τονοῖ : (Ἀλεξήτριον τῶν δηλητηρίων δείκνυσιν αὐτῇ καὶ βασκανίας ἀποτρεπτικὸν δακτύλιον, ὃν καλοῦσι φαρμακίτην· πρὸς ὃ θεράπων,) καὶ ἔχης φαρμακίτην δακτύλιον, ἀλλ' οὐ πρὸς δῆγμα 35 συκοφάντου, ὡς τούτων χειρόνων ὄντων καὶ θηρίων, πρὸς ἃ ὁ δακτύλιος πεποιήται. (ἀλλ' οὐκ ἰσχύει, φησὶν, οὗτος ὁ δακτύλιος πρὸς τὸ δῆγμα τοῦ συκοφάντου. τοῦτο δὲ ὄφειρος πρεσβύτης λέγει ὁ τὸν τριβῶνα κομίσας· οἱ γὰρ δύο τὸν συκοφάντην ἐκπλαυροῦσι. λέγει δὲ ἐν ἤθει 40 ὅτι οὐκ ἔστι τις ἐν τῷ δακτυλίῳ ἐπιδή, ἢ φάρμακον πρὸς δῆγμα τοῦ συκοφάντου. ἐπεὶ εἰώθασιν λέγειν οἱ τὰ περιὰπτα πωλοῦντες ὅτι χρησιμεύει τότε πρὸς τότε. λέγει οὖν, ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἄκος καὶ ἡ ἀντιπάθεια οὐδὲν ἰσχύει πρὸς δῆγμα συκοφάντου. τὸ δὲ δῆγμα σκληρὰ λέξις ἀπὸ 45 τῶν ἑρπετῶν εἰλημμένη. Ἄλλως, μὴ λάθης εἰς τὸ δῆγματος ἔξωθεν τὸ ἀποτρεπτικόν, ὡς οἶονταί τινες, ἀλλ' ἔστιν ἡ γενικὴ πρὸς τὸ δακτύλιος οὗτος, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὁ δακτύλιος δῆγματος συκοφάντου, τουτέστιν, οὐκ ἔχει ἰσχὴν πρὸς τοὺς συκοφάντας, ὡσπερ εἰς τὰ τῶν ὄφειν δῆγματα.) — δραχμῆς : Ἐνεκα. *P.* νομίσματος, ὁ ἔχει κερᾶτια ἡ, ἥτις ὀλκῆ καλεῖται. Θ.
885. ἔνεστι : λείπει φάρμακον. *R.* τῷ δακτυλίῳ δύ-
- ναμὶς ἀποτρεπτικῆ. *Dv.* ἤγουν ἀλλ' οὐκ ἰσχύει πρὸς τὸ δῆγμα τοῦ συκοφάντου. *P.*
886. ὕβρις : Μέμφις. ταῦτ' : Τὰ λεγόμενα ἀπ' ἑμῶν. σκώπτειτον : Σκώπτετε. *P.* Ὑβρίζετε. *Dv.*
887. ποιεῖτον : Ποιεῖτε ἐνταῦθα οὐκ ἐλέξατε. *Dv.* ἐν- 5 θὰδ' : Ἐνταῦθα. εἰρήκατον : Εἶπατε. *P.*
888. ἔστων : Ἐστέ. *P.*
889. οὐκοῦν τῷ γε σῶ : Ἀγαθῷ δηλονότι. — τῷ γε σῶ : Ἐπὶ τῷ σῶ ἀγαθῷ. ἴσθ' : Γίνωσκε. *Dv.* σαφῶς γίνωσκε. Θ. ἐπὶ ... οὐδόλωσ... φανερώς γίνωσκε. ἢ οὐ- 10 δόλωσ ἐσμέν ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ τῷ σῶ. *P.*
890. τῶν ἐμῶν : Πραγμάτων. *Dv.*
891. [ὡς γ' ἐπ' ἀληθεία : Λείπει δειπνεῖς.] μετὰ τοῦ μάρτυρος : (Κλήτορα γὰρ ἤγετο, ἵνα αὐτοὺς εἰς δίκην καλέσῃ. Ἄλλως, τῷ συκοφάντῃ ἔπεται τις 15 ὥστε μαρτυρεῖν. (ὡς ἀγχοτός οὖν τοῦ συκοφάντου καὶ μάρτυρα, ἵνα εἰς δίκην καλέσῃται, τοῦτό φησι.) — ἐπ' ἀληθείας : Ἀντὶ τοῦ σωζομένης τῆς ἀληθείας. *P.* μάρτυρος : Ὅτι τινὰ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν ἤκεν ἄγων, ἵνα, εἴαν τι παρ' αὐτῶν ἀκούσῃ, συμμαρτυρήσῃ αὐτῷ πρὸς 20 τοὺς δικαστάς. *P.* ὃν μετὰ σοῦ κομίζεις. Θ.
892. διαρραγείης : Σχισθείης, ἀφανισθείης. *Dv.* δια- 30 σχισθείης. *P.* μηδενός : Ἀγαθῷ. *Dv.* πράγματος. *P.*
893. ἔνδον : Τῆς οὐσίας ἐστίν. *P.*
894. τεμαχῶν : Κομματίων ἰχθύων· τεμαχος γὰρ κυ- 25 ρίως ἐπὶ τῶν ἰχθύων λέγεται. *Dv.* χρῆμα τεμαχῶν : Πρᾶγμα τμημάτων ἰχθύων. ὠπημένον : Ἐν τῷ πορὶ καιόμενον. *P.*
895. ὅ ὅ : [Διὰ τῶν ψιλῶν τούτων ὑ δείκνυσι, ὅτι χοι- 30 ρείων κρεῶν ὀσμῆς ἤθετο. Ἄλλως, ὅ ὅ] ἐπίρρημα 30 θαυμαστικόν, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν. ὡς ὀσφραίνόμενος τοῦτό φησι. — τινὲς δὲ ὁ δίκαιος. *R.*
896. [τοῦ ψύχους γ' ἴσως : Ἐπεὶ τὰ ζῶα, ἐσομένου ψύχους αἰσθανόμενα, πολλάκις ὀσφραίνονται.] — κακό- 35 δαίμων : Ἄθλιε. ὀσφραίνει τι : Ἐπὶ τῇ ὀσφρησὶν ἤκει. 35 ψύχους : Αἰσθάνεται δηλ. *P.* τί : Κατὰ τι. τοῦ ψύχους : Τοῦ κρύους. *Dv.*
897. τοιοῦτον : Οἷον φορεῖ. ἀμπέχεται : Ἐνδύεται ἰμάτιον. *P.* περιβέβληται. *R. V.* τοῦτο : Φαῦλον. ἀμπ. : Ἐνδύεται. *Dv.* 40
898. ἀνάσχετ' : Ὑπομονητά. Θ. *Dv. P.*
899. ὕβρίζειν : Ἄτιμα ποιεῖν. ὡς ἄχθομαι : Φεῦ, 45 λίαν. *P.* οἰμ' : Φεῦ. ὡς : Λίαν. ἄχθομαι : Λυποῦμαι. *Dv.*
900. φιλόπολις : Τὸ μὲν φιλόπολις κοινόν, Ἀττικόν δὲ τὸ φιλόπατρις. — χρηστός : Ἀγαθός. *Dv. P.* — φι- 45 λόπολις Φιλόπατρις. *Dv.* φιλῶν τὴν πόλιν. *P.* πάσχω κακῶς : Ἦγουν δυστυχῶ. *Dv. P.*
901. ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ : Χρηστός εἰμί. *Dv.* οὕτως εἰμί. *Paris.*
902. καὶ μὴν : Τὸ λοιπόν. *Dv.* ἐπερωτηθείς : Ἦτοι 50 ἐκ δευτέρου ἐρωτηθείς. *P.* ἀπόκρινέ : Ἀπολογίζου. *Dv.* τὸ τί : Μέλλω ἐρωτηθῆναι. *P.*
903. [μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἶε : Ὡσπερ οἱ μαινό-

μενοι τὴν ἐν τοῖς πλήθεσι διατριβὴν ἀπαναινόμενοι ἐν ἐρημίαις φέρονται, διὰ τοῦτο καὶ τὴν τῶν γεωργῶν διατριβὴν μελαγχολίαν ὠνόμασεν, ὡς ἐν ἀγροῖς γεομένην. — γεωργός εἰ : Γεωργεῖν ἐπιστάμενος. P. μελαγχολῶν : Ὑπολαμβάνεις ἐμὲ μαινόμενον. Dv. μαίνεσθαι, ὥστε ἀποτρέχειν εἰς τὰς ἐρήμους, ὡς οἱ γεωργοί. Θ. P.

904. σκήπτομαι γ', ὅταν τύχω : Τινὲς τῶν πολιτῶν, ἡνίκα χρημάτων ἦν εἰσφορά πρὸς τὴν πόλιν, τὴν ἐμπορίαν ἐπροσασίζοντο, τὴν εἰσφορὰν βουλόμενοι φυγεῖν, ἀζήμιοι γὰρ οὗτοι διεφυλάττοντο, ὡς φησὶν Εὐφρόνιος, ὡς τὴν πόλιν ὠφελοῦντες πλεῖστα διὰ τῆς αὐτῶν ἐμπορίας, διὸ καὶ ὁ συκοφάντης λέγει ὅτι, ὅταν γένηται (τις) καιρὸς πολέμου [καὶ εἰσφορᾶς], ἔμπορον ἐμαυτὸν ἀποκαλῶ. [Ἄλλως, ὅταν, φησὶν, ἀνάγκη γένηται πράγματος, σκήπτομαι τότε ἔμπορος εἶναι. προσασίζομαι, φησὶν, ὅτι πέμπομαι εἰς τὸν πόλεμον.] — ἔμπορος : Πραγματευτής. Dv. κατὰ θάλατταν ἐμπορίαν ποιούμενος. P. σκήπτομαι : Ἄντι τοῦ προσασίζομαι.

905. τί δαί : Ἀποφαντικόν. τέχνην : Ἐπιστήμην. P.

906. πῶς οὖν διέζη; : Μερικῶς τίνα εἶχες ζωὴν. Θ. Dv. ἢ πόθεν : Ἀπὸ ποίου τρόπου. P.

907. τῶν τῆς πόλεως εἰμ' : Τῶν δημοσίων πραγμάτων φροντιστής, ὅσον χορηγίας, τριηραρχίας, καὶ τῶν τοιούτων ἰδίων δὲ, τῶν καθ' ἕκαστον, οἷον εἰ ἀδικοῖτό τις καὶ δικάζοιτο πρὸς τίνα, αὐτὸς ἐφρόντιζεν. ἰδίων τῶν ἰδιωτικῶν. καὶ Εὐροπίδης ἐν Βάχχαις
εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον εἰς χεῖρας μύσος.

908. τῶν τῆς πόλεως εἰμ' ἐπιμελητής : Διοικητής εἰμ'. Dv. τῶν δημοσίων καὶ πολιτικῶν φροντιστής. Θ. P.

908. τῶν ἰδίων : Τῶν χωρικῶν, ἰδιωτικῶν. Dv. τῶν ἰδιωτικῶν ἦτοι τῶν καθ' ἕκαστον. Θ. P. βούλομαι : Βουλευτής καὶ σύμβουλος εἰμι τῶν θελόντων. Θ. βουλευτής εἰμ'. Dv. μαθεῖν. P.

909. [πῶς οὖν ἂν : Ὁ νοῦς πῶς ἂν οὖν χρηστὸς σὺ, ὁ λυπούμενος καὶ ἀγανακτῶν εἰς μηδὲν σοὶ διαφέρων.]

910. εἰ σοὶ προσήκον μηδὲν : Εἰ (διὰ) τῶν πραγμάτων τῶν σοὶ μηδὲν διαφερόντων ἀπεχθάνει τοῖς ἀνθρώποις, (διὰ τὸ ἐπιχειρεῖν ἄλλοτρίοις πράγμασιν. ὁ γὰρ ἄλλοτρίων προῖστάμενος μισεῖται). — σοὶ προσήκον μηδὲν : Ἦγουν, οὐδενὸς διαφερόντος καὶ προσήκοντός σοι. Dv. εἰ πρόποντος, ἀρμόζοντός σοι μηδενός, μισητὸς γίνῃ τοῖς πολλοῖς διὰ τὸ ἐπιχειρεῖν ἄλλοτρίοις. P. τὸ εἶτα τρισσῶς λαμβάνεται, εἶτα ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα, καὶ εἶτα ἀντὶ τοῦ ἄρα, καὶ εἶτα ἀργόν, ὡς ἐνταῦθα. P.

911. προσήκει : Διαφέρει ἢ πρέπει μοι. P. καὶ ἀνήκει καὶ ἀρμόζει. Θ.

912. ὃ κέπεφ : Ὅρνεον ὅπερ φιλεῖ ἄφρον θάλαττιον ἐσθίειν· καὶ οἱ παῖδες τῶν ἀλιέων (λαμβάνοντες τὸν ἄφρον) ῥίπτουσι τὸ πρῶτον πόρρωθεν, εἶτα ἐγγύτατα, εἶτα εἰς τὴν χεῖρα τὸν ἄφρον, καὶ οὕτως εὐχερῶς ἀγρεύουσιν. καὶ ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνδρῶν τοῦτο εἰς παροιμίαν. R. V. Ἄλλως, ἀνόητε, κοῦφε, ὃ τὸν νοῦν με-

τέρωρε. ὄρνις γὰρ θαλάττιος τὸ κέπεφος, κουφώτατον σφόδρα τῶ ἄφρον διατρεφόμενον διὰ τῆς θαλάττης καὶ πάνυ ὀλίγον ἔχον σαρκώδες. Ἄλλως, ὃ εὐτελέστατε καὶ λάλε. φασὶ γὰρ τὸν κέπερον εὐτελεῖ καὶ λάλον. V. [ὃ εὐτελέστατε καὶ λάλε· φασὶ γὰρ τὸν κέπερον εὐτελέστατον καὶ λάλον· ὄρνεον γὰρ ἄφρον, ὅπερ φιλεῖ ἄφρον θάλαττιον ἐσθίειν· τοῦτο βουλόμενοι οἱ τῶν ἀλιέων παῖδες χειρώσασθαι, ῥίπτουσι τὸ πρῶτον πόρρωθεν ἄφρον, εἶτα ἐγγύτατα, εἶτα φέρουσι τοῦτο ἐν ταῖς χερσίν, καὶ οὕτω κατὰ μικρὸν ἀπατῶντες εὐχερῶς ἀγρεύουσι τοῦτο ἔμπροσθεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. εἰληπται οὖν εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνδρῶν καὶ ἀνοήτων. καλεῖται δὲ κοινῶς λάρος.] — ὁ κέπερος ὄρνεόν ἐστι θάλαττιον, ἀτελὲς καὶ λάρον καὶ ἀφελές, ὃ καλοῦσι κοινῶς λάρον· ὅπερ φιλεῖ ἄφρον θάλαττιον ἐσθίειν. τοῦτο . . . φέρουσι τοῦτον ἐν ταῖς χερσὶ . . . ἀνοήτων. P. εὐεργετεῖν : Εὐεργεσίαν παρέχειν. Dv. κέπεφ : Λάρε. Θ. Dv. P. σθένει : Δύναμαι. Θ. P.

913. πολυπραγμονεῖν : Τὸ πράγμασι καὶ κακουργίαις ἑαυτὸν ἐνδιδόναί καὶ διοικωρᾶν. Θ. ταῖς πανουργίαις ἑαυτὸν ἐκδεδωκέναί. Dv. τὸ πέρα τοῦ δέοντος ἐξετάζειν. P.

914. τὸ μὲν οὖν βοθηεῖν : Τοῦτο ἐστὶ τὸ εὐεργετεῖν. Θ. Dv. μᾶλλον μὲν οὖν ὑπάρχει εὐεργετεῖν. κειμένους : Τεταγμένους. P. ἐνεργουμένοις καὶ πολιτευομένοις. Θ.

915. ἐπιτρέπειν : Παραχωρεῖν καὶ ἐνδιδόναί. Θ. παραχωρεῖν καὶ ἁμαρτάνειν· διδοῖναι ἄδειαν παρὰ τὸ πρόπον. Dv. συγχωρεῖν. P. ἐξαμαρτάνη : Ἦτοι ἁμαρτάνων ἕξω τοῦ καλοῦ πίπτῃ. Θ. P.

916. ἐξεπίτηδες : (Ἐξ ἀνάγκης ἢ) μάτην· οὕτως Ἄττικοι. (ἀργῶς καὶ μάτην. κοινότερον δὲ, καὶ τὰς τοιαύτας ψιλὰς ἐπιστασίας καὶ λειτουργίας ἀρχὰς ἔλεγον καὶ τὸ βουλευῆσαι ἄρξαι.) [γράφεται δὲ καὶ ἐν σχήματι ἀποφατικῷ, οὐκ οὖν. τὸ δὲ ὁ βουλόμενος ἀντὶ τοῦ, ὁ ἐπιμελητής, ὁ κατήγορος, ὁ προῖστάμενος.] — δικαστὰς : Κριτὰς. P. ἐξεπίτηδες : Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ. Θ. ἐπ' αὐτῷ τοῦτο. ἐσκεμμένως ἦτοι ἐπ' αὐτῷ τούτῳ. P.

917. ἀργεῖν καθίστησιν : Ἴνα παρ' αὐτῶν βοηθοῖντο οἱ νόμοι δηλαδὴ. Θ. ἀρχοντας εἶναι ποιεῖν. Ἴνα παρ' αὐτῶ βοηθοῦνται. Dv. καθίστησιν : Τάττει. κατηγορεῖ : Συνηγορεῖ. Θ. P. κατηγορῶ κατὰ τινος λέγεται, ὃ καὶ ἀπὸ γενικῆς πρὸς αἰτιατικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν, ὡς τὸ κατηγορῶ σου ἁμαθίαν. κατηγορῶ τὸ καταφάσκω παρὰ φιλοσόφους γενικῆ συντασσόμενον. κατηγορῶ τὸ ἐφουβρίζω καὶ αὐτὸ γενικῆ. κατηγορῶ δὲ τὸ παριστῶ αἰτιατικῆ ὡς τὸ «κατηγόρησε ἡ θλίψις μακρόψilon.» Θ.

918. ὁ βουλόμενος : Ὁ θέλων. Dv. P. ἐκεῖνος : Ὁ κατηγορῶν. P.

919. ἦκει : Ἀνήκει, ἀνατρέχει. P.

920. νῆ : Μά. πονηρὸν : Κακότροπον. προσάτην : Φροντιστήν. Dv. ἐπιμελητὴν τῶν πραγμάτων αὐτῆς. Θ. ἐπιμελητήν. P. ἔχει : Ἦ πόλις δηλαδὴ. Dv.

921. ἴσχυιαν ἄγων : Ἠσυχάζων. P.

922. προδοατίου βίον : Μωροῦ καὶ ἀνοήτου· [διὰ τὸ

- ἀδρανές τῆς διανομῆς τῶν πραγμάτων.] τὰ γὰρ πρό-
 βατα μὴδὲν ἐργαζόμενα ζῆ. — ζῆν ἀργός: Ἄπρακτος,
 ματῆν. προβατίου βίον: Ἄντι τοῦ μωροῦ καὶ ἀνοή-
 του. προβάτου ζωῆν, ἀγροίκου. P.
923. διατριβὴ τις τῷ βίῳ: Ἐπιτήδευμα, ἀσχό-
 λημα, διαίτα, διαγωγή, πρόβασις, ἀφ' ἧς μέλλομεν
 περὶ τὰ πράγματα διατρίβειν. — διατριβή: Πολυ-
 πραγμοσύνη. Θ. ἐπιτηδειότης. Dv.
924. οὐδ' ἂν μεταμάθοις: Ἄντι τοῦ παύσαιο. κυ-
 10 ρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον τὸ μετὰ ταῦτα ἕτερον τι
 μαθεῖν ἀρέμενον τοῦ πρώτου. — ἤγουν ἀντι τῆς πολυ-
 πραγμοσύνης ἄλλην ἑτέραν τέχνην μάθοις. Θ. οὐδ'
 ἂν: Οὐδαμῶς. Dv. μεταμάθοις: Καταλείψας τοῦτο
 ἕτερον μάθοις. P. δοίης: Δώσης. Dv. οὐ μεταμάθοις
 15 ὀηλονότι, εἰ παράσχῃς. P. παράσχῃς. Θ.
925. καὶ τὸ Βάττου σιλφίον: Βάττος Κυρήνην ἔκτι-
 σεν, [ἔλθων ἀπὸ Θήρας, τῆς κατὰ Κρήτην νήσου.]
 ὃν τιμήσαντες Λίβυες ἐχαρίσαντο αὐτῷ τὸ κάλλιστον
 τῶν λαχάνων τὸ σιλφίον, καὶ ἐν νομίματι αὐτὸν ἐχά-
 20 ραξαν, τῇ μὲν βασιλείᾳ, τῇ δὲ σιλφίον (παρὰ τῆς πό-
 λεως δεχόμενον, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυρηναίων πολ-
 λιτεῖα· ἐνθεν καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν διαφορῶν [καὶ
 ἐξόχου] τιμὰς δεχομένων. Ἄλλως, σιλφίον βοτάνη
 πολυτίμητος· ἡ δὲ αἰτία τοιαύτη ἐστὶ. Βάττος, ὃ καὶ
 25 Ἀριστοτέλης, πόλιν ἐν Λιβύῃ Κυρήνην [λεγομένην]
 ἔκτισε κατὰ τὸν δολιχάνα αὐτῷ παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος
 χρησάμενον· καὶ οἱ πολῖται οἱ Κυρηναῖοι ἀναπόδοσιν τῆς
 εὐεργεσίας βουλόμενοι χάρισσασθαι τῷ βασιλεῖ, ἐποίησαν
 30 δακτύλιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῶν προσφέρει τῷ βασιλεῖ
 τὸ σιλφίον. καὶ τὸ φύλλον δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ
 καυλὸς καὶ ὁ ὄπὸς καὶ ἀπλῶς τὸ πᾶν αὐτοῦ πολλῆς τι-
 μῆς ἄξιόν ἐστιν. καὶ οἱ Ἀμπελιώται δὲ ἔθνος Λιβύης, εἰς
 Δελφοῦς ἀνέθεσαν καυλὸν σιλφίου, ὡς φησὶν Ἀλεξαν-
 35 δριδής.) — σιλφίον: Τὸ λεγόμενον βαλσαμέλαιον. Dv.
926. Βάττου σιλφίον: Ὄνομα κύριον τὸ κοινῶς βάλαμον.
 P. ὁ Βάττος οὗτος ἔκτισε τὴν Κυρήνην, ἔνθα τὸ σιλ-
 φιον γίνεται, οὐδ' ὄπὸς πολλοῦ ἄξιός ἐστι. τιμῶντες οὖν
 αὐτὸν οἱ Κυρηναῖοι ὡς ἀρχηγέτην, χρυσῆν αὐτοῦ τὴν
 40 εἰκόνα πεποιήκασιν, τὸ σιλφίον ἐν τῇ δεξιᾷ φέρουσαν,
 λίθοις καὶ μαργάρῃσι κεκοσμημένον. λαμβάνεται οὖν
 εἰς παροιμίαν τὸ τοῦ Βάττου σιλφίου ἐπὶ τῶν πολυτε-
 λῶν. P.
926. κατάθου: Ἀπόριπτε. Dv. ἀντι τοῦ καταθα-
 λοῦ, βίβον. P. θοιμάτιον: Ὁ φορεῖς. Dv.
927. ὑπόλυσαι: Τὰ ὑποδήματα. Θ. Dv. τὰ ὑποδή-
 45 ματα ἄφελε. P.
928. προσελθέτω: Ἐμπροσθεν. Dv.
929. Οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμι· ἐγὼ: Ἐκεῖνός εἰμι ἐγὼ,
 φησὶν, ὃ μέλλων σοι προσελθεῖν. [τοῦτο ὁ θεράπων
 ἀποσκώπτων λέγει.] ἅμα δὲ καὶ μιμεῖται τὰ παρ' αὐ-
 50 τοῦ ἄνω εἰρημένῃ, ἐν ὅσῃ δὲ λέγουσιν, ἀπέδυσεν. —
 ἐκεῖνος: Ὁ βουλόμενος ὀηλονότι προσελθεῖν. P.
930. μεθ' ἡμέραν: Ἄντι τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. Ἀττικὸν δὲ
 τὸ σχῆμα· (μεθ' ἡμέραν γὰρ φασιν, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ.) —
- ἀποδύομαι: Ἄντι τοῦ τὰ ἱμάτια ἀφαιροῦμαι. P. ἀπο-
 δύομαι λέγεται τὸ βιαίως καὶ ληστικῶς τὰ ἱμάτια
 ἀφαιροῦμαι. P. μεθ' ἡμέραν: Κατὰ τὴν ἡμέραν. Dv.
 Ἀττικῶς ἀντι τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. ἐν νυκτὶ γὰρ πάσχουσι
 τοῦτο ἐνίοι ὑπὸ τινων λοχόντων αὐτοῦς. Θ. τὸ γὰρ κατὰ
 5 νύκτα ἀποδύεσθαι τινα ὑπὸ τῶν λόγων τῶν λωποδυτῶν
 ἴσως φορητὸν, ὅτι λάθρα τοῦτο ποιῶσι τοὺς νόμους φο-
 βούμενοι καὶ τὰ δικαστήρια, ἐγὼ δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν
 τοῦτο πάσχω περιφανῶς. Vict.
931. ἀξιοῖς: Ἄντι τοῦ δικαιοῖς. V. ἀξίον κρίνεις. 10
 Θ. Dv. P. ἀλλότρια πράττων: Ξένα ἀπαιτῶν. P. ἐνεργῶν
 ἢ ἀπαιτῶν. Θ.
932. μαρτύρομαι: Εἰς μαρτυρίαν τίθημι. Θ. Dv.
 μάρτυρα καλῶ, ἢ διὰ μάρτυρος παραστήσω. P.
933. οἴχεται φεύγων: Εἶδε γὰρ αὐτὸν ἀποδύομε- 15
 νον καὶ ἐφοβήθη, μὴ καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια πάθη. Θ. Dv.
 Vict. οἴχεται: Ἀπῆλθε. ὃν: Ὀντινα. P.
934. ὡς φυγόντος τοῦ μετ' αὐτοῦ μάρτυρος. R.V.
 περιελημμαι: Κατὰ κύκλον ἐλήφθη. P. κεκράτημαι.
 Θ. Dv. 20
935. οἴμοι μάλ' αὔθις: Τὸ ἡμιστίχιον ἐξ Ἡλέκτρας
 Σοφοκλέους [1416] (τὸ οἴμοι μάλ' αὔθις, ὅτε τὴν Κλυ-
 ταίμνηστραν οἱ περὶ Ὀρέστην φονεύουσιν). R.V. δὸς σὺ:
 Ὡ παιδάριον. Θ. Dv.
936. ἀμφιέσω: Ἐνδύσω. Θ. P. 25
937. ἱερὸν γάρ ἐστιν: Ἱερὸν λέγουσι πᾶν τὸ ἀνατι-
 θέμενον τοῖς θεοῖς. — μὴ δῆθ': Μηδαμῶς. Dv. μὴ
 ἀμφιέσῃς. P.
938. κάλλιον: Κρεῖττόνως. Θ. κρεῖττον. Dv. ἀνα-
 τεθήσεται: Ὡς ἀνάθημα κρεμασθήσεται. Θ. P. 30
939. ἢ: Παρό. P. τοιχωρύχον: Κλέπτῃν. Dv.
- [940. κοσμεῖν: Καλλοπιζειν. Dv. καλλύνειν. D.
 σεμνοῖς: Λαμπροῖς. Dv. εὐτάκτοις προσήκει κοσμίους.
 Paris.
941. ἐμβαδίοις: Ὑποδήμασι. Dv. 35
942. ταῦτα: Τὰ ἐμβαδία. αὐτίκα: Συντόμως. F.
943. ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω: Ὅτι ἐπὶ τῶν
 κοτίνων καὶ ἄλλων δένδρων πανταχοῦ πρὸς τοῖς ἱεροῖς
 προσπατταλεύουσι τὰ ἀναθήματα. (Ἄλλως, εἰώθασιν
 τοῖς δένδροις κῶλα καὶ κρανία προσπατταλεῖν πρὸς
 40 ἀποτροπὴν βασκανίας οἱ γεωργοί, πρὸς τὸ μὴ ξηραν-
 θῆναι αὐτά. Ἄλλως, ἔθος ἦν τοῖς θηρώντας τινα
 ἄγρην μέρος τι τοῦ θηρωμένου, ἢ τὴν κεφαλὴν ἢ πόδα,
 προσηλοῦν πασσάλῳ ἐπὶ τινος δένδρου εἰς αὐτὴν τὴν
 ὕλην,) πρὸς τιμὴν τῆς Ἀρτέμιδος. — κοτίνῳ: Ἀγριε-
 45 λαίχ. Θ. Dv. στεφάνῳ. P. προσπατταλεύσω: Προση-
 λώσω, κρεμάσω. Θ. Dv. προσηλώσω, προσκαρφώσω. P.
944. ἀπειμι: Ἀπέρχομαι. Θ. ἤγουν ἀπέρχομαι.
 γινώσκω: Ἦγουν ἐπίσταμαι χειρῶν ὑπάρχων κατὰ
 πολὺ. Dv. P. 50
945. σύζυγον: Βοηθὸν, ἤγουν σύνδρομον. Dv. P.
 βοηθὸν, σύμμαχον. Θ.
946. καὶ σύκινον: Ἴσον τῷ ἀσθενέστατον· τὸ γὰρ
 ξύλον τῆς συκῆς ἀσθενές [καὶ χαῦνον· ἔθεν καὶ συκίνη

ἐπικουρία, ἀντί τοῦ ἀσθενῆς καὶ ἀνωρελής]. ἡ σύκινον τὸν συκοφάντην κεκαλυμμένως λέγει, ἀπὸ τῆς συκῆς σχηματίσας [τὸ ὄνομα]. — ἐν εἰρωνείᾳ τοῦτο. R. σύκινον : Ἀσθενῆ. *Dv.* ἀσθενῆ, ἀδύνατον. *P.* ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς συκῆς, διότι ἐνὶ ἡ συκῆ ἀνίσχυρος, καὶ θραύεται εὐκόλως. *Dv.* ἰσχυρὸν θεὸν : Τὸν δυνατὸν. *Dv.* τὸν Πλούτον. *P.*

947. τήμερον : Ἀττικόν. Θ. σήμερον. δοῦναι δίκην : Τιμωρίαν. *Dv.* τιμωρίαν, ἤγουν τιμωρηθῆναι. *P.* τιμωρηθῆναι. Θ.

948. Ὅτι : Διότι. περιφανῶς : Ἦγουν φανερώς. *Dv.* καταλύει : Ἀφανίζει. περιφανῶς : Ἀριδῆλως καὶ φανερώς. Θ. *P.*

949. οὔτε τὴν βουλήν πιθὼν : Ἀντί τοῦ πείσας. ὅσα δ' ἂν τῆ βουλή δόξη, ταῦτα ἐπὶ τὸν δῆμον ἀναφέρεται. καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων τὰ ὑπὸ τοῦ δήμου ψηφίζόμενα ὑπὸ τῆς βουλῆς κυροῦνται. — πιθὼν : Καταπέισας. Θ. *Dv.* πείσας. *P.*

950. τὴν τῶν πολιτῶν : Ἦγουν τοὺς πολίτας ἴλους. *D.* τὴν ἐκκλησίαν : Τοὺς δικαστάς. Θ. *Dv.* τὴν συνάθροισιν τῶν κριτῶν. *P.* ἔθος ἦν ἐν δημοκρατίᾳ εἶναι ψηφίσματα ἐγένετο, δεικνύειν τοῦτον τὴν βουλήν· εἶτα τοὺς κριτάς. *Dv.*

951. ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν : Ἀντί τοῦ, ἐπειδὴ ἐγένετο κατ' ἐμὲ, ὅτε ἤμην πένης. (λόγους δὲ συκοφάντου μιμείται.) — τὴν πανοπλίαν : Τὸ ἱμάτιον παίζων. Θ. *Dv.* τὰ ἐνόμματα. *P.* πανοπλία κυρίως ἡ τῶν ὅπλων πάντων διασκευὴ· ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς. *Dv.* πανοπλία μὲν ἡ τῶν ὅπλων πάντων παρασκευὴ, ἐνταῦθα δὲ τὸ ἱμάτιον καταχρηστικῶς λέγει, μᾶλλον δὲ παίζων, ὅτι ἐν εἰγε τοῦτο μόνον ἀντί πολλῶν ἄλλων ἱματίων. *Vict.*

952. ἔχων : Φορῶν. *Dv.* *P.* βαλανεῖον : Λοετρῶν. *Dv.* τρέχει : Συντόμως ἔρχου. *P.*

953. κορυφαῖος : Ἐπεὶ περίσταντο περὶ τὸ πῦρ, ὡς περ γορὸς ἐν τοῖς βαλανείοις. (οὐκ ἐξῆν δὲ ξένον χορραίνειν ἐν τῷ ἀστικῷ γορῷ· παρὰ τοῦτο πέπαιχεν· ἐν δὲ τῷ Ἀηναίῳ ἐξῆν· ἐπεὶ καὶ μέτοικοι ἐγορήγουν. κορυφαῖος δὲ ὁ ἐν γόρῳ πρῶτος. [τὸ δὲ θέρου ἀντί τοῦ] θερμάνθητι. ὡς περ ἀνδριάς ἐπὶ κεφαλῆν.) — κορυφαῖος ἐστὴν ὁ πρῶτος ὀρθῶς. θέρου : Ἦγουν θερμαίνου. Θ. *Dv.* *P.*

954. τὴν στάσιν : Τὸ εἶναι κορυφαῖος τὸ βαλανεῖον. *Dv.* τὸ εἶναι ἐμὲ κορυφαῖον καὶ πρῶτον. *P.*

955. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς : Λέγουσι γὰρ ὅτι οἱ πολλοὶ ἐλαττοῦσι τὸν ἀέρα τῶν λουτρῶν, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἔλκοντες. — βαλανεὺς : Ὁ τοῦ βαλανείου ἐπιστάτης. ἔλξει : Ἐλκύσει. *P.* θύραξ' : Ἐκτὸς τῆς θύρας. Θ. *Dv.*

956. τῶν ὀρχιπέδων : Τῶν ὄρχων. *R.V.* Θ. Τῶν αἰδοίων. *Dv.* ἀπὸ τῶν ὄρχων. γνώσεται : Γνωρίσει. *P.*

957. τοῦ πονηροῦ κόμματος : Ὡς ἐπὶ νομίσματος εἶπεν, ἀπὸ μεταφορῆς τῶν νομισμάτων τῶν κακῶς κοπέντων. — πονηροῦ : Ἀδίκου. *P.* τοῦ πονηροῦ κόμματος : Ἦγουν τῆς μερίδος τῆς πονηρᾶς χαρά-

γματος. *Dv.* τοῦ χαράγματος. Θ. τοῦ λείμματος. *R.* 958. νῶ : Καὶ ἡμεῖς. Θ. ἡμεῖς. εἰσῶμεν : Εἰσελθόμεν. *Dv.*

959. [ἄρ' ὃ φίλοι γέροντες : Κορωνίς ἐτέρα ὁμοία. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι πδ', ὧν 5 τελευταῖος

στεράνῳ γέ τοι καὶ δᾶδ' ἔχων πορεύεται.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

ἄρ' ὃ φίλοι γέροντες : Γραῦς ἐστί (τις), ἥ τις [πρόην] ἐμισθώσατο νεανίσκον δίκαιον ἐπὶ τῷ γαμῆν αὐτήν. 10 οὗτος δὲ πλουτήσας νῦν, ὡς δίκαιος, εἶασεν αὐτήν· διὸ καὶ καταβοᾷ τοῦ Πλούτου. — φίλοι : Προσφιλεῖς. *P.*

960. ἀρίγμεθ' : Ἠλθόμεν. *Dv.* ὄντως : Κατ' ἀλήθειαν. *P.* τοῦ νέου τούτου θεοῦ : τοῦ Πλούτου. Θ. *Dv.* τοῦ νεωστὶ φανέντος. *Gl.V.* 15

961. τοπαράπαν : Διόλου. *Dv.* παντελῶς *R.V.P.* ἡμαρτήκαμεν : Ἐσφάλημεν, ἡστοχησαμεν. Θ. *Dv.* ἐξεπέσομεν. *P.*

962. ἀλλ' ἴσθ' : Οὐχ ἡμάρτημας· γίνωσκε. ἀφιγμένη : Ἐλθοῦσα. Θ. *Dv.* *P.* 20

(963). ὃ μειρακίσκη : Προσπαίζουσι τῇ πρεσβυτιδίᾳ οἱ γέροντες. [καὶ μειρακίσκη μὲν διὰ τὸ τεθρομμένον τοῦ ὀραϊσμοῦ,] ὀρικῶς γὰρ ἀντί τοῦ νεωτερικῶς, ἡ ἀντί τοῦ εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως, ἡ πιθανῶς ἢ κατὰ καιρὸν. — πυνθάνη : Ἦγουν ἐρωτᾶς. ὀρικῶς : Νεωτερικῶς. 25 *Dv.* ὀρικῶς : ἀντί τοῦ νεωτερικῶς. παίζουσι γὰρ τῇ γραΐ οἱ γέροντες. *R.* νεωτερικῶς, ἤγουν ὡς πυνθάνονται αἱ ἐν ὄρα οὔσαι γυναῖκες, ἥτοι ἐν ἡβῇ τῆς ἡλικίας. *P.* *Vict.*

964. φέρε νῦν : Δῆ. Θ. ἀγε δῆ. τὸν ἔνδοθεν : Τὸν 30 ἐντός. *Dv.* τῶν ἐνδοθι : Ὑπαρχόντων τῆς οἰκίας. *P.* ἐξεργομένων δηλονότι. Θ.

965. μὴ δῆτ' : Καλέσης δηλονότι. *P.* ἐξέλθουθα : Ἐξῆλθον. *Dv.*

966. ὅτι : Διό. Θ. διότι. ἐχρῆν : Ἀντί τοῦ χρῆ. 35 *Dv.*

967. πέπονθα : Ἐπαθα. *Dv.* ἐπαθον. *P.* δεῖνα : Χαλεπά. παράνομ' : Ἀδίκια. *Dv.* τὸ φιλιπτε κωμικὸν καὶ γεροντικὸν τὸ πρόσωπον. Θ.

968. ὁ θεὸς οὗτος : Ὁ Πλούτος. *Dv.* ἤρξατο βλέπειν : Ἀρχὴν ἐποιήσατο ὄρᾶν. *P.*

969. ἀβίωτος : Κακοβίωτον. *Dv.* οὐ βιώσεως ἄξιον. Θ. *P.* τὸν βίον : Τὴν ζωὴν. *Dv.*

970. τί δ' ἐστιν; ἦπου καὶ σὺ συκοφάντρια : Ἐπειδὴ εἶδε τοὺς πονηροὺς τῶν ἀνδρῶν ἀτυχήσαντας βλέψαντος τοῦ Πλούτου, φησὶν ὅτι ἄρα καὶ σὺ ἐν ταῖς γυναῖξιν πονηρὰ εἶ; ὡς περ δὲ πανδοκεῦτρια, οὕτω καὶ συκοφάντρια. — ἦπου : Ὅντως ἄρα. συκοφάντρια : Ἦγουν ψεύτρια. *Dv.* 45

971. οἶσθα : Ὑπάρχεις. ἐγὼ μὲν οὐ : Οὐχ ὑπῆρχον. *Dv.* ἤγουν οὐκ εἰμι συκοφάντρια. *P.*

972. ἀλλ' οὐ λαγοῦσ' ἔπινες : Παρ' ὑπόνοιαν ἀντί τοῦ ἐδίκασες. (ὅτι δὲ κατὰ γράμματα ἐκληροῦντο,

- προεφίεται· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐβούλευον οὗτοι τῷ πρὸ
 τούτου εἶναι ἀρξάμενοι. φησὶ γὰρ Φιλόχορος, ἐπὶ Γλαυ-
 κίππου, καὶ ἡ βουλή κατὰ γράμμα τότε πρῶτον ἐκα-
 θέζετο· καὶ ἔτι νῦν ὁμνυσι ἀπ' ἐκείνου καθεδεῖσθαι ἐν
 5 τῷ γράμματι ᾧ ἂν λάχῃσι. Ἄλλως.) τοῦτο ἀφ'
 ἑτέρου ἐστὶν ἐρμηνεύσαι· Ἀθηναῖοι γὰρ ἀπὸ τῶν φυλῶν
 ἐποίουν τοὺς δικαστὰς κατὰ γράμμα, ὅσον ἡ πρώτη τὸ
 α ἔσχε σημείον, καὶ ἡ δευτέρα τὸ β, καὶ αἱ ἄλλαι
 ὁμοίως ἕως τοῦ κ. [δέκα γὰρ φυλῶν οὐσῶν δέκα ἐγίνοντο
 10 δικασταί·] ὁ οὖν λαχὼν τὸ α πρῶτος ἐδίκαζε, καὶ οἱ
 ἄλλοι ὁμοίως. (Ἄλλως. ὡς ἐπὶ τῶν ῥητόρων· οἱ γὰρ
 λαχόντες μόνον ῥητορεύουσι· λέγει οὖν ὅτι ἄρα ὁ κλη-
 ρός σου οὐκ ἀνήλθεν. Ἄλλως. ἐκλήρουτο γὰρ πρὸς
 τὸ γράμμα καὶ οὕτως ἐδίκαζον. τάχα οὖν σὺ, φησί,
 15 λαχούσα οὐκ ἐδίκαζες, ἔπινες δὲ διὰ τοῦτο εἶπεν, ἵνα
 διαβάλλῃ τὰς γυναῖκας ὡς φιλοῦντες. ἐρωτηματικῶς
 οὖν. ἐπειδὴ καὶ γέροντές εἰσιν οἱ διακόντες· διὸ εἶπε
 πρὸς τὴν γραῦν, « ἄλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμ-
 ματι. » — θέρζει αὐτήν. *Dv.* λαχοῦσ' : Κληρωθεῖσα.
 20 ἔπινες : Ἐδίκαζες. γρ. δικαστηρίῳ. *P.* κληρωσαμένη,
 ἐν τῷ δικαστηρίῳ. *Θ.* δέον εἰπεῖν, ἀλλ' οὐ λαχοῦσ'
 ἔκρινες ἐν τῷ γράμματι, ὡς ἔμπροσθεν τὴν ἱστορίαν
 εἵπομεν εἰς τὸ [277] « ἐν τῇ σορῇ νυνὶ λαχὼν τὸ γράμμα
 σου. » ὁ δὲ διαβάλλων αὐτήν ὡς μέθυσον, φησὶν·
 25 « ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι. » *Br.* παρ'
 ὑπόνοιαν. οὕτω γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν· ἄρα οὐ κληρωθεῖσα
 ἐν τῷ γράμματι ἐδίκαζες; ὁ δὲ τὸ τῶν γυναικῶν φί-
 λονον σκόψαι θέλων ἔπινες φησὶ. *P.*
 973. ἐγὼ δὲ κατακέην. : Ὑπὸ ἔρωτος πάσχω. *Θ.*
 30 *Dv.* ἐρωτικῶς λελύπημαι. *P.* δειλάκρα : ἡ ἄκρως ἀθλία.
V. Θ. Dv. ἀθλία. *P.*
 974. τὸν κνισμὸν τίνα : (Ἄντι τοῦ κατακνισμὸν.
 ἐπιτηδὲς δὲ ὡς καπρῶσαν σκόπτει τὴν γραῦν. (Ἄλ-
 λως. κνισμός ἐστι κυρίως ἡ πρὸς τὴν μίξιν βακχεῖα
 35 καὶ πόρωσις. ἐναυθῆα οὖν κατακέννισμαι, ἀντὶ τοῦ
 ὑπ' ἔρωτος πάσχω.) — οὐκοῦν ἐρεῖς : Λέγεις. ἀνύσσα :
 Τελεύσσασα. *Dv.* τελέσσασα, σπεύσσασα. *Θ.* ἐρεῖς ἀνύ-
 σασα : Εἵποις σπουδάσσασα. *P.* τίνα : Κατακέννισαι.
Θ. Dv. P.
 40 975. νῦν : Δῆ. *Θ.* νῦν : Λοιπόν. φίλον : Ἥγαπη-
 μένον. *Dv.*
 976. πενιχρὸν : Πτωχόν. εὐπρόσωπον : Ὠραῖον. *Dv.*
P. Ὠραῖον. *Θ.* ἄλλως : Κατ' ἄλλον τρόπον. *P.*
 977. χρηστὸν : Ἀγαθόν. τοῦ : Τίνος. (καὶ τίνος. *Θ.*)
 45 δεηθείην ἐγὼ : Εἰς χρεῖας ἦλθον χρίζων ἐγὼ. *Dv.* ἐδε-
 ήην. *Θ. P.*
 978. κοσμίως : Εὐτάκτως. καλῶς : Ἥγουν πρεπόν-
 τως. *Dv.*
 979. ὑπρέτουν : Ἐδίδουν. *P.*
 50 980. ὅτι : Διότι. ἐδεῖθ' : Ἐχρήζε. ἐκάστοτε : Πάν-
 τοτε. *Dv.*
 981. ἐκνομίως : Ἄντι τοῦ υπερφυῶς, υπερβαλλόν-
 τως, μεγάλως. (κυρίως δὲ τὸ ὑπὲρ τὸ νενομισμένον.) —
 οὐ πολλά : Ὑπρέτουν αὐτῷ. *Dv.* ἐδεῖτο δηλονότι. *P.*
 ἐκνομίως : Ὑπερφυῶς καὶ πέρα τῆς συνήθειας. *Θ.*
 ὑπερφυῶς, ἐπέκεινα νόμου. *Dv.* υπερβαλλόντως, υπερ-
 φυῶς, ὑπὲρ τὸ νενομισμένον. ἡσχύνετο : Εὐλαθεῖτο.
Paris.
 982. ἤτησ' : Ἐζήτησεν ἐμέ. *Dv.* τὸ εἴκοσιν Ἀττικὸ
 μετὰ τοῦ ν. *V.*
 983. εἰς ἱμ. : Χάριν. εἰς ὑποδήματα : Ἥγουν χάριν
 ἀγορᾶς. *Dv.*
 984. [ὅτι] τὸ ἀγοράσαι νῦν συνήθως ἡμῖν φησιν ἀντὶ
 τοῦ ὀνήσασθαι. *R. V. Θ.*
 985. ἐκέλευσε : Εἶπεν ἐμέ. θοιματίδιον : Μικρὸν
 εἰμάτιον. *Dv.*
 986. πυρῶν : Σίτου. *Θ.* ἐδεήθη : Εἰς χρεῖας ἦλθεν.
 μεδίμων : Μοδίων. *Dv.* μοδίων τετάρων. πάντα
 ταῦτα παρεῖχον. *Θ. P.*
 987. οὐ πολλά : Εἰρωνικῶς φησι παίζων· πολλά γὰρ
 κατέλεξεν. *R. V.* εἰρωνικὸς ὁ λόγος. *Θ. Dv.*
 988. ἡσχύνετο : Ἐδεῖτο. *Dv.*
 989. οὐχ ἔνεκεν μισητίας : [Πορνείας, οἶνετι μιση-
 τίας, παρὰ τὸ μίσησθαι.] καὶ ἐν τούτοις μισητίαν
 20 φησὶ τὸ εἰς τὰς συνουσίας εὐεπίφορον. οὐχ ἔνεκα, φησὶ,
 τοῦ ὑπηρετεῖν μου τῇ ἀσελείᾳ. — μισητίας : Μί-
 ξεως, συναφείας. *Dv.* μισητίας : Μίξεως, συναφείας,
 ἀπὸ τοῦ μίσην δὲ μισηγία καὶ μισητία. *Θ.* πορνείας,
 μίξεως. *P. Br.*
 990. αἰτεῖν : Ζητεῖν. ἔφασκεν : Ἐλεγεν. *Dv.*
 991. οὕτω μεμνήτο ὡς Ἡρωδιανός φησιν ἐν τῇ τῆς
 Ὀμηρικῆς προσῳδίας. τοῦτο δὲ ἐν εἰρωνείᾳ καὶ χλευῇ.
V. μεμνήτο : Ἐνθυμοῖτο. *Dv.*
 992. ἐρῶντ' : Ἐπιθυμοῦντα. *Θ.* ἐκνομιώτατα : ἀντὶ
 30 τοῦ σφοδρῶς. *R. V.* υπερφυῶς, ὑπὲρ τὸ νενομισμένον
Θ. Dv.
 993. ὁ βδελυρὸς : Ὁ αἰσχρὸς. *Θ. Dv.* μουσαρός. *P.*
 ἔτι : Εἰς τὸ ἐξῆς. *Dv.* νῦν : Σκοπόν. *P.*
 994. μεθέστηκεν : Μετεβλήθη. *Θ. Dv.* μεταβέβλη-
 35 ται. μεθιστῶ τὸ μεταγῶ. *P.* μετετέθη τῆς διαθέσεως.
 μετηλλάγη. *Br.*
 995. [τουτονί : Εἰκότως εἶπε τουτονί. ἔφερε γὰρ ἐν
 ταῖς χερσὶν διὰ τὸ πέμψαι μὲν αὐτὴν ἐκείνῳ, μὴ δέ-
 ξασθαι δὲ αὐτὸν, ἀλλ' ἀποπέμψαι πάλιν αὐτῇ.]
 40 996. τὰπὶ τοῦ πίνακος : Ἐντὸς τοῦ πίνακος. *Dv.* σα-
 νίς ζωγραφουμένη. πίναξ τὸ ἄκος τῆς πείνης, ἡγουν ὁ
 θεραπεύων τὴν πείναν διὰ τῶν ἐν αὐτῷ βρωμάτων.
Θ. Vict.
 997. ἐνόνητα : Ἐνυπάρχοντα. ὑπειπούσης : Κρυφίως
 45 μνησάσης. *Θ. Dv.* οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ εἰπούσης, οἱ δὲ
 ἡρέμα φθεγγαμένης, ὁ καὶ ἄμεινον. *R. V.*
 998. ἔδρασ' : Ἐποίησεν. *Dv.*
 999. ἀμητὰ τε προσέπεμψεν : Εἶδος πλακοῦντος γα-
 λακτώδους. οὐ μόνον ὅτι οὐκ ἐδέξατο τὰ δῶρά μου, ἀλλὰ
 50 καὶ οἰκοθεν ἔπεμψέ μοι ἄλλο πλακοῦντιον, (ὡσπερὶ λέ-
 γων μηκέτι πατήσαι ἐκεῖ με.) — ἀμητὰ : Τὴν λεγο-
 μένην ἰδιωτικῶς φλειψίαν. εἶχε γὰρ αὐτὸν ἐν ταῖς χερσὶ.
Θ. Dv. τὰ κοινῶς ταρχανά. *Dv.*

1000. ἐφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε : Ἐπὶ τῷ ἐκεῖ. Θ. Dv.

1001. πρὸς ἐπὶ τούτοις : Ἐκ παραλλήλου. ἀποπέμπων : Τὴν πρὸς ἐμὲ ἀποδιώκων συνήθειαν. Θ. Dv. εἰς τοῦπίσω πέμπων. P.

1002. πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι : Τινὲς φασιν, ὅτι ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις ἰσχυρότατοι ἦσαν οἱ Μιλήσιοι καὶ ἔπου προσετίθεντο πάντως ἐνίκων. Πολυκράτης οὖν ὁ Σάμιος συγκροτῶν πόλεμον πρὸς τινὰς ἠθέλησεν αὐτοὺς λαβεῖν εἰς συμμαχίαν, καὶ εἰς τὸ μαντεῖον ἀπῆλθεν ἐρωτήσων περὶ τούτου· ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν

ἦσαν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

(Ἄλλως. περὶ τῆς παροιμίας ταύτης Δήμων οὕτω φησὶ
 « τῶν Καρῶν περὶ τοῦ πολέμου πρὸς τοὺς Ἀμπρακίω-
 15 « τας βουλευσαμένον, ἄλκιμωτάτους ὄντας τῶν ἐν πο-
 « λέμῳ γειτόνων, τινὰς χρῆ ποιεῖσθαι συμάχους, οἱ
 « μὲν τοὺς Μιλήσιους ἠγοῦντο δεῖν παρακαλεῖν· καὶ
 « γὰρ εὐήμερον [τότε] μάλιστα τῶν περιούκων καὶ
 « [διὰ τὸ] γεινιᾶν τῇ Καρίᾳ τὴν τούτων χώραν· οἱ δὲ
 20 « διαλύσασθαι πρὸς τοὺς Πέρσας συνεβούλευον, τὴν
 « τούτων ἀρχὴν μεγίστην γερονεῖναι φάσκοντες καὶ πάν-
 « των ἄλκιμωτάτους εἶναι κρατοῦντας τῆς Ἀσίας. ἔδο-
 « ξεν [οὖν] τοῖς Καρσὶν ἐρωτῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα πότε-
 « ροι τὸν χρῆσμον ὀρθῶς ἐκλαμβάνουσι. τὸν δὲ θεὸν
 25 « ἀποκρίνασθαι

πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

« τοῦ δὲ χρησμοῦ διαδοθέντος εἰς τὰς Ἀσιaticas πό-
 « λεις, οἱ μὲν Μιλήσιοι τὴν προφητικὴν αἰτιασάμενοι
 « διεφθάρθαι χρήμασιν ὑπὸ τῶν μηδίζοντων πανδημεί-
 30 « τοῖς Καρσὶ βοηθήσαντες, καὶ τοῖς Πέρσαις μετ' ἐκει-
 « νων συμβαλόντες, σχεδὸν ἅπαντες ἀπέθανον. τὸν δὲ
 « χρῆσμον διὰ τὴν ἀλήθειαν εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν φασιν.
 Ἄλλως. ἰσχυροὶ ποτ' ἦσαν οἱ Μιλήσιοι, [ὡς] καὶ Ἀνα-
 κρέων φησὶ. πολέμουμένους γὰρ Κἄρας ὑπὸ Δαρείου τοῦ
 35 Ὑστάσου, τούτων λαβεῖν τὸν χρῆσμον, πυνθανόμενος
 εἰ προσλάβοιεν [συμάχους] τοὺς Μιλήσιους. ὁ δὲ νοῦς
 τοῦ λεγομένου τοιοῦτος, ἀντὶ τοῦ πάλαι συνῆν σοι, νῦν
 δὲ οὐ. εἰρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν εὐ-
 δαιμονούντων νῦν δὲ ἀτυχούντων. — ἄλκιμοι : Ἰσχυ-
 40 ροί. Θ. Dv. οἱ Μιλήσιοι πάλαι ἐπ' ἀνδρία θαυμαζόμενοι,
 καὶ σύμμαχοι τοῖς βουλομένοις ἐγίνοντο. ἐλθόντες οὖν
 τινὲς εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ πυνθανόμενοι αὐτοῦ, εἰ δὲ
 Μιλήσιους συμάχους λαβεῖν, χρῆσμον ἔλαβον, ὅτι
 « πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι » ἐπεκράτησε δὲ
 45 τοῦτο εἰς παροιμίαν. Dv.

1003. δῆλον : Φανερόν. μοχθηρὸς : Ἦγουν κακώτερος. Dv.

1004. [ἤδεται φακῆ : Εἰκότως παρεικάζει φακῆ τὴν
 γραῦν διὰ τὸ τοῦ ὄσπριου χαῦνον· τοιαῦται γὰρ καὶ
 50 αἱ γρᾶες· καὶ διὰ τὸ ἐσθίειν φακῆν τὰς γραῦς οὐκ ἐχού-
 σασ ὀδόντας.] — ἐπειτα : Μετὰ ταῦτα. Dv. πλουτῶν :
 Πλούτον ἔχων. P. ἤδεται : Εὐφραίνεται. Dv. φακῆ :
 Ἐσθίων. P.

1005. πρὸ τοῦ : Πρότερον, πρῶτον. κατήσθιεν : Ἐτρωγεν. Dv.

1006. ὀσημέραι : Πάντοτε. νῆ τὸ θεῶ : Τοὺς θεούς. Θ. τὸν Ἐρωτα καὶ τὴν Ἀφροδίτην. Dv.

1008. ἐπ' ἐκφορᾷ : πρὸς τὸ ἐκφέρειν καὶ λαβεῖν. R. V. 5 ἦγον ἐπ' ἐξαγωγῇ τινος πράγματος. Dv. τοῦ ἐξαγαγεῖν σε ὡς νεκρᾶν. P. ἐκφορᾶν : Ἐνταφιασμόν. Br.

1009. ἐρῶν : Οὐ τῆς φωνῆς σου ἐρῶν ἀκούσαι ἤρχετο. Θ. ἐπιθυμῶν. λαβεῖν : Μᾶλλον ἔνεκα. P.

1010. αἰσθοῖτο : Νοήσεις. Dv.

1011. νιτάριον καὶ βάτιον : εἶδη φυτῶν εἰσι τό τε νιτάριον καὶ ὁ βᾶτος. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ὡς ἄνθη με εἶχε. (Σύμμαχος δὲ φησιν ὅτι Νιτάριος ἐπὶ μαλακίᾳ διαβάλλεται καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δράμασιν, ὁμοίως καὶ ὁ Βᾶτος. καὶ τὰς μικρὰς δὲ θηλείας βατύλας ἔλεγον. καὶ 15 Θεοπόμπου δράμᾶ ἐστι Βατύλη. [Δίδυμος δὲ φησιν ὑποκορίσματα πρὸς γυναικᾶς· νιτάριον δὲ, νεόττιον, οἰνοὶ κοράσιον.] Ἄλλως. φιλοφρονητικῆ ἢ προσφώνησις. Νιτάριος δὲ πορνοδοσὸς ἐγένετο. Ἄλλως. Νιτάριος τῶν ἐπὶ μαλακίᾳ σκωπτομένων. τὸ δὲ βᾶτον 20 ἐκτεταμένως εἰρηται παρὰ τὸ βᾶταλον τὴν ἔδραν, τὸ δὲ συνεσταλμένως ἀναγινώσκειν ἀνόητον. ἢ δύναται βᾶτον ἀντὶ τοῦ τρυφερόν καὶ μαλακόν, οἷος ὁ βᾶτος τὸ ἰχθυῖδιον.) — Νίταρος καὶ Βᾶτος ἄνδρες ἦσαν θηλυπρεπεῖς καὶ 25 ὄραιοι· παρήκαζεν οὖν αὐτὴν τούτοις ὑποκοριζόμενος· ἄλλοι δὲ νιτάριον καὶ βᾶτιον φασὶν εἶδη ἀνθέων, ἵνα λέγοι, ὡς ἄνθη με εἶχεν καὶ ἐκολάχευεν. Dv. νιτάριον καὶ βᾶτιον εἶδος φυτῶν. θέλει οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἄνθη με εἶ-
 χεν, ἀντὶ τοῦ οὖν τοῦτο ἢ μετὰ τὸ εἰπεῖν λέγει νιτάριον καὶ βᾶτιον ἡγουν ὥσπερ ταῦτα τὰ ἄνθη, ἃ καλοῦσι νι- 30 τάριον καὶ βᾶτιον. P. ὑποκοριζετο : Ὑποκοριστικῶς ἐκολάχευεν. Θ. ὑποκοριστικῶς ἔλεγε. Dv. ὑποκοριστικῶς ἐλάλει. P.

1012. ἤτησ' : Ἐζήτησεν. Dv. P.

1013. μυστηρίους τοῖς μεγάλοις : Ἐπεὶ ἐστὶ καὶ μικρὰ 35 μυστήρια γινόμενα δι' Ἡρακλέα. Ἡρακλῆς γὰρ ἐπιστάς ἤξιτο μυσεῖσθαι. ἔθος δὲ ἦν τοῖς Ἀθηναίοις ζένον μὴ μυσεῖν· μὴ βουλόμενοι οὖν λῦσαι τὸ ἔθος μὴδὲ ἀπῶσαι τὸν εὐεργέτην [Ἡρακλέα], ἐπενόησαν μικρὰ μυστήρια εὐμετά- 40 δοτα.

[ὄγουμένην : Ὅχος ποιητικῶς τὸ ἄρμα τὸ ἐκ τῆς ἀμάξης κατεσκευασμένον, καὶ ὑπὸ τῶν ἵππων κινούμενον καὶ ὄχουμενον· καὶ ὄχουμαι τὸ ἐπὶ ἄρματος τοιοῦτου φέρομαι.] — ὄγουμένην : Ἐπικαθημένην, φερομένην. Θ. καθημένην. (πορευομένην Dv.) Dv. P. 45

1014. [ἐπὶ τῆς ἀμάξης : Αἱ γὰρ τῶν Ἀθηναίων γυναικῆς ἐπὶ ἀμαξῶν ὄχουμεναι εἰς τὰ μεγάλα Ἐλευσίνα ἀπῆρχοντο. ὡς ἐπὶ ἀμαξῶν οὖν ὄχουμένων αὐτῶν, ἐπὶ εἰς Ἐλευσίνα βαδίζουσιν εἰς τὰ μεγάλα μυστήρια, καὶ λοιδορουσῶν ἀλλήλας ἐν τῇ ὁδῷ τοῦτο εἶπεν· ἔθος γὰρ 50 ἦν αὐταῖς τοῦτο.] — ἐπὶ : Ἐπάνω. ὅτι· Διότι ἐβλ. πρὸς ἐμέ. P. προσέβλεψε : Ἐνευθεν, ἐθέασεν. Dv.

1015. ἐτυπτόμενην : Ἐδερόμενην. Dv. διὰ τοῦθ' : Διὰ τὸ προσβλέψαι. ὀλην : Δι' ὀλην. P.

1017. Ἐν τῇ οἰκείᾳ διαγράφεται δηλονότι. V. μόνος : Μελονωμένος. P. ἤδελ' : Εὐφραίνεται. ὡς ἔοικεν : Ὡς φαίνεται. ἐσθίων : Ἀναλίσκων τὰ σά. Dv.

1018. παγκάλους : Ἐπιτηδέους. Dv. ὠραίας καὶ ἡδέεις. P.

1019. προτείνουεν : Αὐτῶ. Θ. δώσει ἐν αὐτῶ. Dv. παρὰσχοιεν. P. δραχμάς : Νομίσματα. Θ. νομίσμασιν. Dv.

1020. ὄζειν : ἀντὶ τοῦ ὀσμῆν ἡδεῖαν ἔλεγεν εἶναι ἀπὸ τοῦ σώματός μου. R. V. ἀπὸ τῆς χροᾶς ἔλεγε γλυκύ. ἐλέγετο ὄζειν τῆς χροᾶς ἐμοῦ ἡδύ, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῆς χροᾶς ὀσμῆν ἡδεῖαν ἀποπέμπεσαι, ἥτοι ἡδυτάτην εἶναι τὴν ἀπὸ τοῦ σώματός μου ὀσμῆν φερομένην. P. ὄζειν δὲ τὰς χροᾶς ἔφασκεν ἡδύ μου : Ὄσμῆν ἐξίεναι ἀπὸ τοῦ σώματος. C. ὀσμῆν εὐώδη πέμπειν. Θ.

1021. εἰ Θάσιον ἐνέχεις : Ἐκεῖ γὰρ ἐν Θάσῳ ὄχει Στάφυλος ὁ ἐρώμενος τοῦ Διονύσου· διαφέρει γὰρ ὁ Θάσιος οἶνος. τὸ δὲ ἐνέχεις ἀντὶ τοῦ ἐκίρας. — Θάσιον : Οἶνον ὄηλ. ἐνέχεις : Ἐκίρας. Θ. Dv. P. εἰκότως : Ἐποίηι τοῦτο. Θ. ἔλεγε τοῦτο. Dv.

1022. μαλακὸν καὶ καλὸν : Ἥπιον καὶ χαρίεν. Θ. Dv. ἡμερον καὶ ὠραῖον. P.

1023. σκαῖος : Ἀπαίδευτος, μωρὸς, ἀνόητος. P. ἡπίστατο : Ἐγίνωσκε. Dv.

1024. [γραδὸς καπρώσης τὰφοδία : Ἐρωτομανοῦς, μαχλώσης, ἀρεγομένης συνοουσίας τὰ ἀναλώματα, τὴν οὐσίαν. ἔφοδος θηλυκῶς, ἢ ἐπέλευσις τίνος· ἐφόδιον δὲ οὐδετέρως, καὶ ἐφόδια πληθυντικῶς, τὰ ἐν τῇ ὁδῷ κυρίως γινόμενα ἀναλώματα. ἐνταῦθα δὲ ἀπλῶς λέγει τὰ ἀναλώματα.] — καπρώσης : Ἐρωτομανοῦς. Θ. Dv. μαινομένης, συνοουσίας ἀρεγομένης. P. τὰφοδία : Τὰ ἀναλώματα. Dv. τὰ ἀναλώματα τὰ περὶ τὴν οὐσίαν. P. ἐφόδια λέγονται κυρίως ἃ ἔχει τις εἰς δαπάνην ἐν τῇ ὁδῷ· νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὰ περιόντα αὐτῆς πράγματα· ἐποίησε δὲ τοῦτο, ἵνα διὰ τῆς συναλοιφῆς καὶ τὰ πράγματα, καὶ τὰ κόπρια νοῶνται. Dv. ἐφόδια λέγονται τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν συντείνοντα. P. κατεσθίειν : Δαπανᾶν. Dv.

1025. τὸ ὦ φίλ' ἄνερ σκωπτικῶς κατὰ τῆς γραδὸς. P.

1026. φάσκων βοηθεῖν : Καίπερ λέγων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις, τοῦναντίον ποιεῖ, ἐκεῖνον τοῦ ἀδικούντος με προῖστάμενος. [ἔπειδ' ἂν τοῖς δικαίοις, ὡς ἀδικουμένοις, προσεκλήθη.] — καίπερ αὐτὸς λέγων. Dv.

1027. ποιήσει : Ὁ Πλούτος δηλ. P. πεπράξεται : Πραχθήσεται. Dv. μετ' ὀλίγον πραχθήσεται. P.

1028. ἀναγκάσαι : Βιάσασθαι, διεγείρει. P. ἀναγκάζομαι, βιάζομαι. τὸ μὲν λέγεται ἐπὶ ἐμφύγων, τὸ δὲ, ἤγουν τὸ βιάζομαι, ἐπὶ ἀψύγων. ἔστι δ' ὅτε θάτερον ἀντὶ θάτερον λαμβάνεται. P. νῆ : Μά. Dv.

1029. εὐ παθόνθ' : Εὐεργετηθέντα. P.

1030. ἡ μηδοτιοῦν δίκαιον : Ἡ δίκαιόν ἐστι μῆδ' ὀτιοῦν ἀγαθὸν ἔχειν τὸν νεανίσκον. — δηλονότι ἄλλους πένεσθαι. Θ. ἡ μῆδ' ὀτιοῦν : Ἥγουν εἰ μὴ ἀντευποιήσει, οὐδὲ ἐν κτλ. ἀγαθόν ἐστ' ἔχειν : Ἥγουν εὐεργετηθῆναι ὑπὸ τοῦ θεοῦ. P. ἐλλείπει ἐχρῆν. R.

1031. οὐκοῦν : Τὸ λοιπόν. ἀπεδίδου : Τοὺς μισθοῦς. Dv.

1032. ἐκεῖνη μὲν τὸ καταλιπεῖν ἔφη ὅτι οὐδέποτε με ἔλεγεν ἀφήσειν, ὁ δὲ χορὸς τὸ ἀπολαβεῖν ἔπαιξεν. V. ὀρθῶς γε : Ἀληθῶς λέγεις. (γάρ. Θ.) οἶεται : Νομίζει. C. Θ. Dv.

1033. ἄλγους : Τῆς λύπης. κατατέτηκ' : Αἰλούμαι, ἰσχρῆ γέγονα. Dv. ἀντὶ τοῦ ἠφανίστην. P.

1035. ἀλλὰ κατασέσηπας : Ὡς καταπεποιημένης αὐτῆς ὑπὸ τοῦ γήρωσ καὶ τοῦ χρόνου καὶ τῆς λύπης. 10 γελοῖου χάριν οὐ κατατέτηκας ἔπειν, ἀλλὰ κατασέσηπας. — οὐκ : Ἥγουν οὐ κατατέτηκας. P.

1036. διεκκύσαις : Διαβιβάσαις. Dv. οὕτω λεπτή εἴμι. R.

1037. ὦν τηλία : (Κοσκίνου κύκλος, ἢ σάνις πλα- 15 τεῖα, ἐφ' ἧς ἀλφιτοπωλοῦσιν. ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι οὕτως· τοῦτο τί ἐστὶν οὐκ οἶδα· ὅτι δὲ συμβάλλεται πρὸς τὸ ἐν Μαριχᾷ Εὐπόλιδος, οἶδα· κάκει γὰρ τὴν Ὑπερβόλου μητέρα τηλία εἰκάζει τῇ πλατεῖα σανίδι· τινὲς δὲ τηλίαν ξύλον φασὶ πλατὺ, εἰς δὲ τιθέασιν οἱ ἀρ- 20 τοκόποι τοὺς ἀρτους ἐπὶ τῷ ξηραίνεσθαι. ἄλλοι δὲ τηλίαν τὸ τῆς καπνοδόχης πῶμα, ὃ ἐστὶ περιφερές. φησὶν οὖν ὅτι διὰ δακτυλίου ἐλκυσθείης, ἐὰν ἦ ὁ δακτύλιος τηλία. τοῦτο δὲ ὡς παχεῖας αὐτῆς οὐσης καὶ μὴ δυναμένης διὰ δακτυλίου ἐλκυσθῆναι, ἀλλὰ τηλίαις. Ἄλλως, τη- 25 λία τὸ πλατὺ ξύλον εἴτε μακρὸν εἴτε ἄλλο τι ἐφ' ἧς ἀλφита πωλοῦσι. ἔχει δὲ καθ' ἑαυτὸ ἀπορον· ἐὰν δὲ καὶ τὸ ἐν Μαριχᾷ προσέληθ, ἐνθα εἰς τηλίαν φησὶ τὰ τοῦ Ὑπερβόλου ὅσα ἐμβεβλησθαι, ἀπορώτερον ἔσται ζη- τητέον οὖν.) τηλία μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἀτύρητος σάνις· 30 ἐὰν δὲ τρυπηθῇ, ἀψις γίνεται. λέγει οὖν, εἰ μὴ ὁ δακτύλιος τοσοῦτον ἔχει τρύπημα, ὡς δοκεῖν εἶναι τηλία, (οὐκ ἂν διελθοῖς. Ἄλλως.) σάνις ἢ λεγομένη κάρδοπος· τηλία δὲ ἡ σηλία, ὥσπερ τὸ σήμερον τήμερον. καὶ δὴ καὶ ἰδίως ἐκαλεῖτο τηλία περιφραγμα σανίδων 35 ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾧ ἄλφита ἐπιπράσκοντο· καὶ οἱ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὀρτυγας συνέβαλλον ἐν τούτῳ. — εἰ τυγχάνει : Ναι, διεκκύσει σὲ τις δηλ. P. ὁ δακτύλιος : Ὁ γύρος. τηλία : Κοσκινόγυρος. Dv. D. P. κοσκίνου κύκλος. C. κύκλος κοσκίνου. V.

1038. (καὶ μὴν τὸ μεираκίον : Πρόσεισιν ὁ παῖς στεφάνους κομίζων τῷ Πλούτῳ διὰ τὸ πεπλουτηκέμαι.)

1039. οὐπερ : Ὀβτινος. πάλαι : Πρὸ ὀλίγου. Dv.

1040. εἶοικε : Φαίνεται. κῶμον : Μέθην. Dv. τὸ ἐπὶ κῶμον βαδίζειν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ μέθην· ὁ γὰρ μεθύων 45 ἐπὶ μέθην βαδίζει αὐτῷ τῷ μεθεῖν καὶ οὐκ ἐστὶν ἢ βᾶδισις αὐτοῦ οὐχ ἕτερον ἢ μέθη. Dv. ἐπὶ κῶμον : Μετὰ μέθην. P.

1041. ἔχων : Κρατῶν, φορῶν. Dv. πορεύεται : Βαδίζει. P.

1042. [ἀσπάζομαι : Κορωνίς ἕτερα ὁμοία. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι πεντήκοντα ἕξ, ὧν 50 τελευταῖος

ὥσπερ λέπας, τῷ μεираκίῳ προσίσχεται.

μετά δε τὸν δέκατον στίχον, κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον. ἔστι δὲ βραχυκατάληκτον, ὡς εἴρηται, τὸ λειπόμενον ὄλου ποδὸς πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς συζυγίας τῶν ποδῶν, ἢ τοῦ μονομέτρου τυχὸν ἢ τοῦ διμέτρου. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς, καὶ ἐξῆς τὸ χοροῦ αὐθις. ἐχρῆν γὰρ κἀνταῦθα θεῖναι χορὸν εἰσιόντων ἐντὸς τῶν ὑποκριτῶν, ἄχρις ἂν τις ἕτερος ἐπέλθοι ὑποκριτής.]

(ἀσπάζομαι : Ὡς διὰ χρόνου αὐτὴν ἀσπαζόμενος φησί. μεθύων δὲ οὐ λέγει χαῖρε, ἀλλ' ἀσπάζομαι. ἢ δὲ διὰ τὸ ἄτοπον [δοκοῦν] τῆς προσρήσεως ἐρωτᾷ, τί φησιν.)

ἀσπάζομαι : Προσφθέγγομαι. Dv. χαιρετῶ. P. ὡς διὰ χρόνου ἰδὼν αὐτὴν, ἀσπάζομαι φησί, καὶ οὐ χαῖρε· ἢ δὲ διὰ τὸ ἄτοπον δοκοῦν τῆς προσρήσεως ἐρωτᾷ τί φησί· «τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεως ἤς ὑβρίζομαι.» LB. διὰ τοῦ ἀρχαία ὡς γραῦν (αὐτὴν) σκώπτει. R.V. τὸ ἀρχαία τὴν γραῦν σκώπτει. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ αἰτίας αἰτίου αἰτία, καὶ ἀπὸ τοῦ εὐδίας εὐδίου εὐδία, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πολιὸς πολιοῦ πολιά. πολιὸς ἦν ἀνὴρ, ὁ τὴν πολιὰν ἔχων, ἥτοι ὁ γηραιός. καὶ πολιὰ θρίζ ἀπὸ τούτου ἢ λευκή. P.

1043. πολιὰ : Λευκὴ τὴν τρίχα. Θ. πεπολιωμένη. ταχὺ : Ταχέως. Dv. νῆ τὸν οὐρανόν : Διὰ τὸ καὶ τὸν 25 οὐρανὸν λευκὸν φαίνεσθαι πολλάκις. Θ.

1044. τάλαινά : Ἄθλια. Dv.

1045. εἶοικε : Ἐπεὶ τοιαῦτά σοι λέγει. Θ. φαίνεται ὁ νεανίας. ἐωρακέναι : Θεάσασθαι. Dv. διὰ τοῦ ο μικροῦ τὸ ἐωρακέναι διὰ τὸ μέτρον. R.

1046. ἐπεὶ μετὰ ταύτης παλαιᾶς οὔσης πρότερον συνδιῆγεν. V.

1047. πολλοῖς : Μεθύσοις. P.

1048. μεθύων γὰρ, ὡς εἶοικεν, ὀξύτερον βλέπει : Οἱ γὰρ μεθύοντες οὐχ ὀρῶσι. παίζει οὖν, ὅτι ὀξέως θεάσατο τὰς πολιὰς αὐτῆς ὁ νέος, ἀμαυροῦσθαι ὀφείλων τὴν ὄψιν ἐκ τῆς μέθης. μεθύων δὲ φησιν, ἐπεὶ καὶ ἐπὶ κῶμον ἀπῆει, ὡς ἔφη. [τοῦναντίον δὲ, εἶπε, τοῖς ἄλλοις πέπονθεν, ἐπειδὴ νήφων οὐκ ἔγνω, ἀλλὰ μεθύων, γραῦν οὔσαν.] — εἰκότως φησὶ τοῦτο οὕτω προσιόντα τὸν νέον ἰδὼν· οἱ γὰρ μεθύοντες μάλιστα οὐχ ὀρῶσι. παίζει οὖν, ὅτι ταχέως θεάσατο τὰς πεπολιωμένας αὐτῆς τρίχας ὁ νέος ἀμαυροῦσθαι ὀφείλων τὴν ὄψιν ὑπὸ τῆς μέθης. μεθύων δὲ ἔφη, ἐπεὶ καὶ ἐπὶ κῶμον βαδίζει ἀνωτέρω εἴρηκεν. LB. ὀξύτερον : Διορατικώτερον. Dv. καθαρῶ- 45 τερον. P.

1049. ἀκόλαστος : Ἀσελγής. Θ. αἰσχροῦς, ἀναίσχυτος. LB. οὐκ ἔστιν ὅτι ἀπαίδευτος. Dv. ἀπαίδευτος. P. κολάσεως ἄξιός. R.

1050. θεοὶ πρεσβυτικοί : Οἱ τοῖς πρεσβύταις ἐφιστά- 50 μνοι θεοὶ· ἐπεὶ καὶ ὁ Ποσειδῶν τῶν πρεσβυτέρων ἔστι θεῶν, (καὶ οὐχ ὁμοίός ἐστι Διονύσω ἢ Ἀπόλλωνι. τὸ δὲ) Ποντοπόσειδον ἢ ὦ πόντιε Πόσειδον ἢ μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ πόντου, ἀντὶ τοῦ ὦ μέγιστε Πόσειδον. (καὶ Σῶφρων γὰρ φησὶ πόντος ἀγαθῶν, πλῆθος καὶ μέγεθος

θεῶν σημαίνει. Ἄλλως, ἐπεὶ γραῦς ἔστιν αὐτῆ, διὰ τούτου καὶ ὁ νεανίσκος πρεσβυτέρους θεοὺς ὠμοσεν, ὡς τοῦ ὄρκου τούτου πρεσβυτικοῦ ὄντος. ἢ ὦ τῶν πρεσβυτέρων ἐπόπται. ἢ οὐ πάντως, ἀλλ' ἐν παιδιᾷ μετ' ἐκπλήξεως φαίνεται καὶ μεγάλης τινὸς ἐμφάσεως χρῆσθαι 5 τούτῳ.) — ὦ Ποντοπόσειδον : Φεῦ βασιλεῦ τοῦ πόντου. Dv. πρεσβυτικοί : Γεροντικοί. Θ. Dv. LB. θεοὶ πρεσβυτικοί· οἰκεῖον τῇ γὰρ λέγειν τούτο τὸν νέον· καὶ γὰρ γέροντες γέρουσιν ἀρμόζουσι· ἔστι δὲ ὁ Ποσειδῶν τῶν γερόντων καὶ οὐ τῶν νέων, ὥσπερ ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Διόνυσος, καὶ ὁ Πάν. τὸ δὲ Ποντοπόσειδον ἀντὶ τοῦ, ὦ ἀναξ τῆς θαλάσσης, ἢ, ὦ θαλάσσειε Πόσειδον. LB. πρεσβυτικοὶ θεοὶ οἱ ἀρχαῖοι, οἱ παλαιοί. καὶ γὰρ καὶ πρεσβυτικὸς θεὸς ἔλεγον τοὺς ἀρχαίους ὡς πρὸς Διόνυσον ἢ Ἀπόλλωνα. P.

1051. τῶν ρυτίδων : Τῶν ρυτιδωμάτων. LB. ρυτίδες, ἃς οἱ κοινοὶ λέγουσιν ἐπὶ τοῦ προσώπου ζαρώματα. Viet.

1052. ἃ ἃ : Ὡς τοῦ νεανίσκου προσφέροντος τὴν δαδα αὐτῇ, τούτο λέγει· ἔστι δὲ ἐπίρρημα ἐκπλήξεως 20 καὶ κελεύσεως. — ἃ, ἃ : Ἐπιφώνημα, ἐπίρρημα ἐκπλήξεως. Dv. ἐπίρρημα ἐφεκτικόν. μὴ μοι πρόσφερε : Μηδαμῶς πλησίον ἐμοῦ φέρε. LB. ἐμπροσθεν. Dv.

1053. λάβη : Καταλάβη. LB. ἄφηται. Dv.

1054. ὥσπερ παλαιὰν εἰρσειώνην : [Ἐἰρσειώνη στέμ- 25 ματα πρὸ τῶν πυλῶν περιειλημένα πλακουντικοῖς τισὶ κολλύροις καὶ ἄλλοις τοιοῦτοτρόποις τοῖς τε ὠραίοις καρποῖς καὶ ἐλαίαις ἀποκρεμάμενα. λιμοῦ γὰρ ἐνσκήψαντος ἀνείλεν ὁ θεὸς τὰς εἰρσειώνας πρὸ τῶν θυρῶν κρεμάσαι.] (θαλλὸς ἐλαίας, ἢ δάφνης, ἐξ ἐρίων συμπε- 30 πλεγμένως, ἔχων ἄρτον ἐξηρητημένον καὶ κοτύλην· ἔστι δὲ μέτρον [ὁ νῦν καλούμενον ἡμίξεστον]· καὶ σῦκα [καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ]. ταύτην δὲ τὴν εἰρσειώνην πρὸ τῶν οἰκημάτων ἐτίθεντο οἱ Ἀθηναῖοι καὶ κατ' ἔτος αὐτὴν ἤλλαττον· εἰώθει δὲ παῖς ἀμφιθαλῆς ἀμφ' αὐτῆ ταῦτα 35 λέγειν,

εἰρσειώνη σῦκα φέροι καὶ πίονας ἄρτους
καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ καὶ ἐλαίον ἀποψήσασθαι,
καὶ κύλικ' εὐζωρον, ὡς ἂν μεθύουσα καθεύδῃ.)

Ἄλλως, κλάδος ἦν ἐλαίας ἐρίως πεπλεγμένος· ἐξήρτητο 40 δὲ αὐτοῦ τὰ ὠραία πάντα. Ἰστασαν δὲ αὐτὸν πρὸ τῶν θυρῶν κατὰ παλαιὸν χρηστήριον· οἱ μὲν γὰρ φασὶν ὅτι λιμοῦ, οἱ δὲ καὶ ὅτι λιμοῦ πᾶσαν τὴν γῆν κατασχόντος ὁ θεὸς εἶπε προηροσίαν τῇ Διοῦ [ὑπὲρ ἀπάντων θύσαι θυσίαν] Ἀθηναίους· οὗ ἕνεκα χαριστήρια παν- 45 ταχόθεν ἐκπέμπουσιν Ἀθηναῖοι [τῶν καρπῶν τὰς ἀπαρχάς]. — πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ λιμοῦ. τελείται δὲ ἡ θυσία αὕτη παρὰ τῶν παιδῶν τῶν Ἀθηναίων. R. [Ἄλλως, Πυανεψίους καὶ Θαρρηγλίους Ἠλίω καὶ Ὀραις θύουσιν Ἀθηναῖοι· φέρουσι δὲ οἱ παῖδες τὰ προκατει- 50 λεγμένα ἀκρόδρυα, καὶ ταῦτα πρὸ τῶν θυρῶν κρεμῶσι. κατὰ τι δὲ χρηστήριον πρὸς ἀποτροπὴν λιμοῦ ταῦτα ἐποίουν.] — Ἄλλως, στεφανώματα καὶ εἰς τῆς

- σήμερον ἔχουσιν οἱ Ἑβραῖοι ἐπάνω τῶν τραπεζῶν. τῶν καρπῶν τὰς ἀπαρχὰς ἐν καιρῷ τινι ταύταις ἀνεκρέμνον, ἐν δὲ ἑτέρῳ ἔκαιον. V. παλαιὰν : Κατάξηρον. εἰρσειώηνη : Κλάδον ἐλαίας ξηρόν. LB. ἐλαίνον
- 6 κλάδον ἢ στέφανον ἐξ ἀνθέων ἢ κλάδων πεπλησμένων. Θ. στέφανον, κλάδον ἐλαίας. Dv. καύσεται : ἀντὶ τοῦ καύσει. R.
1055. [ποι τάλαν : Τὸ ποι σκωπτικόν· δηλοῖ γὰρ ἀκολασίας τόπον ζητούσης. — διὰ χρόνον : Διὰ πολ-
- 10 λου. πρὸς με : Εἰς με. παῖσαι : Ἀπὸ τοῦ παίω, γράφεται παῖσαι. P. ἀπὸ τοῦ παίζω παῖσαι, τὸ δὲ παῖσαι ἀπὸ τοῦ παίω ἐφ' ἑτέρου. V. παῖσαι Ἄττικῶς. Θ. ποι τάλαν : Οὐκ ὦ ἀθλιε. LB.]
1056. παιδιὰν τίνα : Οὕτως Ἄττικοι βραχυκαταλή-
- 15 κτως καὶ παροξυτόνως ἐπὶ τοῦ παιγνίου. — αὐτοῦ : Ἐνταῦθα. Dv. ἐν αὐτῇ τῇ τόπῳ. P. κάρυα : Καρύδια. παιδιὰν τίνα : Παίγριον ποταπὸν. LB.
1057. πόσους ἔχεις ὀδόντας : Δέον εἰπεῖν κάρυα, εἶπεν ὀδόντας, ὡς πρὸς γραῦν. — τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν
- 20 εἶπε κωμωδῶν αὐτὴν ὡς πάνυ γραῖαν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν, πόσα ἐν χερσίν ἔχω, ὥσπερ εἰώθασι λέγειν οἱ τὰ ἄρτια περισσὰ παίζοντες. Junt. (Ἄλλως.) ἀντὶ τοῦ, πόσα ἔχεις κάρυα. παιδιὰ γὰρ ἐστι τοιαύτη δραξάμε-
- 25 ἔχω; καὶ ἐὰν ἐπιτύχη, λαμβάνει ὅσα ἔχει ἐν τῇ χειρὶ· ἐὰν δὲ ἀμάρτη κατὰ τὴν ἀπόκρισιν, ἀποτίνει ὅσα ἂν ὁ ἐρωτήσας εὐρεθείη ἔχων ἐν τῇ χειρὶ. — γνώσομαι : Γνωρίσω. P.
1059. ἀπότισον : Ἀπόδος, ἡτηθεῖσα τὸ συμπερω-
- 30 νημένον. LB. ἀπόδος. Θ. συνθηκοποίησον. V. γόμφιον : Γονικῶν ὀδόντα. Θ. LB. γωνιακὸν ὀδόντα. Dv. P. φορεῖ : Φέρει. Θ.
1060. ταλάντατ' : Ἀθλιώτατε. Θ. υγιαίνειν : Τὸν νοῦν. Dv. υγιῶς ἔχειν τὸν νοῦν. P.
- 35 1061. πλυνὸν με ποῖων : Ἐφύβριστον πλῦμα. πλυνὸς δὲ ὀξυτόνως τὸ ἀγγεῖον αὐτὸ, παροξυτόνως δὲ τὸ πλυνόμενον. — πλυνόν : Ἐφύβριστον· πλυνὸς λεκάνη. Dv. ἄτιμον· πλυνὸς γὰρ ἢ λεκάνη ἐν ἧ τὰ ἱμάτια πλυνόμενα ἀφίαισι τὸν ῥύπον. Θ. ἄτιμον. LB. ἐφύβριστον,
- 40 καταπεπλυμένην ὀνειδέσι καὶ μυκτηρισμοῖς. Br. ἐφύβριστον ἦτοι καταπεπατημένην. P. καταγελάς τὸν ἀσχήμονα. V.
1062. ὄναιο : ὠφελείας τύχοις. R. ὠφεληθείης. Θ. Dv. ἐκπλύνει : κακεμφάτως (ἐπὶ συνουσίας) εἶπε τὸ
- 45 ἐκπλύνει σε. R. V. ἀποκαθαρεῖ. ἐπὶ συνουσίας εἶπεν ἐκπλύνει σε. P. αἰσχροῦς νοητέον τὸ ἐκπλύνει σε ἐπὶ συνουσία. Θ.
1063. καπηλικῶς ἔχει : Ἀντὶ τοῦ πανουργικῶς· ἐπεὶ οἱ κάπηλοι (χρῆειν καὶ ἀναποιεῖν τὰ ἱμάτια εἰώθασι.
- 50 καὶ) τὸν οἶνον δὲ ὀνθυλεύουσι, συμμιγνύντες αὐτῷ σαπρόν. — κομμωτικῶς καὶ ἐψιμυθισμένως ἔχει, καὶ οὐ τὴν κατὰ φύσιν χροιάν ἔχουσα, ἀλλὰ νόθον καὶ ξένην. Θ. Junt. οὐ δῆτ' : Οὐδαμῶς. Dv. καπηλικῶς : Κομμωτικῶς ὀφείλων κἀνταῦθα εἰπεῖν, καπηλικῶς

πάλιν εἶπε παίζων. LB. πανουργικῶς. P. ἔχει : Διάκειται. Dv.

1064. ἐκπλυνεῖται : Ἐκπλυνθείη. LB. ἀποπεσεῖται. Paris.

1065. ὄψει κατάδηλα : Θεάση λίαν φανερά. LB. ὄψει : Θεάσεις. κατάδηλα : Τὰ φανερά. P. τὰ βράχη : τὰς ρυτίδας. R. τὰς ρυτίδας τὰς ἐπιδιπλώσας τοῦ δέρματος. Θ. ἤγουν τὰς ρυτίδας. LB. ρυτιδώματα. P. βράχος τὸ διερωγημένον ἱμάτιον· μεταφορικῶς οὖν φησιν ἐνταῦθα βράχη, ἤγουν τὰς ρυτίδας τοῦ διεφθαρημένου

10 αὐτῆς προσώπου ὑπὸ τοῦ γήρωος. LB.

1066. υγιαίνειν : Υγιῶς ἔχειν. Dv.

1067. πειρᾶ : Συνουσιάζει σε. LB. συνευεί. Θ. Dv. P. τιθίων : Τῶν μαστῶν. LB. Θ. Dv. P.

1069. ὡς πόρνη τὴν Ἀφροδίτην ὀμνυσιν. τῶν μα-

15 στῶν ἐφάπτεται. ἀναίσχυντε, λάγνε. Θ. οὐκ ἐμοῦ γ' : Ἐφάπτεται. βδελυρῆ : Μισητῆ, ἀναίσχυντε. LB.

1070. εἰ ἠψάμην τῶν τιθίων. R. τὴν Ἐκάτην οὕτως ὡς σώφρων ὀμνυσιν. Θ. ὡς σώφρων. Dv. οὐ δῆτα :

20 Οὐδαμῶς ἐφάπτομαι αὐτῆς. LB.

1071. οὐκ εἶο : Οὐκ ἐφίημι. LB. οὐκ εἴσω. Dv. τὴν μείρακα : Παίξει μείρακα τὴν γραῦν ὀνομάζων. Θ. τὴν γραῦν. LB.

1072. ὑπερφιλῶ : Λίαν φιλῶ αὐτήν. LB. ὑπὲρ : Λίαν. Dv.

25

1073. τί κατηγορεῖ : Ἐμοῦ ἢ γραῦς. LB.

1074. ὑβριστὴν : Ἀλαζόνα. LB.

1075. παλαί ποτ' ἦσαν ἀλιμοὶ Μιλήσιοι : τινὲς τοῖς Κυπρίοις φασὶ τοῦτο ῥηθῆναι βουλομένοις ἔχειν συμ-

30 μάχους. R. Θ.

1076. τὸ τί : Οἱ χαλεπαίνοντες οὕτως ἔλεγον, τὸ τί. — ἐγὼ : Οὐκοῦν. οὐ μαχοῦμαι : Οὐ δινεσθῆσομαι. Dv. Οὐ μαχέσομαι. LB. εἰ βούλει λαβεῖν ταύτην εἰς γυναῖκα. Θ. τὸ τί : Οὐ μαχέσῃ ἐμοί; LB.

1077. αἰσχυνόμενος : Ἐντροπέμενος, εὐλαθοῦμενος. 35 LB. τὴν ἡλικίαν : Τὸ σὸν γῆρας. Θ. Dv.

1078. τοῦτ' : τὸ συνουσιάζειν. R. P. ἐπέτρεπον : Ἐνεδίδου. LB. συνεχώρουν, ἐνεδίδου. P. ποιεῖν : Ὁ βούλεται. LB.

1079. συλλαβὸν : Μετὰ σοῦ. τὴν μείρακα : Τὴν 40 γραῦν. LB.

1080. τὸν νοῦν : Ὁ λέγεις. ἀξιοῖς : Ἄξιον κρίνεις. LB. οὐδαμῶς ἄξιον κρίνεις συνοικεῖν. P.

1081. ὁ δ' ἐπιτρέψων : Ἀντὶ τοῦ [τίς αὐτὸν ἐξ ἀναχωρήσει; ἢ αὐτὸς ὁ Χρεμύλος, ὅτι οὐ συγγνωρῶ σοι 45 εἶσαι αὐτήν. δύναται δὲ τὸ, ὁ δ' ἐπιτρέψων, τοῦ νεανίσκου εἶναι, ἢ ἧ] τίς μοι ἐπιτρέψει συνεῖναι αὐτῇ; εἶτα ὡς παραιτούμενος ἐπιφέρει, ὅτι οὐκ ἂν αὐτῇ διαλεχθείην διεσπεκλωμένη [ἤγουν ἐξηραμμένη, γαμηθείση, ἐν τῇ συνουσίᾳ κατατετριμμένη, ἢ ἀχρήστῳ 50 πρὸς συνουσίαν διὰ τὸ γῆρας]. σπεκλῶν γὰρ τὸ συνουσιάζειν, παρὰ τὸ πλέκεσθαι σπέκλωμα γὰρ ὁ ἦχος τῆς συνουσίας. ἢ διαλελυμένη, κυρίως ἐπὶ σχοινίων τῶν πλακέντων, εἶτα διαλυθέντων ἐν χρόνῳ. ἢ ὑπεσπληνι-

- σμένη, διεσπεκλωμένη οὖν, πρὸς συνουσίαν ἀρχήστω γενομένη καὶ πεπαλαιωμένη καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐν συνουσίᾳ τετριμμένη. [τὸ σπεκλοῦν ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν τάττουσιν, οὐχ ὡς προηγουμένου τοῦτο σημαῖνον, ἀλλ' ὅμοιον πολλοῖς συμβολικοῖς ὀνοματοποιούντες, καὶ μάλιστα ἐφ' ὧν τὸ εὐθυρρημονεῖν ἐνίσταται.] — εἶναι μετ' αὐτῆς : Καὶ διὰ τοῦτο ταῦτα φησι τοῦτον λαθεῖν με. Θ. διὰ τοῦτο ταῦτα φῆς. *Dv.* ὁ δ' ἐπιτρέπων : Ὁ ἀδειαν διδούς. *LB.* ἐπιτρέψων : Λαθεῖν. *Dv.* συγχωρήσων. *P.*
- 10 1082. διαλεχθεῖν : Ὁμιλήσαιμι. *Br. P.* διεσπεκλωμένη : Ὁ γεγαμημένη. *LB.* γεγαμηθείη. *P.* γεγαμημένη. σπέκλωμα γὰρ ἐστὶν ὁ τῶν ὄρχων κτύπος. Θ. συνουσιασμένη, διεφθαρμένη. *C.* οὐκ ἂν διαλεχθεῖν διεσπεκλωμένη· ἢ ὑπὸ τῆς συνουσίας ἠφανισμένη. ἔχει δὲ τὴν
- 15 παραγωγὴν ἀπὸ τοῦ πλέκω, καὶ ἀπὸ τοῦ πλέγμα· καὶ κατὰ μετὰθεσιν πλέκωμα. δύναται δὲ καὶ κλητικὴ εἶναι τὸ ἐσπεκλωμένη καὶ δοτικὴ, οὕτως, ὡς διεσπεκλωμένη, οὐκ ἂν διαλεχθεῖν σοι καὶ, οὐκ ἂν διαλεχθεῖν σοι τῇ διεσπεκλωμένη, καὶ τὰ ἐξῆς. *LB.*
- 20 1083. [ὑπὸ μυρίων ἐτῶν : Λεῖπει ἀνδρῶν. ὁ δὲ γέρον τὸ ἐτῶν προσέθηκε, σκώπτων (αὐτὴν) ὡς γραῦν.] — λίαν πολλῶν πολιτῶν. *LB.* χρόνων ἢ πολιτῶν. *Dv.* πολιτῶν. *P.*
1085. καὶ τὴν τρύγα σε : Πολλάκις καὶ τὸν νέον
- 25 ὄνον τρύγα ἐκάλουν· νῦν δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ', ὡς ἡμεῖς, τὴν ὑποστάθμην. — συνεκποτέ' ἐστὶ : Ἄντι τοῦ συνεκποτέον. *Dv.* συνεκποτέον ἐστὶ : Ἄξιον ἐστὶ ἐκπιεῖν. *LB.* τὴν τρύγα : Τὴν ὕλην. *Dv.* τὴν τοῦ οἴνου ὕλην. Θ. *LB.*
1086. κομιδῇ : Λίαν (Θ). σαπρά : Σεσαπρωμένη,
- 30 *LB.*
1087. οὐκοῦν τρύγοιπος : Ὁ ὀλιστήρ [ὁ σάκχιος. πρὸς ἃ οὖν εἶπεν ὁ νεανίσκος, ἀπηντήσεν ὁ γέρον]. — οὐκοῦν : Τὸ λοιπόν. τρύγοιπος : Τὸ σακελιστήριον. ἦγον τὰ αὐτῆς χρήματα. Θ. *Dv.* τρύγοιπος : Σακελιστήριον. *LB.* τρύγοιπος : Τρυγὸς τρυγῶς ἢ τοῦ οἴνου ὕλη· τρύγοιπος δὲ λέγεται ἂν κυρίως, δι' οὗ τὴν ὕλην τοῦ οἴνου σακελίζομεν. *LB.*
1088. εἰσθ' εἶσω : Εἰσελθε ἐντός. τῷ θεῷ : Τῷ Πλούτῳ. *LB.*
- 40 1089. ἀναθεῖναι : Ἀναθῆσαι. τούσδ' οὐς ἔχω : Τούτους οὐστίνας κρατῶ. *LB.*
1090. αὐτῷ : Τῷ θεῷ. *LB.*
1091. ὁ Χρεμύλος ἢ ὁ θεράπων. *R.* οὐκ εἴσεμι : Οὐκ εἰσελεύσομαι. *LB. P.* εἰσέρχομαι. *Dv.* θάρρει : Ἔχει
- 45 θάρρος. *LB.* ἢν αὐτὴ εἰσελθῆ. Θ.
1092. [οὐ γὰρ βιάσεται : Ὁ ποιῶσιν οἱ ἄνδρες, τοῦτο ἐπὶ τῆς γραῖας φησιν, οὐ γὰρ βιάσεται σε ἡ γραῖς.] — τὸ βιάσεται ἐπὶ ἀνδρός· *Dv.* οὐ γὰρ βιάσεται : Σε ὁ νέος, ὥστε μὴ εἰσελθεῖν. *LB.* οὐ καθελεύσασαι παρὰ γνώμην. *P.*
1093. ὑπεπίττου χρόνον : Πίσσειν τὸ λέπος περιαιρεῖν τῶν κριθῶν. ἢ ἀντί. . . *V.* ἀντί τοῦ ἡσέλγουν, ἢ κατεφίλου. πιττοῦν δὲ ἐστὶ κυρίως τὸ τὰς πλατείας ναῦς πίση χρίειν· ἔθεν οὖν μετήνεγκε τὴν λέξιν. (ἢ

ἀντί τοῦ ἐθίνου, συνήλθον.) — ἰκανόν : Ἀρκετόν. *P.* ὑπεπίττου : Ἐγάμου. *LB. Dv. Br.* πρότερον ἐπίττου· ἦγον ἡσέλγαινον, κατεφίλου, ἐσυνουσιάζον· πιττοῦν δὲ κυρίως τὸ πίττη χρίειν τὰς ναῦς. *LB.* ἐπέβαινον, συνουσιαζόμεν. *P.* ἀντί τοῦ ἐγάμου κατ' εὐφημισμῶν. 5 Θ. ἐπίττων : Τουτέστιν ἐφίλου, ἐμυγνύμην, πιττῶ δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ τὰς νῆας πίση χρίω, καὶ τὸ τὰ διερωγῶτα τῶν ζύλων ἐνοῦν. *C.*

1094. βάδιζ' : Ἀπέργου. κατόπιν : Ὁπισθεν. *LB. Dv.*

1095. ὡς : Λίαν. εὐτόνος : Ἰσχυρῶς (Θ. *P.*) τὸ γραῖ- 10 διον : Ἡ γραῖς αὕτη. *LB.* συνίζησις. *Dv.*

1096. ὡσπερλεπὰς : (ὡσπερ ὄστρεον ἐν πέτρᾳ προσκollόμενον δυσαποσπαστόν ἐστι, οὕτως αὕτη τῷ νεανίᾳ προσέφυσε. λεπὰς δὲ ἐστὶν εἶδος ὄστρέου τὸ καλούμενον πατέλιον,) ὁ ταῖς πέτραις προσπήγνυται, δυσαποσπά- 15 στως ἔχον, ἐπειδὴν τις αὐτοῦ βουληθεῖ λαθεῖν. (εὐεπίφορος δὲ ἐστὶν εἰς τὸ λεπὰς ὁ Ἀριστοφάνης.) ἐστὶ δὲ τὸ λεπὰς εἶδος ἰχθύος. παρ' ἰπνονίαν δὲ εἶπεν (ὡσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ). — ὡσπερ : Καθά. λεπὰς : Εἶδος ὄστρέου. *Dv. LB.* παταλίδας. *P.* ἢ λεπὰς εἶδος ὄστρέου 20 ἐστὶν· ἦτις ἐμπεφυκυῖα τοῖς θαλασσίσι βράχυσιν ἔχεται αὐτῶν ἄγαν ἰσχυρῶς. *LB.* λεπὰς ἐστὶν εἶδος ὄστρέου, ὅπερ λαβόμενον πέτρας ἀπισχυρίζεται καὶ δυσαποσπάστως ἔχει. καὶ

οὐκ ἂν τις αὐτὸ βράδιος ἀποσπάσαι, 25 πρὶν ἂν τι τῆς πέτρας ἀπορρήξῃ μέρος.

τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ πολυπόδος λέγεται. *C. D.* λεπὰς ἐστὶν εἶδος ὄστρίου· ὁ ταῖς πέτραις πεσόν, ἐκείνων ἰσχυρῶς ἐξέχεται καὶ δυσαποσπαστως ἔχει. ἦν οἱ κοινοὶ πατα- 30 λίδαν καλοῦσιν. *P.* τῷ μειρακίῳ : Τῷ νέῳ. *LB.* τῇ πέτρα. *Dv.* προσίσχεται : Προσκόλλεται. *LB. Dv. P.*

1097. [τίς ἐσθ' ὁ κόππων : Κορωνίς ἑτέρα ὁμοία· οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι οὐδ', ὧν τελευταῖος

ἐν εὐθείᾳ διακονικὸς εἶναι μοι δοκῆς. 35

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

τουτί τί ἦν : Ὁ Ἐριμῆς ἔκοψε, καὶ ἐξελθὼν ὁ Κο- 40 ρίων οὐδένα εὔρε. (παρ' ὀλίγον γὰρ ὑπεχώρει.) [τὸ θύριον καὶ οὐ θυρίον. τὰ γὰρ εἰς οὐδέτερον ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα προπαροξύνονται, οἶον, ἔριον, θύριον, ἔριον, 40 καὶ ἕτερα.]

ὁ κόππων : Ὁ κρούων. *Dv.* κρούων, Ἀττικῶς. Θ. κόπτει τις τὴν θύραν, ὅταν ἐξωθεν κρούῃ· φορεῖ, ὅταν ἐσωθεν. *Dv.* ὁ κόψας : Ὁ κρούσας. *LB.* κόπτειν, φορεῖν, καὶ κλαυσίαν τὴν θύραν διαφέρει· κόπτειν μὲν γὰρ λέ- 45 γεται, ὅταν εἰσιέναι τις μέλλη, καὶ τὴν θύραν ἐξωθεν πλήττη· ὡς τὸ, « τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν; » φορεῖν δὲ, ὅταν ἐξερχόμενός τις αὐτὴν ὑπανοίγοι καὶ ἦχον τινὰ ἀποτελῆ· ὁ τοιοῦτος γὰρ ἦχος ψόφος καλεῖται· ὅταν δὲ ὑπ' ἀνέμου κινήται μόνη, καὶ ἦχον τινὰ ἐκ τούτου ἀπο- 50 τελῆ, ὁ τοιοῦτος ἦχος ἢ τρισμός κλαυσίαν λέγεται. *LB.* τουτί τί ἦν : Ὁ ἦκουσα. *LB.*

1098. οὐδείς ἔοικεν : Κόψας αὐτὴν φαίνεται. δῆτα : Ἄληθεις, τὸ θύριον : Ἡ θύρα αὐτῆ. *LB.* φαίνεται. *Θ.* ἡ θύρα Ἀττικῶς. *Θ. Dv.*
1099. φθειγόμενον : Βοώμενον. ἄλλως κλαυσίχ' : 5
 6 Μάτην τὰ τῶν κλαιόντων μιμεῖται. *P.* ματαίως ἤχει. *Dv. LB.* ἄλλως : Μή τινος κινούντος. μάτην. κλαυσίχ' : ἤχει. *Θ. Br.* (ἀντὶ τοῦ) ματαίως ἐψόφησεν. *R. V.* σέ τοι λέγω : Τὸ λέγω ὅτε μὲν πρὸς μόνον πρόσωπον λέγεται, αἰτιατικῇ συντάσσεται ὡς ἐνταῦθα, σέ τοι σέ τοι λέγω
- 10 Καρίων, ἀνάμεινον. παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ [*Prom. 941*] « σέ λέγω τὸν σοφιστήν. » ὅτε δὲ καὶ πρᾶγμα ἐπιφέρεται, τότε τὸ μὲν πρόσωπον δοτικῇ, τὸ δὲ πρᾶγμα αἰτιατικῇ, ὡς τὸ λέγω σοι λόγον. *Θ.*
1100. ἀνάμεινον : Καρτέρησον. *Dv.* πρόσμεινον. *LB.*
- 15 1102. μὰ Δ' : Οὐ. ἐμελλον : Κρούειν. *Dv.* κόψειν σφόδρα. *Θ.* κόψειν περισσότερο. *LB.* φθάσας : Προφθάσας. *Dv.* προλαβών. *Θ. LB.* φθάνω τὸ καταλαμβάνω τι ἤγουν ἀνθρωπὸν τινα, ἢ τόπον ἐκ τούτου φθάνω καὶ τὸ προλαμβάνω, ὅσον, ἐφθῆ εἰπόν' ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινόμενος λέγεται κἀνταῦθα καὶ ἡ σύνταξις, εἶτα ἀνέωξας τὴν θύραν δηλαδὴ φθάσας, ἢ προλαβών ἐμὲ μέλλοντα κόπτειν αὐτήν. *LB.*
- 20 1103. ἐνταῦθα συναπτέον τὸ ταχύ. *Θ.* ἐκκάλει : Ἐξῶ κάλει. *LB.*
- 25 1105. τοὺς θεράποντας : Τοὺς δούλους. *Dv.* αὐτοῦ, τοὺς συνδούλους σου. τὴν κύνα : Τὴν σκύλαν. *LB.*
1107. ὦ πόνηρε : ὦ γεωργέ. *LB.* καχότροπε. *P.*
1108. εἰς ταυτὸν : Εἰς ὁμοιον, εἰς ἓν. συγκυκλήσας : 30
 Συναθροίσας. *LB.* συνταράξας. *V.* συμμίζας, συνταράξας. *Θ.* συμμίζας. *Dv.* συνταράξας, συντρίψας. *P.* τριβλίον : Ἀγγεῖον. *Dv.* ἀγγεῖον, ὀξύβαφον. *V.* ἰγδίον ἢ ἀγγεῖον ὀξύβαφον. *P.*
1109. ἀπαξάπαντας : Ὅμοῦ ὄλους. *LB.* εἰς τὸ βάραθρον : τόπος ὅπου κολάζονται οἱ ἀσεβεῖς. *R.* ὅπου οἱ ἀσεβεῖς ἐροῦντο. *V.* εἰς τὸν ἄδην. *Dv.* ἐμβαλεῖν : Ἐρῖψαι, ἐνθεῖναι. *LB.*
1110. ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι : [Διχῶς νοεῖται.] ἡ γλῶττα τῶν θυομένων τῷ Ἐρμῇ δίδεται, ἐπειδὴ τῶν λόγων δεσπότης ἐστίν (ἢ τῶν καταρωμένων ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἀρχή). 40
 Καλλίστρατος τῶν θυομένων φησὶ τὰς γλώσσας τοῖς κήρυξιν ἀπονέμεσθαι διὸ καὶ τὸν ποιητὴν τῷ Ἐρμῇ ποιεῖν τεμνομένης αὐτάς. [καὶ τοῦτο δὲ] πρὸς τὸν Ἐρμῆν λέγει ἤκοντα παρὰ Διός. Ἄλλως. κολακεύων [αὐτόν] φησιν ὅτι τῶν ἱερέων ἡ γλῶττα τῷ Ἐρμῇ δίδεται ἐν ταῖς δημοτελέσι θυσίαις. Ἄλλως. εἰρωνικῶς, ὡσεὶ ἔλεγε, κακὰ συλλέγει, καὶ ἡμεῖς ἀδίκως αὐτῷ 45
 45 θυόμεν τὰς γλώσσας. Ὅμηρος « ὄδ' ἐν πυρὶ βάλλε γλῶττας. » πρὸς δὲ τὸ λεγόμενον ἔπαιξεν, ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι. — τῷ κήρυκι : Ἡ τοῦ κήρυκος. *Dv. LB.* τῷ Ἐρμῇ, ἢ χάριν σου τοῦ κήρυκος. *P.* τούτων : Τῶν ζώων. τέμνεται : Κόπτεται, δίδεται. *LB.* ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων διττῶς τούτων, ἤγουν τῶν ζώων, τέμνεται τῷ κήρυκι, ἤγουν σοι τουτέστιν, ἔνεκεν σοῦ· ἀποδίδεται γὰρ σοὶ τῷ ὄντι κήρυκι τῶν θεῶν
- καὶ ὑπρέτη· ἢ ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τῶν ἀγγελῶν, τουτέστι σοὶ τέμνεται· ἀντὶ τοῦ, εἶθε ἐκκοπέη. *LB.*
1114. λιθωντόν : Λίθωνον. *LB.*
1115. ψαιστόν : πέμμα ἐστίν ἡ εἶδος πλακοῦντος (ἐκ 5
 5 σερμιδάλεως καὶ γάλακτος). *R. V.* Λαλάγγιον (*Dv.*) ἱερεῖον : Θυσίαν. *LB.* ὄυμα. *Θ. Dv.*
1116. ἐπιθύει : Θυσιάζει. *LB.*
1117. ἐπεμελεῖσθ' : Προνοεῖσθε. *LB.* ἐφροντίζετε. *Dorvill.*
1118. ἦττον μέλει : ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. *R. V.* ἐλάττονος φροντίς ἐστι. *LB.* οὐδαμῶς διὰ φροντίδος ἐστὶ μοι. *Dv.*
1119. σωφρονεῖς : Ἀντὶ τοῦ, μόλις ἐπεστράφη· ἢ καλῶς λέγεις. — ἀπόλωλα : Ἐφθάρην. ἐπιτέτριμμα : 15
 Ἡφάνισμαι. *Θ. LB. Dv.* ἀπόλωλα : Ἐφθάρην, εἰς παντελῆ κατέστην ἀφανισμόν. *P.* σωφρονεῖς : Ἡγουν καλῶς ποιεῖς μὴδὲ τί λέγων περὶ τῶν ἄλλων θεῶν. *LB.*
1120. πρότερον : Πρὸ τοῦ τὸν Πλούτον βλεῖψαι. *P.* ταῖς καπηλίαισι : Τῶν καπηλίδων. *LB.* κάπηλις καὶ κάπηλις διαφέρει κάπηλις μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ τὸν οἶνον πωλοῦσα· κάπηλις δὲ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς. *LB.*
1121. οἰνοῦτταν : Οὕτως τὴν ἐν οἴνῳ πεφυραμένην μᾶζαν. τινὲς δὲ οἰνοῦτταν, εἶδος πλακοῦντος μετ' οἴνου καὶ μέλιτος γινόμενον. — ἔωθεν : Ἐκ πρωίας. οἰνοῦτταν : Μουστόπιτταν (Θ). *LB.* οἰνοῦττα μὲν ἐστὶν ἡ κοινῶς λεγομένη μουστόπιττα. μελιττοῦτα δὲ, ὁ κοινῶς εἰδῶσι λέγειν ἀπόθερμον. *Br.*
1122. ἰσχάδας : Σῦκα. *Θ.* ἐσθίειν : Τρώγειν. *LB.* 25
Dv.
1123. ἀναβάδην : (Ἀντὶ τοῦ κήρυκι πεινῶν.) ἄνω [φησὶν] ἔχω τοὺς πόδας ἐν τῇ στήλῃ κοιμώμενος· (οἱ γὰρ διάκονοι τοὺς πόδας ἄνω εἶχον πρὸς τὸ μὴ βαρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ δρόμου.) — ἀναβάδην ἀναπαύομαι : Ἡγουν, ἐπάνω ἔχω τὸν πόδα εἰς τὸν ἄλλον. *LB.* ἤγουν, ἄλλον 35
 35 ἐπ' ἄλλῳ πόδ' ἔχων κείμεναι. *Dv.* ὑπτίως, τιθέμενος τὸν ἓνα πόδα ἐπάνω τοῦ ἑτέρου. *Br.* ἢ ἄνω ἔχων τοὺς πόδας· ἢ ἄλλως ἐπ' ἄλλῳ ἔχων τὸν πόδα, ἤγουν ἐκτεταμένους. *P.*
1124. (οὐκοῦν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν : Ἀντὶ τοῦ, ἐποίεις ζημιουῖσθαι τοὺς ταῦτα τὰ ἀγαθὰ σοι παρέχοντας.) [ὁ γὰρ Ἐρμῆς τοιαῦτα ποιεῖ· καὶ ὁ Αἴσωπος γὰρ ἐν τοῖς μύθοις τὰ αὐτὰ λέγει.] — οὐκοῦν : Λοιπόν 40
LB. τὸ λοιπόν. *Dv.* δικαίως : Πάσχεις τοῦτο. *LB.* δικαίως, φησὶ, πάσχεις ταῦτα, ὅστις ἐνότις ἐποίεις τοὺς 45
 45 σοὶ ταῦτα προσάγοντας ζημίαν ὑφίστασθαι. *LB.* ἐποίεις : Ἡμῖν. *LB.*
1125. ἐνότις : Ποτέ. *LB.* πάντοτε. *Dv.* ἔχων : Ἄφ' ἡμῶν. *LB.* παρ' ἡμῶν. *Dv.*
1126. τὸν τετράδι πεπεμμένον : Ἡ τετράς ἐνομιζέτο τοῦ Ἐρμού· καὶ καθ' ἕκαστον μῆνα ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπετίθεντο τῷ Ἐρμῇ. ἔξω τῶν ἑορτῶν ἱερά τινας τοῦ μῆνος ἡμέραι νομιζονται Ἀθηναῖσι θεοῖς τισίν, ὅσον νομηνία καὶ ἐβδόμη Ἀπόλλωνι, τετράς Ἐρμῇ, καὶ ὀγδόη 50

Θησεϊ, — Χάρισι τρίτη. V. οἶμοι : Φεῦ. πλακοῦντος :
 Ἐνεκεν τοῦ. LB. ἔνεκα. πεπεμμένον : Ἐζυμωμέ-
 νου. Dv. ἐν ἐκάστη τετράδι ζυμουμένου καὶ διδομένου
 μοι. LB. τὸν τετράδι πεπεμμένου· ἦτοι τοῦ καθ' ἐκά-
 5 στην τετράδα τοῦ μηνὸς πεπεμμένου, ἦτοι ζημουμένου
 καὶ κατασκευαζομένου· ἐκάστου γὰρ μηνὸς ἡ νομηνία
 καὶ ἡ ἐβδόμη ἀφιέρωτο τῷ Ἀπόλλωνι· ἡ δὲ τετάρτη τῷ
 Ἐρμῇ· ἡ δὲ ἕκτη τῇ Ἀρτέμιδι, καὶ ἄλλη ἄλλω. LB.
 1127. [ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς :
 10 Ἡρακλῆς πλέων μετὰ τῆς Ἀργούσας εἰς Κόλχους σὺν
 Ἰάσονι ἐν Κίῳ τῇ νήσῳ ἐξελεθῶν, καὶ πέμψας τὸν ἐρώ-
 μενον αὐτοῦ Ὑλλαν ὕδωρ ἀντλήσαι, περιέμενον αὐτόν·
 τοῦ δὲ ὑπὸ Νυμφῶν ἀρπασθέντος, Ἡρακλῆς πολλὸν
 χρόνον ἐζήτει· ὕστερον δὲ ὑπὸ τινος αἰθερίας φωνῆς
 15 ἤκουσε

ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.

ἐλήφθη οὖν τοῦτο εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶν μάτην προσ-
 δοκούντων. — Ὁ Ἡρακλῆς εἶχεν ἐρώμενον τὸν Ὑλλαν·
 ὅτε γὰρ παρὰ τοῦ θεοῦ ὁ Ἡρακλῆς ἐπέμφθη ἐπὶ τῷ
 20 λαθεῖν τὸ χρυσομάλλον δέρας, εἶχε καὶ τοῦτον μεθ'
 ἑαυτοῦ. πέμψας οὖν τοῦτον λαθεῖν ὕδωρ, παρὰ τῶν πη-
 γῶν ἠρπάσθη, ὡς ἴστορεῖ Θεόκριτος· καὶ τοῦ Ἡρα-
 κλέους τοῦτον ζητούντος παρὰ τῶν πηγῶν, τοῦτο ἤκουσε
 « ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς. » Dv.]
 25 1128. οἶμοι δὲ κωλῆς : [Τοῦ κώληκος λεγομένου.]
 κωλαὶ τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν ἱερείων. ἔστι δὲ ἱερός
 Ἐρμούδ ὁ βραχίων τῶν ἀλόγων ζώων. (Ἄλλως.) τὰς
 ἀγκύλας φησὶν, αἱ ὀστώδεις εἰσὶ. διαβάλλει οὖν ὡς
 ὀστέα τοῖς θεοῖς προσφέροντας. — κωλῆς : Τοῦ μηροῦ
 30 (Θ.), τοῦ ἐντέρου. LB. κωληγαρίου κῶλα τὰ ἐμπρόσθια
 μέρη τῶν ἱερείων. τὰς ἀγγύλας, αἱ ὀστώδεις εἰσὶ. δια-
 βάλλει οὖν ὡς ὀστέα τοῖς θεοῖς προσφέροντα. P. κατή-
 σθιον : Ἐτρωγον. LB. Dv.

1129. ἀσκολιάζ' ἐνταῦθα : Ἐορτὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἤγον
 35 τὰ Ἀσκόλια, ἐν ᾗ ἐνήλλοντο τοῖς ἀσκοῖς εἰς τιμὴν τοῦ
 Διονύσου. δοκαῖ δὲ ἐχθρὸν εἶναι τῇ ἀμπέλῳ τὸ ζῶον.
 ἀμέλει οὖν καὶ ἐπίγραμμα [Eveni in Anth. Palat. 9, 76]
 φέρεται τῆς ἀμπέλου πρὸς τὴν αἶγα οὕτως ἔχον,

40 κῆν με φάγῃς ἐπὶ ῥίξαν, ὅμως δέ τι καρποφορήσω,
 ὅσσον ἐπιεῖψαι σοι, τράγε, θυομένω.

(ἀσκολιάζε δὲ ἀντὶ τοῦ ἄλλου· κυρίως δὲ ἀσκολιάζειν
 ἔλεγον τὸ ἐπὶ τῶν ἀσκῶν ἄλλεσθαι ἔνεκα τοῦ γελωτο-
 ποιεῖν. ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θεάτρου ἐτίθεντο ἀσκοὺς πεψυ-
 σμένους καὶ ἀηλιμμένους, εἰς οὓς ἐναλλόμενοι ὠλί-
 45 σθονον, καθάπερ Εὐδουλος ἐν Δαμαλείᾳ φησὶν οὕτως,

καὶ πρὸς γε τούτοις ἀσκὸν εἰς μέσον
 καταθέντες εἰσάλλεσθε καὶ καχάζετε
 ἐπὶ τοῖς καταρρέουσιν ἀπὸ κελύσματος.)

[οὔτω καὶ Δίδυμος. Ἄλλως, ἀσκολιάζειν ἔλεγον τὸ
 50 ἐνάλλεσθαι τοῖς ἀσκοῖς ἢ τὸ ἐπὶ ἐνὸς ποδὸς ἄλλεσθαι.
 Ἄλλως. Ἀσκόλια εορτὴ Διονύσου· ἀσκὸν γὰρ οἶνον

πληροῦντες ἐνὶ ποδὶ τοῦτον ἐπήδων· καὶ ὁ πηδῆσας
 ἄθλον εἶχε τὸν οἶνον.] — ἀσκολιάζ' : Πῆδα. LB. πῆδα·
 Ἀσκόλια εορτὴ τοῦ Διονύσου. Dv. ἀσκολιάζ' ἐνταῦθα :
 Ἀσκολία ἦν εορτὴ τοῦ Διονύσου, ἐν ᾗ ἀσκοὺς διαφυ-
 σῶντες καὶ ὀγκοῦντες, ἐρρίπτον καὶ ἄνωθεν ἤλλοντο
 5 ἐπάνω αὐτῶν ἐνὶ ποδὶ, ἐκίνουν δὲ γέλωτα καταπίπτον-
 τες· ὁ μόντοι μὴ καταπεσῶν ἐλάμβανεν αὐτὸν οἶνον
 πλήρη. LB. ἐνταῦθα : Αὐτοῦ. πρὸς τὴν αἰθρίαν : Ἐν
 τῇ εὐδίᾳ. LB. εἰς τὸν ἀσκαπῆ τόπον. P. αἰθρίαν :
 Εὐδίαν. Dv.

1130. σπλάγγων : Οἶμοι ἀπὸ κοινοῦ, τῶν ἐγκατῶν
 τῶν ζώων. ἡνίκα γὰρ ἐξήγον ταῦτα τοῦ ἱερείου, παραυ-
 τικά αὐτοῦ ἔθουον. Θ. καὶ οἶμοι ἔνεκεν. LB. οἶμοι ἀπὸ
 κοινοῦ. Dv. θερμῶν : Τῶν ζώντων. LB.

1131. ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγγνα : Ἀντιστρόφος· 15
 ἐπὶν γὰρ πνεῦμα δι' ἐντέρων ὑποδύη, [τὸ τοιοῦτον γί-
 νεται]. δέον οὖν εἰπεῖν πνεῦμα, ὀδύνη εἶπεν. [πρὸς τὰ
 σπλάγγνα δὲ ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ κωλῆ καὶ τοῖς σπλάγγχοις.]
 — ὀδύνη : Πόνος, διὰ τὸ κενόους εἶναι ὑπὸ τοῦ μὴ
 ἐσθίειν. Θ. ἤγον πόνος. Dv. πρὸς : Κατά. LB. ἐπι-
 20 στρέφειν : Ἐχειν. Dv. ἔχειν, κινεῖν. LB. κινεῖν, ἐνο-
 χλεῖν. Θ.

* 1132. ἴσον ἴσω κεκραμένης : (Οἴνου καὶ ὕδατος· ζο-
 ρότερον γὰρ τὸ τοιοῦτο κρᾶμα. παίζει δὲ πρὸς τοὺς κα-
 25 πῆλους.) ζητεῖται διὰ τί τοῖς μὲν ἄλλοις θεοῖς δίδονται
 ἄκρατος σπονδῆ, τῷ δὲ Ἐρμῇ κεκραμένη· [καὶ φαμέν]
 ὅτι καὶ τῶν ζώντων καὶ τῶν τετελευτηκότων ἄρχει καὶ
 παρ' ἀμφοτέρων τιμὰς δέχεται. — ἴσον ἴσω : Ὑδωρ
 οἴνω. Θ. Dv.

1133. [ταύτην ἐπιπιῶν, ἀποτρέγων οὐκ ἂν φθάνοις : 30
 Οὐκ ἂν πέρασ σχοίης τῶν κακῶν· οὐκ ἂν ἀναβάλοιο.]
 — ταύτην : Παίζει· αὐτίκα γὰρ τῷ Ἐρμού λόγῳ ἀπέ-
 παρδε. Θ. ἦν ἐπαρδόν. LB. ἐπιπιῶν : Δι' ὅλου πῶν.
 Paris.

1134. [τὸν σαυτοῦ φίλον : Τοῦτο λέγει, ἢ διότι καὶ 35
 αὐτὸς διάκονος καὶ ὑπηρέτης ἦν τῶν θεῶν, ὥσπερ οὗ-
 τος Χρυσέου· ἢ διὰ τὰς βοηθείας, ἃς προῖδον ἐρεῖ.
 εἰώθαμεν γὰρ οἱ ἄνθρωποι, ὅταν εἰς ἀνάγκην ἐμπέ-
 σωμεν, εὐνοίαν πρὸς τοῦτον πλάττεσθαι, ἀφ' οὗ ἂν
 ἡμῖν ἔσται ὠφέλεια. — τὸν σαυτοῦ φίλον : Πολλὰ
 40 τέχνη ἀνάκεινται τῷ Ἐρμῇ, ὧν ἔστι καὶ ἡ τῶν κλε-
 πτῶν· ἐπεὶ δὲ καὶ οἱ θεράποντες κλέπτει, τούτου ἔνεκα
 φίλον ἑαυτὸν Καρίωνι λέγει. LB. τ. σ. φ. : Τούτῃστιν
 ἐμέ. P.]

1135. εἴ του : Τίνος (Θ). δέει : Χρήσεις. ὧν : Ἄφ' 45
 ὧν. Dv. δέη : Τίνος χρεῖαν ἔχεις. LB.

1136. πορίσας : Δούς. Θ. εὐ πεπεμμένον : Καλῶς
 κατασκευασμένον. LB. πεπεμμένον : Ἐζυμωμένον. Θ.
 ζημωμένον. Dv.

1137. καταφαγεῖν νεανικόν : Νέον. Dv. νεανία πρέ- 50
 πον. P. ἀντὶ τοῦ δυνάμενον χορτάσαι νεώτερον. R.
 πολλὸν, δυνάμενον χορτάζειν νεανίαν. V. ἱκανὸν νεανίαν
 κορέσαι. Θ. νεανικὸν κρέας λέγει ἐνταῦθα τὸ ἄρκοῦν
 νεανία εἰς τὸ χορτάσαι αὐτόν. P.

1138. ὠφελήσαις δὴλ. Θ. *Dv. P.* (ἀλλ' οὐκ ἔκφορα : ὧς ἐν ἐνιαίαις θυσίαις λεγομένου τούτου. καὶ χράνται αὐτῷ οὐ κατ' οὐδέτερον πληθυντικόν, ἀλλ' ἐνικῶς κατὰ θηλυκόν ὡς Θεόπομπος,

ἔσω δραμῶν αἴτησον, ἀλλ' οὐκ ἔκφορα.

καὶ εἰ μὲν οὐδέτερον εἶη πληθυντικόν, προπαροξύνου-
σιν· εἰ δὲ θηλυκόν, ὀξύνουσιν.) — ὄν : Ἄφ' ὄν. ἔνδον :
Ἐντός. *LB. Dv.* οὐκ ἔκφορα : Οὐκ ἔξω φερόμενα. Θ.
εἰσὶ τὰ κρέατα, ὥστε φέρεσθαι ἔξω. *LB.* ἀλλὰ οὐκ
10 εἰσὶ τὰ κρέατα ἔκφορα, ἤγουν ἔξω διδόμενα· ἐκέλευσε
γὰρ ὁ Πλούτος μηδὲν διδόναι ἔξω. *LB.* ἤγουν ἄξια ἐκ-
βληθῆναι. *Dv.* ἀλλ' οὐ καλὸν ἐκφέρεσθαι ταῦτα. *P.*

1139. ὁπότε : Ἡνίκα. τί σκευάριον : Ἄγγεῖόν τι. *LB.*

1140. ὑφέιλου : Ἐκλεπτες (Θ.). λανθάνειν : Τὸν
15 σὸν δεσπότην. *LB.* σε λανθάνειν ἐποίουν : Ὑπέβαλον
γὰρ πονηρίας τῷ σῷ νῷ. Θ. *Dv.*

1141. διὰ τοῦτο σε λανθάνειν ἐποίουν, ἵνα καὶ αὐτὸς
μετὰ σοῦ τοῦ κλέμματος ἔχω. *V.* ἵνα λάθῃς καὶ αὐτὸς
τὸ μέρος σου. *R.* ἐφ' ὅτε : Ἐπὶ τῷ. Θ. *LB.* μετέχειν :
20 τοῦ κλέμματος. *Dv.* τοιχωρῶγε : Ὡ κλέπτῃ. *LB.* κλέπ-
πτα. *Dv.* κλέπτα, κατ' ἀστείσμα. Θ.

1142. ἦκεν : Ἦλθεν. *LB.* ναστός εὔ πεπεμμένος :
[πλικοῦς ἢ] θερμὸς ἄρτος μετὰ ἐλαίου. *R.V.* ἄρτος κα-
λῶς κατεσκευασμένος. *LB.* ἄρτος καλῶς ἐξυμωμένος.
25 Θ. *Dv.* δύο εἰσὶ ναστός καὶ κοῖλος. καὶ ναστός μὲν λέ-
γεται, ὅτινα καλοῦσιν οἱ κοινοὶ ὀλόβολον· κοῖλος δὲ ὁ
ἔχων ἔσω κοιλότητα. *P.* δύο εἰσὶν αἱ τῆς ἐπιπέδου ἐπι-
φάνειαι κατ' ἐναντιότητα θεωρούμεναι ἄκραν, ἢ τε
κοίλη καὶ ἢ κυρτή. τὴν γοῦν κυρτὴν φασὶ καὶ ναστήν.
30 ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ ἄρτος κυρτός ἐστι τὴν ἐπιφάνειαν, διὰ
τοῦτο ναστὸν ἐνταῦθα τοῦτον προσηγόρευσεν. *Viet.*

1143. ἦσθιον γὰρ καὶ αὐτὴ ἐξ ὧν προσέφερον τοῖς
θεοῖς. Θ.

1144. οὐ γὰρ μετείχες τὰς ἴσας πληγὰς : Ἀντὶ τοῦ
35 ἴσον. ἀρχαῖον καὶ Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. *V.* [οὐ μόνον με-
τέχω τοῦδε, ἀλλὰ καὶ μετέχω τὸδε φάμεν καὶ εὐροῖς
ἂν τοῦτο οὐ μόνον παρὰ ποιηταῖς, ἀλλὰ καὶ λογοποιοῖς.]
— μετείχες : Ἐλάμβανες. *LB.* ὅμοιον τῷ [238] « ἡμῖν
μετάσχη τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος » ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς
40 ἐλάμβανες, ἢ μετ' ἐμοῦ ἐλάμβανες. *LB.* ἴσας : Ὅμοιας.
LB.

1145. ληφθείην : Κρατηθείην. πανουργήσας : Κλέ-
ψας. *LB. Dv.* ἀντὶ τοῦ κλέψας. *R. V.*

1146. Ἀντὶ τοῦ εἰ καὶ ἐπλούτησας, μὴ ἐπαρθῆς, μὴ
45 μέγα φρονήσῃς. *R.* (εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες : Ὅτι μετὰ
τὸ κατελθεῖν τοὺς μετὰ Θρασυβούλου Φυλὴν καταλα-
βόντας καὶ νικήσαντας ἐν Πειραιεῖ τοὺς τριάκοντα ψη-
φίσασθαι ἔδοξε μὴ μνησικακῆσαι καθάπαξ ἀλλήλους
μηδὲν τοὺς πολῖτας. ἀλλὰ ταῦτα γε οὐπω ἐπέπρακτο
50 οὐδὲ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἦδη ἦν, ἀλλὰ καὶ, ὡς Φιλό-
χορός φησιν, πέμπτω ἔπει ὑστερον τῆς Θρασυβούλου
γενομένης Κριτίας ἐν Πειραιεῖ τελευτῆ. τοῦτο οὖν εἰσὶ
τις ἐκ τοῦ δευτέρου Πλούτου μετενεγκῶν ἐνθάδε ὀλιγω-

ρῆσαι τῆς ἀλογίας ταύτης, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς ὑστε-
ρον ἐνθῆναι. ἀπὸ τῶν συνθηκῶν τῶν Ἀθήνησι γενομέ-
νων πρὸς τοὺς καταλαβόντας. Φυλὴν δὲ, τὸν δῆμον,
ἀφ' οὗ Φυλάσιοι. — συνέθεντο γὰρ μετὰ τὸ μεταγαγεῖν
μὴ μνησικακῆσαι. Φυλὴ δὲ τόπος οὕτω καλούμενος. *V.* 5
Ἄλλως. Θρασύβουλος βουλόμενος καταλῦσαι τοὺς ἄ'
καταλαβὼν Φυλὴν, τόπον τινά, κάκεισε συμμάχους
λαβὼν, κατέλυσε. καὶ ἐπεὶ ἀλαζονικὸν ἐφθέγγατο,
ἤκουσε, μὴ μνησικακῆσαι, καὶ ἐγένετο παροικιακόν.
Φυλὴ δὲ, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες Φυλά- 10
σιοι. τὸ δὲ, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες, ἀντὶ τοῦ, εἰ ἐπλού-
τησας, εἰ μέγας γέγονας, Φυλὴν καταλαβόμενος, καὶ
τοὺς ἄ' τυράννους μεταχειρισάμενος. Φυλὴ γὰρ τόπος
οὕτω καλούμενος. περὶ δὲ Θρασυβούλου εἴρηται διὰ τὸ
ἐπαινέσθαι, ὅτι ἐκεῖ ἐφόνευσε τοὺς ἄ' τυράννους.) 16

[Φυλὴν κατέλαβες : Προεγράφη ὀπισθεν [ad v. 550]
ἢ ἱστορία, ὅπως Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναίους τριάκοντα
τυράννους κατέστησαν, Ἀθηναίους ὄντας καὶ αὐτοὺς·
οἱ τοὺς Ἀθηναίους κακῶς ἐποίουν τοὺς δημοφύλους καὶ
συμπολίτας. ἀλλὰ Θρασύβουλος τις Ἀθηναῖος φιλόπα- 20
τρις καὶ μισοτύρανος Φυλὴν κατέλαβε χωρίον τῆς
Ἀττικῆς μετὰ ὀκτακοσίων ἀνδρῶν, καὶ συμβαλὼν τοῖς
τριάκοντα καὶ τοῖς μετ' αὐτῶν νικήσας αὐτοὺς καὶ τὴν
πόλιν τῆς τυραννίδος ἠλευθέρωσεν. ἐπεὶ δὲ ἦσαν τινὲς
ἐν τῇ πόλει, πρὸς οὓς ἐφέροντο καλῶς οἱ τύρανοι, ὅτε 26
ἤρχον, οὗτοι τοὺς ἀναιρέτας τῶν τυράννων δεδιότες,
ἠνίκα τινὶ αὐτῶν συναντήσασιν, ἔλεγον, μὴ μνησικακῆ-
σῃς, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες· ὅθεν καὶ ψήφισμα ἔθεντο
ἀλλήλους μὴ μνησικακεῖν Εὐκλείδου δημαγωγῆσαντος.
φησὶ δὲ Ἐρμῆς, ὃ Κarioν, μὴ μνησικακῆσαι ἐμὲ ἔνεκεν 30
τῶν ὀπισθεν ὡς οὐδὲ οἱ μετὰ Θρασυβούλου τοὺς μετὰ
τῶν τυράννων, εἰ κατέλαβες τὴν Φυλὴν, ὡς ὁ Θρασύ-
βουλος· τουτέστιν, ἐὰν ἐπλούτησας. *LB.* μὴ : Ὅρα ἵνα.
μνησικακῆσαι : Ὀργισθῆς. Φυλὴν : Τὴν. τὸ χωρίον.
κατέλαβες : Εὐρες. *LB.* φυλὴν : Ὄνομα τόπου. *Dv.* εἰ 35
σὺ φ. κ. : Τουτέστι εἰ ἐπλούτισας. *P.*]

1147. σύνοικον : Μεθ' ὑμῶν. πρὸς θεῶν : Ἐνεκεν
τῶν. *LB.*

1148. ἀπολιπὼν : Ἀφείς (*Dv.*). ἐνθάδε μενεῖς : Ἐν-
ταῦθα προσκαρτερήσεις. *LB.*

1149. τὰ γὰρ : Ναί (Θ. *Dv.*). τὰ παρ' ὑμῖν : Τὰ ἐν-
ταῦθα. βελτίω πολὺ : Κρείττονα κατὰ πολὺ. *LB.* κρείτ-
τονα τῶν ἐν θεοῖς. Θ. *Dv.*

1150. [ταῦτο μολεῖν : Αὐτόμολος ἐστὶν ὁ οἰκεία θελήσει
λιπὼν ἐκείνους, μεθ' ὧν ἦν, καὶ πρὸς ἄλλους ἐλθὼν. τὸ 45
ἐξέρχασθαι ἀπὸ τῶν οἰκείων, καὶ εἰσέρχασθαι πρὸς τοὺς
ἀλλοτρίους, ἀστέιον ἐστίν. *Br.* αὐτομολεῖν : Τὸ ἐνταῦθα
ἐλθεῖν καὶ διατρίβειν. ἀστέιον : Παιδαγευόμενον. *P.* φρό-
νιμον, καλόν. *LB.* καλόν, χάριεν. Θ. χάριεν. *Dv.*

1151. πατρίς γὰρ : παρὰ τὴν παροικίαν· ὅπου γὰρ οὐ
ἀγαθὸν ἐστίν, ἐκεῖ μοι πατρίς. *V.* ναί. πᾶσ' : Ὅλοις
τοῖς ἀνθρώποις. *LB.* ἴν' : Ὅπου. *Dv.* ἴν' ἂν : Ὅπου
εὐτυχῆ. *P.* πράττη τις εὔ : Εὐτυχῆ. *LB.* εὐήμερῆ. *Dv.*
πᾶσι. ὅπου. πάσχη. Θ.

1162. ὄφελος : Ἡγουν ὠφέλεια. *Dv.*
1163. στροφαῖον : [Ἐπὶ ἀποτροπῇ τῶν ἄλλων κλεπῶν. στροφαῖος, παρὰ τὸ στρέφεται καὶ πανουργεῖν. λέγεται δὲ ὁ Ἑρμῆς, στροφαῖος, ἐμπολαῖος, κερδῆρος, 5 δόλιος, ἡγεμόνιος, ἐναγώνιος, διάκονος. Ἄλλως.] (στροφόν, ἐπεὶ στροφοὶ λέγονται οἱ συμπεπλεγμένοι λόγοι καὶ δολεροί. Ἄλλως.) στροφαῖον ἐκάλουν ἰδρυμένον παρὰ τῆς θύρας [τὸν] δαίμονα· ἅμα δὲ παρὰ τὸ στρέφειν τὰ πράγματα· οἱ δὲ τοῦτο ποιῶντες πανοῦργοι 10 λέγονται. ἔστι δὲ ἐπωνυμία Ἑρμοῦ, παρὰ τὸ ταῖς θύραις ἰδρῦσθαι ἐπὶ φυλακῇ τῶν ἄλλων κλεπτῶν (οὗτοι γὰρ ὀπίσω τῶν θυρῶν εἰώθασιν καὶ ἀναδύεσθαι καὶ ὄλιος πανουργεῖσθαι.) — στροφαῖον : Πυλωρόν, ἐνθα καὶ ἐνθα στρεφόμενον. *Θ. Dv.* στρεφόμενον. ἰδρῦσασθε : Ποιήσατε. 15 *LB.* πυλωρόν. *P.* ἐπωνυμία ἔστι τοῦτο τοῦ θεοῦ· παρὰ τὸ ταῖς θύραις ἰδρῦσθαι ἐπὶ φυλακῇ τῶν ἄλλων κλεπτῶν. στροφαῖον οὖν περὶ τῆς θύρας ἀντὶ τοῦ φύλακα τῆς θύρας ἀπὸ τῆς στρόφιγγος. ὁ δὲ θεράπων τὸ στροφαῖον ἐπὶ τῶν δολίων καὶ συμπεπλεγμένων λόγων 20 ἐκλαμβάνει· ἐπεὶ σημαίνει καὶ τοῦτο ἡ λέξις· στροφαῖον γὰρ φαμέν ἄνθρωπον, τὸν εἰδῶτα συμπλέκειν καὶ στρέφειν λόγους καὶ μηχανάς. *P.*
1164. στροφαῖον : Πανοῦργον. *P.* στροφαῖον; Ποιήσομέν σε; *LB.* ἀλλ' οὐκ ... στροφῶν : ἀντὶ τοῦ οὐ χρεία 25 ἔστι πανουργεῖν. *R. V.* χρεία ὑπάρχει οὐδαμῶς ἡμῖν κινήσεων. *LB.* ἀλλ' οὐδεμία ἐργασία ἔστι δολιοτήτων. *P.* στροφῶν : Πανοργῶν καὶ ποικιλίας καὶ στροφῶν λόγων. *Θ.*
- (1165.) ἀλλ' ἐμπολαῖον : Πραγματευτήν, ἡ ἀντὶ τοῦ 30 ἀγοραῖον, καὶ τῆς καπηλείας προεστῶτα. παλιγκάπηλοι δὲ λέγονται οἱ τὰ αὐτὰ πωλοῦντες καὶ ἀγοράζοντες. Ἄλλως. πέντε εἰσὶν αἱ διαφοραὶ τῶν πωλούντων, αὐτοπώλης, κάπηλος, ἐμπορος, παλιγκάπηλος, μεταβολεύς. καὶ ἔστιν αὐτοπώλης μὲν ὁ ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ πωλῶν 35 τὴν ἑαυτοῦ πρόσδοτον· κάπηλος δὲ ὁ ἀγοράζων ἀπὸ τοῦ αὐτοπώλου καὶ πωλῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐν ἣ ἡγόρασεν· ἐμπορος δὲ ὁ ἀγοράζων καὶ ἐπὶ ξένης πωλῶν [ἡ ἀπὸ τοῦ αὐτοπώλου ἡ ἀπὸ τοῦ καπήλου.] παλιγκάπηλος δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ ἐμπόρου ἀγοράζων καὶ πωλῶν. μεταβολεύς 40 δὲ ὁ κατὰ τὴν κοτύλην πωλῶν, ὥσπερ οἱ νῦν λεγόμενοι κάπηλοι· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ συνεχῶς μεταβάλλειν. καὶ αὐταὶ μὲν εἰσὶν αἱ σημασίαι κυρίως τῶν πωλούντων· καταχρηστικῶς δὲ πᾶς πωλῶν κάπηλος λέγεται. — ἀλλ' ἐμπολαῖον : Ποιήσατε πράτην. *LB.* πραγματευτήν. *Dv.* πραγματευτικόν. *P.*
1166. Ἑρμῆν : Τὸν παλιγκάπηλον : Τὸν μεταπράτην. *LB.* καπηλεύοντα τὰ πωλούμενα. *Θ. Dv.* δεῖ : Ἀπόκειται. ἡ πρόπον ἔστι. *LB.*
1167. δόλιον : Ἐφορον τοῦ δόλου ποιήσατε. ἡμιστά 50 γε : Ποιήσομέν σε οὐδαμῶς. *LB.* οὐδαμῶς. *Θ.*
1168. Ἔργον : Χρεία ἔστιν ἡμῖν. ἀπλῶν τρόπων : Ἀδολεούτων ἡθῶν. *LB.*
1169. ἀλλ' ἡγεμόνιον : Κατὰ χρησμὸν οἱ Ἀθηναῖοι ἡγεμόνιον Ἑρμῆν ἰδρῦσαντο. παρὰ δὲ τὸ τοῖς τυφλοῖς

- τοὺς βλέποντας ἡγεῖσθαι, ἐπήνεγκε δὲ ἐπὶ τοῦ Πλούτου, φάσκων αὐτὸν ἤδη βλέπειν, καὶ μὴ δεῖσθαι ὀδηγοῦ. — ἡγεμόνιον : Προοδοποιόν. *Θ. Dv.* προοδοποιὸν ποιήσατε. *LB.* ὀδηγόν. *P.* ὅτι ὁ Ἑρμῆς καὶ ὁ λόγος καὶ τὸ λογικὸν ἡγεμονεύει τεχνῶν καὶ πρακτικῶν, ὑποτιθεὶς ἐκάστῳ 5 καὶ ἐφευρήσεις καὶ πανουργίας καὶ ἀφορμάς. ἡγεμόνιος δὲ λέγεται καὶ ὁ ὀδηγὸς τῶν τυφλῶν· διὸ φησὶ, Ἄλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει. *LB.* ὁ θεὸς : Ὁ Πλούτος. *LB.* ἤδη : Ἀπὸ τοῦ νῦν. *Dv.* ἀντὶ τοῦ ὁ Πλούτος, ὥστε μὴ δεῖσθαι ἡγεμόνος καὶ ὀδηγοῦ. *R.* 10
1160. ἡγεμόνος : Τινὸς ὀδηγοῦ (*Dv.*). οὐδὲν : Οὐδαμῶς (*Dv.*). δεησόμεθ' ἔτι : Χρείαν ἐξομεν εἰς τὸ ἐξῆς. *LB.* εἰς χρείαν ἔλθωμεν. *Dv.*
1161. ἐναγώνιος : Ἐπιστάτης τῶν ἀγῶνων καὶ πανηγύρειον. *LB.* ἀγῶνας καὶ πανηγύρεις ἐργαζόμενος. εἰς 15 ἀνατροπὴν τούτου. *Θ. Dv.* μοῖραν γὰρ ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἔχει ὁ Ἑρμῆς. *R. V. P.* ἐρεῖς : Λέξεις. *LB.* λέξεις. *Dv.*
1162. συμφοροτάτον : Λίαν συμφέρον. *LB.* ἀρμοδιώτατον. *Dv.* ἀντὶ τοῦ ἀρμόδιον. *R. V. Θ.*
1163. μουσικός : Λογικός. *P.* μουσικός : Χοροῦς. 20 *Dv.* γυμνικός : Παλαίστρας, δρόμους καὶ τὰ τοῦτοις ὅμοια. *Θ.* παλαίστρας. *Dv.* χοροῦς, ὀρχήσεις, παλαίστρας, δρόμους καὶ τὰ τοιαῦτα. *P.* χοροῦς καὶ ὀρχήσεις. *Θ.*
1164. ὡς : Λίαν, ὄντως. *Θ. Dv.* ὡς ἀγαθόν : Λίαν 25 συμφέρον. *LB.* ἐπωνυμίας : ὡσανεὶ ἔλεγε πολλὰ ὀνόματα ἔχειν. *R.* ὀνομασίας (*LB.*). ἔχειν : Κρατεῖν. *Dv.*
1165. ἐξεύρηκεν : Διὰ τῶν πολλῶν ἐπωνυμιῶν. *Θ. Dv.* βύτιον : βίον, ὑποκοριστικῶς. *R. V.* μικρὰν ζωὴν. *Θ. LB. Dv.* 30
1166. οὐκ ἐτὸς ἅπαντες : Ὡσανεὶ ἔλεγεν, οὐ ματαίως ἄρα σπεύδουσι πολλὰ ὀνόματα ἔχειν, ἵνα, ἐὰν ἀποτύχωσιν ἑνός, εἰς ἄλλο δικάσωσι δικαστήριον. (ὁ τούτων νοῦς ἐκ τῶν προειρημένων [ad v. 277] περὶ τῆς κληρώσεως τῶν γραμμάτων καὶ τῶν δικαστηρίων δῆλος. 35 ἐποιοῦν δὲ τοῦτο οἱ δικάζοντες, ἵνα, ἐὰν ἀπολειφθῶσιν ἑνός, ἐν τῷ ἄλλῳ δικάσωσι, τὸν πεσόντα καὶ εἰς τότε καὶ εἰς τότε ἐμβάλλοντες τῶν δικαστηρίων.) — οὐκ ἐτὸς : Οὐ ματαίως. *LB.* οὐ μάτην, οὐ ψεκτῶς. *P.* — ἐτὸς : Μάτην. *Θ. Dv.* πάντες : Ὅλοι οἱ δικάζοντες : 40 Οἱ κριταὶ (*Dv.*). θαμὰ : Συνεχῶς (*Θ.*). *LB.* οὐκ ἐτὸς ἅπαντες : Οὐ ματαίως ἄρα οἱ ἐν ταῖς Ἀθήναις, φησὶ, δικάζοντες σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν ἐν τοῖς δικαστηρίοις. περὶ δὲ τῶν γραμμάτων καὶ δικαστηρίων Ἀθηναίων ἐφημεν ὅπισθεν, πῶς ἐν ἐκάστῳ 45 ἦν γεγραμμένον στοιχεῖον· ἐν μὲν τῷ τοῦ Ἀρεοπάγου δικαστηρίου πρὸ τῶν θυρῶν ἐπεγέγραπτο α'· ἐν δὲ τῇ Ἡλιαίᾳ ἡ'· ἐν δὲ τῷ ἐν Φρεαττοῖ δ', καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ὡσαύτως· διὰ τοῦτο ἔφη, σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν. *LB.* 50
1167. (γεγράφθαι : Ἀντὶ τοῦ ὀνομάσθαι, ὥστε καὶ ἡλιαστάς εἶναι καὶ πανταχοῦ ἑαυτοὺς ἐγγραφῆναι σπουδάζοντες. βούλονται δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, βούλονται δὲ καὶ ἐν ἄλλῳ δικαστηρίῳ ἀναστρέφεσθαι, διὰ τὸ μὴ ἀργεῖν

- δλος.) — σπεύδουσι : Σπουδάζουσι. γεγράφθαι : Ἐγγραφέσθαι. *LB.* γράμμασι : Δικαστηρίοις. *Θ.* δικαστηρίων. *Dv.* ἐν πολλοῖς γεγρ. γρ. : Ἐγγεγραμμένοι εἶναι δικαστηρίοις. *Br.* ὀνομάσθαι ἐν πολλοῖς δικαστηρίοις.
- 5 *Paris.*
1168. οὐκοῦν : Λοιπὸν βούλει ἵνα. *LB.* τὸ λοιπὸν. *Dv.* εἰσὶω : Εἰπέλω. *Θ.* *LB.* *Dv.* καὶ πλυνέ γε : Ναί. *Dv.*
1169. τὸ φρέαρ : Τὸ πηγαδί. *LB.*
1170. ἴν' εὐθέως : τοιοῦτος γὰρ ὁ Ἑρμῆς, ὡς Ὀδυσσεύς : « Ἑρμείας δ' οὐκ ἔστι διάκτορος. » *V.* ὅπως παρευθὴς ὑπηρετῆς καλῶς ὑπάρχειν φαίνεται. *LB.* διακονικός διακόνου διαφέρει· διάκονος μὲν γὰρ ἔστιν ὁ ὑπηρετῆς· διακονικός δὲ ὁ δυνάμενος ὑπηρετεῖν. *LB.*
1171. [τίς ἂν φράσεις : Κοριωνίς ἑτέρα ὁμοία ἐν ἐκθέσει τοῦ δράματος, οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι λζ', ὧν τελευταῖος
- τῆς γραφῆς ἐπιπολῆς ἐνεῖσιν αἱ χύτραι.
- ἐξῆς δὲ τούτων καὶ τελευταῖοι παντὸς τοῦ δράματος στίχοι ἀνακαιστικοὶ τετραμέτροι κατὰληκτικοὶ β'. ἐξῆς δ' αὖ τούτων ἡ κοριωνίς ἡ καὶ τὸ δράμα περατούσα.] ὁ τοῦ Διὸς ἱερεὺς παραγέγονεν πεινῶν καὶ αὐτὸς καὶ μηδὲν ἔχων φαγεῖν. τοῦ Πλούτου γὰρ ἀναβλέψαντος παρορῶνται καὶ οἱ ναοὶ αὐτοῖ. *V.* φράσεις : Εἴποι. σαφῶς : Φανερώς. *LB.* *Dv.* ἐνταῦθα σύναπτε τὸ ἐμοὶ καὶ τὸ σαφῶς. *Θ.*
1172. ὦ βελτίστε : ὦ κάλλιστε. τί γὰρ ἄλλ' : Ἔστιν. ἡ : Παρό. κακῶς : Ἐχω. *LB.* καλῶς : Ἐχω δηλαδή. *Dv.* λείπει τὸ ἔγω. *R.*
1173. ἀφ' οὗ : Καιροῦ. *LB.* δι' οὐτινος. *Dv.*
- 30 1174. ἀπόλωλα : Ἐφθάρην. *LB.* ἐφθάρηκα. *Dv.* λιμοῦ : Τοῦ. τῆς πίνης. *LB.* *Dv.*
1175. τοῦ σωτήρος : Ἐν ἅσται Δία σωτήρα τιμῶσιν, ἔνθα καὶ σωτήρος Διὸς ἔστιν ἱερόν· τὸν αὐτὸν δὲ ἐνοιοὶ καὶ ἐλευθερίον φασί.
- 35 1176. τίς : Ποταπῆ τοῦ λιμῶνται σε. ὦ : Ἱερεῦ. πρὸς : Ἐνεκεν. *LB.* τοῦ μὴ ἔχειν σε. ἱερεῦ. *Θ.*
1177. θύειν : Θυσιάζειν. *LB.* *Dv.* τίνος ἔνεκα : Χάριν. *Dv.*
1179. ὁ μὲν : Τίς. ἤκων : Ἐλθών. *LB.* ἤλθον. *Dv.*
- 40 ἔμπορος : Ἦγουν πραγματευτής. *LB.* *Dv.* Πραγματευτής, κυρίως ὁ κατὰ θάλατταν. *Θ.*
1180. (ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθεὶς : Ἀντὶ τοῦ θυσίας ἐπετέλει· ἡ ἐξίλευστο τὸ θεῖον ἐπὶ τοῖς μέλλουσι.) [μετεκάλει δ' εἶπε τὸν ἱερέα, ἐπειδὴ νόμος ἔστι τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τὸν ἱερέα λαμβάνειν.] — ἔθυσεν : θυσίας ἐπετέλεσεν. *R.* ἑόρταζεν ἐν τῷ οἴκῳ καὶ θυσίαν ἐποίει. *Θ.* ἤγουν ἐθυσίαζεν. *Dv.* ἱερεῖόν : Θῦμα. σωθεὶς : Φυλαχθεὶς. *LB.* ἐκ χειμῶνος. *Θ.* *Dv.* ὁ δὲ τίς : Ἄλλος. *LB.*
- * 60 1181. δίκην : Κρίσιν. *LB.* κατὰ δίκην. *Dv.* ἀποφυγόν : Ἐθυσεν. *LB.* δίκην ἀπ. : Κρίσιν, τιμωρίαν διαδράς. *P.* ὁ δ' ἂν : Ἄλλος. *LB.* ἐκαλλιτερεῖτο : Ἐθυσίαζε. *LB.* *P.* ἑόρταζεν ἐν τῷ οἴκῳ. *Dv.*
1182. μετεκάλει : Μετεπέμπετο. τὸν ἱερέα : Ἐμέ. *LB.* τοῦ Διὸς δηλαδή. *Dv.*
1183. θύει : Θυσιάζει. τὸ παράπαν : Τὸ παντελῶς. *Dv.* παντελῶς (Θ). εἰσέρχεται : Ἐν τῷ ναῷ θυσιάζων. *LB.*
1184. πλὴν : Εἰ μὴ. ἀποπατησόμενοι : Χέζοντες. *LB.* *Dv.* εἰ μὴ χέζοντες. *Θ.* τὰ ἀφοδήματα ἀπορρίψοντες. *P.* ἀπόπατος λέγεται τὸ ἀφοδευτήριον, καὶ ἡ αὐτὴ ἢ ἀπόκρισις τῶν περιττῶν. λέγεται δὲ πάτος ἡ τροφή· ὅθεν καὶ πάσασθαι τὸ φαγεῖν· ἐκ τούτου οὖν ἡ ἀπόκρισις τῶν περιττῶν λέγεται ἀπόπατος. *LB.* πάτου λέγουσι μὲν καὶ τὴν πεπατημένην ὁδόν, καὶ κατατετριμμένην, ἀπὸ τοῦ πατεῖσθαι, περὶ ἧς καὶ Ὀμηρος λέγει [Π Ζ, 201] « πάτου ἀνθρώπων ἀλεῖνων. » λέγεται δὲ καὶ πάτος καὶ ἡ τροφή, ὅθεν καὶ πάσασθαι τὸ φαγεῖν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀπόπατος, ἡ ἐκκρισις καὶ ἀποσυβάλισις τοῦ πάτου καὶ τῆς τροφῆς. ἤγουν καὶ ἐπεὶ παρά τισι πάτος λέγεται ὁ προικτὸς, εἰκότως ἀποπατεῖν λέγεται καὶ τὸ ἐκ τοῦ προικτοῦ τὰ σκύβαλα ἀπορρίπτειν. *Vict.* πλεῖν : Πλέον. *LB.* *Dv.* ἡ : Παρό. χίλιοι : Πολλοί. *LB.*
1185. οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα : [Τῶν ἀφοδευμάτων, παίζων, τοῦτο δὲ θεὸν εἰπεῖν, τὸ δέρμα καὶ τὰς κωλῆς,] ἐπειδὴ νόμος ἔστι τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τὸν ἱερέα λαμβάνειν. Ἄλλως. τὰ ἔθιμα τῶν παρεχομένων τοῖς ἱερεῦσι δέρματα καὶ κωλῆαι. φησὶν οὖν ὅτι καὶ τῆς πόρου τὰ νομιζόμενα λαμβάνει, [τὰ ἔθιμα σκύπτων]. — τὰ νομιζόμενα : Τὰ συνήθη καὶ ἅ ἐκ νόμου τοῖς ἱερεῦσι λαμβάνειν δέδοται. παίζει δέ. *Θ.* τὰ ἐκ νόμου συνήθη. *LB.* συνήθη. *Dv.* τὰ κατὰ τοὺς νόμους ὀφειλόμενα. *Br.* τὰ ἔθιμα, τὰ κατὰ νόμους ἀνήκοντα. *P.* νόμος ἦν τὰ ὑπολειπόμενα τοῦ ἱερείου τὸν ἱερέα λαμβάνειν, δέρματα καὶ κωλῆς. παίζων οὖν κἀνταῦθα φησὶ λαμβάνειν αὐτὸν τὰ νομιζόμενα ἐκ τῶν ἀφοδευμάτων. *Br.*
1186. καὶ τὸς μοι δοκῶ : Νομιζῶ συμφέρειν. *LB.*
1187. χαίρειν ἐάσας : εὐφήμεως εἶπε τὸ χαίρειν. *V.* φθειρεσθαι ἀφείς. *LB.* *Dv.* *Br.* φθειρεσθαι. *Θ.*
1188. θάρρει : Ἐχε θάρρος (*Dv.*). καλῶς ἔσται : Τὰ σὰ γενήσεται. *LB.* ταῦτα καλῶς γενήσονται. *Dv.*
1189. ὁ σωτήρ : τὸν Πλούτον λέγει. *R.* τὸν Πλούτον ἐνταῦθα φησὶ. *V.* ἤγουν ὁ Πλούτος. *Θ.* *Dv.* πάρεστιν ἐνθάδε : Ἐνταῦθ' ἔστιν. *LB.*
1190. αὐτόματος : Αὐτόκλητος. *LB.* αὐτοπροαίρετος. ἀπὸ τοῦ αὐτός καὶ τοῦ μῶ, τὸ ὁρμῶ. ἔστι δὲ φιλόσοφος λέξεις. *P.* τὸ αὐτόματος γίνεται ἀπὸ τοῦ αὐτός καὶ τοῦ ἴημι, τὸ ἔρχομαι, ἤγουν ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐρχόμενος. *Vict.* ἤκων : Ἐλθών. ἀγαθὰ : Τά. τοῖνον : Λοιπόν. λέγεις : Ἐμοί. *LB.*
1191. τὸ ἐξιδρυσόμεθα τὸν Πλούτον. *R.* Ἰδρυσόμεθ' : Στήσομεν. *Θ.* *Dv.* ποιήσομεν, στήσομεν. *LB.* Ἰδρυσόμεθ' : Καθιδρυσόμεν, ἐγκαταστήσομεν. *P.* Ἰδρῶν τὸ καθιδρῶν, τουτέστιν ἡ ναὸν ἀνεγείρω, ἡ ἀγαλμα καθιστῶ. *Vict.* Ἰδρυσόμεθ' οὖν : Ὀπισθεν τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀθηνᾶς τὸ τῶν Ἀθηναίων ἦν θησαυροφυλάκιον· φησὶν οὖν τὸν Πλούτον, ἤτοι ἀφιερῶσομεν αὐτὸν ἐκεῖσε, καὶ

ἀναθήσομεν, οὔπερ ὑπῆρχε πρότερον ἰδρυμένως, ἤγουν πεποιημένως καὶ ἀνατεθειμένως. σὺ δὲ περίμενε, διὰ μέσου, φυλάττων ὁ Πλούτος τὸν ὄπισθεν οἶκον τῆς θεοῦ. **LB.** αὐτίκα μάλ' : Συντόμως λίαν. περίμενε : Πρόσ-

5 μενε. **LB.** τοῦτο διὰ μέσου. **Θ.**
1192. οὔπερ : Ἐκεῖ ἔπου. ἦν ἰδρυμένος : Ὑπῆρχεν κατεσκευασμένος, ἰστάμενος. **LB.** ἰστάμενος, καθήμενος. **ν.** ἀφιερωμένος. **P.**

1193. τὸν ὄπισθόδομον αἰε φυλάττων : Ὅπισω τοῦ
10 νεῷ τῆς καλουμένης πολιάδος Ἀθηνᾶς διπλοῦς τοίχος ἔχων θύραν, ἔπου ἦν θησαυροφυλάκιον. (*Ἄλλως.) ἐπεὶ τὰ χρήματα ἐν τῷ ὄπισθόδομῳ ἀπέκειτο. μέρος δὲ ἐστὶ τῆς ἀκροπόλεως, [ἐνθα ἦν ταμειῖον, ὄπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ]. τῆς Ἀθηνᾶς δηλονότι. εἰς τὴν ἀκρό-
15 πολιν ἀνέφερον τὰ χρήματα, κἀνταῦθα ἐφυλάττοντο, καθὰ καὶ Θεουκιδίδης φησὶν ἐν τῇ δευτέρᾳ [C. 13] οὐ-
τως « ὑπαρχόντων δὲ ἐν τῇ ἀκροπόλει αἰε ποτε ἀργυρίου « ἐπιστήμιου ἑξακισχιλίων ταλάντων· τὰ γὰρ πλεῖστα « τριακισίων ἀποδέοντα περιεγένετο, ἀφ' ὧν ἕς τε τὰ
20 « προϋλαία τῆς ἀκροπόλεως καὶ ἕς καὶ τὰλλα οἰκοδο-
« μῆματα, καὶ ἕς Ποτιδαίαν ἐπανηλώθη. »
τὸν ὄπισθόδομον : Τὸ ὄπισθεν τοῦ οἴκου, ἤγουν τοῦ ναοῦ.
LB. τὰ ὄπισθεν τοῦ δόμου. **Dv.** τὸν ὄπισθεν τοῦ ναοῦ.
P. τῆς θεοῦ : Τῆς Ἀθηνᾶς. **LB.** **P.**

25 1194. (ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο : Ὅτι Λυκόφρων, ὡς δ' Ἐρατοσθένους φησὶν, ᾤθητο πρῶτον τοῦτον δῶδας ἡτη-
κέναι. πεποίηκε δὲ καὶ ἐν Ἐκκλησιαζούσαις αὐτό. ἀλλὰ γὰρ Στράτις πρὸ ἀμφοτέρων τούτων τοὺς Ποταμίους διδάσκων εἰς Φιλύλλιον ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα·

30 ἡμεῖς τε πάντες ἔξ' ἐπὶ τὸ Πύθιον, ὅσοι πάρεστε μὴ λαβόντες λαμπάδας μὴδ' ἄλλο μὴδὲν ἐχόμενον Φιλύλλιον.)
ἐκδότω : Ἐξω δότω ἡμῖν. δεῦρο : Ἐνταῦθα. ἡμμέ-
νας : Πῦρ ἐχούσας. **LB.** ἀπτομένας. **Θ.** **Dv.**

35 1195. ἴν' ἔχων προηγῆ τῷ θεῷ : Τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς μέλλοντος προεῖναι τοῦ Πλούτου. — ἴν' ἔχων : Ὅπερ κρατῶν. **LB.** ἔχων : Κρατῶν. **Dv.** κατέχων. **P.** προηγῆ σὺ τῷ θεῷ : Προοδοποιῆς τῷ Πλούτῳ. **LB.** προηγῆ : Προοδοποιεῖ ὃ ἱερεῦ. **Dv.** πρ. τῷ θεῷ : Ἦγεμὸν γένη τῷ θεῷ. **P.** πάνυ μὲν οὖν : Λίαν χρὴ τοῦτο ποιῆσαι. **LB.**

40 1196. δρᾶν : Ποιεῖν. χρῆ : Πρέπει. **LB.** κάλει : ἀντὶ τοῦ καλέσει. **V.**

1197. (τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεόν : Ἔθος γὰρ ἦν ἐν
45 ταῖς ἰδρύσεισι τῶν ἀγαμάτων ὀσπρίων ἠψημένων χύ-
τρας περιπομπεύεσθαι ὑπὸ γυναικῶν ποικίλως ἡμψιε-
σμένων) [καὶ τούτων ἀπῆρχοντο χριστήρια τοῖς θεοῖς ἀπονέμοντες.] — ποιῶ : Ποιῆσω. **LB.** τὰς χύτρας : Τὰ τζυκάλια. **Dv.** τὰς χύτρας : Ἀφιερῶντές τι ἐν ναοῖς, ἢ
50 καθιδρύοντες αὐτοὺς ἔθος εἶχον προσάγειν χύτρας ἀθά-
ρας καὶ σεμιδάλεως μεστάς, ἢ πελάνων καὶ ὀσπρίων ἀληθεσμένων· προωδοποιοῦν δὲ φέρουσαι ταῦτα ἐπὶ κεφαλῆς γυναῖκες σεμναὶ τινες. **LB.** αἷς : Δι' ὧν τὸν θεόν : Τὸν Πλούτον. **LB.**

1198. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς : Ἐπειδὴ, ὅποτε μέλλοιεν βωμούς ἀφιδρύειν, ἢ ἀγάλμα θεοῦ, ἔψοντες ὄσπρια ἀπῆρχοντο τούτων τοῖς ἀφιδρυμένοις, εὐχαριστήρια ἀπονέμοντες τῆς πρώτης διαίτης· ὅθεν καὶ ἐν ταῖς Δαναίσι

μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἐρκείου χύτρας παφ' αἷς ὁ βωμὸς οὗτος ἰδρῶθη ποτέ.

ἰδρυσόμεθα : Τάξομεν, κατασκευάσομεν. **LB.** στή-
σομεν. **Dv.** ἐπὶ : Ἐπάνω. τῆς κεφαλῆς : Τῆς σῆς. φέρε :
Βάσταζε. **LB.** ἄγε. **Dv.**

1199. [αὐτὴ ποικίλα : Λεῖπει τὸ ἱμάτιον, ἴν' ἢ ποι-
κίλα ἱμάτια ἔχουσα σεμνῶς ἦλθε. πορφυροῖς γὰρ καὶ ποικίλοις ἱματίοις ἐπόμπευον. δεῖ δὲ ὑπονοεῖν, ὅτι ἡ γραῦς ἐβιάσατο καὶ συνεισῆλθε τῷ νεανίσκῳ· καὶ ὅτι ἡ γραῦς ποικίλα ἦλθεν ἔχουσα ἱμάτια.] — σεμνῶς : 15
Εὐτάκτως. **LB.** ἐντίμως, μεγαλοπρεπῶς. **Θ.** ἐντίμως. **Dv.** ἔχουσα : Φοροῦσα. **LB.** **Dv.** αὐτῆ : Σὺ. ποικίλα : Διάφορα ἱμάτια. **LB.** ἱμάτια. **Dv.** λείπει ἱμάτια. **R.** **Θ.**

1200. ὧν δ' οὐνεκ' : Ὡν τινῶν χάριν· τί γενήσεται ;
LB. πάντα : Ἄ βούλει. **Dv.** πεπραξεται : Πραχθήσε- 20
ται. **LB.** γενήσεται. **Dv.** τί γενήσεται. ἂ βούλει γενή-
σεται. **Θ.**

1201. ἤξει : Ἐλεύσεται. **LB.** ἔλθη. **Dv.** ὡς σε : Εἰς σέ. **Θ.**

1202. εἶγε μέντοι : Εἴπερ ὁμοῦ. νῆ Δι' : Μὰ τόν. 25
ἐγγυᾶ : Ἐγγυῶν δίδως. **LB.** ὑπόσχη. **Dv.** ἀντὶ τοῦ ἐγγυῶν καὶ ὑπόσχεσιν δίδως. **P.** ἐγγυᾶ ἐνεργητικῶς· ἐπὶ γαμικῷ συναλλάγματι. ὅσον ἐγγυᾶ ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι τῶν ἑαυτοῦ θυγατέρα. ἐγγυῶμαι δὲ σοι παθητικῶς ἀντὶ τοῦ ὑπισχνουμαι σοι. ὅθεν καὶ ἐγγύη ἢ ὑπόσχεσις. **P.** 30
Vict.

1203. ἤξειν : Ἐλθεῖν. οἶσω : Κομίσω. **LB.** **Dv.** τὰς χύτρας : Τὰ τζυκάλια. **LB.**

1204. μῆν : Λοιπόν. **LB.**

1205. αὐται : Αἱ χύτραι. ταῖς ἄλλαις χύτραις : Τῶν 35
ἄλλων χυτρῶν. **LB.**

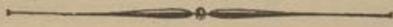
1206. ἡ γραῦς ἔπεστ' ἀνωτάτω : (Ἐν τῷ ὑπερρεῖν τὰ μαγειρευόμενα ὄσπρια.) γραῦς γὰρ καλεῖται ὁ ἀφρός ὁ ἀνώτατος τῶν χυτρῶν, (ἢ τὸ ἐπιπηγνύμενον ἐλαιώδες τῷ ζωμῷ, ἢ ἐπιφάνεια τῆς ἀθάρης. τὸ δὲ, οὐκ ἔτι τοί- 40
νον καὶ τὰ ἐφεξῆς) ἐκ τοῦ ποιητοῦ διὰ τοῦ χοροῦ. — ἡ γραῦς : Τὸ λίπος. **LB.** ἢ κοινῶς ἄθη. **LB.** ὁ ἀφρός. φασὶ γὰρ ἰδιωτικῶς τὸν ἀφρὸν γραῦν διὰ τὸ λευκόν. **Θ.** ἤγουν ὁ ἀφρός διὰ τὸ λευκόν. **Dv.** ἔπεστ' ἀνωτάτω : Ἐπάνω. **Θ.** ἐπάνω ὑπάρχει. **LB.** ἡ γραῦς ἔπεστ' : Ἦτοι 45
ὡς ἀφρός. **P.** γραῦς λέγεται τὸ ἀφρώδες καὶ ἐπάνω τῆς χύτρας, ὅταν ἠψημένον τι ἔχοι ἐντός. παίζει οὖν ἐν-
ταῦθα, ὅτι τὴν γραῦν κατέπεισαν βασιτάσαι τὰς χύ-
τρας, ἧς ἄνω ἦσαν αἱ χύτραι· ἔπασχε δὲ αὐτὴ τὸ ἐναν-
τίον· ἐπεὶ ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις, φησὶ, χύτραις ὑπάρχει 50
ἄνω ἡ γραῦς, ἢ τὸ ἀφρώδες· ταύτης δὲ τῆς γραῦς ὑπερ-
ἄνω εἰσὶν αἱ χύτραι. **LB.**

1207. τῆς γραδός : Τῆς γυναικός. *Dv.* ἐπιπολλῆς : Ἐπάνω. *LB. Dv. Vict.* ἐπιπολλῆς : Ἀπὸ τῆς ἐπὶ προθέσεως καὶ τοῦ πολλῆς γενικῆς τῶν ἐνικῶν γίνεται, καὶ ἔστιν ἐπίρρημα τοπικόν. ἐνεῖσιν : Ὑπάρχουσιν. *LB.* ὁ ὑπάρχει. *Dv.*

1208. οὐκ ἔτι : Οὐδαμῶς. τοίνυν : Ἀσιπὸν. μέλλειν :

Βραδύνειν. εἰκός : Ὑπάρχει πρέπον. ἀναχωρεῖν : Μεταβαίνειν. *Θ. LB.*

1209. εἰς τοῦπισθεν : Ἐμπροσθεν γὰρ Χρεμύλου καὶ τῶν ἄλλων ἴσταντο. *Θ.* μέρος. δεῖ : Πρέπει. κατόπιν : Ὅπισθεν (*Dv.*). ἀδοντας : Ῥῶν λέγοντας. ἐπεσθαι : Ἀκολουθεῖν (*Dv.*). *LB.*

ὅποτε μέλλοιεν
ἔφροντας ὁσπρια
εὐχαριστήρια
καὶ ἐν ταῖς Δα-

ομεν. *LB.* στή-
σῆς σῆς. φέρε :

10
ίτια, ἐν ᾗ ποι-
φουροῖς γὰρ καὶ
ἵπποισιν, ὅτι ἡ
ἐνίσχυσι καὶ ὅτι
] — σιμωνῆς : 13
ς. *Θ.* ἐντίμως.
Σύ. ποιῶσα :
ἰμάτια. *R. Θ.*
τί γενήσεται ;
: Πραχθήσι- 20
ἡ βούλει γενή-

ῶ. ὡς σε : Εἰς

Δε' : Μὰ τόν. 25
Dv. ἀντὶ τοῦ
ρηγητικῶς ἐπὶ
ἵνα τῶ δεῖν
αθητικῶς ἀντὶ
ὑπόσχεσις. *P.* 20

LB. Dv. τὰς

γύτρας : Τῶν 28

ν τῶ ὑπερξεῖν
λεῖται ὁ ἀφρός
ανον ελαιῶδες
οὐκ ἔτι τοί- 40

οῦ χοροῦ. —
LB. ὁ ἀφρός.
τὸ λευκόν. *Θ.*

ε' ἀνωτάτω :
ἵπποισι : Ἦτοι 45
καὶ ἐπάνω τῆς
αἰσῆς ὅσιν ἐν-
ῖσαι τὰς χύ-
ῖστη τὸ ἐναν-
ῖσαι ὑπάρχει 50
γραδός ὑπερ-

ARTICLE 11

The first section of this article discusses the various aspects of the subject matter, including the scope and objectives of the study. It outlines the methodology used for data collection and analysis, ensuring transparency and reproducibility of the research process.

The second section provides a detailed overview of the theoretical framework that underpins the research. It explores the key concepts and models that inform the study, highlighting the contributions of previous scholars in the field.

The third section presents the empirical findings of the study, supported by statistical analysis and graphical representations. It discusses the implications of these findings for the field and offers practical recommendations for future research and policy-making.

The fourth section concludes the article by summarizing the main findings and reiterating the significance of the research. It also acknowledges the limitations of the study and suggests areas for further exploration and investigation.

The fifth section provides a comprehensive list of references, citing the works of other researchers and scholars whose work has influenced the current study. This section is essential for academic integrity and for tracking the evolution of the field.

The sixth section contains the author's biographical information and contact details, allowing readers to reach out for further information or to request reprints of the article. It also includes a brief statement of the author's interests and affiliations.

The seventh section discusses the ethical considerations that guided the research process, ensuring that all participants were treated with respect and that their privacy was protected. It also outlines the steps taken to obtain necessary approvals and permissions.

The eighth section provides a detailed account of the funding sources that supported the research, acknowledging the contributions of various organizations and individuals. It also includes information about the author's funding sources and any potential conflicts of interest.

The final section of the article is a declaration of the author's originality and ownership of the work. It states that the content is the author's own work and has not been previously published or submitted for publication elsewhere. This section is a standard requirement for academic journals and publishers.